

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 523 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965 ΔΡΧ. 5

Για πρώτη φορά
μετά 25 χρόνια

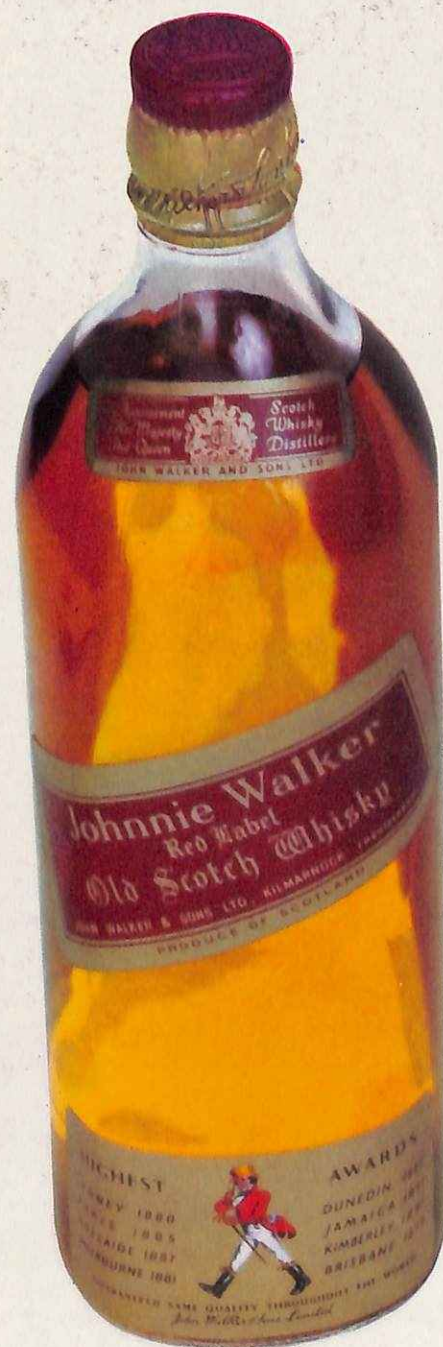
«ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ». ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ - ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΟΥΜΒΕΡΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΥ. (ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΤΕΛΠΙΔΩΝ)

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το πλήρες χρονικό του πολέμου 1940-41 από τον κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

BY APPOINTMENT
TO HER MAJESTY THE QUEEN
SCOTCH WHISKY DISTILLERS
JOHN WALKER & SONS LTD.

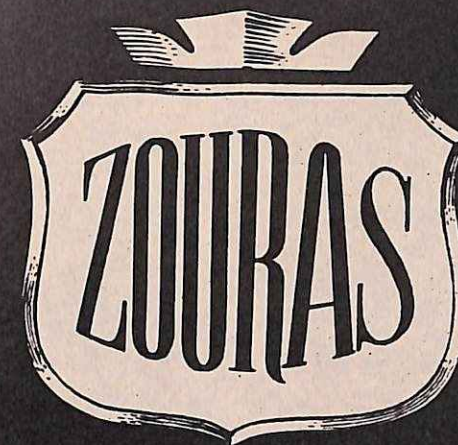

Τὸ οὐῖσκυ
τῆς ἀπολύτου
ὑπεροχῆς

Johnnie Walker

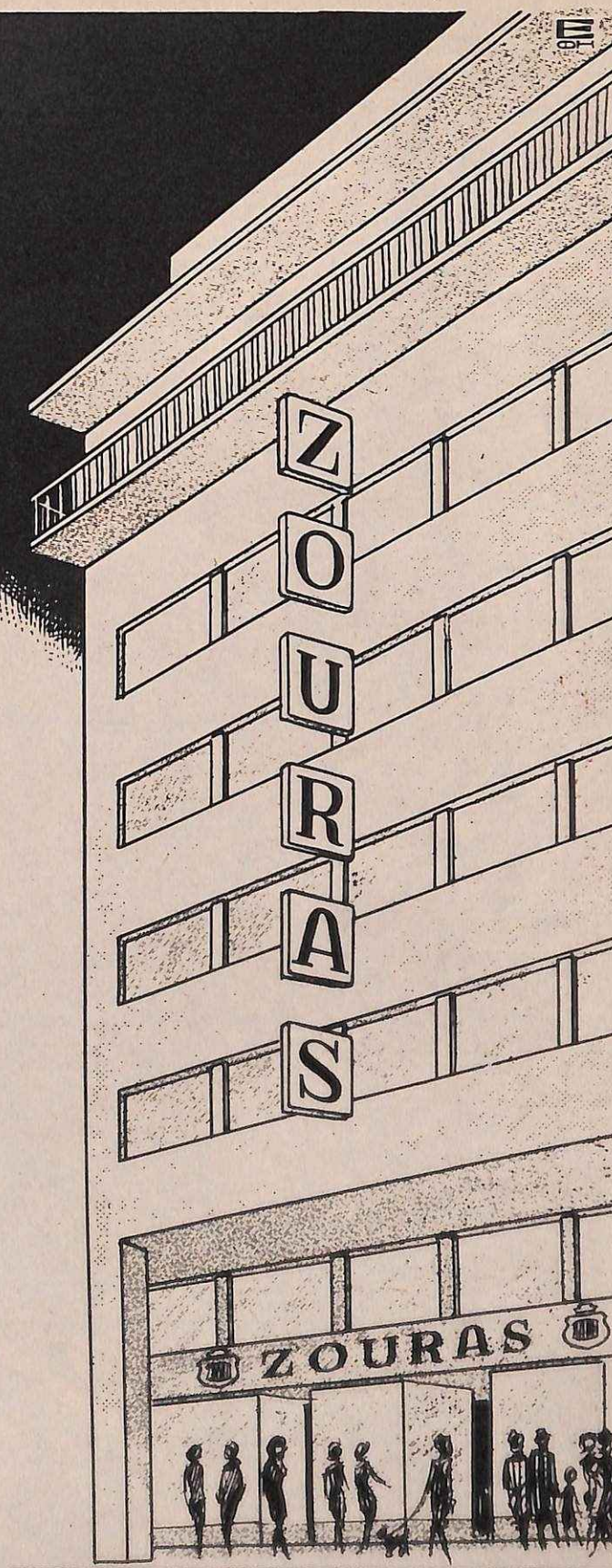
ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ 1820

ΕΝΑ ΝΕΟ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΑΝΟΙΞΕ
ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΕΡΜΟΥ

■
ὅ,τι
χρειάζεται
τὸ σπίτι
στὰ νέα
καταστήματα
ZOURAS

■
ἓνα ὁλόκληρο
γόροφο
κτίριο
στὴ διάθεσί σας

ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ - ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ
ΔΑΝΕΖΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΕΙΔΗ ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ZOURAS - ΕΡΜΟΥ 26 - ΑΘΗΝΑΙ

Εδώ διασπασμα!...
η Α.Μ. η μόδα σας
θελεί υψοναυτες...

Φανερά επηρεασμένα από την αστροναυτική διάθεση της μόδας, τα πλεκτά Ορλόν δίνουν για καινούργια πνοή στο γυναικείο ντύσιμο. Ζεστές, αποχρώσεις, γεωμετρικές τάσεις, σχήματα γιγαντιαία, ασύμμετρα, αλλά και πλέξεις, λεπτές με απίστευτη χρωματική τελειότητα, συνθέτουν τη κοσμοναυτική προσταγή της φετινής μόδας των πλεκτών Ορλόν. Φέρνει την αλλαγή που τόσο περιμένετε. Ορλόν. Το εύνο- σύμμενο νήμα της Ιταλικής και γαλλικής «κώτ καυέρ», που με τις εντυπωσιακές επτευχές του προσδίδει μια μυστηριώδη εξαίσια προσαρμοστικότητα στη γυναίκα του '65.

ΟΡΛΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ DUPONT ΓΙΑ ΤΗΝ
Creation Μελεμένη ΠΑΛΗΣΙΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΠΟΡΕΣΤΙΚΟΤΗΤΗ ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Orlon®

DUPONT

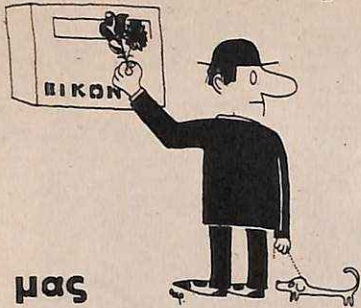
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Orlon®

DUPONT

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ
ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ... ΧΑΡΙΣ ΣΤΗ ΧΗΜΕΙΑ

Οι άναγνώστες

μας
γράφουν

Σκουπιδολογία Α'

...Στο φύλλο 514 δημοσιεύσατε μία παρατήρησή μου για το σκουπιδαριό που βασίλευε τότε (Αύγουστος) στην οδό Μαραθωνοδρόμων, παράλληλη με την οδό Κηφισιάς. Είχα καιρό να περάσω από εκεί, αλλά την περασμένη Κυριακή που ξαναέκανα την διαδρομή προς την Κηφισιά, θαύμασα πόσα επί πλέον σκουπίδια προσετέθηκαν εν τώ μεταξύ. "Αν πήτε δε για τα χαρτιά, αυτά έχουν στρώσει ολόκληρο χαλί. Δεν σκέφθηκε κανείς από τους δημάρχους των βορείων προαστίων ότι —εκτός από μας που δεν μας λογαριάζουν— τόσοι και τόσοι ξένοι περνούν καθημερινώς από εκεί και μάς έλαινολογούν;...

Αθήνα

Ε. Κ.

...Β'

...Οι εφημερίδες δημοσιεύουν απόφασι του υπουργού Προεδρίας Κυβερνήσεως περί χορηγήσεως διαφόρων ποσών για την εκτέλεση τουριστικών έργων στα νησιά του 'Αργασιανικού. Μεταξύ άλλων διαβάω: Ποσό δρχ. 500.000 στην 'Υδρα, για την κατασκευή κλιβάνου καύσεως απορριμμάτων και ενισχύσεως του δικτύου ύδρευσεως της πόλεως. Για τα άλλα νησιά δεν αναφέρεται κλιβάνος καύσεως και όμως όλοι γνωρίζουμε πόσο αναγκαίος είναι και πόσο τα σκουπίδια είναι μία μεγάλη πληγή για όλη την ύπαιθρο, τουριστική και μη.

Αθήνα

ΒΑΣΙΛ. ΠΕΤΡΟΥ

● Σιγά - σιγά...

...και Γ'

...Δεν μπορώ να καταλάβω πώς γέμει και επεκράτησε αυτή η μόδα των φαγωσίμων μέσα στις αίθουσες των θεάτρων. Άλλοτε στο διάλειμμα έβγαине κανείς στο μπαρ και αν ήθελε έπαιρνε εκεί ένα γλυκό, ποτό ή σοκολάτα. Τώρα μέσα στις αίθουσες ανεβοκατεβαίνουν τα γκαρσόνια με έναν πελώριο δίσκο, φορτωμένο, και φωνάζουν: Πάστες, σοκολάτες, τσίκλες, καραμέλλες, τσίπς, τυρόπιτες, ζεστές, λεμονάδες, πορτοκαλάδες κρύες, κλπ. Οι θεαταί αγοράζουν, μασούν συνεχώς, θορυβούν και γεμίζουν το δάπεδο χαρτιά και φλούδια...

Αθήνα

ΕΛΛΗ ΠΕΡ.

● Το λαδόχαρτο έχει καλύψει την Αθήνα.

Κομροτεχνήματα και άνορθογραφίες...

...Πήγα στην έκθεση κρυστάλλων Βοηθίας και όμολογώ πως έμεινα έκθαση.

σιασμένος με τα έκθεματα, την λεπτεπίλεπτη εργασία χείρως, καταστάλαγμα τώων αιώων μαστοριάς. Δεν ένδουσιίστηκα όμως καθόλου με την διακόσμηση, δεν ξέρω έργο ποιών χειρών. Άνάμεσα από τα έκθεματα είχαν τοποθετήσει γεράνια και σπαράγγια και όλα, άνεξαιρέτως, τα γεράνια ήταν ξεραμένα. Τί συνέβη μέσα στις πέντε μέρες που λειτουργούσε η έκθεση; Και αν για όποιονδήποτε λόγο ξεραθηκαν τελείως πώς τα άφησαν εκεί, άνορθογραφία άνάμεσα στα τόσα κομφοτεχνήματα;

Αθήνα

ΠΕΡΙΕΡΙΓΟΣ

Πειραιεύς

ΝΙΚΟΛ. ΝΙΝΟΣ

Δημοκρατικό χιούμορ

...Διαμαρτύρεται ο άναγνώστης σας κ. Άντ. Σαμ., στο τεύχος 516, γιατί επίλεκτοι συντάκται σας έγραψαν χιουμοριστικά κάπως για τον άρχηγό της Ε.Κ. και την οικογένειά του. Δικαιώματά του ή καλοδιατυπωμένη διαμαρτυρία, τώρα μάλιστα, που ζούμε στην εποχή της 'Δημοκρατίας που νίκησε' και που καθέννας εκδίδει τις διαμαρτυρίες και διαφωνίες του, έγγραφως, μέ... πορείες, κλπ.

Μόνο όμως το χιουμοριστικό του πράγματος είδε ο κ. Άντ. Σαμ.; Και από τέτοιο πρίσμα, ώστε να πιστέψει ότι το όλον δημοσίευμα ήταν άπαισιρα για να θυγή ο άρχηγός της Ε.Κ. και η οικογένειά του; Και δεν γνωρίζει ο πλέον της διέτις —ας γράφει— άναγνώστης σας ότι θεμελιώδης άρχή των 'Εικώνων' είναι όχι άμεσα, αλλά ούτε και έμμεσα να μην θίγουν; 'Εστω και αν έχουν τό... δικιο με το μέρος τους; Άσφαλώς το ξέρει. Φυσικά, συγχάρω την άμεροληψία του κ. Άντ. Σαμ., που διαδέχεται ότι 'εθα εξακολουθήσει να μέν άναγνώστης των 'Εικώνων', εν τούτοις. Πιστεύω ότι το πνεύμα αυτό της άμεροληψίας θα τον οδηγήσει και εν συνεχεία αντικειμενικά, ώστε να επιχαιρή με την απόδοση της πραγματικότητας, είτε σοδοράς, είτε διασεκταστικής μορφής.

Αθήνα

Δ. ΤΣΟΜΠΟΣ

Επιστημονικά θέματα

...Νομίζω ότι το πλείστον των άναγνώστών σας άνήκουμε εις τον πνευ-

ματικών κόσμον της χώρας και ιδιική σας επιδίωξη είναι ή κατά το δυνατόν ίκανοποίηση όλων των άναγνώστών. Για τους λόγους αυτούς σας προτείνω την διατήρηση μιάς μονίμου επιστημονικής σελίδος περιεχούσης διάφορα επιστημονικά επίκαιρα θέματα, είναι τόσα πολλά στην εποχή μας. 'Εχω την έντύπωση ότι τούτο άποτελεί επιθυμία του συνόλου των άναγνώστών σας, αν και ίσως θα άποψη εις βάρος των μυθιστορημάτων ή άλλων κειμένων άγαπητών εις άρκετούς εκ των άναγνώστών σας.

Αδαιρέτος αύξησης

...Η σημερινή μου άπορία και συγχρόνως παράπονο, είναι ή αδαιρέτος —κατά την γνώμη μου φυσικά— αύξηση των εισιτηρίων των κινηματογράφων. Καθώς διάβασα και εις την 'Μεσημβρινή', οι κάτοχοι των κινηματογραφικών επιχειρήσεων, έπεχείρησαν και πέρυσι να αύξήσουν την τιμή των εισιτηρίων. Και ναί μεν πέρυσι δεν τα κατάφεραν, φέτος όμως επέβαλαν την αυθαίρετη θέλησή των. Καθώς νομίζω, άνευ λόγου και αίτιας έγινε ή αύξηση των τιμών και δίχως ουδεμιάς γνωστοποίησης της ενεργείας των προς το κοινόν, διά του τύπου ή του ραδιοφώνου. Θά έπρεπε, κατά την γνώμη μου πάντοτε, οι άρμόδιοι ύπουργοί να καθορίσουν μιά ειδική τιμή δι' άρισμένες μεγάλες όμάδες του πληθυσμού, ως είναι οι φοιτηταί, σπουδασταί, μαθηταί, στρατιώται, κλπ. Πώς να ψυχάγωνηθούν και αυτοί όταν θα σκέπτανται ότι για μιά ταινία θα πρέπει να καταβάλουν 20 ή 15 δραχμές; Η μήπως θα πρέπει να πγαίνουν σε σινεμά που προβάλλουν διπλές ταινίες; Όλα αυτά θα έπρεπε να έξετασθούν, έσ' όσον τουλάχιστο το κοινόν δέχεται άγογγύστως την ύψωση αυτή, και να μην υπάρξει άδιαφορία διά το αυθαί-

ρετο 'εχαράτσι' των μεγάλων επιχειρηματιών.

Αθήνα Ι. Δ. ΣΤΑΘΟΤΛΟΠΟΤΛΟΣ

● Χωρίς να διαφωνούμε βασικά με την άποψη σας, σας πληροφορούμε ότι σε κανένα μέρος του κόσμου δεν είναι φθηνό το σινεμά...

Διαβλητοί και αδιάβλητοι...

..Θά ήθελα κ' εγώ να πώ την γνώμη μου πάνω στο θέμα που θίγουν οι άναγνώσται σου: Θ. Γαλάνης και Θ. Βώκος, στο τεύχος 521, αλλά θα περιοριστώ μόνο στην τελευταία παράγραφο των δύο επιστολών.

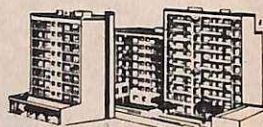
ΈΑφήσατε τον τύπο ελεύθερο, μορφώσατε τους 'Έλληνες, και τότε θα άνοιξη ή πόρτα της λεωφόρου της πρόδου διά την 'Ελλάδα και τους κατοίκους της'.

Υπάρχει ελευθερία τύπου, αλλά και πολλές κίτρινες τύπος. Η μόρφωση δεν άποκλείει τις βρισιές, τις ασχρολογίες, τα ψεύδη, τις συκοφαντίες, όταν πρόκειται να ύποστηριχθούν πολιτικά συμφέροντα. Άπόδειξη ή έκεινή εικόνα που παρουσίασε άρισμένη μερίδα του τύπου τους τελευταίους μήνες.

...Περίεργο είναι πώς οι ύβριζόμενοι και συκοφαντούμενοι πολιτικοί παραμένουν άπαθείς έναντι όλων αυτών. Ο δικαστικός άγών κατά συκοφαντών δεν έχει καμμία άποτελεσματικότητα. Αυτό το έξερουν καλά εύδρίζοντες και ύβριζόμενοι. Όσο για τον λαό, σχεδόν κάθε πολίτης θεωρεί την δική του παρτίδα αδιάβλητη και δεν δίνει σημασία στο τί λένε οι άλλοι.

Αθήνα

Γ. ΠΑΤΡΟΥ.

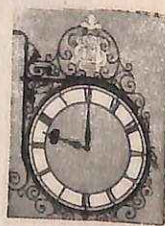
Γ'ιαπωνέζικη άρχιτεκτονική

...Στο 519 τεύχος σας, στο άρθρο για το Τόκυο, γράφετε μαζί με άλλα, ότι: οι Γ'ιαπωνέζοι, αντίθετα άπ' ό,τι έγινε με όλες τις άλλες πλευρές της δυτικής ζωής, δεν μπόρεσαν ν' άφομοιώσουν την σύγχρονη άρχιτεκτονική. Δεν έχετε απόλυτο δικιο! Η άφομοίωση έγινε, αλλά μ' ένα τρόπο που, ίσως, δεν γίνεται αντιληπτός. Γιατί οι Γ'ιαπωνέζοι κατώρθωσαν όλες τις δυτικές προελεύσεως κατακτήσεις στον άρχιτεκτονικό τομέα να τις συνδυάσουν με τα δικά τους στοιχεία, να τις προσαρμόσουν στο κλίμα τους και να δημιουργήσουν μιά ειδική τους άρχιτεκτονική, μιά γ'ιαπωνέζικη άρχιτεκτονική.

Το περιοδικό 'Architecture d'aujourd'hui' σ' ένα τεύχος του άφιερωμένο στη γ'ιαπωνέζικη άρχιτεκτονική γράφει: «Οι Γ'ιαπωνέζοι άρχιτέκτονες έχουν να παρουσιάσουν ίσως την μόνη σύγχρονη έθνική άρχιτεκτονική...». Στην 'Ελλάδα νομίζω ότι περισσότερο γνωστές, σαν παράδειγμα της άρχιτεκτονικής του τόπου, είναι οι 'Ο. (Γυμναστήριο, Πισίνα, Στάδιο κ.ά.), που και να υπερασπισθούν την γνώμη μου!

Θεσσαλονίκη

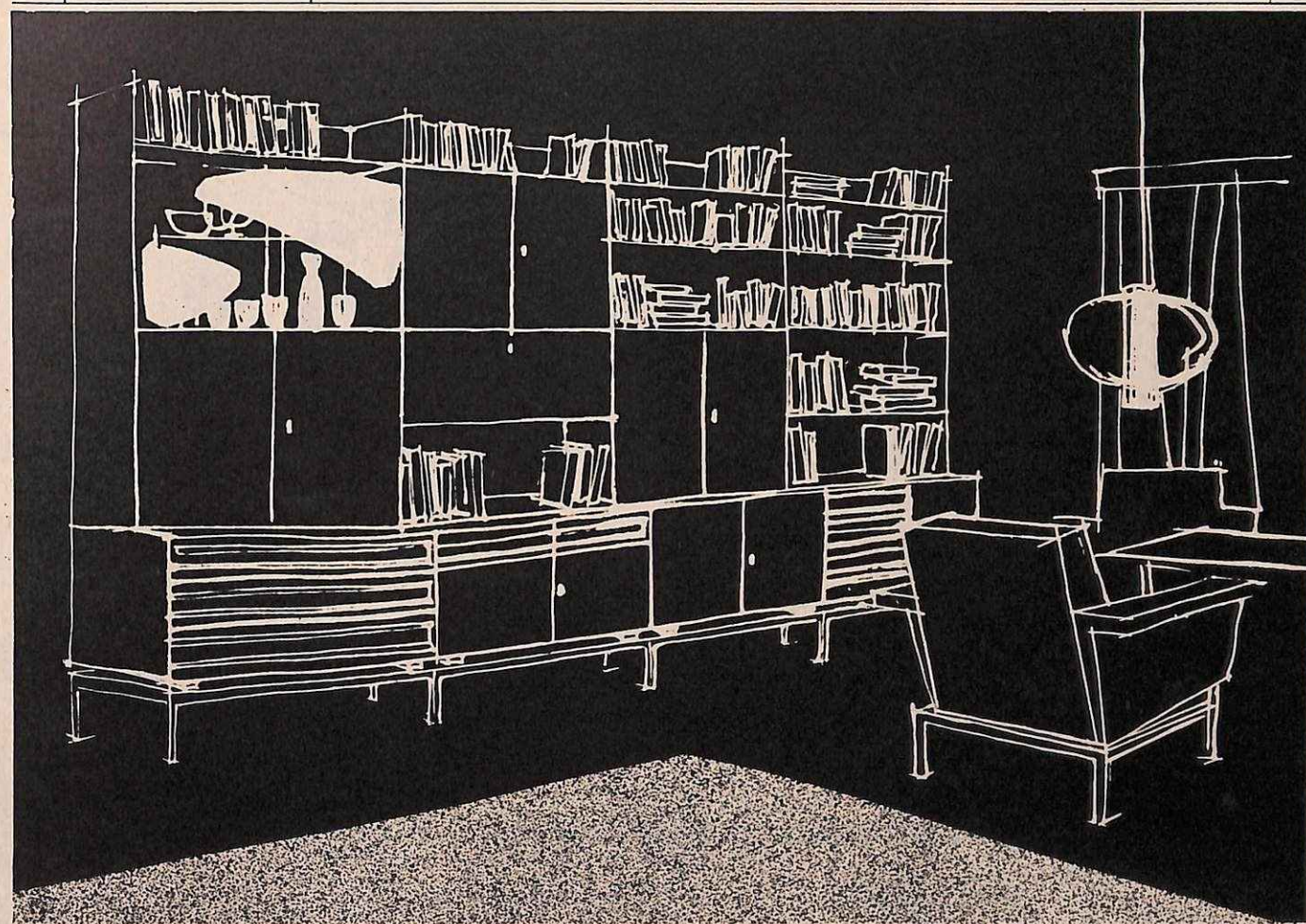
Κ.Μ.Χ.

Πειραιικό καμάρι...

...Ο Πειραιεύς θα άποκτήσει σε λίγο ένα ρολόι - γίγαντα, που θα στη-

"Ένα νέο κατάστημα της "Αλκα...

...άνοιξε
για να σας προσφέρει
ότι το πιό μοντέρνο σε
φωτισμό, έπιπλα, πορ-
σελάνες των φημισμέ-
νων οΐκων SIBAST
KAISER και ALKA

άλκα

όδός 'Αμερικής 13

ΑΦΟΙ Γ. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗ ο.ε. ΤΗΛ. 611.342

γκρένα

Θή στο λιμάνι, πάνω από τον πύργο του σιλό, σε ύψος 50 μέτρων. Θα είναι, λέει, τετράπλευρο, με οροπέδια μήκους 2,60 μ. και λεπτοδείκτες 3 μ. τον καθένα. Οι Πειραιείς θα καμαρώνουν για το ρολόι τους κ' έμεις οι Αθηναίοι θα ζηλεύουμε. Δεν λέω δέβαια να στήσουμε κ' έμεις κάπου έναν παρόμοιο γίγαντα, αλλά θα μπορούσαν μερικές πλατείες ν' αποκτήσουν μορφή ηλεκτρικά ρολόγια! Κάποτε — αλήθεια, πόσος καιρός πέρασε από τότε — είχα ακούσει ότι επρόκειτο να τοποθετηθούν ρολόγια στις αψιθιρίες των λεωφορείων. Και τὰ μὲν ρολόγια, επειδή ίσως ήταν κάτι καλό, δεν τα είδαμε, τὰ δὲ λεωφορεία — μαμμούθ, επειδή είναι κάτι κακό, θὰ μὰς τὰ φορτώσουν.

Αθήναι

Γ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΤΣ

• Ασφαλώς ή Αθήνα στερείται ρολογιών. Και είναι ή πόλη που θὰ τὰ χρειαζόταν περισσότερο!.. Μὲ τὴν ἀγνοία τῆς ὥρας τῶν κατόικων τῆς...

«Δεσποινίς» ή «Κυρία»;

... Οι μεγάλες εφημερίδες τῆς Στοκχόλμης ἀπεφάσισαν νὰ καταργήσουν τὴν προσγόρευση «δεσποινίς» καὶ στὸ μέλλον νὰ χρησιμοποιοῦν μόνο τὴν λέξη «κυρία», προκειμένου γιὰ πρόσσωπο τοῦ γυναικείου φύλου. Ἀποῦ μιὰ τέτοια διαφορετικὴ προσαγόρευση δὲν ὑπάρχει γιὰ τοὺς ἄνδρες, εἶναι περιττὴ καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες, τόνισαν. Πᾶσα ἀνύπαντρη ποὺ ἔχει περάσει τὰ 20 καὶ αἰσθάνεται λίγο ἄσχημα νὰ τὴν ἀποκαλοῦν «δεσποινίδα», συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμη αὐτῆ τῶν ἐφημερίδων.

Λέτε νὰ γίνῃ κάτι τέτοιο καὶ σὲ μὰς ἐδῶ; Τουλάχιστον μιὰ ὄρχη ἀπὸ τὶς ἐργαζόμενες, ποὺ σ' ὅλη τὴν Εὐρώπῃ τὶς ἀποκαλοῦν «κυρίες».

Αθήναι ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ

Θεατρικὴ ταιλπωρία

...Τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, τὰ χειμερινὰ θεάτρα ἄρχισαν τὶς παρουσιάσεις τους. Καὶ ἂν μὲν στὶς τιμὲς παρουσιάζουν μετὰδὲ τους κάποιες διαφορές, σὲ ἓνα σημεῖο συμφωνοῦν ὅλα: Στὶς ὥρες τῶν παραστάσεων. Γράφουν τὰ προγράμματα: Ἀπογευματὶνὴ 7 μ.μ., βραδινὴ 10 μ.μ. καὶ ὁ μὲν ἀρχίζει πρὶν ἀπὸ τὶς 7.30 καὶ τὶς 10.45 μ.μ.. Ἐνὰ θέατρο μάλιστα στὶς 6.45 μ.μ. δὲν εἶχε κάνει τελεῖδων κατὰ τὴν 1 πρῶνι, καὶ ἡ ταιλπωρία τοῦ κοσμάκη ποὺ δὲν δι-

Μὰ τόσο βέβηλα;
τόσο γρήγορα;
Ναί!
ὅσο τακα-τακα
μὲ ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ

ΟΤ

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΑΜΠΟΥΡΑ

ΤΑ ΝΕΑ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

ΑΣΠΙΣ - ΠΡΟΝΟΙΑ • ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ • ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

Από του προσεχούς έτους 1966 αὶ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Ταμπουρά ἀνώνυμοι ἑταιρίαι Ἀσπίς - Πρόνοια, Ὀλυμπιακὴ Ἀσφαλιστικὴ καὶ Εὐρωπαϊκὴ ἐγκαθιστοῦν τὰ κεντρικὰ τῶν γραφεῖα εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Πλατείας Συντάγματος καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁθωνος 4 μέγαρον, τοῦ ὁποῖου ἡγόρασαν τὸν ἑβδομον καὶ ὀγδοον ὄροφον. Μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν νέων αὐτῶν γραφείων αὶ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι Ἀσπίς - Πρόνοια καὶ Ὀλυμπιακὴ Ἀσφαλιστικὴ θὰ εἶναι ἐγκατεστημένοι ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἑταιρίας Εὐρωπαϊκὴ εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τοῦ παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νίκης 4 μεγάρου Σαραντοπούλου.

πλεκτά
ACRILAN

ACRILAN
CHEMSTRAND

NANTIA N. & Π. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

ΝΗΜΑΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΕΛΙΟΣ Κ Σ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Α Ε ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Zenith

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

1. Τύπου Τζακιού.
- Χυτοσιδηρά έμαγέ με μεγάλη όδόνη ό-ρατής φλόγας.
 - Δίχρωμη με έξαρτή-ματα Εύρωπαϊκά.
 - Αυτόματος ρυθμι-στής άέρος (TAMPPEP)
 - Καρμπυρατέρ AP.

2. Τύπου 2060/2085
- Χυτοσιδηρά έμαγέ. Με όρατή φλόγα.
 - Δίχρωμη με έξαρτή-ματα Εύρωπαϊκά.
 - Αυτόματος ρυθμι-στής άέρος (TAMPPEP)
 - Καρμπυρατέρ AP.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ

Ένα έκλεκτόν προϊόν του Βιομηχανικού Κλάδου της "Δ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ,, Α. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Γραφεία και Χονδρ. Πωλησις, Αριστείδου 6
ΘΕΣ/ΚΗ: Κατάστημα Τσιμισκή 31
Διαρκής Έκθεσις Τσιμισκή 69

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σθέτει Ι.Χ. είναι μεγάλη. Είναι τόσο δύσκολο ν' ανοίγουν στην ώρα τους;

Αθήναι ΤΑΛΑΙΠΟΡΟΤΜΕΝΟΣ
ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

Γυναίκες - κυνηγοί

...Διάβασα πώς σ' ολοκλήρη την Ελλάδα υπάρχουν περίπου 300 γυναίκες κυνηγοί. Καίτοι το σπόρ αυτό έχει στον τόπο μας — από αρχαιοτάτων χρόνων — γυναίκα προσηλυτισμό, την θεά Αρτεμι, θά ήταν προτιμότερο, οι γυναίκες νά μην ασχολούνται με το κυνήγι. Δέν είμαι όπισθοδρομικός, απεναντίας μου άρέσουν τά μοντέρνα και υπερμοντέρνα, αλλά το κυνήγι — κατά την γνώμη μου — έχει κάτι το τραχύ, που δέν ταιριάζει στην γυναίκαία λεπτότητα...

Θεσσαλονίκη

Π. ΜΑΝΟΣ

- Το κυνήγι ήταν πάντοτε άνάμεσα στα γυναίκαία σπόρ...

Κινηματογραφικά

...Ελπίζω ότι δέν θά είμαι άσυγχώρητος άν κάνω μία μικρή παρατήρηση σχετικά με τον «Κινηματογραφικό Όδηγό» του τεύχους 520. Μήπως «Ο κατάσκοπος που γύρισε από το κρύο» δέν είναι του Φλέμινγκ, αλλά του Τζων Λέ Καρρέ; Κατά τά άλλα, ό «Όδηγός» της κ. Γεωργιάδου είναι έξοχος.

Αθήναι

Π. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

- Ελπίζουμε ότι δέν θά είμεθα άσυγχώρητοι... για την άφηρημά-δα! Βεβαίως, έχετε δίκιο.

Ρημαγμένα...

...Αφίσεις στους τοίχους μάς πληροφορούν για μία νέα σπαρταεικάρδια ελληνική ταινία: «Ριμαγμένο σπίτι». Και ρημαγμένη γραμματική προσθέτομε έμεις.

Αθήναι

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΦΙΛΟΙ

Και οι έφημερίδες;

Πολύ καλή ή κριτική σου για τά περιοδικά μας (τεύχος 518). Νομίζω θά ήταν πολύ καλό έλλη μία κριτική για τίς έφημερίδες μας...

Θεσσαλονίκη

Δ. ΤΟΛΕΡΗΣ

Επιθυμία...

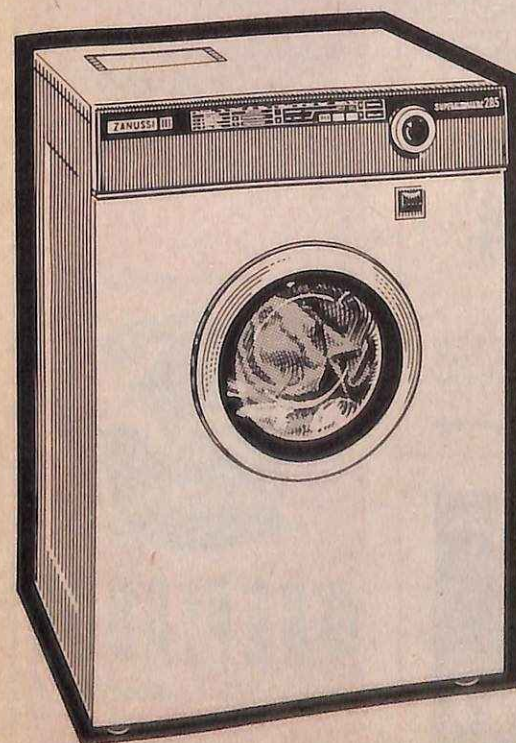
...Τό μικρότερο άσπρο «κανίς» του κόσμου, ή γλυκειά Στούμμελιν, είναι χάρμα. Πόσο θά ήθελα νά είχα ένα τε-

Μά τόσο όβέλτα;
τόσο χρηγόρα;
Ναί!
ότιο τάκα-τάκα
μέ ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ

ΖΗΤΟ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ... ΚΑΤΟ Η ΜΠΟΥΓΑΔΑ... ΖΗΤΟ ΤΟ ZANUSSI

ΚΚΖ/65/ι

Δέν χρειάζονται άγώνες
για νά άποκτήση ή γυναίκα
την έλευθερία της
Την κατακτά σίγουρα
μέ ένα πλυντήριο

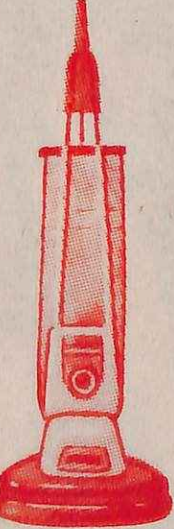
ZANUSSI

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ
ΤΟ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ
ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
ZANUSSI 1966
MOD. 285
ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
5 ΚΙΛΩΝ
ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ
2 ΜΟΝΤΕΛΛΑ
THERMOGRADUAL
ΑΥΤΟΜΑΤΑ
ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ
4 ΚΑΙ 5 ΚΙΛΩΝ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ
ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**Ζητάτε
το
καλύτερο;**

SINGER

SINGER

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΣΚΟΥΠΑ - ισχυροτάτη, 650 WATTS - Ίδεώδης διά των καθαρισμών των χαλιών.

ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ SPLENDEX - Παρκετάρει αλλά και πλένει το πάτωμα.

ΣΚΟΥΠΑ ΠΑΡΚΕΤΕΖΑ SUPER - SPLENDEX: Διά μεγάλους χώρους.

SINGER 52 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ — 212 ΑΝΤΙ-ΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

Λείως όμοιο — ψεύτικο φυσικά —
γιατί ως εκεί φθάνει η οικονομική μου
άντοχη...

Σπάρτη

ANNA ΠΕΤΡΟΤ

Βεβαίως υπάρχει...

...Είμαι μία από τις πολλές φανατικές, τακτικές αναγνώστριές σας. Σας γράφω επ' ευκαιρία της συμπλήρωσης 10 χρόνων από της έκδοσής σας. Θυμάμαι εκείνη την 28η Οκτωβρίου 1955 που πρωτοκυκλοφορήσατε. Με περιέργεια και δυσπιστία αγόρασα το πρώτο τεύχος και άμέσως ένθουσιαστήκα. Ήσουν το περιοδικό που έλειπε από την Ελλάδα. Κανένα από τα μέχρι τότε εκδιδόμενα και από εκεί και πέρα εκδοθέντα άλλα περιοδικά δεν μπόρεσε να σε συναγωνισθεί, αλλά ούτε να σε πλησιάσει. Και τότε και τώρα, ύστερα από δέκα χρόνια, ήσουν και παραμένεις το μοναδικό. Μέσα σ' αυτά τα δέκα χρόνια έκανες πολλές βελτιώσεις, πολλές προσόδους. Ίδιως τώρα τελευταία. Και έμεινες με την αυτή τιμή πωλήσεως. Δηλαδή, πραγματικό θαύμα.

Ενθουσιασμένη, λοιπόν, από τα δέκα αυτά χρόνια της εκδόσεώς σου, σου στέλνω τα πιο θερμά μου συγχαρητήρια, μαζί με ευχαριστίες για ό,τι μάς προσέφερες και εύχες για να γιορτάσης και τα 20 και τα 50 και τα 100 χρόνια της εκδόσεώς σου, με συνεχώς νέες προσόδους.

Θα μπορούσα, περνώντας από τα γραφεία σας, εντός του Νοεμβρίου, να προμηθευθώ το υπ' αριθ. 14 τεύχος, εάν φυσικά υπάρχει.

Αθήναι ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

● Βεβαίως υπάρχει, και μπορείτε να το πάρετε όποτε θέλετε.

Εγκλημα!

...«Ο ύποδρος Έμπορικής Ναυτικής εξέτισε, δι' έγγραφου του προς την Έταιρίαν Έλληνικών Σιδηροδρόμων, την παραχώρησιν του εις το Νέον Φάληρον χώρου της Έταιρίας, — όπου δρίσκεται το παλαιό θέατρο — ίνα χρησιμοποιηθή διά την ανέγερσιν των εγκαταστάσεων των σχολών μετεκπαιδεύσεως Έμπορικού Ναυτικού». Η είδηση ξύπνησε πλήθος αναμνήσεων στους παλιούς Αθηναίους: Χρόνια παλιά, στις αρχές του αιώνα, όταν το Νέο Φάληρο δρισκετόταν στις μεγάλες δόξες του και στο «Θέατρο του Σταθμού» θριάμβευε η Γαλλική Όπερέττα με την «Κόρη της Μαντάμ Άνγκά», το «Χέρι και η καρδιά», τις όμορφες συμπτρέτες και τα τόσα άλλα.

Αθήναι ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ

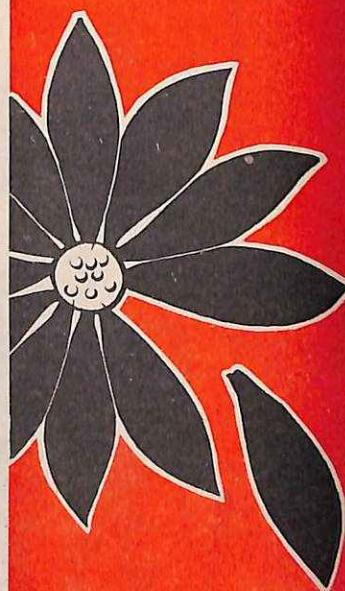
● Έγκλημα... που συνεχίζεται είναι η καταδίκη του Νέου Φαλήρου. Σε άλλο τόπο, ή ακτή και ή άμμουδιά θα αποτελούσαν τουριστικό διαμάντι!

Ο ΝΙΚ. ΝΙΝΟΣ, σπουδαστής ΕΜΠ, Κοραή 51, Κερατσίνι, Πειραιεύς, ζητεί αλληλογραφίαν με φοιτητάς ή φοιτήτριες απ' όλο τον κόσμο.

Μα τόσο βέβηλα:
τόσο γρήγορα:
Ναι!
όσο τακα-τακα
με **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Λουλούδια!!

Στις γιορτές
ή ευγενέστερη
προσφορά!

και
Με την FLEUROP
λουλούδια
με τις εύχες σας
στο εξωτερικό...
Σ' όλον τον Κόσμο!

Διά παραγγελίας

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
Σύνταγμα - Σταδίου 3

Ο «ΦΟΙΝΙΕ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Έδρα εν Αθήναις — Όδός Σοφοκλέους άρ. 11, Μέγαρον ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλέφωνα, 311.211 - 3

Παράρτημα Κλάδου ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - Παπαρρηγοπούλου και Παρνασσού άρ. 2

Τηλέφωνα, 228.543 - 5

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Έν ΠΕΙΡΑΙΕΙ — Όδός Δημ. Γούναρη άρ. 3, Μέγαρον ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλέφωνα, 410.784, 472.913

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ — Είς όλας τας πόλεις της Ελλάδος

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ — Οί κατά τόπους Διευθυνταί της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ — Έν Λευκωσίᾳ Κύπρου

Πράκτορες, ZACO LTD (Τ. Θ. 360)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ — κ.κ. PRICE, FORBES AND Co LTD.

KING WILLIAM STR. HOUSE, ARTHUR STR. L O N D O N — E.C.4

Ασφάλειαί όλων ιών κλάδων

ΖΩΗΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ (Φορτίων και Σκαφών)

ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ (Προσωπικών, Έργατικών και Αστικής
Ευθύνης) ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΝΤΑΣΦΑΛΕΙΑΙ — Πάσης Φύσεως

Διεύθυνσις — Καθηγητής ΣΤΡΑΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ, Γενικός Διευθυντής.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ

Τώρα με τη νέα εποχή αισθάνεστε και σεις την ανάγκη να προσθέσετε κάτι καινούργιο στην εμφάνισή σας. Διαλέξτε λοιπόν από την πλούσια συλλογή Κ. ΣΙΓΑΡΑ τύπου GOLD CROWN τo κασμήρι που συμφωνεί με τις προτιμήσεις σας.

Ένα κοστούμι από κασμήρια Κ. ΣΙΓΑΡΑ από άγνo παρθένο μαλλί, δέν χάνει ποτέ τη φάρμα του γιατί τo μαλλί έχει μεγάλη ελαστικότητα στην ίνα, είναι άπαλo στην αφή και προσφέρει φυσικό κλιματισμό στο σώμα χειμώνα-καλοκαίρι και αποτελεί τo υγιεινότερο μέσον ένδυσεως.

Ακόμη, τὰ κασμήρια Κ. ΣΙΓΑΡΑ τύπου GOLD CROWN από άγνo παρθένο μαλλί κατασκευάζονται από άριστο έπιτελείo τεχνικών και στις τελειότερες έν Έλλάδι εγκαταστάσεις, που σάς εγγυώνται ποιότητα, σχέδια, χρώματα και άντοχή.

ΚΑΣΜΗΡΙΑ Κ. ΣΙΓΑΡΑ τύπου GOLD CROWN από άγνo παρθένο μαλλί για τὰ σπόρ. τo γραφείο, την κοσμική εμφάνισι, για μιὰ ξεχωριστή παρουσία.

**ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**

**ΕΡΙΟΥΡΓΕΙΑ
Κ. ΣΙΓΑΡΑ**

ΠΙΚ-ΝΙΚ-ΕΙΚ

Μια έκπομπή που καθιερώθηκε σαν ή δημοφιλέστερη του είδους της, απέκτησε μιαν ακόμη συλλαβή στον τίτλο, και μεγάλη συγγένεια με τις «ΕΙΚΟΝΕΣ». Το «ΠΙΚ - ΝΙΚ» της «Μεσημβρινής» γίνεται «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ» και αποτελεί μιὰ προσφορά του περιοδικού μας. Μ' αυτή την ευκαιρία καθιερώνεται κι αυτή ή μικρή κατατοπιστική στήλη, που θα άπαντά στις άπορίες των άκροατών της έκπομπής, θα παρουσιάσει τoυς δίσκους που άκούγονται και θα δημοσιεύη τὰ άποτελέσματα των ραδιοφωνικών διαγωνισμών...

Εκκρεμότητες του «ΠΙΚ - ΝΙΚ» μεταφέρονται, υπό μορφήν άποτελεσμάτων, στο «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ». Συγκεκριμένα, τo θέμα των ψηφίων που σχημάτιζαν την φορμικιακή λέξη «Πεπερόνε», είχε πάμπολλες — και όλες σωστές — άπαντήσεις, που άρνησαν, όμως, λόγω άπεργίας ταχυδρομικών. Τα άποτελέσματα μεταφέρονται στην σημερινή στήλη, που θα ανακοινώνη, κάθε έβδομάδα, τὰ άποτελέσματα των διαγωνισμών της έκπομπής.

Στον «Πεπερόνε», λοιπόν, κέρδισαν: Άπό δύο δίσκους του «Μιούζικ Μπέξ»: Άννα Κοσμή, Κρήτης 4, Θωμάς Πεσινόγλου Άγ. Φωτεινής 2, Σούλα Σταθοπούλου Παρασκευοπούλου 4, Διόνη Παπαδοπούλου Καλλιρρόης 160, και Άλμα Λαζαρίδου, Βασ. Σοφίας 5.

Άπό δύο βιβλία «Γαλαξία» οι: Φιφίκα Πατεράκη Φιλελλήνων 13, Άγιος Νικόλαος, Κρήτη. Μαρία Φραγκάκη Ευτόλιδος 4, Ήλιούπολις, Ραλλού Λιόλιου Άγάφης 10, Έλευθέριος Τριανταφύλλου, Κερκύρας 38, Δημ. Λογοθέτης Νομικού 28.

Τέλος, ένα δάρο που καθιερώνεται από σήμερα, σαν ειδικό βραβείο: Ή «Κουίντα», που όργανώνει κάθε Κυριακή πρωί — για όλο τον Νοέμβριο — πρωινά κυριακάτικα ρεσιτάλ, στο θέατρο «Άλάμπρα», προσφέρει 10 εισιτήρια σε τυχερούς φίλους του «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ». Τα δέκα εισιτήρια κερδίζουν αυτή τη φορά οι: Στέλλα Σιδέρη, Άνθοπωλείον, Πλ. Κυψέλης. Έφη Πατρά Βρούτου 31, Χριστίνα Γυφτοπούλου Μαυροματαίων 25, Γιώργος Μπαρμπάτσος Σταυροπούλου 18, και Εύάγγελος Βογιατζής Σοφianoπούλου 3. Οι τυχεροί άκροατοί του «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ» κερδίζουν από δύο εισιτήρια για τo πρωινό ρεσιτάλ του Σέρτζιο Έντρίγκο, που δίνεται στο θέατρο «Άλάμπρα», την Κυριακή 31 του μηνός. Μπορούν να περάσουν, λίγο πριν από τις 11 — που αρχίζει τo ρεσιτάλ — να πάρουν τὰ εισιτήριά τους από τo ταμείο του θεάτρου, αν είναι δυνατόν με την ταυτότητά τους, και, όπως ούδηποτε, με τo άπόκομμα των άποτελεσμάτων.

● Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ αυτή, που δίνει την ευκαιρία στους νεαρούς φίλους του «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ» να εξασφαλίσουν την χειμερινή μουσική ψυχαγωγία τους, θα συνεχισθ όλο τον χειμώνα, όσο κρατήσουν και τὰ κυριακάτικα ρεσιτάλ, με τὰ γνωστότερα όνόματα του ξένου πεντάγραμμου. Ειδικά για τoυς νεαρούς φίλους της έκπομπής ύπάρ-

χει και ένα άλλο συμβολικό δάρο του διαγωνισμού. Στα μουσικά πρωινά, που γίνονται κάθε Κυριακή πρωί στο «Ίγκλου» — της Ι. Δροσπούλου — με τὰ συγκροτήματα των «Τζούνιορς» και των «Φήνες», δέκα ζευγάρια του διαγωνισμού θα κερδίζουν δωρεάν εισόδο και παραμονή. Μ' αυτή την προσφορά του «Ίγκλου» κλείνει ο κύκλος των νεανικών βραβείων.

Για τoυς μεγαλύτερους, που δέν είναι φίλοι της πολύ ελαφράς — της «όπης» — μουσικής, ύπάρχει, κάθε Παρασκευή βράδυ στο «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ» κάτι που τoυς ενδιαφέρει. Πριν άπ' όλα, μουσική κατάλληλη για τὰ γούστα τους. Τζάξ ή καλό τραγούδι που παραμελείται ραδιοφωνικά και ένας διαγωνισμός με βραβείο ένα δίσκο τζάξ μακράς διαρκείας. Μ' αυτό τον τρόπο, τo «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ» άγκαλιάζει ένα μεγαλύτερο άκροατήριο και προσφέρει, για πρώτη φορά στο ραδιόφωνο, ύλη τέτοια, σαν των «ΕΙΚΟΝΕΣ»: Για όλα τὰ ενδιαφέροντα, για νεανικές άνησυχίες, γι' αυτούς που αγαπούν κάτι καλύτερο. Ο διαγωνισμός των «μεγάλων» έχει σαν άπαραίτητο όρο ότι αυτός που συμμετέχει είναι μεγαλύτερος των 22 έτών...

■ ΜΙΚΡΗ ΜΑΤΙΑ στην άλλη λογαφία της έκπομπής: Άννα Κοσμή: Σας ευχαριστούμε για όλα σὰς γράψατε... Θωμάς Πεσινόγλου: Και σὰς τo ίδιο... Σούλα σταθοπούλου: Πολύ ευγενικά σὰς γράψατε για την έκπομπή, ευχαριστούμε... Άλμα Λαζαρίδου, Διόνη Παπαδοπούλου: Χίλια ευχαριστά για την άγάπη στην έκπομπή... Μ. Φραγκάκη: Ευχαριστούμε για τo ευγενικό σας γράμμα... Φ. Πατεράκη: Ίσως κάνετε ένα μικρό λάθος. Το «ΠΙΚ - ΝΙΚ - ΕΙΚ» άγαπά τo ίδιο όλη την νεολαία. Πολύ περισσότερο της Κρήτης... Μ. και Λ. Ζαργόκα, Λ. Κρεατσούλη, Ε. Γεωργοπούλου, Σ. Διαμαντίδη, Σ. Μίσσιον: Ή έκπομπή σάς ευχαριστεί για την φιλία σας, και την άνησυχία στην άναγγελία ότι πρόκειται να σταματήσει. Όπως βλέπετε, συνεχίζεται.

ΠΙΚ - ΝΙΚ Μαστοράκης

*Καλλιτεχνικά
είδη
του Κεραμεικού*

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

ΕΛ. ΜΑΡΑΓΚΟΥ & ΣΙΑ

ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

RONSON VARAFLAME PREMIER

Ο άναπτήρ που δεν καταστρέφει την γεύση του καπνού. Γι' αυτό οι καπνιστάι πίπας τόν προτιμούν.

Όλοι οι άναπτήρες Ronson Varaflame λειτουργούν με καθαρό και άοσμον άέριον. Νά γιατί ποτέ δεν μυρίζουν και δεν άλλοιώνουν την γεύση του καπνίσματος.

Γεμίζουν με άέριον έντός 5". Διαθέτουν άκόμη τό περίφημο σύστημα Varaflame, που επιτρέπει την στιγμιαία ρύθμηση της φλόγας, σύμφωνα με την επιθυμία σας.

ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΝ ΔΩΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

TZANNES

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 9 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ) ΤΗΛ. 231.559 - 234.663

RONSON

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΗΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

MAKE NEW FRIENDS!

Pen pals from 100 countries would like to correspond with you. Details and 120 photos free!

CORRESPONDENCE CLUB HERMES
BERLIN 11-BOX 17/2-GERMANY

Ας υιοθετήσουμε ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

Τράπεζες οργανικής - ψυχικής

ένεργειας βιό ανθρώπινο σώμα

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Το ανθρώπινο σώμα έχει πολλές αποθήκες ενέργειας. «Νά κάμω οικονομίες. Νά μη στερηθώ αν έρθουν δύσκολες μέρες», είναι ένα από τα συνήματα της λειτουργίας του οργανισμού. Έξοικονόμηση και αποθήκευση ενέργειας, για την χρησιμοποίησή της σε έκτακτες περιστάσεις.

Έτσι, το σώμα διαθέτει ειδικό «καρδιακό κεφάλαιο» ή καρδιακό απόθεμα, που επιδοτρατεύεται σε περιπτώσεις υπερφορτώσεως.

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Η βαρεία εργασία ή η κόπωση επιβαρύνει ιδιαίτερα την καρδιά. Με ένα θαυμαστό μηχανισμό επικοινωνίας, το καρδιακό απόθεμα ειδοποιείται και σπεύδει να καλύψει το κενό. Μπορεί μάλιστα να μην καταλάβουμε καθόλου ότι η καρδιά καταβάλλει την ειδική πρόσθετη αυτή προσπάθεια, γιατί η σχετική έκτακτη διαδικασία γίνεται με μεγάλη ταχύτητα.

Το ίδιο, όταν ένας ορειβάτης αισθάνεται ότι δεν μπορεί να προχωρήσει ούτε ένα βήμα, αρχίζει να λειτουργεί ανάλογο σύστημα επικοινωνίας μεταξύ της κοπώσεώς του και του μυϊκού αποθέματός του. Και η πρόσθετη αυτή δόση ενέργειας θα τον εφοδιάσει με δυνάμεις και θα τον φέρει ίσως ως την κορυφή του βουνού.

Όταν σε κάποια φάση μιας ασθένειας το σκώτι χρειάζεται συμπληρωματική ποσότητα σακχάρου, ή ειδική «Τράπεζα» καλείται να προσφέρει τις υπηρεσίες της.

Υπό διάφορες μορφές, το σώμα εργάζεται άθόρυβα και αποτελεσματικά και αποθηκεύει χημικές ουσίες, βιταμίνες και δυνάμεις άμυνας του οργανισμού. Και δεν ξέρεις ότι υπάρχει αυτό το απόθεμα, ως την στιγμή που θα παρουσιασθή ανάγκη να χρησιμοποιηθή.

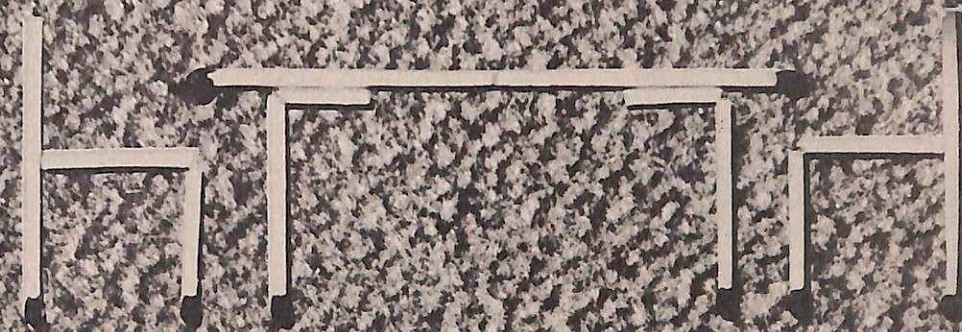
Υπάρχει επίσης στον οργανισμό μία μεγάλη Τράπεζα πνευματικού και ψυχικού αποθέματος που γεμίζει όσο περνούν τα χρόνια με την μάθηση, με την πείρα, με την λύση προβλημάτων, με αποφάσεις καλές ή κακές. Και η Τράπεζα αυτή είναι ανεξάντλητη σε προσφορά ενέργειας, όταν παρουσιασθή επείγουσα ανάγκη. Οι προσφυγές μας στις υπηρεσί-

ες της είναι συχνές και απαραίτητες για την εξισορρόπηση της καθημερινής μας ζωής. Πρόκειται για ένα θησαυρό πείρας, πίστεως, εμπιστοσύνης στην κρίση και στην προσωπική άκεραιότητα του άτόμου. Ο έμπλουτισμός του θησαυρού αυτού είναι μία άργη, δλοένα έντεινόμενη λειτουργία, που δεν παίρνει ποτέ τέλος. Και με τα διαδοχικά επεισόδια της ζωής, το ψυχικό και πνευματικό απόθεμα ενέργειας εξασκοιούθι να αναπτύσσεται. Οι στιγμές της υπερβολικής έντάσεως το φέρνουν στην επιφάνεια με την μορφή μεγάλου αντίπαλου και καταστροφής της άνησυχίας και του φόβου.

Κάθε φορά που εμφανίζεται ένα πρόβλημα, που πρέπει να λυθι κατά τρόπο ώριμο και θετικό, προστίθεται και κάτι στο πνευματικό απόθεμα. Έτσι εξηγείται το πώς παρουσιάζονται καμμία φορά, άπροσδόκητα, με εξαιρετικές ικανότητες, άτομα που στην καθημερινή τους ζωή χαρακτηρίζονται από άνεπάρκεια, δειλία και άνικανότητα για την αντιμετώπιση συνήθων καταστάσεων.

Η Τράπεζα του ψυχικού και πνευματικού αποθέματος λειτουργεί μόνη ή μαζί με τις άλλες Τράπεζες των καθαρά οργανικών αποθεμάτων για την απόκρουση των άνησυχιών, του ένκευρισμού, των φόβων, σε περιπτώσεις υπερεντάσεως. Ακριβώς όπως η πρόσθετη δόση ενέργειας μας βοηθά να άνεβούμε στην κορυφή, ακριβώς όπως το καρδιακό απόθεμα επέμβαινει σε στιγμές που φαίνεται ότι έχομε χάσει και τα τελευταία ίχνη ζωτικότητας, το ίδιο και το πνευματικό και ψυχικό απόθεμα εμφανίζεται σαν να προέρχεται από τό άπειρο και μας βοηθά να αντιμετώπισωμε δυσάρεστες στιγμές ή να πετύχωμε δύσκολους σκοπούς.

● Η στήλη αυτή έχει σκοπό να σας άπαλλάξει από τις άνησυχίες για την υγεία σας με την καλύτερη κατανόηση της λειτουργίας της ψυχής και του σώματος. Οι νέες επιτυχίες της ιατρικής που θα αναφέρονται στη στήλη είναι γνωστές στο γιατρό σας, στον όποιο και να άναθέτετε τον χειρισμό των προβλημάτων της προσωπικής υγείας σας, γιατί αυτός σας ξέρει καλύτερα. ■■■

ταπητες

Ανατομία

και
με Acrilan
100 %
δεν
παλιώνουν
ποτέ

ΑΘΗΝΑΙ: ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 26 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 139
ΕΡΜΟΥ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 15 (ΑΘΗΝΑΙΑ)
ΘΕΣΣ-ΝΙΚΗ: ΠΛ. ΛΕΥΚΟΥ ΠΥΡΓΟΥ

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΣΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙ...

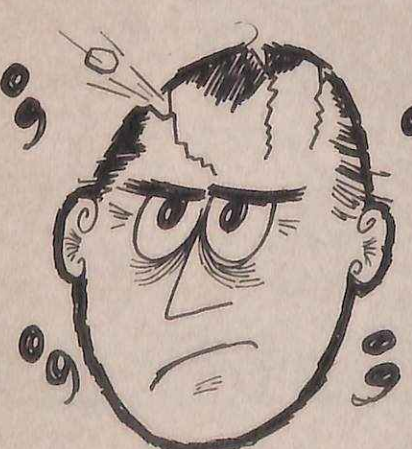
ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ **THERMOFAN** (ΘΕΡΜΟΦΑΝ)

• Δημιουργούν ένα θερμό στρώμα αέρος, που απομονώνει το κρύο και την υγρασία • Προλαμβάνουν και εξουδετερώνουν τούς ρευματισμούς, γιατί έχουν τριβοηλεκτρικές ιδιότητες • Είναι ελαφρά και απαλά • Δεν μαζεύουν.

Πρώτη ύλη

RHOVYL

'Αποκλειστική κατασκευή τών **THERMOFAN** στην Ελλάδα *Αιώς*

**Μή δπᾶτε τό κεφάλι σας....
είναι τό νέο βερνίκι παπουτιῶν**

TAKA-TAKA

Τό βερνίκι πού λατρεύει τὰ παπούτσια

Δέν έχει καμιά σχέση μέ τὰ γνωστά σας βερνίκια.

- Έχει σάν βάσι τὰ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ Neocryls W 63L, BT - 4.
- Γυαλίζει άμέσως στό τάκα-τάκα, μέ μιά μόνο άπλή έπάλειψη.
- Δέν χρειάζεται θούρτσισμα ή τρίψιμο μέ φέλλα.
- Δέν λερώνει χέρια καί παντελόνια.
- Στεγνώνει σέ 1 1/2 λεπτό άκριβώς.
- Άρκετ για 50 γυαλίσματα περίπου.

Λιανική τιμή φιαλιδίου δοχ. 15.
(Δηλαδή 3 δεκάρες τό γυάλισμα).

τί είναι τό TAKA-TAKA;

Ζητηῶτέ το από τό μαγαζί πού γωνίζετε

ΧΗΜΙΚΟΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "FAREL"

Κ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Α. Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 73, ΜΟΣΧΑΤΟ, ΤΗΛ. 482.674

ΕΙΚΟΝΕΣ

Για πρώτη φορά
μετά 25 χρόνια

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το πλήρες χρονικό του πολέμου 1940-41 από τον κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

Άπο αυτή την εβδομάδα

Για πρώτη φορά δίδεται με πυκνότητα, αλλά και με συγκίνηση το ένδοξο έπος, όπως τὸ έζησαν οί πρωτεργάτες, οί μαχηταί καί ὁ έλληνικός λαός. Μιά συναρπαστική εξιστόρηση, βασισμένη σέ άγνωστα ντοκουμέντα, έπίσημα έγγραφα, περιγραφές πρωταγωνιστῶν κλπ., πού συνοδεύεται άπό πλούσιο καί άνέκδοτο φωτογραφικό ύλικό. Έγγραφή ειδικά για τις «Είκο νες» άπό τόν κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Τό έργο πού θά κρατήσει 32 έβδομάδες, ὅσο καί ή πολεμική έποποιία, σέ ὅλες της τις φάσεις...

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ 26 - 42

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 523
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγ-
γελιῶν Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΑΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπρίας

'Αρχισυντάκτης: Δημήτριος Παπα-
ναγιώτου. 'Αρθρογράφος: Θεοφύλ.
Παπακωνσταντίνου. 'Επί της ύλης:
Κωνσταντίνος Βεντίκος. 'Επιμελη-
τής εκδόσεως: Φρ. Φραντζισκάκης

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος 'Αναγνωστόπουλος, Φρέντυ Γερ-
μανός, Θέμος Δασκαλόπουλος, 'Ελένη Δου-
κίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσαμάνη, 'Αλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρασκευ-
αίδης, Ροζίτα Σάκου, 'Ανδρέας Φαγα-
κιάς, Ι. Χατζηαγιάνης, Σ. Χατζηηγηρόσης

Χρ. 'Αλοΰτης, Στελ. 'Αρτεμιάκης, Νικόλ.
Βαλαβανίδης, Δ. Βόγλης, Α. Βούρδου-
λης, Ι. Γκιγκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ.
Δρόσος, Α. Καλαμαράς, Θ. Καρζής, Ε.
Κόλιας, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α.
Μαρκάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκούση,
Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτίσης, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Ι. Κυριακόπουλος, Θ. Παγ-
καλίδης, Φρ. 'Αλτουβάς, Δ. Δουλαβέρης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΙΠΗΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ.
Πασαλίδης, Α. Παπαδημιός, Α. Λουβίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
('Οδός 'Αγκιάλου, άριθμός 23, 'Αθήναι)

Η ΚΗΛΕΡ, ΜΙΑ ΑΠΛΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

'Η ήρωίς τού σκανδάλου Προφι-
ούμο ζῇ τώρα μιάν ήσυχη ζωή,
μετά τόν κρυφὸ γάμο της μέ
τόν νεαρό πολιτικό μηχανικό
Τζαίμς Λέδερμωρ (σ. 21 - 22)

ΠΡΕΥΣΤΟΤΗΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΝΤΑΣΙΣ...

Πλασματική είναι ή έντασις,
πού παρουσιάζεται στην πολι-
τική ζωή; Τό «Μερό πολιτικό
χρονικό» στις σελίδες 23 - 24.

Περίπατος στὸν οὐρανὸ μας

ΣΕΛΙΔΕΣ 44 - 47

Σέ λίγον καιρὸ θά άρχίσῃ νά λειτουργ-
γῇ τὸ μοναδικὸ στὰ Βαλκάνια Πλαση-
τάριο τῶν 'Αθηνῶν, προσφορά τοῦ 'Ι-
δρύματος Εὐγενίου Εὐγενίδη. Μιά ά-
ποκλειστική, πρώτη, παρουσίαση...

Φορτηγὰ ἐναντίον Ι. Χ. ...

ΣΕΛΙΔΕΣ 58 - 61

...Ι.Χ. καί τροχαία κατὰ τῶν φορτη-
γῶν! Νέα ζωή άρχίζει στους αίματο-
δαμμένους έθνικούς δρόμους. 'Έχει τὰ
μέσα ή τροχαία νά επίδῳλή την σωστή
κίνηση; Σ' αὐτὸ καί σέ άλλα έρωτήμα-
τα άπαντὰ ή έρευνα τῶν «Είκο νων»

Μέ ξεναγὸ τὴν Κα Προέδρου...

ΣΕΛΙΔΕΣ 62 - 65

...μιά εύχάριστη γνωριμία τῆς Κοπεγ-
χάγης καί τῆς ζωῆς τῶν Δανῶν. 'Η Κα
Κράγκ, σύζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ
τῆς Δανίας, σὰς παρουσιάζει την «ώ-
ραιότερη άπό τις εύρωπαϊκές πόλεις».

Τὰ νέα ἀναγνώσματα...

Μπορείτε άπό σήμερα νά παρακολου-
θήσετε άνετα τὰ νέα μεγάλα άναγνώ-
σματα: «ΚΑΤΕΡΙΝΑ», άποκλειστικό-
της Ορεα Μundi - «Είκο νων», σελ.
52 - 56, καί «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ
ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ», άστυ-
νομικό μυθιστόρημα, στις σελ. 66 - 69.

'Ελληνική καί ξένη ζωή

ΣΕΛΙΔΕΣ 70 - 77

'Εδῶ κ' 'Εκεί • 'Αθηναίοι καί 'Αθη-
ναίες • 'Ανθρωποι... 'Ανθρωποι • Καλ-
λιτεχνικός οδηγός • Καί ή νέα στή-
λη: «Τὸ Σημειωματάριο τῆς Βέρας».

ΣΥΝΑΡΜΟΙ. 'Εσωτερικό: 'Εξάμηνος δοχ. 130, έτησία δοχ.
260. 'Εξωτερικό: 'Εξάμηνος δολάρια 7, έτησία δολάρια 14.
'Αεροπορική άποστολή κατόπιν συνεννόησεως • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατά τιμοκατάλογον καί συμφωνία • ΑΝΑΛΗΜΟΣΙΕΤΕΙΣ ά-
θρον καί φωτογραφίαν μόνον κατόπιν άδείας • ΔΕΝ ΕΠΙ-
ΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ χειρόγραφα καί φωτογραφία • ΤΙΜΗΤΡΑΦΙ-
ΚΗ διευθύνσις: «ΕΙΚΟΝΕΣ» 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Ε-
ΠΙΤΑΓΑΙ έπ' όνόματι: «ΕΙΚΟΝΕΣ», Σωκράτους 57, 'Αθήναι.

Η «βρώμικη υπόθεση» έτελειώσε

Η Κριστίν Κήλερ —πρωταγωνίστρια του σκανδάλου Προφιούμο που συνετάραξε την αγγλική κοινωνία πριν από δυο χρόνια και ώδηγησε στην πολιτική και κοινωνική αυτοκτονία ενός εξαιρετικού πολιτικού —πανδρεύθηκε με μεγάλη μυστικότητα. Σύζυγός της είναι ο πολιτικός μηχανικός Τζαίμς Λέβερμορ.

Ο γάμος έγινε στο ληξιαρχείο της περιοχής Ουάγκινγκαμ την περασμένη Παρασκευή, χωρίς καμιά επίσημότητα, παρουσία 18 μόνον στενών συγγενών και φίλων. Την σεμνή γαμήλια τελετή και την αθόρυβη δεξίωση που ακολούθησε — χωρίς μαστιγώσεις και ομαδικό, έν αδαμιά περίβολη, μπάνιο στην πισίνα — έπεσφράγισαν οι ακόμη σεμνότερες δηλώσεις της Κριστίν:

«Θέλω ν' αρχίσω μιὰ καινούργια ζωή, σαν μιὰ συνηθισμένη γυναίκα, σαν μιὰ συνηθισμένη σύζυγο. Θέλω νὰ ξεχάσω τὸ παρελθόν και εὐχομαι ὁ κόσμος νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ ζήσω ἡσυχὰ μετὸν σύζυγό μου».

Ἡ Κριστίν εἶναι σήμερα 23 ἐτῶν και ὁ σύζυγός της —«ένας υπέροχος ἄνθρωπος», ὅπως λέει ἡ ἴδια—, μόλις ἕνα χρόνο μεγαλύτερός της. Ἡ Κήλερ ἀλλάξε ἐντελῶς τὸ κτένισμά της και τὸ χρώμα τῶν μαλλιών της στὴν προσπάθειά της νὰ ἀποφύγῃ τὴν δημοσιότητα.

«Δὲν θέλω τίποτε νὰ θυμίζῃ τὴν Κριστίν Κήλερ, εἶπε, ξεφυσώντας ἕνα σύννεφο καπνοῦ ἀπὸ τὰ χεῖλιά της λίγο ἔλειψε νὰ προκαλέσουν τὴν πτώση τῆς κυβερνήσεως Μάκ Μίλλαν και ἔφεραν στὸν τάφο τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν «ἀνέδειξε» — τὸν γιατρὸ Στέφεν Γουόρντ. Ἀπὸ δῶ και πέρα θέλω νὰ εἶμαι γιὰ ὅλους ἡ κ. Λέβερμορ».

Ἡ Κριστίν... — ἡ κ. Λέβερμορ — ἀρνήθηκε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ἱστορικὸ τοῦ δεσμοῦ της ποὺ τὴν ὡδήγησε στὸ γάμο.

Ἐλπίζει νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν εὐτυχία της μετὰ μιὰ μεγαλύτερη οἰκογένεια;

Τὸ ὄνομα τῆς Κριστίν ἐμφανίστηκε γιὰ πρώτη φορὰ στοὺς τίτλους τῶν ἐφημερίδων τὸν Μάρτιο τοῦ 1963, ὅταν ἀρνήθηκε νὰ παρυστῇ ὡς μάρτυς στὴν δίκη τοῦ Ἰαμαϊκανοῦ φίλου της διευθυντοῦ ὀρχήστρας, ἐνῶ ταυτοχρόνως κυκλοφοροῦσαν οἱ πρώτες φήμες γιὰ τὶς σχέσεις της μετὸν τότε ὑπουργὸ Στρατιωτικῶν Τζῶν Προφιοῦμο.

Τὰ δημοσιεύματα τῶν ἐφημερίδων και ἡ ἀνάμιξη στὴν ὅλη ὑπόθεση τοῦ ὀνόματος τοῦ Σοβιετικοῦ ναυτικοῦ ἀκολούθου — ὁ ὅποιος ἔσπευσε νὰ ἐξαφανισθῇ —

ΜΙΑ καινούργια ζωὴ ἀρχίζει τώρα γιὰ τὴν Κριστίν Κήλερ. Θέλει νὰ τὰ ξεχάσῃ ὅλα, θέλει νὰ πάψουν ν' ἀσχολοῦνται μαζί της, θέλει νὰ ζήσῃ εὐτυχισμένη και ἀφανὴς στὸ σπῆτι της στὸ Μπερκσάιρ, σαν μιὰ κοινὴ, μιὰ συνηθισμένη νοικοκυρά.

ΚΗΛΕΡ: ΠΑΝΤΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ, ΠΡΩΤΑ ΜΕ ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ, ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΓΑΜΟ

ανάγκασαν τον Προφίτιο να δηλώσει επίσημα στην Βουλή των Κοινοτήτων ότι ουδεμία σχέση είχε με την Κριστίν Κήλερ, την οποία είχε απλώς γνωρίσει στο διαμέρισμα του φίλου του φυσιοθεραπευτού Στέφεν Γουάρντ.

Ακολούθησε η δημοσίευση των τρυφερών επιστολών του Προφίτιο προς την Κριστίν, που, σε συνδυασμό με την αποκάλυψη της σωματοτεμπορικής δράσεως του Γουάρντ και των οργανιστικών «πάρτυ» στον πύργο του λόρδου "Αστορ, ώδηγησαν τον Προφίτιο — βέβαιο μελλοντικό άρχηγό του Συντηρητικού Κόμματος — στην δραματική αναίρεση της δηλώσεώς του και στην πλήρη όμολογία του ψεύδους του.

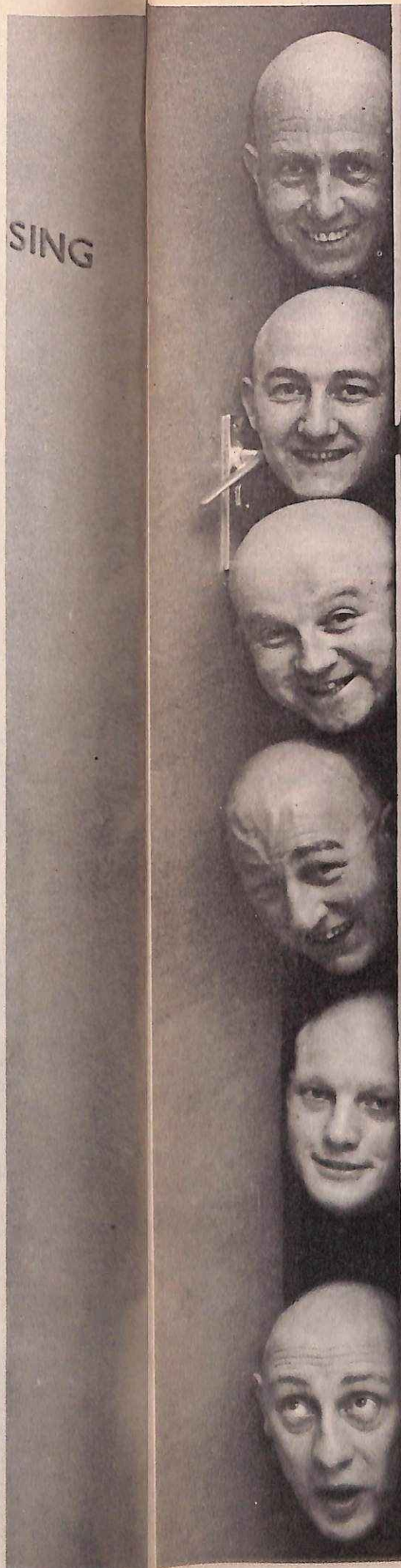
Λίγο αργότερα ο Γουάρντ αυτοκτονούσε. Στην επιστολή που άφησε, ισχυριζόταν ότι «υπήρξε το έξιλαστήριο θύμα» για την κά-

λυση μεγάλων και ισχυρών που θα έπρεπε να κάθονται στη θέση του. Με τον θάνατο του Γουάρντ και την παραίτηση του Προφίτιο, το σκάνδαλο κόπασε. Ακολούθησε η καταδίκη της Κριστίν Κήλερ σε 18μηνη φυλάκιση «επί ψευδορκία και προσβολή του δικαστηρίου» και η υπόθεση σκεπάστηκε από τη λήθη. Το καλοκαίρι, ύστερα από την αποφυλάκισή της, η Κήλερ εμφανίστηκε στην Κιανή Ακτή στο πλευρό κάποιου Μάριο ντέλ Μάριο — της κατηγορίας των Μασίστα — και κάποια Ιταλική εφημερίδα δημοσίευσε, με έθνική υπερηφάνεια, την φωτογραφία τους. Έκτοτε σιωπή. Ός την περασμένη Παρασκευή. Πού με ένα σεννό γάμο, έδωσε οριστικά — ως εύχη — ένα από τα πιο συγκλονιστικά σκάνδαλα της «σέξυ» εποχής μας.

Είναι οι «Τεκνίξ», τα μέλη μιᾶς υπερφυλῆς υπερανθρώπων του 4000 μ.Χ., που όχι μόνο θα ζουν σ' έναν τεχνικό παράδεισο, αλλά θα έχουν αποβάλει και όλες τις τριχες από το σώμα τους και το κεφάλι τους. "Ετσι τουλάχιστον τους φαντάζεται ο συγγραφέας μιᾶς νέας περιπετειώδους σειράς «επιστημονικής φαντασίας» (για πολλὰ μικρὰ παιδιά), που ἐγκαινιάσθηκε τὴν περασμένη ἐβδομάδα ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴ τηλεόραση.

Καὶ ἐπειδὴ ἀπέχουμε ἀκόμη 20 αἰῶνες ἀπὸ τὴν παραδείσια ἐκείνη ἐποχή, οἱ ἔξι ἡθοποιοί, ποὺ ὑποδύονται τοὺς φαλακροὺς ἥρωες, χρειάσθηκε νὰ περάσουν προηγουμένως ἀπὸ τὸ κουρεῖο, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν φαλάκρα.

SING

Ρευστότης καὶ ὄχι ἔντασις...

Ο Νοέμβριος που ἔρχεται εἶναι κρίσιμος γιὰ τὴν εξέλιξη τῶν ἐσωτερικῶν (καὶ ἐξωτερικῶν) πραγμάτων μας· θὰ δείξῃ ἂν ἡ ἀναιμικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Στεφανοπούλου θὰ σταθῇ ἢ ὄχι, ἕως πότε θὰ ἀντέχῃ ἡ ΕΡΕ «νὰ κρατᾷ τὴν γλῶσσα τῆς δεμένης», ἂν τὸ Καστρί θὰ μπορέσῃ ἢ ὄχι νὰ διατηρήσῃ εἴτε τὴν ἀκαμπτη στάσις τοῦ εἴτε τῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεις του, ἂν ἡ οὐχὺς θὰ ἐνταθῇ μὲ προέκτασις πρὸ ἄμεση καὶ στὸ πολιτικὸ πεδίο.

Ο Νοέμβριος, μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐκλογὴ νέου προεδρείου (γι' αὐτὴν τὴν ἐκλογὴ σχεδὸν ἀπὸ διμήνου ὅλα τὰ μέρη ἀπειλοῦν μὲ «ἐκπλήξεις» — ὡς συνήθως!), μὲ ἀνοικτὸ τὸ οικονομικὸ θέμα, μὲ τὴν συζήτησι τοῦ Κυπριακοῦ στὸν ΟΗΕ καὶ μὲ νύξημένη τὴν τουρκικὴ πίεσις γιὰ διάλογο, γίνεται πραγματικὰ κρίσιμος σταθμὸς ποὺ θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρία ἀποφασιστικῶν ἀποκρυσταλλώσεων. Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια...

Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι μάλλον πλασματικὸ εἶναι ἡ ἀτμόσφαιρα μετὰ στὴν ὁποία ἡ Ἑλλάς ἐξῆσε τὸν Ὀκτώβριον ποὺ πέρασε.

Ομοβροντία: Ἡ κυβέρνησις παρατείνεται ἐντὸς τῆς νυκτός, ἢ, τὸ πολὺ, αὐριο — νέα διαφωνία Στεφανοπούλου-Μητσοτάκη ποὺ ὀδνεῖ σὲ διάσπασιν. Ἄλλο: ὁ Καραμανλῆς ἐπιστρέφει. «Πότε»; «Γρηγορώτερα ἀπὸ ὅ,τι τὸν περιμένουν ὅλοι»... Τρίτο: ποὺ εἶναι ὁ Κανελλόπουλος; Τέταρτο: ὁ Μαῦρος ξεσπάθωνε — ἐκτὸς ἂν τὸ ὄνομά του ἀναφέρεται μόνον γιὰ νὰ συσκοτίσῃ τὴν κίνησι κάποιου ἄλλου! Πέμπτο: ἐγίνε καμμιά παρεξήγησις στὴν ΕΡΕ; Ἐκτο: οἱ κομμουνιστὰ ἐτοιμάζονται γιὰ τὸν νέο γύρο. Ἐβδόμο: διαλύονται οἱ Λαμπράκηδες... Ὀγδοο: ὄχι, διαλύεται ὁ «συνεταιρισμὸς» κυβερνήσεως καὶ ΕΡΕ!... Πληροφορίες ἐμπιστευτικῆς, ὑποθέσεις μὲ κάποια ἐλπίς ἀληθείας καὶ ὁση φαντασίας, φῆμες, ἐνδείξεις πειστικῆς ἢ, ἀπλῶς, παραπλανητικῆς, ἑνα ὑποπτο πῆγαιν' ἔλα στὸ πολιτικὸ γραφεῖο στελεχούς τῆς ΕΡΕ, ἑνας ψιθύρος ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, μία ἐσπευσμένη, ἐπικίνδυνη νυκτερινὴ ἐπιστροφὴ τοῦ Βασιλέως ἀπὸ ἑνα ἀκατάληπτο γιὰ νυκτερινῆς ἀπογευματινῆς ἀεροδρόμιον τῆς Δωδεκανήσου, προβλέψεις, μυστικοπάθεια, ἐξαψὶ στὸν στενὸν πολιτικοδημοσιογραφικὸ κύκλον τῶν πολιτικῶν γραφείων, τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν πολιτικολογούντων.

Καὶ ὅλοι ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν — ἄρα «κάτι ἐτοιμά-

ζεται». Ἐπέστρεψε ὁ Μαρκεζίνης ἀπὸ τὸ Λονδίνον (Συμβούλιον Στέμματος);, ἐπέστρεψε ὁ Τσιριμώκος (παρασκήνιον);, ἐπέστρεψε ὁ Παπαπολίτης ἀπὸ τὸ Παρίσι (ἀνταρσία);...

Καὶ ὅλη αὕτη ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς ἐντάσεως (ἀτμόσφαιρα μὲ τὴν ὁποία ἀπλῶς ἐπιδιώκεται ἡ συντήρησις τῆς ἐντάσεως...) εἶναι τεχνική, ὅταν, μάλιστα, δὲν συνοδεύεται ἀπὸ συγκεκριμένα γεγονότα, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ προβλέψεις, εἰκασίες καὶ ἀναθέματα. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἡ κρίσις (ἡλικίας ἤδη τεσσάρων μηνῶν!), ἐνῶ διατηρεῖ ἀναλλοίωτο τὸ ἐξωτερικὸν τῆς περιγράμματος, στὴν οὐσίαν προσφέρει ξεθυμασμένη ἐντύπωσις — ὅλοι κουράσθηκαν, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, ἅπλοι ἄνθρωποι. Ἐξελίξεις δὲν ὑπάρχουν· ἀπλῶς προετοιμασία γιὰ τὸν ἐπόμενον, ἢ γιὰ τὸν μεθεπόμενον, ἢ ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν ἀπώτερον μελλοντικὸ σταθμὸ τῆς ἀναμετρήσεως — ζυμώσεις, ἐντυπώσεις, κατάληψις καὶ θελίψις θέσεων' καὶ ἀναμονή. Αὐτὸς ἦταν ὁ Ὀκτώβριος, ὁ ὁποῖος ὥστόσο, ἀκριβῶς διότι ὑπῆρξε τόσο ἄκρωτος εἰς πείσῃμα τῶν καθημερινῶν ἐντυπώσεων προβλέψεων καὶ τῶν θεαματικῶν ἐπιδείξεων, ἐπαίξε ἑνα ρόλον ἰδιότυπον (καὶ ἀπρόβλεπτον): Ἡμελυνε τῆς προκαταλήψεως — τὰ ταμποῦ ἀρχισαν νὰ καταρρέουν' καὶ ἂν τὰ πράγματα περιπλακοῦν πάλιν (καὶ θὰ περιπλακοῦν!) οἱ ἐξελίξεις ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν θὰ ἐκτυλίχθουν μὲ ἄλλη ἀφετηρία — τῆς νωπῆς ἀνακατατάξεως καὶ ὄχι τῆς προϋποθέσεως ἐπάνω στῆς ὁποῖες στηρίχθηκε ἡ ἐκρηξὴ τῆς κρίσεως πρὸ τετραμήνου.

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἀπευθύνει στοὺς ἀποστάτες δελεαστικὰς προτάσεις ἐπαναπατριζοῦ' καὶ κάνει ἀκόμη μία στροφὴν, λίγων μοιρῶν, πρὸς τὰ ἀριστερά. Μὲ τὸ πρῶτον δὲν συμφωνεῖ ὁ υἱὸς του' μὲ τὸ δεύτερον δὲν διαφωνεῖ... Ἀλλὰ καὶ οἱ πιέσεις ποὺ ἀσκοῦνται ἐπὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΚ αὐτὴν τὴν στιγμὴ εἶναι τριπλῆς ὑποστάσεως:

● Πίεσις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν

Γεώργιος Μαῦρος: Εἶχεν ἐγκαταλείψει πρῶτος τὸν κ. Γ. Παπανδρέου διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Πιστεύει (ἢ πιστεύουν ἄλλοι τινές;) ὅτι ἐσήμανε τῶρα ἡ ὥρα ἐπανόδου του εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν

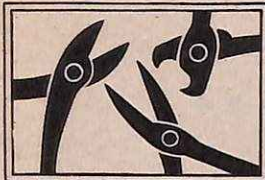
ἀποστατῶν: νὰ ἀνασυγκολληθῇ τὸ κόμμα ὑπὸ μία προϋπόθεσις: ὅτι θὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ κ. Α. Παπανδρέου.

● Πίεσις ἀπὸ τὴν ἄκρην ἀριστερά: νὰ προχωρήσῃ στὴν ἀνοικτὴ συνεργασία τοῦ λαϊκοῦ μετώπου, καὶ νὰ μὴ συμβιβασθῇ. Ἀπειλὴ: ὅτι διαφορετικὰ ἡ ΕΔΑ θὰ ρίξῃ τὸ σύνθημα: πρῶτον κόμμα ἢ ἀριστερά...

● Πίεσις ἐκ τῶν ἐνδον — ἡ πίεσις αὕτη ἀσκήσεται πρὸς τὰ ἔσω καὶ πρὸς τὰ ἔξω: πρὸς τὰ ἔσω: νὰ ἀνασυγκολληθῇ τὸ κόμμα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσις ὅτι θὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ κ. Α. Παπανδρέου. Πρὸς τὰ ἔξω — πρὸς τοὺς ἀποστάτες: νὰ γίνῃ ἡ ἀνασυγκόλλησις, ἀλλὰ θὰ ἀπομακρυνθῇ καὶ ὁ κ. Κ. Μητσοτάκης... Ἀπειλὴ πρὸς τὰ ἔσω: ὅτι θὰ ἀποσπασθῇ καὶ ἄλλη ὁμάς ἀπὸ τὴν ΕΚ. Ἀπειλὴ πρὸς τὰ ἔξω: ὅτι δύο, τρεῖς, τέσσαρες βουλευτὰ θὰ ἐγκαταλείψουν τὴν κυβέρνησιν...

Ἡ ΕΡΕ συνέχιζε μέχρι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν νὰ τηρῇ τὴν γνωστὴ παθητικὴν στάσις της. Ἀποψὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς: ὅτι θὰ ἐπρεπε νὰ εἶχε προτιμηθῇ ἡ ὁδὸς τῶν καθαρῶν λύσεων — τῶν ἐκλογῶν. Ἀφοῦ δὲν ἐπροτιμήθη, εἶναι φυσικὸν ὅτι ἡ ΕΡΕ ὑπὸκειται στῆς ὁρέξεις τῆς δυναμικῆς ὁμάδος τῶν ἀποστατῶν. Ὅστόσο, ἡ ΕΡΕ ἐπιφυλάσσει (κάποια στιγμὴ!) ἐκπλήξεις, ἂν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς κυβερνήσεως δὲν ἐπιδεικθῇ σύνεσις. Ἦδη, στοιχεῖα πολλὴ συντηρητικὰ τῆς ΕΡΕ ἀποφαίνονται ὅτι καὶ ἡ ἀνο-

Νοικοκυρές προσέξτε!!
Αυτά όλα είναι περιττά

Με ένα φακελλάκι γερμανική σκόνη

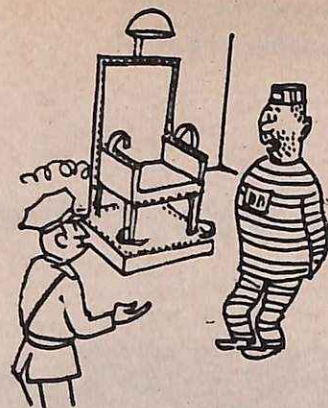
ΜΙΡΜΠΙΑ

Έχετε τον υδραυλικό στο σπίτι σας

Το ΜΙΡΜΠΙΑ
ΞΕΒΟΥΛΩΝΕΙ-ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΞΕΜΥΡΙΖΕΙ

Τίς σωληνώσεις του νεροχύτη
του Νιπτήρα του Μπάνιου.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ
Αντιπρ. Ν. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
Σκουλενίου 4 - Τηλ. 236.225

— Μην έπιμένεις. Δεν μπορείς να
καθίσεις. Υποφέρω από.....

Για τις αιμορροΐδες, το δραστικό

ALCOS - ANAL

Περιέχει Natrium-Morrhuat και είναι
πρόϊον του Γερμανικού Οίκου
CHEMISCHE FABRIK VON HEYDEN AG. MONACHEN

Μα τόσο βρέγτα;
τόσο γρήγορα;
Ναι!
δίο τΑΚΑ-ΤΑΚΑ
μέ **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ

χή έχει τα όριά της... Είναι φανερό ότι τώρα η παρουσία της ΕΡΕ διαγράφεται με περισσότερη αυθυπαρξία και σαφήνεια (και σκληρότητα;).

3 Οι άποσάται έχουν μαλακώσει τον τόνο τους απέναντι στο Καστρί. Πολλοί αισθάνονται ότι υπερμέτρως τους ένοχλει η οκιά της ΕΡΕ. Μερικοί συζητούν το ένδεχόμενο έκλογικής συνεργασίας τους με την ΕΡΕ... Οι περισσότεροι εργάζονται (ό καθένας από την πλευρά του) για την στερέρωση του νωπού κεντρώου συγκροτήματος, αλλά δεν παύουν να προσδίδουν σε μία μελλοντική ανασυγκρότηση του Κέντρου και υπό την έννοια αυτή ανταγωνίζονται τον κ. Α. Παπανδρέου σε έκδηλως προς την Άριστερά... Καί, τέλος, έλάχιστοι θεωρούνται από τους συναδέλφους τους «φράξια» άλλων συμφερόντων στο σώμα της κυβερνήσεως...

Το συμπέρασμα: απόλυτη ρευστότης, που έφθασε προ ήμερών παρ' όλίγο να προκαλέσει κυβερνητική κρίση... Ρευστότης και όχι ένταση — μία κατάσταση ενθαρρυντική από μία άποψη, αλλά και επικίνδυνη, που δεν επιτρέπει σοβαρή δουλειά σε άλλους νευραλγικούς τομείς της κρατικής δραστηριότητας. Και απειλητικό το Κυπριακό πρόβλημα στη θύρα. Απειλητική και η Τουρκία δείχνει αποφασιστικές διαθέσεις... Διακομματική πολιτική προτείνει η κυβέρνηση,

όλλ' ό κ. Γ. Παπανδρέου τό άποκρούει: ή θά λυθή τό πολιτικό πρόβλημα, ή... Άπό τό άλλο μέρος υπάρχουν και μερικοί που διερωτώνται μήπως τά έλαττήρια σϋττης της χειρονομίας ήσαν κομματικά και αποφαίνονται διαστακτικά ότι «ίσως τότε δικαίως ό κ. Γ. Παπανδρέου ήρνήθη»...

Άλλά δεν μπορεί ό γράφων νά μή θυμηθή την έντύπωση που του έκαμε στην Τουρκία ένα έντελώς διαφορετικό πνεύμα που επικρατεί στην αντιμετώπιση των «έθνικών» θεμάτων εκεί: Άλλο π.χ. έσωτερική πολιτική-λογία και άλλο έξωτερική πολιτική.

Λειτουργεί, μάλιστα, στην Άγκυρα μία συντονιστική επιτροπή με εκπροσώπους όλων των κομμάτων, με υπαλλήλους του Κράτους και με ανεξάρτητες προσωπικότητες. Σκοπός της είναι νά μελετά τις προοπτικές των διεθνών εξελίξεων, νά προβλέπει και νά αναλύει προκαταβολικά όλες τις δυνατότες εξέλιξης εις βάθος χρόνου και νά σκιαγραφεί τά περιθώρια έλιγμών και αντιδράσεων της Τουρκίας σε όλα τά ένδεχόμενα!

Κι όπως μου έλεγαν, στην πράξη μέν ή λειτουργία αυτής της επιτροπής δεν απέδειξε πολλή αποτελεσματική, αλλά, πάντως, χρησιμότητα για την καταπολέμηση της προχειρότητας. Καί ή προχειρότης είναι — άλλ' άς μήν πούμε τί είναι ή προχειρότης για την Έλλάδα, και δέ έν όνόματι της «πολιτικής ρευστότητας»...

ΝΙΚΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

NESTOR

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΓΥΑΛΙΖΕΙ

ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ & ΑΚΟΠΩΣ

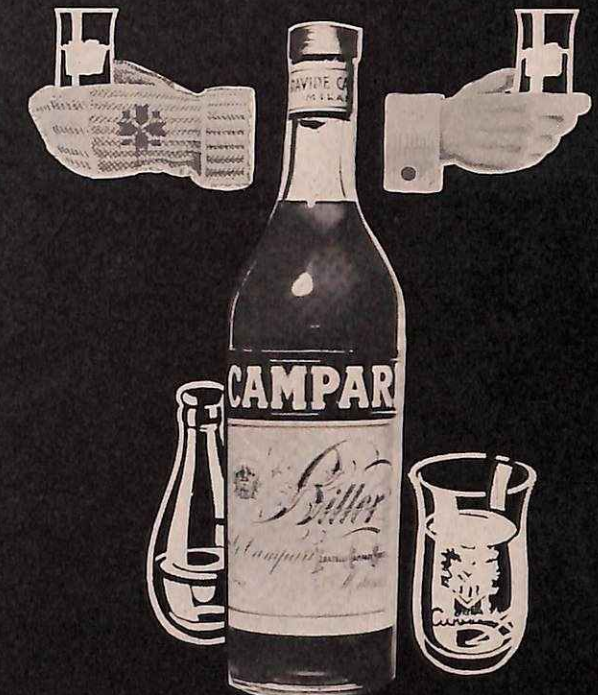
ΠΑΤΩΜΑΤΑ (χωρίς νέφτι - βενζίνη) ΕΜΑΓΙΕ,
ΝΤΟΥΚΑ. ΕΠΙΤΠΛΑ, ΜΩΣΑΪΚΑ, ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ,
ΛΑΔΟΜΠΟΓΙΕΣ ΚΛΠ.

ΣΕ - ΖΕ - 8 ή περίφημη Γερμανική λουστραλοιφή
δέν μυρίζει, δέν κολλά

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ν. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ & ΣΙΑ, ΣΚΟΥΛΕΝΙΟΥ 4, ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 236.225

Σε κάθε εποχή
Σε οποιαδήποτε στιγμή

CAMPARI με Σόδα

Τό παγκοσμίου φήμης όρεκτικό

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΡΕΒΑΧ
ΟΜΗΡΟΥ 21-ΤΗΛ. 633-128

SCHERK

SCHERK

Πάντα λεπτή και αιθέρια, με υπέροχο άρωμα και τόνος
τελευταίους χρωματισμούς της μόδας, ή πούδρα
ΣΕΡΚ όας προσφέρεται ός καινούργιο κομψό κουτί.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ Cosmética Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

Grand Marnier
LIQVEUR

ΤΑΠΕΤΑ
ΛΟΥΤΡΩΝ

ΑΠΟ ΙΝΕΣ **Meraklon**

• ΔΕΝ ΛΕΡΩΝΟΥΝ
• ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ

REGISTERED TRADE NAME FOR POLYPROPYLENE FIBRE
POLYMER MONTECATINI

Με υπερηφάνεια οί
ένα έργο απαραίτητο

ΕΙΚΟΝΕΣ

παρουσιάζουν σήμερα
σ' όλους τούς Έλληνες

25 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΡΗΞΗ ΕΝΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΙΣ ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΕΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΡΑΓΙΚΩΤΕΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ, ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» Η ΩΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ, ΑΚΡΙΒΗΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΘΕΡΜΗ ΑΦΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ • ΠΟΛΛΑ ΕΧΟΥΝ ΛΕΧΘΗ, ΠΟΛΛΑ ΕΧΟΥΝ ΓΡΑΦΗ, ΠΟΛΛΑ, ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ, ΕΧΟΥΝ ΖΗΣΕΙ ΟΣΟΙ ΕΓΡΑΨΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥΣ, ΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΤΟΥΣ ΕΞΑΡΣΗ ΤΙΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ • ΑΛΛΑ ΤΟ ΣΥΝΘΕΤΙΚΟ ΕΡΓΟ, ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΞΕΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΤΙΣ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΣΚΟΠΙΜΑ ΚΕΝΑ, ΠΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΖΕΙ ΤΑ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΣΗΜΕΙΑ, ΠΟΥ ΑΞΙΟΛΟΓΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ, ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΒΡΗ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ • ΟΙ «ΕΙΚΟΝΕΣ» ΑΝΕΘΕΣΑΝ ΣΤΟΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥΣ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟ ΒΑΡΥ ΦΟΡΤΙΟ, ΜΕ ΤΗΝ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ ΟΤΙ ΗΤΑΝ Ο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΕΡΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗ ΣΤΙΣ ΑΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΟΣ: ΝΑ ΔΟΘΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ, ΠΟΥ ΣΥΜΠΙΠΤΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ «ΟΧΙ», ΕΝΑ ΕΘΝΙΚΟ ΕΡΓΟ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ • ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΛΑΜΟ, ΜΕ ΒΑΘΕΙΑ ΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ ΥΛΙΚΟΥ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΕ ΚΑΡΔΙΑ ΠΟΥ ΣΥΓΚΙΝΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΕΥΨΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ • ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗ, ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ, ΕΤΣΙ ΚΑΘΩΣ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΟΤΑΝ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ, ΤΙΣ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΦΑΣΕΙΣ, ΣΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΠΑΡΑΛΛΗΛΙΑ, ΩΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ Η ΤΕΡΑΤΩΔΗΣ ΒΙΑ ΕΠΝΙΞΕ ΤΗΝ ΝΙΚΗΤΡΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ • ΕΤΣΙ, ΤΑ 32 ΤΕΥΧΗ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» —ΟΣΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΤΟΥ ΕΠΟΥΣ— Θ' ΑΠΑΡΤΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΕ ΕΥΡΥΤΗΤΑ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΗ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ 40-41

ΣΤΙΓΓΡΑΦΕΥΣ, κοινωνιολόγος και δημοσιογράφος, ο κ. Θ. Παπακωνσταντίνου είναι από πολλά χρόνια συνεργάτης των ΕΙ & Ο & Ν & Ε και πολιτικός δορυνογράφος της «Μεσομυθολογίας». Η εδουμάθειά του, η κατάνη του όξόνοια και η άγανη παρακολούθηση των συγχρόνων προβλημάτων τον έχουν καθιερώσει ός μοναδικό σχολιαστή της επικαιρότητας. Η σκεπτικότητα, η ένδοξα και η άκρίβεια του όφους του, έδμησαν έναν νέο είδος στην έλληνική δορυνογραφία. Πνευματικός έξ άλλου σταθμός απέτέλεσαν οι μελέτες του: «ΑΙ παραποιήσεις του μαρξισμού έν Ελλάδι» (1931),

«Εισαγωγή στην διαλεκτική» (1933), «Οι Πρόσοι των Βαλκανίων» (1941), «Έναντίον του ρεόματος» (1949), «Ανατομία της επανάστασης» (1952, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών), «Η νέα γραμμή του κομμουνισμού» (1956), «Ο Ίων Δορυνοτής και η πολιτική πεζογραφία» (1957). «Τό μέγα Πείραμα» (1960), «Ανατομία της συνδοιοπορίας» (1960). Τέλος τα «Προβλήματα της εποχής μας» — μία έπιλογή από όρθα του, δημοσιευμένα στις ΕΙ & Ο & Ν & Ε (1957 - 1960) σε έκδοση «Ελαστία» — απέτέλεσαν μία πρωτοφανή έκδοτική έπιτυχία με επανειλημμένες ανατυπώσεις.

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Η ΜΑΧΗ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ «ΕΙ Κ Ο Ν & Ε» • ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΤΜΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΑΙΩΝΟΣ συνεπληρώθη χθές από την ημέραν που ἔφερε τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ χεῖλη ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐχώρισε διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τὸν ἱστορικὸν χρόνον εἰς δύο μεγάλα τμήματα: τὸ πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ τὸ μετ' αὐτήν.

“Ενας νέος σταθμός, άξιος να έμπνέη, να γεννά υπερηφάνειαν και να προβάλλεται ως παράδειγμα, έδημιουργείτο δια το έθνος μας, με την υπέροχον κατὰ της έχθρικης επιβουλής αντίστασίν του, που ήρχιζε πρό 25 έτών υπό συνθήκας συντριπτικώς άνίσους.

Χωρίς νὰ διαπραγματευθῇ μὲ κανένα, χωρὶς νὰ διερωτηθῇ διὰ τὴν ἑκβα-
σιν, πιστὸν εἰς τὸ χρέος ποὺ ὑπηγόρευαν μὲ τὴν μυστικὴν φωνὴν τῶν ἀπὸ τὰ
ἔγκατα τῆς βασανισμένης αὐτῆς γῆς αἱ μυριάδες τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι
εἶχαν πέσει κατὰ τὰς μεγάλας στιγμὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας, ἐρρίφθη
ὑπερήφανον καὶ ἀποφασιστικὸν εἰς τὴν φοβεράν δίνην.

Ἡ ὑπέροχος ἀνάτασις τοῦ ἔσχισεν ὡς ἐκτυφλωτικὴ ἀστραπὴ τὸ πυκνὸν σκότος τῆς ἀπογνώσεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε βυθισθῇ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ ἀνθρωπότης. Διήρκεσεν, ὑπὸ μορφὴν ὀρθοδόξου πολέμου, 216 ἡμέρας. Καὶ ὑπῆρξε γέμάτη λαϊκὸν παλμόν. Διότι διεξήγετο ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ ἔθνους, ποῦ ἡ ἀνάνδρος ἐπίθεσις μετέτρεψεν ὁλόκληρον εἰς χαρούμενον τάγμα θυσίας.

Ὁ ἀγων αὐτὸς τῶν Ἑλλήνων, τμημα μόνον τῆς παγκοσμίου συρράξεως ἀπετέλεσεν. Ἦτο τοιαύτη ὁμως ἡ ποιότης τῶν ἀνθρώπων ποῦ τὸν διεξήγον, καὶ ἀπεδεικνύετο τόσον μέγα τὸ εἰδικὸν θάρος του, ὥστε καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν του ἡ διεθνὴς ἀναμέτρησις εἶχε περιέλθει εἰς δευτερεύουσιν μοῖραν καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος ὠμιλοῦσε διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Διότι αὐτὴ ἔδωσε τὴν πρώτην κατὰ ξηράν νίκην εἰς τὰ ἐλεύθερα ἔθνη. Αὐτὴ ἐθρυμμάτισε τὸν θρῦλον τοῦ ἀπητῆ· του τοῦ Ἀξονος. Αὐτὴ ἀνέτρεψε τὰς προοπτικὰς του καὶ τὸ ὠρολόγιον πρὸ γραμμα τῶν ἐπιχειρήσεών του. Αὐτὴ ἐνεψύχωσεν ὅλους τοὺς ἄλλους λαούς.

Καὶ ἦτο μικρὰ καὶ ἀπροπαράσκευος συγκριτικῶς καὶ φιλειρηνικὴ ἀπο-
λύτως. Καὶ ὑπεχρεώθη ν' ἀντιμετωπίσῃ ἕνα λαὸν πενταπλάσιον, τοῦ ὁποῖου
τὸ καθεστὼς ἐπὶ 19 ἔτη τὸν ὥπλιζε, τὸν ἐξηγρίωνε καὶ τὸν προητοίμαζε διὰ
τὴν ἀνασύστασιν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

“Ολοι του πολέμου οί παράγοντες ἦσαν συντριπτικῶς δυσμενεῖς διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος: Ἀριθμός, ὅπλισμός, μέσσα, ἔδωφος, πρωτοβουλία, χρόνος, καθεστώς, ὕλική στάθμη. Ἐνας μόνον ἦτο εὐνοϊκός: Ὁ ψυχικός. Καὶ αὐτὸς ἐνίκησε διότι μεγαλυτέρα δύναμις καὶ τελειότερον ὄπλον ἀπὸ τὴν ψυχὴν δὲν ὑπάρχει.

Ἐντὸς 12 ἡμερῶν ἡ ψυχικὴ ὑπεροχὴ ἀνέτρεψε τὴν στρατιωτικὴν κατὰ-
στασιν, ποῦ ἐδημιούργησεν ἡ ἐπιμελὴς προπαρασκευασθεῖσα ἐπιδρομὴ. Ἐν-
τὸς τριῶν ἐβδομάδων, μόνον ὡς αἰχμάλωτοι εὐρίσκοντο Ἴταλοι ἐπὶ ἐλλη-
νικοῦ ἐδάφους. Καὶ μετὰ δύο μῆνας διεξήγον ἀγῶνα ὑπάρξεως εἰς τὴν καρ-
δίαν τοῦ ὀρμητηρίου των διὰ νὰ μὴ ριφθοῦν εἰς τὴν θάλασσαν.

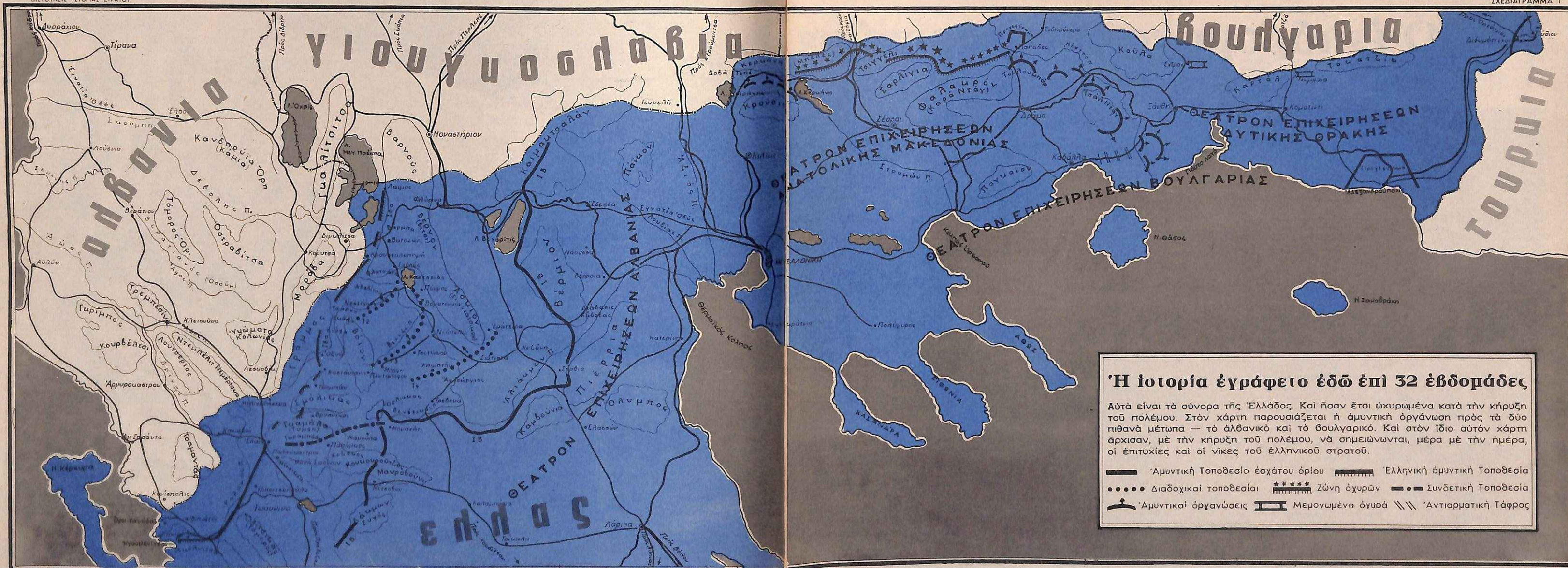
Ὁ ψυχισμὸς αὐτὸς — τοῦ λαοῦ — δὲν ἐξησθῆνησεν οὔτε ὅταν ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τοῦ καταρρακωθέντος ἰταλικοῦ φασισμού ὁ γερμανικὸς χιτλερισμός. Ἡ Ἑλλάς τῶν 7 ἑκατομμυρίων ἐκάμφη, βέβαια, τελικῶς εἰς ἓνα τακτικὸν πόλεμον ἐναντίον 120 ἑκατομμυρίων. Ἀλλ' εἶχεν ἤδη νικήσει ἀμετακλήτως.

Παρὰ τοῦτο, συνέχισε τὸν ἀγῶνα. Μὲ ὅλα τὰ μέσα, εἰς μίαν πραγματικὴν πανστρατιὰν καὶ παντοῦ ὅπου ἐδίξετο μάχη τῆς ἐλευθερίας: Εἰς τοὺς ὠκεανούς, εἰς τοὺς αἰθέρας, εἰς τὰς ἐρήμους τῆς ὑψηλίου· εἰς τὰ βουνά, εἰς τοὺς κάμπους, εἰς τὰς πόλεις τῆς καθημαγμένης αὐτῆς χώρας.

Φρουρὸς ἔξω ἀπὸ τὸ Τεπελένι

Αὐτοὺς ἦταν ὁ πόλεμος; Ἑλιδιώπηση μάχη με ἐλάχιστα μέσα ὅχι μόνο ἐναντίον ἐνὸς ἐπ' αὐτοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ μάχη ἀδιάνοχη, μάχη σκληρὴ, με τὸ κρίσι, με τὴν ἀπάνταστη τοιαύτην... Καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ μάχη ποὺ κεραδῆθηκε με τὴν ἀδάμαστη ἑλληνικὴ ψυχὴ...

Ἡ ἱστορία ἐγράφειτο ἐδῶ ἐπὶ 32 ἐβδομάδες

Αὐτὰ εἶναι τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἥσαν ἐταὶ ὡχυρωμένα κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου. Στὸν χάρτη παρουσιάζεται ἡ ἀμυντικὴ ὁργάνωσις πρὸς τὰ δύο πιθανὰ μέτωπα — τὸ ἀλβανικὸ καὶ τὸ βουλγαρικόν. Καὶ στὸν ἴδιον αὐτὸν χάρτη ἀρχισαν, μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου, νὰ σημειώνωνται, μέρα μετὰ τὴν ἡμέρα, οἱ ἐπιτυχίες καὶ οἱ νίκες τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

— Ἀμυντικὴ Τοποθεσία ἐσχάτου ὁρίου — Ἑλληνικὴ ἀμυντικὴ Τοποθεσία
..... Διαδοχικαὶ τοποθεσίαι ——— Ζώνη ὀχυρῶν ——— Συνδετικὴ Τοποθεσία
— Ἀμυντικὰ ὀργανώσεις ——— Μεμονωμένα ὄχυρά ——— Ἀντιταρματικὴ Τάφρος

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΑ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Τὸ ἥμισυ περίπου τοῦ σημερινοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας δὲν εἶχε γεννηθῇ ἀκόμη ὅταν σειρήνων ἤχοι ἐξέσχίζαν τὴν αὐγὴν διὰ τὴν ἀναγγελίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας ὅτι ἡ φασιστικὴ Ἰταλία τῶν «κότῳ ἐκατομμυρίων λογγῶν» παρεβίαζε τὰ σύνορά των. Τὸ ἄλλο ἥμισυ ἀπαρτίζεται, κατ' ἰσομοιρίαν σχεδόν, ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐξοῦσαν ἤδη ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς ὡραιότερας τῶν πατρίδων τοῦ κόσμου, ἀλλὰ λόγω ἡλικίας δὲν ἠδύνατο νὰ προμαχίσουν αὐτῆς, καὶ ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ διεξήγαγαν τὸν ἀπελπινὸν πόλεμον καὶ ὑπῆρξαν οἱ ἀθληταὶ μιᾶς νέας θιασθεϊκῆς ἐμφανίσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν στίβον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Ἐπιζῇ ἀκόμη τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς γενεᾶς, ποὺ ἐπαμύσησεν τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν. Καὶ στρέφει σήμερον τὸν νοῦν τῆς μετὰ τὴν ὑπερηφάνειαν πρὸς τὰς ὥραιας ἐκείνας στιγμὰς καὶ μετὰ τὴν εὐλασίαν πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνων ποὺ ἔπεσαν μαχομένοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Δὲν ἐνωχλοῦσε κανένας ἡ γενεὰ αὐτῇ, ὅταν τῆς ἐτέθη

τὸ δίλημμα μεταξὺ τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ὑπερτάτης θυσίας. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν τῆς ἐδίδαν καμμίαν πιθανότητα νίκης. Καὶ ἡ ἐθνικὴ παράδοσις δὲν τῆς ἄφηνε καμμίαν ὁδὸν ὑποχωρήσεως. Ποτὲ ἄλλοτε, ἐν τούτοις, ὁ ἥλιος τῆς χώρας αὐτῆς δὲν ἐφώτισε πῶς γελαστὰ πρόσωπα.

Τὸ συγκλονιστικὸν αὐτὸ δράμα τῆς γενεᾶς τοῦ πολέμου δὲν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς ἱστορίας ὥσάν ἐν ὥραιον πυροτέχνημα. Μετεβλήθη εἰς τεραστίαν κινητῆριον δύναμιν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μεγάλου πολέμου. Ἐὰν εἰς τὴν ἀρχὴν του δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἐλληνικὴ θυσία, θὰ ἦτο ἐντελὲς ἄλλο τὸ τέλος του. Μετὰ τὸ χαμόγελό της, μετὰ τὸ αἶμα της καὶ μετὰ τὴν ἀπέραντον ὁδὸν της, ἡ γενεὰ αὐτῇ μετέβαλε τὴν πορείαν, ποὺ ἀκολουθοῦσεν ὁ χάλκεος Ἄρης.

Οὐδεμία ἄλλη ἐλληνικὴ γενεὰ ἐγνώρισεν αὐτὰς τὰς δοκιμασίας. Οἰανδήποτε περίοδον τῆς ἱστορίας καὶ ἂν ἀναπολήσωμεν, δὲν θὰ εὑρωμεν εἰς τὴν ὅσον ἔραχν' ἡλικιῶν διὰ τὴν ὅσον συμπεκνῶμεν πόνον. Ἀλλὰ καὶ οὐδεμία ἄλλη ἐπέδειξε τὴν ὅσον χαλυβδίνην ἀντοχήν. Ὅσον θὰ παρέρχεται ὁ καιρὸς, τὸσον θὰ μεγαλύνουν εἰς τὴν συνείδησιν

τῶν ἀνθρώπων αἱ ἠθικαὶ διαστάσεις τῆς τραγικῆς αὐτῆς γενεᾶς, ποὺ δὲν ἐγνώρισε καμμίαν ἄλλην χαρὰν, ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς θυσίας καὶ τῆς προσφορᾶς.

Ἀπευθύνεται καὶ πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὰ τέκνα της, ποὺ παραλαμβάνουν ἤδη τὴν σκυτάλην, ἡ περιγραφή τῆς ἐνδόξου μάχης τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἡ δημοσιεύσις ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ τεύχους τῶν «Εἰκότων». Ὅταν κάμνει κανεὶς ἱστορίαν — ὅπως ἔκαμνε, καὶ μάλιστα θαυμαστήν, ἡ γενεὰ τοῦ πολέμου —, ἔχει τὴν χαρὰν τῆς δημιουργίας, ἀλλὰ στερεῖται τῆς ἀνέσεως τῆς ψυχραΐμου μελέτης.

Ποτέ, ἄλλωστε, ὅλα ὅσα συμβαίνουν καὶ ὑφαίνονται δὲν καθίστανται γνωστὰ κατὰ τὴν στιγμὴν των. Ἡ ἀνάγκη τῆς μυστικότητος, ἰδιαίτερος ἐπιτακτικὴ ἐν καιρῷ πολέμου, διασπείρει ἔξω τοῦ ὀπτικοῦ πεδίου τῶν πολλῶν πλείστα γεγονότα καὶ πλείστας ἐνεργείας. Μόνον μετὰ τὴν πάροδον ἀρκέτου χρόνου ὁλοκληροῦται, κατὰ τρόπον σφαιρικόν, ἡ γνώσις ὅλων τῶν συστατικῶν στοιχείων μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου.

Τὸ διαρρεῦσαν ἤδη τέταρτον αἰῶνος ἀπεδείχθη ἐπαρκέστατον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Διότι κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, τὸ πυκνότερον εἰς περιεχόμενον, ἐδημοσιεύθησαν συγγράμματα, ἀπομνημονεύματα καὶ ἡμερολόγια τῶν πρωταγωνιστῶν καὶ τῶν παραγόντων τῶν γενικῶν, ὅσον καὶ τοῦ ἰδιοῦ μας πολέμου, ἤλθον εἰς φῶς μυστικὰ ἀρχεῖα, ἀπεκαλύφθησαν σχέδια καὶ διαδήματα, ποὺ ἦσαν γνωστὰ μόνον εἰς τοὺς εἰδικοὺς τῶν ἐπιτελείων καὶ τῶν διπλωματικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ὁμιλήσουν οἱ ἴδιοι ἀκόμη οἱ δικασθέντες ὑπὸ διεθνούς δικαστηρίου ὑπεύθυνον τοῦ πολέμου.

Συνεσπυρεύθη οὕτω ὕλικὸν ἀφθονὸν καὶ χρήσιμον διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβεστέραν γνῶσιν τῶν διαδραματισθέντων καὶ διὰ τὴν ἀντικειμενικότεραν ἐκτίμησιν τῆς σημασίας των. Καὶ εἶναι δυνατόν σήμερον νὰ δοθῇ, μετὰ λόγου, ἡ διαβεβαίωσις εἰς τοὺς ἀναγνώστας ὅτι μόνον ἐκείνους, ποὺ δὲν ἐξήσαν τὰ γεγονότα, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους, ποὺ ὑπῆρξαν δημιουργοὶ των ἐν τῷ συνόλῳ των, ὅτι πολλὰ ἀγνώστα θὰ πληροφορηθοῦν ἐκ τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἐκθέσεως.

'Ο έπιδρομεύς δέν μπορούσε νά ύποψιασθῇ...

ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΤΝΩΖΙΖΕΙ ΚΑΛΤΕΡΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ 28 ΟΚΤΩ-
ΒΡΙΟΥ, ΤΙΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΞΗΓΕΙ ΣΩΣΤΟΤΕΡΑ ΤΟ ΘΑΤΜΑ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ
ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΩΝ ΝΕΟΣΤΑΛΕΚΤΩΝ, ΠΟΤ
ΟΛΟΧΑΡΟΙ ΕΞΗΓΕΤΑΝ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΑΝΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ...

ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ φάσεις, έντός τριών μόλις ώρων, συνετελέσθη τήν 28ην 'Οκτωβρίου του 1940 ή έμπλοκή τής 'Ελλάδος εις τήν δίνην του Β' Παγκοσμίου Πολέμου (ό όποιος είχεν αρχίσει από τής 1ης Σεπτεμβρίου 1939) καί ή μεταπήδησις του έθνους από τής ειρήνης εις τήν αίματηράν δοκιμασίαν.

ΠΡΩΤΗ: 'Η έπίδοσις έκ μέρους του πρεσβευτού τής 'Ιταλίας (τήν 3ην π.μ.) εις τόν 'Ελληνα πρωθυπουργόν τελεσιγράφου έκπνέοντος τήν 6ην πρωϊνήν καί περιέχοντος άπαραδέκτους όρους.

ΔΕΥΤΕΡΑ: 'Η έπίθεσις των Ιταλικών στρατιωτικών δυνάμεων κατά των ήμετέρων τμημάτων προκαλύψεως τής έλληνοαλβανικής μεθορίου, που έξαπελύθη ήμισειαν ώραν πρό τής έκπνοής του τελεσιγράφου.

ΤΡΙΤΗ: 'Η εξαγγελία εις τόν έλληνικόν λαόν ότι ευρίσκεται έν πολέμω, ύποστās άπρόκλητον έπίθεσιν. Αύτή έγινεν άρχικώς διά των σειρήνων (τήν 6.45' π.μ.), αί όποιαί ήχοϋσαν επί έν τέταρτον τής ώρας, καί κατόπιν διά των έπισήμων διαγγελμάτων καί άλλων άνακοινώσεων, που μετεδίδοντο ραδιοφωνικώς.

Η ΕΛΛΑΣ από τής 4ης Αύγούστου 1936 έτέλει υπό καθεστώς, που δέν απέλαμβανε τής έγκρίσεως του μεγίστου μέρους του έλληνικού λαού. 'Ητο άπροκαλύπτως δικτατορικόν τό καθεστώς αύτό, είχε καταργήσει τόν κοινοβουλευτισμόν, είχαν άναστείλει τάς άτομικάς έλευθερίας καί παρουσίαζεν άρκετάς όμοιότητες με τά ολοκληρωτικά καθεστώτα. Αί προσπάθειά του όπως διά τής ασκήσεως κάποιας κοινωνικής πολιτικής θερμάνη τά πρός αύτό αίσθήματα των μεγάλων λαϊκών μαζών, είχαν έλαχίστην άπόδοσιν, ή όποία ούτε καν άνοχήν του έξησφάλιζεν. 'Η λαβή του όμως επί των μοχλών τής έξουσίας ήτο ισχυρά. 'Αλλεπάλληλα σχέδια καί άπόπειραι άνατροπής του είχαν άποτύχει. 'Ισως εις τούτο νά συνετέλεσε καί ή διστακτικότητα ή τιμώσα τούς άντιπάλους του καί όφειλομένη εις τήν συνείσθησιν τής έπερχομένης παγκοσμίου καταιγίδος.

Καί τό καθεστώς καί ό ένσάρκωτής του καί ό Βασιλεύς, ό όποιος τό ένέκρινεν, έχουν περιέλθει από μακροϋ εις τήν δικαιοδοσίαν τής Ιστορίας. Δύναται, λοιπόν, τήν στιγμήν αύτήν νά λεχθῇ χωρίς κανένα πάθος από τόν γράφοντα (μολονότι έζησε τό καθεστώς ως θραχνάν έπάνω εις τό στήθος του καί ως πολίτης καί ως δημοσιογράφος, ύποχρεωμένος νά έρχεται εις καθημερινήν έπαφήν με τούς ήλιθίους, κατά διεθνή κανόνα, ύπαλλήλους τής καθεστωτικής λογοκρισίας) ότι ή δικτατορία τής 4ης Αύγούστου, ή όποία ισχυρίζετο (μάλλον φαιδρώς) ότι έδημιούργει ένα «τρίτον έλληνικόν πολιτισμόν», ούτε συμπάθης, ούτε άνεκτή ήτο εις τήν συντριπτικήν πλειοψηφίαν του έθνους, μέχρι τής παραμονής τής Ιταλικής έπιθέσεως.

Πρέπει όμως ταυτοχρόνως νά λεχθῇ ότι μόλις τήν αύγήν τής 28ης 'Οκτωβρίου του 1940 ήχησαν αί σειρήνες, που άνήγγελλαν τήν ξένην έπιβουλήν κατά τής έδαφικής άκεραιότητος καί τής έθνικής έλευθερίας, όλόκληρος ό έλληνικός λαός έλυσμόνησεν έντός μίας στιγμής τάς έπιφυλάξεις του, τάς

...ότι θα ξεκινούσαν «μέ τό χαμόγελο στά χείλη» οί 'Ελληνες για τόν πόλεμο

Τὸ πρῶτο πρωϊ

διαφωνίας του και τὰς ἀντιθέσεις του πρὸς τὸ καθεστὼς καὶ συνεπειρῶθη διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὑπερτάτου κινδύνου. Τὸ πρῶτον θαῦμα κατὰ τὰς ἱστορικές αὐτὰς στιγμὰς ὑπῆρξεν ἡ ἀκαριαία, ἐλευθέρᾳ καὶ χαρούμενῃ πραγματοποιήσας τῆς ψυχικῆς ἐνότητος τοῦ ἔθνους. Αὕτῃ ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον τίτλον τιμῆς διὰ τὴν γενεάν τοῦ 1940, διότι ὑπῆρξεν ὁ ἀσικὸς παράγων τῆς νικηφόρου ἀντιστάσεως.

Δὲν ἦτο ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀνύποπτος τῶν κινδύνων ἐμπλοκῆς, τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ἀπὸ μακροῦ. Ὁ ἰταλικὸς φασισμὸς ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον (ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1939) εἶχεν ἐκδηλώσει τὰς ἐπεκτατικὰς προθέσεις του. Καί, κατὰ τοὺς μῆνας πού ἠκολούθησαν, εἶχε προκαλέσει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἔθνους μὲ ἐναλλαγὰς καθυσυχαστικῶν διαβεβαιώσεων καὶ νευροπολεμικῶν προκλήσεων. Οὐδεμία, συνεισῶς, οὐδαμῶθεν ἐκκλήσις ἐχρειάζετο διὰ τὴν ἐξάνστασιν τοῦ κατὰ τῆς ἀδίκου ἐπιθέσεως. Ὅταν τὴν αὐγὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἤχησαν αἱ σειρήνες τοῦ μεγάλου συναγερμοῦ, αἱ ψυχὰι τῶν Ἑλλήνων ἦσαν ὄρθιαι. Καὶ ἔμειναν ὄρθιαι ἐπὶ ἐξορμάδας, μῆνας καὶ ἔτη—δέκα ἐν ὅλῳ— διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τεσσάρων ἀλλεπαλλήλων ἐχθρῶν, ἕκαστος ἐκ τῶν ὁποίων ἦτο χειρότερος τοῦ προηγουμένου...

ΠΥΚΝΑΙ ΜΑΖΑΙ λαοῦ ἤρχισαν ἐνωρίτατα νὰ συρρέουν ἀπὸ τὰς συνοικίας τῆς πρωτεύουσας πρὸς τὸ κέντρον, ἐνῶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς περιήρχοντο τὴν πόλιν ἐπ' αὐτοκινήτου. Αἱ ἑκτακτοὶ ἐκδόσεις τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων ἀνῆγγελλον ὅτι ἐπεδόθη τὴν 3ην πρωϊνὴν ἰταλικὸν τηλεγράφων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι ὑπεγράφη διάταγμα γενικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ ὅτι ἰταλικά στρατεύματα κινοῦνται διὰ νὰ παραβιάσουν τὰ σύνορα. Ὅλιγον κατόπιν ἤρχισεν ἡ τοιχοκόλλησις τοῦ διατάγματος γενικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τῶν προκηρῶξεων προσκλήσεως ἐφέδρων τῶν τριῶν ὁπλῶν.

Αἱ συρρέουσας εἰς τὸ κέντρον λαϊκαὶ μάζαι κατεΐχοντο ἀπὸ ὑπερήφανον αὐτοπεποίθησιν καὶ προέβαιναν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχαν γνησίαν τὴν σφραγίδα τοῦ αὐθορμητισμοῦ. Δὲν ἤδυνήθησαν ὅμως νὰ συγκρατήσουν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν διὰ τὴν ἀνανδρὸν ἰταλικὴν ἐπιβουλὴν. Πυκναὶ ὁμάδες διαδηλωτῶν, προβαίνουσαι εἰς ἐκδηλώσεις ἀποδοκιμασίας κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἐξετράπησαν εἰς χιαιότητας κατὰ τῶν γραφείων τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορικῆς ἐταιρίας («Ἄλα Λιτόρια») εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος καὶ ἐδείξαν διαθέσεις καταστροφῆς καὶ τῆς «Κάζα ντ' Ἰτάλια», ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατισίων, ἀλλὰ συνεκρατήθησαν.

Ἐν τῷ μεταξῷ, ἐνῶ εἶχαν ἤδη κάμει ἐπιδεικτικὴν ἐμφάνισιν ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ τῆς πρωτεύουσας ἐχθρὴν ἀεροπλάναν (εἰς τὰς 9:20' καὶ τὰς 10:30' π.μ.), οἱ καλούμενοι ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐφεδρὸι ἐσπεύδαν ἐνθουσιώδεις—καὶ κυριολεκτικῶς μετὰ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη— νὰ καταταγοῦν εἰς τὰς μονάδας τῶν, προπεμπόμενοι μὲ ἀπείριστον συγκίνησιν καὶ χειροκροτήματα ἀπὸ τοὺς οἰκείους τῶν καὶ τὰ πλῆθη. Ἐσπεύδαν πρὸς τὸ μέτωπον, ὅπου ἀπὸ τῆς 5:30' πρωϊνῆς ἐμαίνετο ὁ πόλεμος καὶ ὅπου αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἠμύνοντο τοῦ πατρίου ἐδάφους.

ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΜΕΣΑ...

...ΜΕ ΤΟΝ ΙΑΙΟ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ - ΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΑΝΤΑΓΟΝΙΣΤΕΣ

...ΜΕ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΠΡΑΣΙΝΑ ΤΡΑΜ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΣΑΡΑΒΑΛΙΑΣΜΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ, ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΙ ΣΑΝ ΣΤΑΦΥΛΙΑ, ΕΣΠΕΥΑΝ ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΙ ΝΑ ΝΤΩΘΟΥΝ ΣΤΟ ΧΑΚΙ—ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ ΑΜΕΣΩΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ • ΣΤΗ ΚΙΝΗΣΗ, ΑΛΛ' ΟΧΙ ΚΑΤΗΦΕΙΑ ΣΤΟΝ ΣΙΑΗΡΟ. ΑΡΟΜΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ...

ΠΡΩΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΣΥΜΦΩΝΩΣ πρὸς τὸ Σύνταγμα, τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων—τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ—ἀνέλαθεν ὁ Βασιλεὺς. Ἡ ἀρχηγία τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ἀνετέθη εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Α. Παπάγον, ἀμέσως δὲ συνεκροτήθη τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον, ἡ λειτουργία τοῦ ὁποίου ἤρχισεν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 24ης ὥρας τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ εἰς διάστημα ὀλίγων ὥρῶν ἐδημοσιεύθησαν: Τὸ διάταγμα γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, Διάταγμα «περὶ κηρύξεως τῆς ἐπικρατείας εἰς κατάστασιν πολιορκίας» (ἐπιβολὴ στρατιωτικοῦ νόμου). Ἀποφασίς περὶ θέσεως ὁλοκλήρου τῆς χώρας εἰς «κατάστασιν ἀεραμύνης». Ἀναγκαστικὸς νόμος «περὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν ὅλων τῶν διατάξεων τῶν περὶ πολιτικῆς ἐπιστρατεύσεως νόμων». Ἀνακοίνωσις τῆς Διοικήσεως Πρωτεύουσας περὶ καλύψεως τοῦ φωτισμοῦ κατὰ τὴν νύκτα περὶ ὑποκρουτικῆς καθόδου τῶν πολιτῶν εἰς τὰ ὑπόγεια καὶ τὰ καταφύγια ἐν περιπτώσει συναγερμοῦ περὶ τῶν σημάτων τοῦ συναγερμοῦ (ποῖα σημαίνουν ἐναρξιν καὶ ποῖα λήξιν) περὶ κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων κατὰ τὴν νύκτα. Ὁδηγία τοῦ ὑφυπουργείου Ἐργασίας διὰ τὴν κάλυψιν τῶν δημιουργουμένων, λόγῳ τῆς ἐπιστρατεύσεως, κενῶν εἰς ἐργοστάσια καὶ ἐπιχειρήσεις. Ἀνακοίνωσις τοῦ ὑφυπουργείου Ἀγορανομίας, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾶτο εἰς τοὺς πολίτας ν' ἀποφεύγουν τὴν δημιουργίαν ἀποθεμάτων καὶ ἡπαιδυντὸν ποινὰ κατὰ τῶν παραβάτων καὶ τῶν ἐμπόρων τροφίμων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐνεθάρρουν τὴν τάσιν αὐτήν. Συστάσεις πρὸς τὸ κοινὸν ὅπως προῆθ' εἰς ἐναποθήκευσιν ὕδατος εἰς λουτήρας, σκευὴ καὶ δοχεῖα διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τοπικῶν ζημιῶν εἰς τοὺς σωλῆνας, αἱ ὁποῖαι θὰ προσκάλουν τὴν διακοπὴν παροχῆς ὕδατος. Ἀνακοίνωσις περὶ ἐπιβολῆς ἐνιαυτοῦ ὠρARIOU ἔργου εἰς ὅλα τὰ καταστήματα. Ἀνακοίνωσις τῶν διευθύνσεων 25 Σταθμῶν Α' Βοηθειῶν—17 εἰς Ἀθήνας καὶ 8 εἰς Πειραιᾶ—οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν λειτουργοῦντες ἀμέσως, πέραν τῶν νοσοκομείων καὶ τῶν κλινικῶν. Τὸ πλῆγμα αὐτὸ τῶν μέτρων συνεπληρώθη μετὰ δύο ἡμέρας μὲ τὴν δημοσίευσιν ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ἀναστολῆς παραγῶν, προεσμιῶν καὶ δικαστικῶν πράξεων», ὁποῖα, περὶ ἐπιβολῆς δικαιοσυστασίον ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου. Ἐφαρμοστοί, ἔτσι, τὸ ἄλμα τῆς εἰσόδου τῆς χώρας ἀπὸ τῆς εἰρήνης εἰς τὴν μεγάλαν δοκιμασίαν τοῦ πολέμου, πού τῆς ἐπεβλήθη.

Ἡ Κυβέρνησις

Ι. ΜΕΤΑΣΑΣ: Πρόεδρος ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας.

Υποῦργοι: Δικαιοσύνης Α. Ταμπακόπουλος, Ἐσωτερικῶν Ι. Δουρῆνης, Οἰκονομικῶν Α. Ἀποστολίδης, Ἐθν. Οἰκονομίας Ι. Ἀρβανίτης, Ἐθν. Προνοίας Ἱλ. Κριμῆς, Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων Γ. Νικολαΐδης, Διοικήσεως Πρωτεύουσας Κ. Κοτζιάς, Συγκοινωνίας Ἀγγ. Οἰκονομίου, Γεωργίας Γ. Κυριακός.

Υποῦργοι: Παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Κ. Μπουμπούλης, Παιδείας Ν. Εἰρήνης, Συγκοινωνίας Στ. Πολυζωγίδης, Στρατιωτικῶν Ν. Παπαδήμας, Ναυτικῶν Ἱππ. Παπαθανασίου, Ἀεροπορίας Π. Οἰκονομικός, Ἐργασίας Α. Δημητράτος, Συνεταιρισμῶν Χ. Ἀλιβιζάτος, Τύπου καὶ Τουρισμοῦ Θ. Νικολοῦδης, Ἀγορανομίας Γ. Ζαφειρόπουλος, Δημ. Ασφαλείας Κ. Μανιαδάκης, Ἐμπρ. Ναυτίας Α. Τζιφός, Ἐθν. Οἰκονομίας Μ. Κυριακόπουλος.

Ἡ νύκτα τοῦ "Οχι

Η ΕΠΙΔΟΣΙΣ τοῦ τηλεογράφου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν εἶχε γίνῃ τὴν 3ην πρωϊνὴν. Ὁ Ἰταλὸς πρεσβεύτης, ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς 2.30 π.μ. ἐχαρτόποιεζεν ἐν εὐφορίᾳ εἰς φιλικὴν τοῦ οἰκίαν τῶν Ἀθηνῶν, ἀνῆλθε τὴν ὥραν ἐκείνην μαζί με τὸν στρατιωτικὸν ἀκόλουθον, πού ὠδήγει τὸ αὐτοκίνητον (καὶ ἓνα διερμηνέα) εἰς Κηφισίαν, ὅπου διέμενεν ὁ πρωθυπουργός. (Εἰς τὰς 3 παρὰ 10'—γράφει εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του ὁ κόμης Γκράτσι—εὐρισκόμεθα ἔξω ἀπὸ τὴν εἰσόδον τῆς μικρᾶς ἐπαύλεως. Ὁ διερμηνεύς ἀνέφερεν εἰς τὸν σκοπὸν ὅτι ὁ πρεσβεύτης τῆς Ἰταλίας ἤθελε νὰ κάμῃ εἰς τὸν προέδρον τῆς κυβερνήσεως ἐπείγουσαν ἀνακοίνωσιν. Ὁ χωροφύλαξ ἤρχισε νὰ κτυπᾷ ἓνα ἡλεκτρικὸ κουδούνι. Οὐδεὶς ὅμως ἤκουε. Ἐπεριμέναμεν καὶ οἱ τρεῖς μᾶς ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, πού μᾶς ἐφαίνοντο ἀτελείωτα, μετὰ τὴν καρδιὰν σφιγμένην εἰς τὴν σκέψιν ὅτι τὸ καθῆκον μᾶς καθίστα συνενόχους μῆς τοιαύτης ἀτιμίας. Εἰς τὸ τέλος ἐνεφανίσθη ὁ ἴδιος ὁ Μεταξᾶς εἰς μίαν μικρὰν θύραν τῆς ὑπηρεσίας, μὲ ἀνεγνώρισε καὶ διέταξε νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσόδος. Οἱ δύο συνοδοὶ μου παρέμειναν εἰς τὸν δρόμον. Ὁ Μεταξᾶς ἦτο ἐνδεδυμένος μὲ νυκτερινὸν ἐπενδύτην, μέσα ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐφαίνετο ὁ γιᾶκας ἐνδὸς θαμβακεροῦ νυκτικοῦ. Μοῦ ἔσφιξε τὴν χεῖρα καὶ μὲ ὠδήγησεν εἰς μικρὰν αἰθούσαν ὑποδοχῆς, πού θὰ ἤμπορούσε νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν οἰκίαν οἰαοδήποτε οἰκογενείας μικροαστοῦ).

Μόλις ἐκάθισαν, ὁ κόμης Γκράτσι τοῦ εἶπεν:

—Ἐξοχώτατε, ἡ κυβέρνησίς μου μὲ ἐπεφόρτισε νὰ σὰς ἐπιδώσω μίαν ἐπείγουσαν ἀνακοίνωσιν.

Καὶ τοῦ ἐνεχείρισεν τὸν φάκελον, χωρὶς νὰ προσθέσῃ τίποτε ἄλλο. Ὁ Μεταξᾶς ἤνοιξε τὸν φάκελον καὶ ἤρχισε ν' ἀναγινώσκῃ τὸ ἐγγράφων, τὸ ὁποῖον ἦτο συντεταγμένον εἰς ἀγγλικὴν γλῶσσαν. («Αἱ κείρες τοῦ κατὰ τὴν ἀνάγκησιν ἔτρεμαν ἐλαφρὰ—σημειώμεν ὁ Γκράτσι—καὶ διὰ μέσου τῶν διοπτρῶν τοῦ εἶδα τοὺς ὀφθαλμούς του δακρῦζοντας»).

Δι' αὐτοῦ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις κατηγόρει τὴν ἑλληνικὴν ὅτι «ἐδέχθη ὅπως ὁ ἀγγλικὸς στόλος χρησιμοποίησιν κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τὰ χωρικά πεδία ὕδατος, τὰ παράλια τῆς καὶ τοὺς λιμένας τῆς», ὅτι «ἠνόησε τὸν ἀνεφοδιασμὸν τῶν ἐναερίων βρετανικῶν δυνάμεων», ὅτι προέβη εἰς προκλητικὰς ἐνεργείας ἐναντίον τοῦ ἀλβανικοῦ ἔθνους διὰ τῆς τρομοκρατικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποῖαν υἱοθέτησεν ἐναντίον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Τσαμουρίας, ὅτι συνεπέα («ἀνάντων τούτων»), «ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος ἀπέβη ὀλέων καὶ περισσώτερον, ἀπλῶς καὶ καθαρῶς φαινομενικῇ» καὶ ὅτι «κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν—ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν οὐδετερότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἰταλίας—τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβῃ διὰ τῶν ἐνόπλων αὐτῆς δυνάμεων, διὰ τὴν διάρκεια τῆς σπερμινῆς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ῥέζας, ὡρισμένα στρατηγικὰ σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους». «Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις—προσέθετεν ἡ διακοίνωσις—ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅπως μὴ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν κατάληψιν ταύτην καὶ ὅπως μὴ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθέραν διέλευσιν τῶν στρατευμάτων τῶν προοριζομένων νὰ τὴν πραγματοποιήσωσι. Τὰ στρατεύματα αὐτὰ δὲν παρουσιάζονται ὡς ἐχθροὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις οὐδόλως προτίθεται διὰ τῆς προσωρινῆς κατοχῆς στρατηγικῶν τιμῶν σημείων, ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν περιστάσεων καὶ ἐχούσης καθαρῶς ἀμυντικὸν χαρακτῆρα, νὰ θίξῃ ὅπωςδήποτε τὴν κυριαρχίαν καὶ τὴν ανεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος». Καὶ κατέληγεν: «Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅπως δώσῃ αὐθῶρῃ εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὰς ἀναγκαῖας

διαταγὰς ἵνα ἡ κατοχὴ αὕτη δυνηθῇ νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ εἰρηνικὸν τρόπον. Ἐὰν τὰ ἰταλικά στρατεύματα ἤθελον συναντήσῃ ἀντίστασιν, ἡ ἀντίστασις αὕτη θὰ καμφθῇ διὰ τῶν ὀπλῶν καὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ ἔφερε τὰς εὐθύνas, αἱ ὁποῖαι ἤθελον προκύψῃ ἐκ τούτου).

Ο Ἑλλὴν πρωθυπουργός ὅταν ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κειμένου, ἠτένισε τὸν Ἰταλὸν πρεσβεύτην καὶ «μὲ φωνὴν συγκινημένην, ἀλλὰ σταθεράν», τοῦ εἶπε:

—Ὡστε ἔχομεν πόλεμον;

—Δὲν εἶναι τοῦτο ἀπαράτητον. Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θὰ δεχθῇ τὴν ἀξίωσιν τῆς καὶ θ' ἀφήσεται τὰ ἰταλικά στρατεύματα νὰ διέλθουν διὰ νὰ καταλάβουν τὰ στρατηγικὰ σημεῖα τῆς χώρας.

—Καὶ πού εἶναι τὰ στρατηγικὰ αὐτὰ σημεῖα, περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ἡ διακοίνωσις;

—Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς εἶπω, Ἐξοχώτατε. Ἡ κυβέρνησίς μου δὲν με ἐνέμωρε... Γνωρίζω μόνον ὅτι τὸ τηλεσίγγραφον ἐκπνέει εἰς τὰς 6 τὸ πρωϊ.

—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ διακοίνωσις αὕτη ἀποτελεῖ κήρυξιν πολέμου τῆς Ἰταλίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

—Οχι, ἐξοχώτατε. Εἶναι τηλεσίγγραφον.

—Ἰσοδύναμον πρὸς κήρυξιν πολέμου.

—Ἀσφαλῶς ὅχι, διότι πιστεύω ὅτι θὰ παρῶκετε τὰς διευκολύνσεις, τὰς ὁποῖας ζητεῖ ἡ κυβέρνησίς μου.

—ΟΧΙ! Οὐτε λόγος δύναται νὰ γίνῃ περὶ ἐλευθερίας διελύσεως. Ἀκόμη ὅμως καὶ ἀν' ὑπετίθετο ὅτι θὰ ἐδίδα μίαν τοιαύτην διαταγὴν (τὴν ὁποῖαν δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ δώσω), εἶναι τώρα τρεῖς τὸ πρωϊ. Πρέπει νὰ ἐτοιμασθῶ, νὰ κατέβω εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ ζυγνήσω τὸν Βασιλέα, νὰ καλέσω τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, νὰ θέσω εἰς κίνησιν ὅλας τὰς στρατιωτικὰς τηλεγραφικὰς ὑπηρεσίας, οὕτως ὥστε μίᾳ τοιαύτῃ ἀπόφασιν νὰ καταστῇ δυνατόν νὰ γίνῃ γνωστὴ εἰς τὰ πλέον προκεχωρημένα τμήματά μας τῶν συνόρων. Ὅλα αὐτὰ εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατα. Ἡ Ἰταλία, ἡ ὁποία δὲν μᾶς παρέχει κἄν τὴν δυνατότητα νὰ ἐκλέξωμεν μεταξὺ πολέμου καὶ εἰρήνης, κυρύσσει οὐσιαστικῶς τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος.

Κατόπιν ὁ Μεταξᾶς ἐγειρόμενος καὶ ὑποδεικνύων εἰς τὸν Ἰταλὸν πρεσβεύτην ὅτι ἡ συνομιλία τῶν εἶχε τελειώσει, προσέθεσεν:

—Πολὺ καλὰ, λοιπόν, ἔχομεν πόλεμον.

“Θὰ νικήσωμεν!
,Αλλὰ διὰ
τοὺς Ἕλληνας
ὕπὲρ τὴν νίκην
ἡ Δόξα,,

ΥΠΕΓΡΑΦΕ ΤΗΝ ΝΥΚΤΑ ΤΗΣ 28ης
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940 Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥ-
ΟΥΜΕ — ΕΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΝΤΟ-
ΚΟΥΜΕΝΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ.

“Ο κόμης Γκράτσι υπεκλήθη («μὲ θαύ-
τατον σεβασμὸν —ὡπως γράφει— πρὸ τοῦ
υπερφανόπου γέροντος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐξι-
στασεν οὐδ’ ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἐκλέξη διὰ τὴν
πατρίδα του τὴν ὁδὸν τῆς θυσίας, ἀντὶ τῆς
ἀτιμώσεως») καὶ ἀνεχώρησε. Χειραφία με-
ταξὺ τῶν δύο δὲν ἀντιπλάγην.

(Ἀναφερόμενος εἰς τὰς διατυπωμέ-
νας διὰ τοῦ τηλεγράφου αἰτιάσεις ἐναν-
τίον τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὁ κόμης
Γκράτσι παρατηρεῖ εἰς τὰ ἄπομνημονεύ-
ματά του: «Παρ’ ὅλα δὲς ἐθεθαίωσαν ἀ-
ναρμόδιοι καὶ κακὸποιοὶ πληροφῶραι, ἡ
Ἑλλάς ἐτήρησεν ἀπέναντί μας κατὰ
γράμμα καὶ αὐστηρῶς τὴν οὐδετερότητα.
Παρακαλῶ τὸν ἀναγνώστην νὰ δεχθῇ μὲ
ἐμπιστοσύνην τὴν διαβεβαίωσίν μου — εἰς
τὴν ὁποίαν κατ’ ἐπανάληψιν προέβην δι’
ἐπισήμων ὑπομνημάτων μου καὶ προσωπι-
κῶν ἐπιστολῶν μου πρὸς τοὺς ἰθύνοντας
τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν, μὲ πλήρη συναι-
σθησὶν τῆς εὐθύνης μου — ὅτι, πρὸ τῆς
28ης Ὀκτωβρίου 1940 δὲν ὑφίστατο εἰς
τὴν Ἑλλάδα καμμία εἴτε ναυτικὴ, εἴτε ἀε-
ροπορικὴ ἀγγλικὴ θάλασσα»).

ΑΜΕΣΩΣ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἰ-
ταλοῦ πρεσβευτοῦ ὁ Μεταξᾶς ἐπεκινώνη-
σε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ Βασιλέως, τοῦ ἀρ-
χιηγού τοῦ Γ.Ε.Σ. ἀντιστρατήγου Παπάγου,
τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γ.Ε.Ν. ἀντιναυάρχου Σα-
κελλαρίου καὶ μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Μ.
Βρεταννίας. Ἐν συνεχείᾳ ἐνεδύθη κατεπει-
γόντως, ἐπέπευσεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐξω-
τερικῶν, ὅπου ἐφθάσε κατὰ τὰς 4 παρὰ 10’
συνεκάλεσε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον

(διὰ τὰς 5.30’ π.μ.), συνεδῆθη μὲ τὴν Ἀγ-
κυραν καὶ ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐκεῖ
Ἕλληνα πρεσβευτὴν νὰ ἐπικοινωνήσῃ ἀμέ-
σως μὲ τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας Ἰ-
σμετ Ἰνονού καὶ τὸν ὑπουργὸν Ἐξωτερικῶν
Σουκρὴ Σαράτσουλου καὶ νὰ τοὺς πληροφο-
ρήσῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ἤδη εἰς ἐμ-
πόλεμον κατὰστασιν μετὰ τῆς Ἱταλίας. Τὸ
αὐτὸ ἐπανάλαβε καὶ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ
πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος.

Προτοῦ συνέλθῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβου-
λιον, συνομιλῶν μὲ τὸν καταφθάσαντα ἐνω-
ρίτερον ὑπουργὸν Διοικήσεως Πρωτευούσης
Κ. Κοτζιάν, τοῦ ἔλεγε:

—Ἐὰν κρατήσουν, ὥπως πιστεύω, οἱ προ-
φυλακῆς ἄμυνα 15 μέρες, ὅσες χρειάζον-
ται διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐπιστράτευσις καὶ
δὲν μᾶς ρικτοῦν ἀμέσως οἱ Γερμανοὶ, ὅπως
εἶναι πιθανόν, μὴ σοῦ φανῇ παράδοξο νὰ
ἰδῇς τοὺς Ἱταλοὺς στὴ θάλασσα... Δὲν περι-
μένω καμμίαν συμμετοχὴ τῶν Τούρκων. Τοὺς
εἰδοποίησα ἐκ καθήκοντος συμμαχικοῦ.
Ἀλλωστε, ἡ μορφή τῆς συμμαχίας ἀπὸ τυ-
πικῆς ἀπόψεως δὲν τοὺς ὑποχρεώνει εἰς
ἐνεργὸν ἀνάμειξιν. Ἀν ζῦσε ὁ Κεμάλ!
Ἀσφαλῶς θὰ μετείχε τὸ πολέμου. Ἐν τού-
τοις, διὰ τοὺς Γιουγκοσλάβους ἔχω ἐλπίδα.
Ἵως αὐτοὶ ἀναμειχθῶν.

Τὸ ὑΠΟΥΡΓΙΚΟΝ Συμβούλιον συνῆλθεν
εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν παρουσία
τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ τοῦ Διαδόχου

Γιαννοῦ, οἱ ὁποῖοι εἶχον προσέλθει ἀπὸ τὰς
4.30’ π.μ. Ὁ πρωθυπουργός, λαβὼν πρῶτος
τὸν λόγον, ἐξιτόρησε τὰ τῆς ἐπιδόσεως
τῆς τηλεγραφικῆς διακοινώσεως, ἀνέλυσε
τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἱταλίας
καὶ προσέθεσεν:

—Αὐτὴ, κύριοι συνάδελφοι, εἶναι ἡ ἐξέ-
λιξις τῆς καταστάσεως. Ἦδη, προκειμένου
νὰ ζητήσω τὰς ὑπογραφὰς σας διὰ τὰ ἀναγ-
κασιζόμενα διατάγματα, ὅςδε δηλῶ κατὰ τρό-
πον σαφῆ καὶ ἀπόλυτον ὅτι οἰοσδήποτε ἐξ
ὑμῶν ἔχει ἀντίρρηση ἢ ἐπιφύλαξιν, ἢμπορεῖ
νὰ τὴν διατυπώσῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ ἀνα-
πτύξῃ τὰς ἀπόψεις του. Ἀν διαφωνῇ πρὸς
τὴν πορείαν ποὺ ἀκολουθοῦμεν ἀπὸ τὴν
στιγμὴν ταύτην, δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὴν
παραίτησίν του. Ἡ τυχὸν παραίτησίς του
δὲν πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ οἰανδήποτε
παρεξήγησιν εἰς θάρος του, ἀφοῦ τὸ θέμα
εἶναι ἱστορικῶς καὶ ἐθνικῶς τοιοῦτον, ὥστε
νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν κατ’ ἐλευθέραν γνώμην
καὶ συνείδησιν ἐγκρίσιν ἢ ἀπόρριψιν τῶν
διαταγμάτων.

Οὐδεμίαν διευτύωσιν παρ’ οἰουδήποτε τῶν
παρισταμένων ἀντίρρησις ἢ ἐπιφύλαξις. Τό-
τε ὁ Μεταξᾶς ἔθεσεν ἐνώπιόν των τὰ δια-
τάγματα (γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, κηρύξε-
ως τῆς ἐπικρατείας εἰς κατάστασιν πολιορ-
κίας κλπ.), ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸν στυλο-
γράφον του καὶ προτοῦ ἀρχίσῃ νὰ ὑπογρά-
φῃ, εἶπεν:

—Ὁ Θεὸς σῶζοι τὴν Ἑλλάδα.

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΕΤΕΘΗ Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Η ΕΛΛΑΣ ἐνεπλάκη εἰς τὸν Β’ Παγκόσμιον
Πόλεμον διότι εὐρίσκειτο ἐπάνω εἰς τὸν δρόμον
τοῦ ἰταλικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Αἱ σχέσεις τῆς με-
τὰ τὴν Ἱταλίαν οὐδέποτε ἦσαν ἐγκάρδιοι. Καὶ ἀφ’
οὗ κατέλαβε τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν γείτονα ὁ
Μουσσολίνι καὶ ἐγκαθίδρυσε τὸ φασιστικὸν κα-
θεστὼς του, ἡ Ἑλλάς ἀντιμετωπίζετο ὡς ὑποψη-
φία ἐνσωματώσεως εἰς τὴν ρωμαϊκὴν αὐτοκρατο-
ρίαν, ποὺ ἐπρόκειτο ν’ ἀνασταθῇ μίαν ἡμέραν.
Τὸ 1923 αἱ ἐλληνοϊταλικάι σχέσεις ἐξετραχύν-
θησαν μεγάλως καὶ ὁ Μουσσολίνι ἔστειλε κατὰ
τῆς Ἑλλάδος τὰ πολεμικά του, τὰ ὁποῖα ἐδομ-
βάρισαν τὴν Κέρκυραν. Τελικῶς ὅμως τὸ «ἐπει-
σόδιον» διηυθετῆθη «εἰρηνικῶς» ὑπὸ τῆς Κοινο-
νίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ, μετὰ τὴν κατάρρευσιν τῆς
Αὐστρίας, τὸ 1918, ἡ Ἱταλία εἶχεν ἐπιτύχει ἐπὶ
τῆς Ἀλβανίας εἰδος ἀνεπισήμου προτεκτοράτου,
τὸ ὁποῖον μετὰ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καθίστατο
ὁλονὲν ἀποκλειστικώτερον. Ἀρχομένου τοῦ 1939
ὁ Μουσσολίνι ἔβλεπεν ὅτι ἐπλησίαζεν ἡ στιγμή
τῆς μεγάλης ἀναμετρήσεως καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀ-
πεφάσισε νὰ ὁλοκληρώσῃ τὴν λαβὴν του ἐπὶ τῆς
Ἀλβανίας. Ὅπως ἀναφέρει εἰς τὸ «Ἡμερολό-
γιόν» του ὁ γαμβρὸς του καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐ-
ξωτερικῶν κόμης Τσιάνο, ὁ Μουσσολίνι εἶχε λά-
βει τὴν ἀπόφασιν στρατιωτικῆς καταλήψεως τῆς
Ἀλβανίας πρὸ τῆς 8ης Φεβρουαρίου 1939 καὶ
εἶχεν ὀρίσει ὡς χρόνον ἀναλήψεως τοῦ ἐγχειρή-
ματος τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

Εἰς ἐκ τῶν λόγων ποὺ τὸν ὤθησαν εἰς τὴν
πραγματοποίησιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἦτο καὶ
τὸ «αἰσθημα μειονεκτικότητος» ἐναντι τοῦ Χί-
τλερ, ὁ ὁποῖος ἐβάδιζεν ἀπὸ κατακτήσεως εἰς κα-
τάκτησιν ἀνευ πολέμου: Τὸν Φεβρουάριον τοῦ
1938 εἶχε προσαρτῆσει τὴν Αὐστρίαν· τὸν Μάρ-
τιον τοῦ 1939 προσήρτησε τὴν Τσεχοσλοβακίαν·
ὀλίγαις ἡμέραις κατόπιν ἐξηνάγκασε τὴν Λιθου-
ανίαν νὰ τοῦ παραχωρήσῃ τὸ Μέμελ. Ἡ στιγμή
ἦτο ὁρμος διὰ νὰ δείξῃ τὸν δυναμισμόν τῆς καὶ
Ἱταλίας. Ἀμέσως, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Τσι-
άνο καὶ τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν τοῦ Γιακο-
μόνι, εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἱταλίας εἰς τὰ
Τίρανα, ἤρτισαν ἢ προπαρασκευῇ τοῦ ἐγχειρή-
ματος. Ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν Ἀχμέτ Ζώγου (ὁ
ὁποῖος εἶχε ἀνακηρυχθῇ βασιλεὺς τῆς Ἀλβανίας
τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1928) νέαι ἀξιιώσεις, ἢ ἀ-
ποδοχὴ τῶν ὁποίων θὰ ἰσοδυναμεί πρὸς πλήρη
ὑποδούλωσιν τῆς χώρας. Ὁ Ζώγου προσεπάθησε
νὰ κερδίσῃ καιρὸν διαπραγματευόμενος, ἀλλ’ ὁ
Μουσσολίνι ἐβιάζετο. Τὴν 8ην Ἀπριλίου τοῦ
1939 ἡ «ἐπιχείρησις» εἶχε λήξει: Ὁ Ζώγου διέ-
φυγε νύκτωρ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ τὰ ἰταλικά
στρατεύματα εἰσῆρχοντο ἐν θριάμβῳ εἰς τὰ Τί-
ρανα. Ὁκτὼ ἡμέρας βραδύτερον διεξήγετο εἰς τὸ
Κυρηνάκιον ἡ τελετὴ τῆς προσφορᾶς ὑπὸ μίας
ἀλβανικῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ἀλβανικοῦ στέμ-
ματος εἰς τὸν βασιλέα τῆς Ἱταλίας...

Ὁ μεγαλομανὴς

Η κατάληψις τῆς Ἀλβανίας ἐκ μέρους τῆς
Ἱταλίας ἀπετέλει μοiraὶον προμήνυμα διὰ τὴν
Ἑλλάδα, ἡ ὁποία ἦτο πολιτικῶς καὶ διπλωματι-
κῶς ἀπομονωμένη, διότι τὸσον ἡ Τουρκία, ὅσον
καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία δὲν εἶχαν συμβατικὴν ὑπο-
χρέωσιν νὰ τὴν βοηθήσουν ἐν ἡ περιπτώσει ὑφί-
στατο ἐπιθεσὶν ὑπὸ ἐξωβαλκανικῆς δυνάμεως. Ὁ

Μεταξᾶς τότε (ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸ 1934 εἶχε δια-
κηρύξει εἰς τὴν, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς συνάψεως τοῦ
Βαλκανικοῦ Συμφώνου, συγκληθεῖσαν τὴν 26ην
Φεβρουαρίου - 3ην Μαρτίου σύσκεψιν τῶν πολι-
τικῶν ἀρχηγῶν ὅτι ἡ Ἑλλάς ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὡς
πολιτικὸν δόγμα τῆς ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει
θὰ ἐντάξῃ τὸν ἑαυτὸν τῆς εἰς στρατόπεδον ἀντί-
θετον πρὸς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἡ Ἀγ-
γλία), ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρε-
σβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐπικοινωνήσῃ μετὰ
τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως.

Τὸ ἑλληνοβρεταννικὸν ἐγίνε τὴν πρωΐαν τῆς
9ης Ἀπριλίου 1939. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ὁ
πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρεταννίας Ν. Τσάμπερ-
λαϊν ἐδήλου εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅτι
«ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ συμ-
πέρασμα ὅπως ἐν περιπτώσει σαφούς ἀπειλῆς
κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ρου-
μανίας, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἀπειλῆς ἡ ἑλληνι-
κὴ κυβέρνησις ἢ ἡ ρουμανικὴ θὰ ἐκρίνον ἀναγ-
καίον ν’ ἀντισταθῶν διὰ τῶν ἐθνικῶν τῶν δυνά-
μεων, ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις θεωρήσῃ ἑαυ-
τὴν ὑποχρεωμένην νὰ παράσχῃ εἰς τὰς κυβερνή-
σεις Ἑλλάδος ἢ Ρουμανίας πᾶσαν βοήθειαν, τὴν
ὁποῖαν διαθέτει». Τὴν ἰδίαν ἡμέραν προέβη εἰς
παρομοίαν δῆλωσιν ἐνώπιον τῆς γαλλικῆς Ἐθνο-
συνελεύσεως ὁ πρωθυπουργὸς Ε. Νταλαντιέ. Ἡ
κατάληψις τῆς Τσεχοσλοβακίας ὑπὸ τοῦ Χίτλερ
εἶχε πείσει τὰς δυτικὰς δυνάμεις ὅτι ἡ «πολιτικὴ
τοῦ κατευνασμοῦ» ἀπεβράσυνε τοὺς δικτάτορας
καὶ ὅτι τὸ σύμφωνον τοῦ Μονάχου (28 Σεπτεμ-
βρίου 1938) ἦτο κουρελόχαρτον.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὴν πρωΐαν τῆς 10ης Ἀπρι-
λίου εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλ-
λάδος ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἱταλίας Φορνάρι,
ὁ ὁποῖος ἐξ ὀνόματος τοῦ Μουσσολίνι προέβη
εἰς τὴν ἐξῆς προφορικὴν ἀνακοίνωσιν, ἀφῆσας
καὶ ἔγγραφον σημείωμα αὐτῆς: «Πᾶσα φήμη, ἡ-
τις τυχὸν ἐκυκλοφόρησε ἢ ἐνδέχεται νὰ κυκλοφο-
ρήσῃ περὶ μίας δῆθεν ἰταλικῆς ἐνεργείας κατὰ
τῆς Ἑλλάδος εἶναι ψευδής... Ἡ φασιστικὴ Ἱ-
ταλία ἀπέχεσθαι τὴν πρόθεσιν τῆς νὰ σεβασθῇ
κατὰ τὸν μᾶλλον ἀπόλυτον τρόπον τὴν ἐδαφικὴν
καὶ νησιωτικὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ
θέλησις τῆς φασιστικῆς Ἱταλίας εἶναι νὰ διατη-
ρήσῃ καὶ ν’ ἀναπτύσῃ ὁλονὲν περισσότερον τὰς
ἐγκαρδίους σχέσεις φιλίας, τὰς ἐνούσας τὰς δύο
χώρας. Εἶναι διατεθειμένη νὰ παράσχῃ συγκε-
κριμένως ἀποδείξεις τῆς θελήσεώς της ταύτης». Ἐν
μῆνα βραδύτερον (εἰς τὰς 12 Μαΐου) ὁ
κόμης Τσιάνο ἔγραψεν εἰς τὸ «Ἡμερολόγιόν»
του: «Τὰ δημόσια ἔργα εἰς τὴν Ἀλβανίαν προ-
χωροῦν καλῶς. Ὅλοι οἱ δρόμοι σχεδιάσθησαν νὰ
ὁδηγοῦν πρὸς τὰ ἑλληνικά σύνορα. Πρόκειται
περὶ προσωπικῆς διαταγῆς τοῦ Ντούτσε, ποὺ
σκέπτεται σὲ πρώτην εὐκαιρίᾳ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ
τῆς Ἑλλάδος»...

Ὁ ταπεινωμένος

Η ἀντίδρασις, πάντως, τῶν δυτικῶν δυνάμεων
εἶχε πείσει τὸν Μουσσολίνι ὅτι τὸ δυνεῖον «ἐπεκ-
τάσεως τῆς αὐτοκρατορίας» θὰ συνήντα ἀρκετὰ
ἐμπόδια. Ἀπεφάσισεν, ὡς ἐκ τούτου, νὰ συνδέσῃ
στεννότερον τὴν φασιστικὴν Ἱταλίαν μετὰ τὴν ἑ-
θνικοσοσιαλιστικὴν Γερμανίαν. Καρπὸς τῆς πο-
λιτικῆς αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ ὑπογραφή τὴν 22αν
Μαΐου τοῦ 1939 τοῦ μοiraίου συμφώνου φιλίας
καὶ συμμαχίας μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ποὺ συνέ-
στησε τὸν διαβόητον «Ἀξονα Ρώμης - Βερολί-
νου». Μολοντοὶ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμφώ-
νου ὁ Μουσσολίνι ἐξωμολογήθη εἰς τὸν ἑταῖρον
τοῦ ὅτι ἡ Ἱταλία δὲν ἦτο ἀκόμη εἰς θέσιν νὰ δι-
εξαγάγῃ ὁλοκληρωτικὸν πόλεμον, ἐθεώρησεν ἀ-
ναγκαῖον νὰ καμῇ ἐπιδείξει τῆς στρατηγικῆς
του: «Πρέπει —εἶπε— νὰ καταληφθῇ κατὰ τὰς
πρώτας ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου ὥρας ὁ
λόκληρος ἡ περιχὴ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῶν Βαλ-
κανίων. Δὲν ἢμποροῦμεν νὰ μὲνουμεν ἱκανοποιη-
μένοι μὲ διακηρύξεις οὐδετερότητος, ἀλλ’ ὀφεί-
λομεν νὰ καταλαμβάνωμεν τὰ ἐδάφη καὶ νὰ τὰ
χρησιμοποιῶμεν διὰ τὸν ἀνεφοδισμὸν μας εἰς
τρόφιμα καὶ πρώτας ὕλας τῆς πολεμικῆς διομη-
χανίας».

Τὸ ἐπιθετικὸν ὅμως αὐτὸ πνεῦμα δὲν ἐκρά-
τησε πολὺ. Τὴν 9ην Αὐγούστου τοῦ 1939 ὁ Μου-
σολίνι ἔστειλε τὸν κόμητα Τσιάνο εἰς τὸ «Ὀμπερ-
α

«ΕΙΜΕΘΑ ΟΥΔΕΤΕΡΟΙ!»

Ἐφάνηκε ἡ μορφή Ἑλλάδα στὸν φασιστικὸν γίγαντα. «Ἄλλ’
αὐτὰ ἦσαν ἑλληνικά (δηλ. ἀκατανόητα) γιὰ τὸν Ντούτ-
σε, ὁποῖος ἐξ Ἀγγλὸς μεγαλογράφος ἡ Πάλη-γγοισσὸς».

σαλτισπεργκ να παρακαλέσει τον Χίτλερ όπως αναβάλει την εξαπόλυση του πολέμου, διότι η 'Ιταλία δι' «οικονομικούς και στρατηγικούς λόγους» έτελει εν αδυναμία ακόμη να μετάσχει αυτό. 'Η πρότασίς του όμως απερρίφθη υπό των Γερμανών ως άνεδαφική. 'Ο Τσιάνο διεπίστωσαν ότι η Γερμανία, και αν ακόμη της έδίδοντο περισσότερα από όσα ζητεί, θα έπετιθετο «διότι κατέχεται από τον δαίμονα της καταστροφής». 'Ο Φύρερ υπεστήριξε ότι οι ούδέτεροι έπρεπε να εξουδετερωθούν ό εις κατόπιν του άλλου και ότι τούτο ήτο δυνατόν να πραγματοποιηθή διά συνδεδεασμένης διπλωματικής πιέσεως των δύο εταίρων του 'Αξονος. Και ανέφερον ως παράδειγμα της διαδικασίας αυτής την Γιουγκοσλαβίαν (εις την οποίαν είχε παράσχει επανειλημμένα από του 1938 προσωπικάς έγγραφους). 'Ο κόμης Τσιάνο παρητήρησεν ότι μολονότι ό Ντούτσε ήτο σύμφωνος με τον Φύρερ επί της ανάγκης όπως εξουδετερωθή ή Γιουγκοσλαβία και ότι ό ίδιος ενδιαφέρεται ιδιαίτερώς διά την κατάληψιν της Θεσσαλονίκης, θα ήτο προς το παρόν αδύνατον διά την 'Ιταλίαν να διεξαγάγη πόλεμον. 'Η δήλωσις αυτή έβλιδε και έταπεινώνε την 'Ιταλίαν. 'Η απόφασίς όμως ήτο άμετάκλητος.

Ο έπιδρομεύς

Ο 'Έλλην πρωθυπουργός δεν εγνώριζε δεβαίως όλα αυτά, τά οποία ήλθαν εις φώς μετά την συντριβήν του 'Αξονος και κατά την διάρκειαν της δικής των έγκληματιών πολέμου. Έπωφελήθη όμως μιάς επισκέψεως, την οποίαν του έκαμε την 21ην Αυγούστου 1939 ό έν 'Αθήνας πρεσβευτής κόμης Γκράτσι διά να «εκκαθαρίσθ» έν «ζήτημα όπερ ύπάρχει μεταξύ» της 'Ελλάδος και της 'Ιταλίας. Κατά την διάρκειαν μακράς συνομιλίας ό Μεταξάς απέκρουσε τας ιταλικάς αιτιάσεις έναντίον της 'Ελλάδος και προσεπάθησε να πείσση τον έπισκέπτην του ότι ή 'Ελλάς έπραξε πάν ότι ήδύνατο διά να συμμορφωθή προς τας έκ της ούδετερότητός της άπορρεούσας υποχρεώσεις της. 'Ετόνισεν ότι μολονότι «ουδεμίαν έχομεν επιθυμίαν να εμφανιζώμεθα έπεμβαίνοντες εις τά έσωτερικά των Δωδεκανήσων, έδεωρήσαμεν πάντοτε ότι ή καλή μεταχείρισις των Δωδεκανησίων θα έβεβλήτο τας σχέσεις 'Ελλάδος και 'Ιταλίας», ότι οι Δωδεκανήσιοι μη άνεχόμενοι τας ιταλικάς πιέσεις εισέρουν καθημερινώς εις την 'Ελλάδα, ότι «έχομεν ήδη εις 'Αθήνας και Πειραιά περί τας 10.000 Δωδεκανησίων, οίτινες δεν παύουν διεκτραγωδούντες τά δεινά, άτινα ύφίστανται αι νήσοι των» και ότι «ναί μόν δεν τούς αφήνομεν να προβαίνουν εις δημοσίας εκδηλώσεις, άλλ' αυτό δεν τούς έμποδίζει να όμιλούν και να διαχύνουν εις τον έλληνικόν πληθυσμόν πνεύμα βαρυστόνου παραπόνου κατά της 'Ιταλίας».

Κατόπιν ό Μεταξάς ανέφερθη εις τό καίριον θέμα — την άγγλογαλλικήν έγγυήσιν προς την 'Ελλάδα. «Μας καταλογίζετε —είπεν— ότι έδέεσθμεν την έγγυήσιν της 'Αγγλίας και της Γαλλίας, μολονότι ή μονομερής και αυθορμήτως δοθείσα έγγυήσις αυτή ήτο τελείως γενική διά πάσαν κατά της 'Ελλάδος έπίθεσιν. Και όμως έδέεσθσαν οι έν Ρώμη λίαν φιλοφρόνως και φιλικώς τον ύπουργόν των 'Εξωτερικών της Ρουμανίας, ή όποια ευρίσκετο υπό τούς αυτούς ως και ή μείς όρους». Εις τό σημείον τούτο ό πρεσβευτής παρητήρησεν ότι «επρόκειτο ειδικώς μόνον διά την 'Ιταλίαν» και ότι ούδεις άλλος θα μάς έπετιθετο. 'Ο Μεταξάς όμως τού άπάντησεν ότι άπατάται «διότι ήδύνατο να μάς έπιτεθή και ή Βουλγαρία, όποτε την αυτήν θα είχον ύπαχθένσιν ή 'Αγγλία και ή Γαλλία». Και προσέθεσεν: «'Αλλά πώς θέλετε να πείσωμεν τον έλληνικόν λαόν ότι ούδένα διατρέχει κίνδυνος από την 'Ιταλίαν, όταν οι στρατιώται σας οι μεταφερόμενοι εις την Δωδεκανήσον τραγουδούν ένα ιδιαίτερον τραγούδι: «Sbarcheremo al Pireo e conquisteremo tutto l' Egeo κλπ.» (σ.σ. «Θ' αποδιώξω»

σθούμε στον Περαιά και θα κατακτήσουμε όλόκληρον τό Αιγαίο κλπ.»); "Όταν οι άξιοματικοί και στρατιώται σας εις την 'Αλβανίαν όμιλούν καθημερινώς περί εισβολής εις την 'Ελλάδα; "Όταν ό στρατηγός Μπαντόλιο ώμίλησε δημοσίαις εις την 'Αλβανίαν περί επεκτάσεως των συνόρων της 'Αλβανίας; "Όταν διά την ύποδοχην του κόμητος Τσιάνο εις την Κορυτσάν είχαν έτοιμασθή πινακίδες με μαύρα γράμματα «Κόσσοδο» και «Τσαμουριά; Και τό μόν Κόσσοδο άνήκει, ως γνωστόν, εις την Γιουγκοσλαβίαν με την όποίαν έχετε ιδιαίτερας σχέσεις, άλλ' ή Τσαμουριά άνήκει εις την 'Ελλάδα».

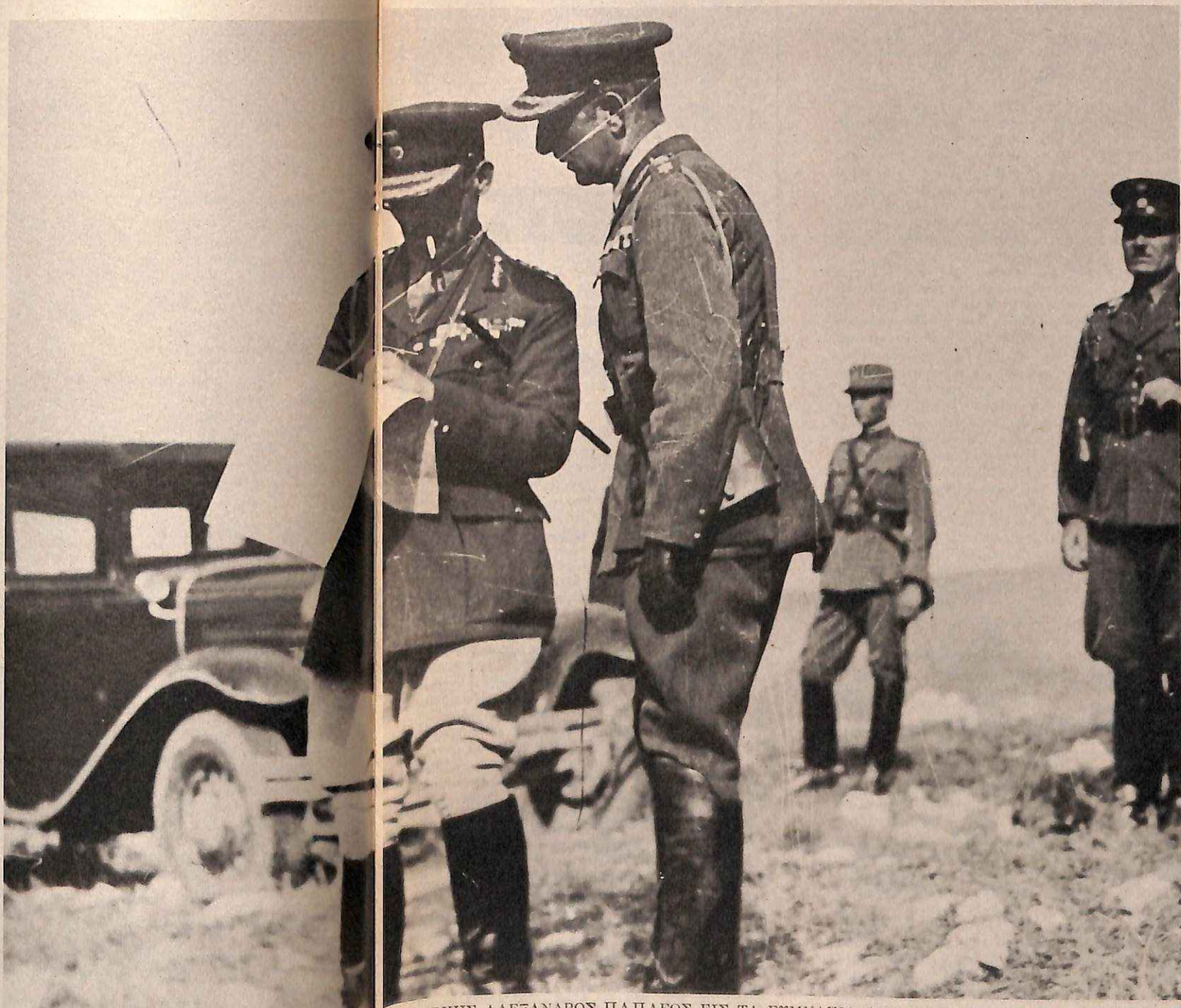
Ο άμειτάπειστος

Ο κόμης Γκράτσι έθεσε τότε τό έρώτημα: «'Εχει καλώς. 'Αλλά σείς εισθε σύμμαχοι με τούς Τούρκους και οι Τούρκοι συνεμάχησαν με τούς 'Αγγλους (σ.σ. Συμφωνία της 10ης Μαΐου του 1939). Ποία είναι ή θέσις σας τότε;». Του έδόθη ή άπάντησις ότι «ήμείς δεν συνδεώμεθα μετά της 'Αγγλίας δι' ουδεμιάς συνθήκης συμμαχίας. Με την Τουρκίαν μάς συνδέει ή Βαλκανική Συνθήκη και αι ειδικαι συνθήκαι μας με την Τουρκίαν, αι όποιαί είναι πασίγνωστοι. Ουδεμία έξ αυτών στρέφεται κατά της 'Ιταλίας». «Πολύ καλά, άπήντησεν ό Γκράτσι. 'Εάν όμως κάμη ή Τουρκία έπιθετικόν πόλεμον κατά της 'Ιταλίας, τί θα κάμετε σείς;». 'Ο Μεταξάς τού παρητήρησεν ότι «ή Τουρκία ούδόλως σκέπτεται να κάμη έπιθετικόν πόλεμον κατά της 'Ιταλίας, ή δε συμμαχία της με την 'Αγγλίαν είναι καθαρώς άμυντική, προς άποκρούσιν της 'Ιταλίας εάν αυτή της έπιτεθή. 'Εάν όμως θέλη να ύποθέσωμεν ότι θα ήτο ποτέ δυνατόν να κάμη ή Τουρκία έπιθετικόν πόλεμον κατά της 'Ιταλίας, ουδεμία συνθήκη μάς ύποχρεώνει να την ακολουθήσωμεν».

Τότε ό Γκράτσι διετύπωσε τό καίριον έρώτημα: «'Εάν ή 'Αγγλία σας ζητήση να της δώσετε τούς λιμένας σας, τί θα κάμετε;». Και ό Μεταξάς άπήντησεν: «Ουδέποτε μάς έκαμεν ή 'Αγγλία λόγον περί τοιούτου πράγματος, ούτε κατά την περυσινήν κρίσιν (σ.σ. της προσαρτήσεως της Αυστρίας υπό του Χίτλερ), ούτε κατά την έφετεινήν του 'Απριλίου (σ.σ. της καταλήψεως της 'Αλβανίας υπό της 'Ιταλίας) και ούτε θα μάς πίεση ποτέ εις τό ζήτημα αυτό. 'Αλλωστε, εάν τυχόν δώσωμεν ήμείς τούς λιμένας μας αυθορμήτως εις τούς 'Αγγλους, τούτο θα σημάνη έξοδον έκ της ούδετερότητος και συνεπώς πόλεμον καθ' ύμών. 'Αλλά δεν τό σκεπτόμεθα αυτό και δεν ύπάρχει καμμία ανάγκη να τό σκεφθώμεν... 'Η 'Ελλάς ουδεμίαν έχει διάθεσιν να ένεργήση κατά της 'Ιταλίας και να έλθη εις πόλεμον μετ' αυτής, έκτός εάν ή 'Ιταλία ήθελε θίγει ζωτικά συμφέροντα της 'Ελλάδος και πρό πάντος την άκεραιότητα του εδάφους της». Πρό της λήξεως της συνομιλίας ό 'Έλλην πρωθυπουργός εξέφρασε την έλπίδα ότι ό Γκράτσι θα συνέβαλλεν εις την άρσιν της άδίκου ιταλικής προκαταλήψεως κατά της 'Ελλάδος και τού επανέλαβεν ότι «εις περιπτώσιν καθ' ήν ήθελε θιγής ή άκεραιότης μας ή θα προσεβάλλοντο τά ύψιστα ήμούν ζωτικά συμφέροντα, τότε και ήμείς δεβαίως θα έπολειομίμεν διά να τά υπερασπισθώμεν». 'Ο 'Ιταλός πρεσβευτής άπήντησεν ότι εθα είχομεν τότε πληρέστατον δίκαιον, άλλ' ότι δεν πρόκειται περί τοιούτου τινός». Δεκατέσσαρας μήνας θρασύτερον ένεχειρίζεν ό 'Ιδιος τό τελεσίγραφον εις τον 'Έλληνα πρωθυπουργόν...

Ο άπατεών

Την 23ην Αυγούστου συνήφθη τό γερμανοσοβιετικόν σύμφωνον (τό όποιον αϊφνίδισε και δυσπρόσπτησεν τον Μουσσολίνι διότι δι' αύτόν ή Σοβιετική Ρωσία, πού είχε θλώψει εις τά Βαλκάνια, εισήρχετο εις την διεθνή κόνιστραν ως

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΤΕΠΕΙΤΑΣ ΠΑΤΑΡΧΗΣ ΛΑΕΞΑΝΑΡΟΣ ΠΑΠΑΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ. Η ΚΑΤΑΨΥΛΑ ΠΑΗΣΙΑΖΕΣ

φίλη της Γερμανίας) και την 1ην Σεπτεμβρίου εξεργηγγέτο ό Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, από τας έπιχειρήσεις του όποιου ή 'Ιταλία έδήλωσεν έπίσημως ότι θ' άπειχεν. 'Αμέσως κατόπιν έπυκέφθη τον 'Έλληνα πρωθυπουργόν ό κόμης Γκράτσι «και φέρων τον λόγον επί της δηλώσεως της κυβερνήσεώς του περί άποχής από πολιμικών έπιχειρήσεων, συνεσχέτισε ταύτην μετ' έπιτηδειότητος προς μίαν χαλαρώσιν των άπάντι της 'Αλβανίας συγκεντρώσεων του ελληνικού στρατού». Του έδόθη ή άπάντησις ότι ή 'Ελλάς θα ήτο διατεθειμένη να χαλαρώση τό στρατιωτικά μέτρα «εφ' όσον άπεμακρύνετο και ό Ιταλικός στρατός έκ των συνόρων μας διαμαρζόμενος εις όλόκληρον την 'Αλβανίαν».

'Επκολούθησε ταξίδιον του 'Ιταλού πρεσβευτού εις Ρώμην, μετά την έπιστροφήν έκ του όποιου ό Γκράτσι έπεσκέφθη έκ νέου τον Μεταξάν (17 Σεπτεμβρίου) και τού έπέδωσε δια-

κοίνωσιν ύπογραφομένην υπό του Μουσσολίνι, με ήμερομηνίαν 12 Σεπτεμβρίου 1939, και έχουσαν ούτω:

1 'Η 'Ιταλία έχει ήδη δηλώσει την 1ην Σεπτεμβρίου ότι δεν προτίθεται ν' αναλάβη ουδεμίαν πρωτοβουλίαν στρατιωτικών έπιχειρήσεων.

2 'Η απόφασίς αύτη του 'Υπουργικού Συμβουλίου, ήτις ισχύει έν γένει, ισχύει ειδικώς έναντι της 'Ελλάδος.

3 'Ακόμη και έν τη περιπτώσει, ήν ή 'Ιταλία λαμβανομένης ύπ' όψιν της θέσεώς της ως μεγάλης δυνάμεως δεν δύναται ν' αποκλείση, μιάς έπεμβάσεως αυτής εις τον πόλεμον, δεν θ' αναλάβη αύτη πρωτοβουλίαν έπιχειρήσεων άπέναντι της 'Ελλάδος.

4 'Ινα αποδειχθώσι κατά τρόπον συγκεκριμένον τά αισθήματα, από τά όποια έμπνέεται άπέναντι της 'Ελλάδος ή 'Ιταλική Κυβέρνησις

και ιδιαίτερώς ό Ντούτσε, θα διαταχθή ή όπισθοχώρησις των Ιταλικών στρατευμάτων 20 χιλόμετρα από τά έλληνοαλβανικά σύνορα.

5 'Ο Ντούτσε δεν αποκλείει, παρά τας παρούσας περιστάσεις, την δυνατότητα όπως επαναλάβη και σταθεροποιήση την πολιτικήν εκείνην της συνεννοήσεως μεταξύ της 'Ιταλίας και της 'Ελλάδος, ήτις είχε καθιερωθή εις επί τούτω συμφωνίας διπλωματικού χαρακτήρος».

Αί δύο χώραι συνεδέοντο δι' ένός συμφώνου («φιλίας», συνδιαλλαγής και δικαστικού διακανονισμού) από του 1928, του όποιου ή ισχύς εξέπνευε κατά την εποχήν αύτην. 'Ητο προφανές, λοιπόν, ότι ή τελευταία παράγραφος της διακωνώσεως ανέφεροτο εις την δυνατότητα ανανέωσης του έλληνοϊταλικού τούτου συμφώνου. 'Εφ' ό και ό Μεταξάς άπήντησεν ότι «υπό τας σημερινάς άνωμάλους περιστάσεις χρειάζεται σοβαρά και εξονυχιστική μελέτη του θέματος». 'Ο-

σον άφορά τά στρατιωτικά μέτρα έδήλωσεν ότι «άπεδέχθημεν λίαν εύχαρίστως την σχετικήν άνακοίνωσιν» και ότι «προβαίνονμεν εις έλάττωσιν των στρατιωτικών μας δυνάμεων εις 'Ηπειρον, Δυτικήν Μακεδονίαν και Κέρκυραν». Τρείς ήμέρας κατόπιν —την 20ην Σεπτεμβρίου— έδημοσιεύετο εις τας 'Αθήνας και την Ρώμην κοινόν άνακοινωθέν, εις τό όποιον ετονίζετο ότι αι δύο χώραι «διεπίστωσαν εύχαρίστως ότι αι σχέσεις των έξακολουθούν να είναι ειλικρινώς φιλικαί» και ότι «άπτη απόδειξις» τούτου «έδόθη διά της άποφάσεως της ιταλικής κυβερνήσεως όπως άπομακρύνη τας στρατιωτικάς της δυνάμεις έκ της έλληνοαλβανικής μεθορίου, ως επίσης και διά των αναλόγων μέτρων, άτινα ή ελληνική κυβέρνησις από μέρους της λαμβάνει».

Τά έπακολούθησαντα γεγονότα αποδεικνύουν ότι αύτη ή έπίδειξις «καλής θελήσεως» έκ μέρους της 'Ιταλίας έσκόπει να καλλιεργήση εις την 'Ελλάδα παραπλανητικόν αισθήμα άσφαλείας. Διότι ήδη από των άρχών του 1940 αι έν 'Αλβανία Ιταλικά δυνάμεις προπαρεσκευάζοντο διά την έναντίον της χώρας μας έπίθεσιν. 'Από του Μαρτίου του 1940 αι έλληνικά προξενικά άρχαι εις την 'Αλβανίαν μετέδιδαν ότι γίνονται συνεχείς στρατιωτικάί κινήσεις προς τά σύνορα εις έκτασιν μαρτυρούσαν ότι όργανούται έπίθεσις κατά του ελληνικού εδάφους. Την 11ην 'Απριλίου του 1940 ό έν Ρώμη πρεσβευτής της 'Ελλάδος Ι. Πολίτης ανέφερον ότι εις κύκλους του Βατικανού «ύπήρχον πληροφορίες περί μελετωμένης έπιχειρήσεως κατά της Κερκύρας». Παρόμοιαι πληροφορίες μετεδίδοντο έκ μέρους των προξένων της 'Ελλάδος εις την Τεργέστην και τό Βρινδήςιον, όπως και έκ μέρους των διπλωματικών κύκλων της Σόφιας και της Γενεύης, οι όποιοι όμιλούν περί έπικειμένης στρατιωτικής δράσεως κατά της Θεσσαλονίκης. Αί φήμαι αύται διεψεύδοντο φυσικά κατηγορηματικώς υπό του κόμητος Τσιάνο και υπό του έν 'Αθήναις 'Ιταλού πρεσβευτού, οι όποιοι τας ένεφανίζαν ως άγγλικήν ραδιουργίαν, αποδέλπουσαν εις την διατάραξιν των άγαθών έλληνοϊταλικών σχέσεων.

'Η παραπλάνησις όμως της 'Ελλάδος δεν ήτο πλέον δυνατόη. Εις μίαν συνομιλίαν του με τον πρωθυπουργόν της 'Ελλάδος την 6ην Μαΐου του 1940 ό 'Ιταλός πρεσβευτής, αφού επανέλαβε την διαβεβαίωσιν ότι ή χώρα του ουδεμίαν έχει έναντι της 'Ελλάδος διεκδίκησιν, ούτε έναντι οίασδήποτε βαλκανικής χώρας, προσέθεσεν: «Και έν ή ακόμη περιπτώσει ή 'Ιταλία θα ένεπλέκετο εις πόλεμον προς την 'Αγγλίαν, δεν θα προσέβαλλε την 'Ελλάδα εφ' όσον αύτη δεν καθίστατο άγγλική βάση». 'Επειτα από την έπιφύλαξιν αύτην, ή όποια απέκάλυψε την σχεδιασθείσαν έν Ρώμη γραμμήν ένεργείας, ή 'Ελλάς εγνώριζε τί έμελλε ν' άντιμετωπίσει. Διότι μετ' όλίγον ή φασιστική προπαγάνδα εξαπέλυσε διαιαν έπίθεσιν κατά της 'Ελλάδος, με την κατηγορίαν ότι αύτη είχε ήδη άποθή βάσεις του βρετανικού άποκλεισμού, ενώ την άρχηγίαν των έν 'Αλβανία Ιταλικών δυνάμεων ανέλαβανεν ό στρατηγός Βισκόντι Πράσκα, συγγραφέυς έργου «Περί άστραταίου πολέμου». 'Η προσωπική έφημερίς του Ντούτσε, τό «Πόπολο ντ' 'Ιτάλια», έδεβαίνωνεν εις τό φύλλον της 1ης 'Ιουνίου 1940 ότι ή 'Ελλάς έχρησιμοποιείτο υπό του βρετανικού στόλου. Και μετά δύο ήμέρας προκήρυξις της έθνικιστικής οργανώσεως «'Οπερα 'Ατζούρεσσ», τοιχοκολληθείσα εις την Ρώμην και εις άλλας πόλεις της 'Ιταλίας, διελάμβανε τά έξης: «Μοναδικός τρόπος ίνα καταστή ή ειρήνη διαρκής έν Εύρώπη: οι μεγάλοι καταβροχθίζουν τούς μικρούς... 'Επί τη βάσει των άναμφισβήτητων ιστορικών δικαιωμάτων ως και τοιούτων ύπεροχής, όλόκληρος ή κεντρική και μεσημβρινή Γαλλία, ή λεκάνη της Μεσογείου, ή 'Αδριατική, ή Κροατία, ή Δαλματία, ή 'Ελλάς, ή Κύπρος, ή 'Αλβανία, ή 'Ιερουσαλήμ άνήκουν εις την 'Ιταλίαν»...

Η έγκληματική οκευωρία

Παραλλήλως, ο πρεσβευτής της 'Ελλάδος εν Ρώμη μετέδιδεν ότι η ιταλική προπαγάνδα ολο-
νέν συχνότερον ήσυχολέτο με κάλθανικὰς διεκδι-
κήσεις» έναντι της 'Ελλάδος. Καί την 8ην 'Ιου-
νίου επληροφορείτο ότι «αί ιταλικάι έφημερίδες
είχον λάβει παρά του υπουργείου της Λαϊκής
Μορφώσεως οδηγίαν να καλλιεργήσουν τὰ εξής
θέματα: 1. Είς την 'Ελλάδα οί ιθύνοντες, καθ' ο
υπαχείριοι της μασονίας, είναι υπέρ τών δυτι-
κών δυνάμεων, ενώ ο λαός και ιδίως οί νέοι εί-
ναι υπέρ του "Αξονος. 2. 'Επειδή οί Σύμμαχοι
και η Τουρκία προτίθενται να καταλάβουν τὰς
νήσους και την Θεσσαλονικην, η 'Ιταλία θα εύ-
ρεθί εις την ανάγκην να υπερασπίση την 'Ελλά-
δα. 3. 'Η ελληνική κοινή γνώμη, κουρασμένη ά-
πό τὰς πιέσεις τών 'Αγγλογάλλων, έπιθυμεί την
προστασίαν της 'Ιταλίας».

Μετά δύο ημέρας, την 9ην άπογευματινήν της
10ης 'Ιουνίου 1940, ο Μουσσολίνι (ο οποίος εί-
χεν άνησυχήσει από τὰς στρτιωτικὰς έπιτυχίας
της Γερμανίας και έπέιγετο να μετάρχη της
διανομής της λείας) άνήγγελλεν από τού εξώ-
στου του Παλάτιου Βενέτσια προς τούς 'Ιταλούς
και προς τόν κόσμον ότι άπέφασκε να εισέλθι
εις τόν πόλεμον. Καί προσέβλεπεν: «"Ηδη, όποτε
ο κύβος έρρίφθη και ή θέλησίς μας έκαυσε τὰς
γεφύρας όπισθέν μας, δηλώ κατηγορηματικώς
ότι η 'Ιταλία δέν σκοπεύει να παρασύρη εις την
σύρραξιν άλλους λαούς συνορεύοντάς μετ' αυ-
τής άπό ξηράς ή από θαλάσσης. 'Η 'Ελβετία.
ή Γιουγκοσλαβία, ή 'Ελλάς, ή Τουρκία και ή Αί-
γυπτος άς λάβουν υπό σημείωσιν τούς λόγους μου
τούτους. 'Εξερτάται από αυτάς, και μόνον από
αυτάς, όπως οί λόγοι αύτοί πραγματοποιηθούν
ή όχι...»

Όλιγον κατοπιν όμως εξαπελύθη κατά της
'Ελλάδος έντονος «πόλεμος νεύρων». Την 18ην
'Ιουνίου ο έν Ρώμη "Ελλην πρεσβευτής εκλήθη
έπειγόντως εις τού ύπουργείον 'Εξωτερικών, όπου
τό άνεκρινώθη υπό τού άναστηρούντος τόν ά-
ποσταίοντα ύπουργόν ότι «ή ιταλική κυβέρνησις
διεπίστωσε την έν Κρήτη παρουσίαν, πέραν του
νομίμου είκοσιτετραώρου, ένός άγγλικού άερο-
πλανοφόρου και περισσοτέρων καταδρομικών και
άντιτορπιλικών» και ότι τούτο «έρχεται εις άν-
τίθεσιν προς την κυριαρχίαν και την ουδετερότη-
τα» της 'Ελλάδος. Βραδύτερον όμως τού Ιταλινόν
ύπουργείον 'Εξωτερικών άνεγνώρισεν ότι ή πη-
ροφορία ήτο άνακριθής και ότι -όπως έβεβαίω-
σεν ή ελληνική κυβέρνησις- ούδέν ξένον σκάφος
είχεν φεριστιθή εις Κρήτην.

Η φασιστική κυβέρνησις όμως μετά τινας
ημέρας επανήλθεν επί τού θέματος της παρου-
σίας άγγλικών σκαφών εις τὰ ελληνικά ύδατα.
Την 3ην 'Ιουλίου ο κόμης Τσιάνο εκέλευσε παρ'
αυτῶ τόν 'Ελληνα πρεσβευτήν και «εις τόνον
βάνανσον και όργιλον» του είπεν ότι «έχει άπο-
δείξεις ότι τὰ άγγλικά πολεμικά μετεχειρίζοντο
τούς ελληνικούς λιμένας και τὰ ελληνικά χωρι-
κά ύδατα δι' επίθεσις κατά Ιταλικών ναυτικών
δυνάμεων, ότι «τούτο σημαίνει πόλεμον προς
την 'Ιταλίαν και την Γερμανίαν, είναι δέ καιρός
ν' άντιληφθώμεν ότι ο 'Αξον έχει ήδη νικήσει
και δέον ν' άφήσωμεν τὰς ουτοπίας και νά παύ-
σωμεν παίζοντες και επί τών δύο ταμπλό. Αί
αιτιάσεις όμως αύται κατά της 'Ελλάδος ήσαν
τελείως άβάσιμοι.

Μετ' ολίγας ημέρας ή 'Ιταλία, άντικαθιστώ-
σα τούς λόγους δι' έργων, ήρχισε σειράν πολε-

μικών ενεργειών κατά της 'Ελλάδος. Την 12ην
'Ιουλίου 1940 τρία Ιταλικά άεροπλάνα έδομ-
δάρδισαν τού ελληνικόν βοηθητικόν τού στόλου
«Όριών» και τού άντιτορπιλικόν «Υδρα» εις
τόν όρμον της Γραμβούσης έν Κρήτη. Την 30ην
'Ιουλίου, Ιταλικόν δομβαρδιστικόν, ίπτάμενον ά-
νωθεν της Κορίνθου, έρριψε τέσσαρας βόμβας
κατά τών ελληνικών άντιτορπιλικών «Βασιλεūs
Γεώργιος» και «Βασίλισσα Όλγα» και έδομ-
δάρδισε δύο ελληνικά ύποβρύχια όρμούντα εις
τόν λιμένα της Ναυπάκτου. Η ελληνική όμως
κυβέρνησις, άκολουθούσα πολιτικήν «κατευνα-
σμού», άπέφυγε νά δώση δημοσιότητα εις τὰς
Ιταλικὰς αυτάς προκλήσεις.

Νέα φάσις τού πολέμου τών νεύρων ήρχισε
την 11ην Αύγουστου, όποτε τού έπίσημον Ιταλι-
κόν πρακτορείον Στέφανι άνεκοίνωσεν ότι εις την
έλληνοαλβανικήν μεθόριον «διεπράχθη τρομερόν
πολιτικόν έγκλημα: "Ο μέγας 'Αλβανός πατριώ-
της Νταούτ Χότζα, γεννηθείς εις την αλύτρωτον
περιοχήν της Τσαμουριάς, έδολοφονήθη άγρίως
έπί άλβανικού έδάφους πλησίον τών συνόρων.
Τό σώμα του εύρέθη άκέφαλον. 'Εγνώσθη άργό-
τερον ότι οί δολοφόνοι ήσαν "Ελληνες πράκτο-
ρες, οί οποίοι παρέλαβον μεθ' έαυτών εις τού έλ-
ληνικόν έδαφος την άποκοπείσαν κεφαλήν και
την παρέδωσαν εις τὰς ελληνικάς άρχάς, αϊτι-
νες από πολλών έτών είχαν επικηρύξει τόν 'Αλ-
βανόν αυτόν πατριώτην... "Ο Νταούτ Χότζα ή-
ναγκάσθη πρό τινος νά φύγη έκ Τσαμουριάς, ίνα
σώθῃ από τούς διωγμούς τών ελληνικών άρχών,
αί οποίοι δέν του συνεχάρουν την άκαταπόνη-
τον προπαγάνδαν του μεταξύ τών συμπατριω-
τών του διά την προσάρτησιν της Τσαμουριάς
εις την μητέρα πατρίδα... 'Η άρχαία αύτή γή...
κατοικείται από πενήτοντα χιλιάδας περίπου
αυθεντικών 'Αλβανών... οί οποίοι σήμεραν θα
εύδουν εις τὰ άνανεωθέντα πεπρωμένα της μη-
τρός πατρίδος των άκόμη ίσχυρότερον λόγον
διά τὰ έλλειψήν. Μίαν ημέραν προηγουμένως ό
Τσιάνο έσημείωνεν εις τού «'Ημερολόγιόν» του:
«"Ο Ντούτσε σχεδιάζει ένσπλον δράσιν κατά της
'Ελλάδος, διότι έχει νά κανονισή και μερικούς
λογαρισμούς από τού 1923».

Η Ιταλική προπαγάνδα έκαμεν έξαντλητι-
κήν εκμετάλλευσιν τού θέματος αύτου. Είς την
«Τζιορνάλε ντ' 'Ιτάλια» ο διαβόητος Βιρτζίνιο
Γκαύντα έγραφεν: «Οί "Ελληνες όφείλουν ν' άν-
τιληφθούν την σημασίαν τού εγκλήματος, τού ό-
ποιον διέπραξαν». Καί τού ραδιόφωνον επανέλαμ-
βανε καθήμερινώς: «Όπισθεν της 'Αλβανίας ί-
σταται ή 'Ιταλία! "Όποιοι θίγει την 'Αλβα-
νίαν, θίγει την 'Ιταλίαν!». Ένωσείται ότι τού
«τρομερόν έγκλημα» ήτο έντελής φανταστικόν,
όπως ένεφανίζετο. Πρό δύο μηνών περίπου δύο
'Αλβανοί, οί οποίοι είχαν κατορθώσει να εισδύ-
σουν εις τού ελληνικόν έδαφος, συλληφθέντες και
άνακριθέντες ώμολόγησαν ότι είχαν φονεύσει κα-
τόπιν συμπληκής τόν νομαζόμενον Νταούτ Χό-
τζα, ο οποίος ήτο γνωστότατος ληστής, έπικη-
ρυχθείς πρό είκοσαετίας υπό της ελληνικής κυ-
βερνήσεως λόγω φόνων και άλλων εγκλημάτων
κοινού δικαίου, διαπραχθέντων επί ελληνικού έ-
δάφους. Η ελληνική κυβέρνησις είχε θέσει υπό
κράτησιν τούς δύο φονείς, έν τῷ μεταξύ δέ (την
25ην 'Ιουλίου) ή έν 'Αθήναις Ιταλική πρεσβεία
είχεν άναγγείλει εις τού ελληνικόν ύπουργείον 'Ε-
ξωτερικών ότι έντός ολίγου θα του υπεβάλλετο κα-
νονική αίτήσις εκδόσεως τών φονέων και φυγάδων.

Αναφορές επιθέσεις

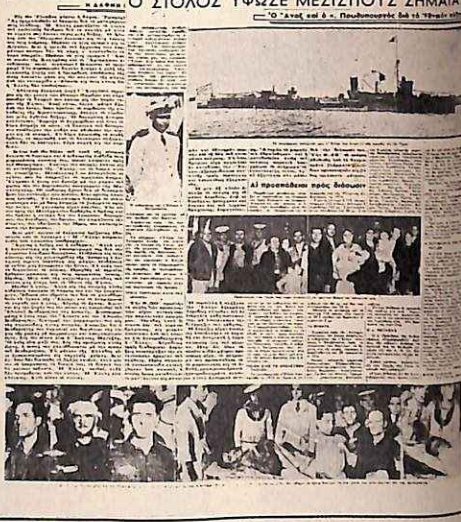
Εν μέσω της άτμοσφαιρας αύτης, της τόσον
ήλεκτρισμένης, συντελέη έν πολύ σοβαρότερον «ε-
πεισόδιον»: ο τορπιλλιστής την 15ην Αύγου-
στου τού ελληνικού εύθροου «'Ελλη» υπό ά-
γνώστου έθνικότητος ύποβρυχίου εις τόν λιμέ-

να της Τήνου, όπου είχε καταπλεύσει επ' εύκαι-
ρία της μεγάλης θρησκευτικής εορτής της Πανα-
γίας. Τό εύθρομον εύρίσκειτο ήγκυροβολημένον
έν μεγάλῳ σημασιολοτισμῳ και εις άπόστασιν
800 περίπου μέτρων έξωθεν τού λιμενοβραχίο-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ
ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ
ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ
Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ
Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ
ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΚΛΗΤΕΣ ΠΡΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ
ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ
ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ
Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ
Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ
ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΚΛΗΤΕΣ ΠΡΟΣ ΔΟΛΟΦΟΝΕΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΛΑΟΣ ΚΑΙΤΑΙΣ ΑΙΣ ΕΜΠΕΙΡΕΙΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΡΠΕΤΟΥ

Ο ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΧΟΜΕΝΟΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΣΥΝΑΡΜΑΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΟΥ ΒΑΡΥΤΕ ΤΟΥ ΒΑΡΥΤΟΥ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ ΕΚΑΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΟΒΑΛΚΑΝΙΚΑ, ΤΗΣ ΕΡΕΤΕΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΘΑΡΡΟΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΕΙΡΕΣ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΣΥΝΙΣΤΩΝ ΜΗΝΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΛΕΛΩΝ ΤΟΥ, ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΛΑΣΣΕΙ

ΟΙ ΕΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΤΟΥ, ΑΠΟΤΕΛΕΙΣ ΤΑΙΣ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΕΤΕΛΕΙΣ ΗΜΕΙΣ ΕΡΕΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΩΡΟΥ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ επίθεσις ἐξεδηλώθη ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἁλβανικοῦ μετώπου τὴν 5.30' π.μ. τῆς 28ης 'Οκτωβρίου — δηλαδὴ ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς προφορικῆς προθεσμίας. Μερικὰ μάλιστα ἰταλικά τμήματα, ἀδημονοῦντα προφανῶς, ἐκινήθησαν καὶ ἀπὸ τῆς 5ης π.μ. Αἱ ἰταλικάι φάλαγγες, αἱ ὁποῖαι ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἐλληνικῶν ἐλαφρῶν τμημάτων τῆς προκαλύψεως, ἀνήρχοντο εἰς δώδεκα. Ταυτοχρόνως ἐξαπελύθη σφοδρὰ δρῶσις τῆς ἰταλικῆς ἀεροπορίας τόσοι κατὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ μετώπου, ὅσον καὶ κατὰ τῶν κέντρων ἐπιστρατεύσεως, κόμβων συγκοινωνιῶν, τεχνικῶν ἔργων καὶ ἀεροπορικῶν βάσεων. Ἡ ἀπόδοσις τῆς, ὅμως, ἀπὸ ἀπόψεως εὐστοχίας ὑπῆρξεν αἰσθητῶς χαμηλή.

Ὁ πόλεμος ἄρχισε!..

Στὶς δύοσκατες, στὶς χιονισμένες πλαγιὰς τῆς Πίνδου, πεισματὸ-μένες, ἀκούραστες, ἀλύγιστες φάλαγγες μεταγωγικῶν — ἀτρόμητοι ἄνδρες μὲ τὰ καρτερικά ὑποζύγια — μετέφεραν, ἀψηφώντας κάθε κίνδυνον, τὰ λιγοστά πολεμοφόδια καὶ τὰ ἀκόμη πρὸ λιγοστά τρόφιμα στοὺς μαχητές. Εἰκόνα δραματικὰ συμβολικὴ ἐνὸς φταχτοῦ, ἀλλ' ἄκαμπτον ἡρωϊκοῦ λαοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΤΑΣΥ, ἀπὸ τῆς 4ης πρωινῆς οἱ διοικηταὶ τῆς 8ης Μεραρχίας (Ἡπειρος, ὑποστράτηγος Κατσιμήτρος Χ.), τοῦ Τμήματος Στρατιάς Δυτικῆς Μακεδονίας (Κοζάνη, ἀντιστράτηγος Πιτσιάκας Ι.), ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπῆγοντο τὸ Β' (Λάρισα, ἀντιστράτηγος Παπαδόπουλος) καὶ τὸ Γ' (Θεσσαλονίκη, ἀντιστράτηγος Τσολλάκογλου Γ.) Σώματα Στρατοῦ καὶ τῶν Δ' καὶ Ε' Σωμάτων Στρατικῆς διαταγῆς: «Ἀπὸ ἑκτῆς πρωινῆς σήμερον περιερχόμεθα εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν πρὸς Ἰταλίαν. Ἀμυνα ἐθνικοῦ ἐδάφους διεξαχθῆ θέσει διαταγῶν, ὡς ἔχετε. Ἐφαρμόσατε σχέδιον ἐπιστρατεύσεως».

Τὸ σχέδιον ἐπιχειρήσεων, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐφαρμογὴ ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς ἡγεσίας προέβλεπεν ἄμυναν, εὐθὺς ἐξ ἀρσινόων ὁργανωμένων ἀμυντικῶν τοποθεσιῶν, πλὴν τῆς περιοχῆς τῆς κητῆς τῶν δυνάμεων τῆς 8ης Μεραρχίας, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπῆγοντο καὶ αἱ λοιπαὶ μονάδες ἐνισχύσεως τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Ἡ ἰταλικὴ εἰσβολὴ ἀπέβλεπεν εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τριῶν σημείων: διὰ τῆς ὁδοῦ Κορυτσᾶς πρὸς Φλώριναν (ζώνη Μεγάλης τοῆς) καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀκτῆς (ζώνη Κονίτης - Κονισπόλεως). Αἱ δύο πρῶται εἰσβολαὶ θὰ ὑπεδοήσουν τὴν τρίτην ἐν τῇ ἐκτελέσει μεγάλῃς κυκλωτικῆς κινήσεως κατὰ μῆκος τῆς παραλίας.

Εἰς τὴν βορείαν ζώνην ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις περιωρίσθη κατὰ τὴν πρῶτην ἡμέραν εἰς ἀσθενεῖς παρενοχλήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶχαν ὡς συνέπειαν μεθοριακὰς μόνον συμπλοκάς. Εἰς τὴν κεντρικὴν (Πίνδον) ἡ ἰταλικὴ μεραρχία «Τζούλια», ἀπαρτιζομένη ἀπὸ ἀλπινιστᾶς, δὲν συνεκράτηθη ὑπὸ τῶν περιωρισμένων ἐλληνικῶν δυνάμεων πρὸ τῆς τοποθεσίας ἀντιστάσεως, τὰς ἡνάγκασε ν' ἀποσυρθοῦν ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς συμπτυσσόμεναι καὶ ἐπέτυχε νὰ δημιουργήσῃ θύλακον μετὰξὺ Γράμμου καὶ Γκαμήλας. Εἰς τὴν νοτίαν ζώνην, ἡ μεραρχία πεζικοῦ «Φερράρα» καὶ ἡ θωρακισμένη «Κένταυρος» μὲ τάγματα Ἀλβανῶν καὶ μελανοχιτώνων, ὑποστηριζόμεναι διὰ πυροβολικοῦ καὶ ἀεροπορίας, προωθήθησαν πρὸς Ἑλαῖαν - Ἰωάννινα διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ Δρίνου, ἐπὶ δὲν νοτιώτερον ἄλλαι ἱσχυραὶ ἰταλικάι δυνάμεις ἐπετέθησαν μὲ κατεῦθυνσιν Φιλιάτες - Κονίσιον καὶ ἀπώθησαν τὰ ἐλληνικά τμήματα, τὰ ὁποῖα συνεπύχθησαν πρὸς τὴν γραμμὴν ἀμύνει Ἑλαίας - Καλαμὶ ποταμοῦ, θέσει τοῦ σχεδίου τοῦ Ἐπιτελείου.

ΤΗΝ 9.20' ΠΡΩΓ'ΙΝΗΝ ἡ ἰταλικὴ ἀεροπορία ἐνήργησε σκληρὰν ἐπιδρομὴν ἐναντίον τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν. Τὰ ἐχθρικά ἀεροπλάνα ἐρρίπτον τὰς θόμβας τῶν ἀπὸ ὕψους 200 μόνις μέτρων ἐναντίον τοῦ συγκεντρωμένου εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας πλήθους. Τὰ ἐκ τοῦ βομβαρδισμοῦ θύματα ἀνῆλθον εἰς 50 περίπου νεκροὺς καὶ 100 τραυματίας. Ὁ σχετικῶς μέγας ἀριθμὸς ἀπωλειῶν ὡφείλετο εἰς τὴν ἐπιμονὴν τοῦ πλήθους —ὅπως θεάσαι ἢ ἐκθεσις τοῦ

Γ.Ε.Σ.— νὰ παρακολουθῇ ἀκάλυπτον τὰ ἱπτάμενα ἀεροπλάνα. Ἡ ἀεροπορικὴ αὕτη ἐπιδρομὴ κατὰ τῶν Πατρῶν εἶχε προφανῶς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν νὰ πλήξῃ τὴν γραμμὴν συγκοινωνιῶν Πατρῶν - Κρυονερίου, διὰ τῆς ὁποίας διενηργοῦντο μεταφοραὶ στρατευμάτων καὶ ὑλικῶν εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν καὶ ἐκείθεν εἰς τὴν Ἡπειρον, περιωρίσθη δὲ εἰς τὴν κατὰ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἐπίθεσιν διὰ νὰ τὸν τρομοκρατήσῃ καὶ νὰ προκαλέσῃ πτώσιν τοῦ ἠθικοῦ του.

Οἱ διαμένοντες εἰς τὰς Πάτρας Ἰταλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν ἀρκετὰ πολυπληθὴ παροικίαν, εἶχαν εἰδοποιηθῇ σχετικῶς ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς προηγουμένης, εἶχαν φροντίσει ν' ἀλλάξουν κατοικίαν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ βομβαρδισμοῦ ἐξεδήλωναν ἀπροκαλύπτως τὴν χαρὰν τῶν. Βέβαιον ὄντες, μάλιστα, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐκάμπετο ἡ ἐλληνικὴ ἀντίστασις, διενήργησαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ βομβαρδισμοῦ σαμποτάζ καὶ ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ κέντρου παρουσιάσεως στρατευσίμων, διὰ νὰ ἐπιτείνουσαν τὴν σύγχυσιν καὶ παραλύσουσαν τὴν ἐπιστράτεισιν.

Τὴν ἰδίαν ὥραν ἰταλικά ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὸν λιμένα καὶ προλιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοῖου, ἀνευ ὅμως ἀποτελέσματος τινος, ἐντὸς δὲ τῆς ἡμέρας ἐπετέθησαν ἐναντίον ἐγκαταστάσεων κατὰ μῆκος τῆς διώρυγος τῆς Κορίνθου, τῆς ναυτικῆς βάσεως Πρεβέζης, τῶν ἔργων ὑδρεύσεως εἰς Φασιδερὶ παρὰ τὴν Κηφισίαν, τῆς Κινέας παρὰ τὰ Μέγαρα καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Ἰστιαίας.

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ δρᾶσις τῆς πρώτης ἡμέρας συνοψίζεται εἰς τὰ δύο πρῶτα ἀνακοινωθέντα τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου, τὰ ὁποῖα ἐξεδόθησαν τὸ μὲν πρῶτον τὴν μεσημέριαν, τὸ δὲ δεύτερον τὴν ἑσπέραν. Τὸ πρῶτον ἀνακοινωθέν, ἀγγέλλον ἀπλῶς τὴν ἐναρξιν τοῦ πολέμου, εἶχεν ὡς ἐξῆς:

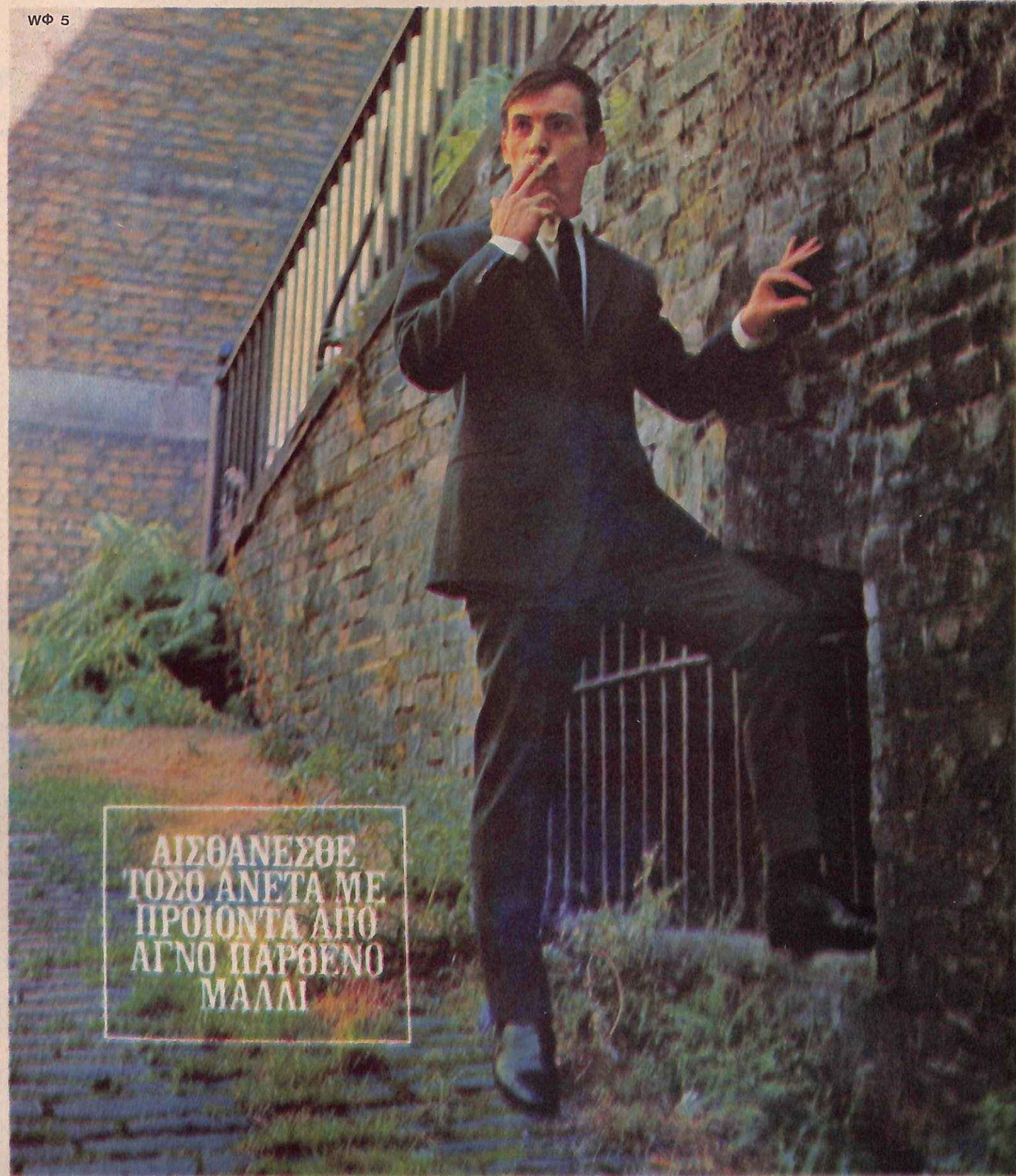
«Αἱ ἰταλικάι στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσβάλλουν ἀπὸ τῆς 5.30' σήμερον τὰ ἡμέτερα τμήματα προκαλύψεως τῆς ἐλληνοαλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».

Τὸ δεύτερον ἀνακοινωθέν ἀνέφερε:

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἰταλικάι δυνάμεις ποικίλης ἰσχύος ἐξηκολούθησαν προσβάλλουσαι ἡμέτερας δυνάμεις ἀμυνομένας σταθερὰς. Ἀγὼν ἐνετοπίσθη εἰς μεθόριον. Παρὰ τῆς ἐχθρικῆς ἀεροπορίας ἐβλήθησαν στρατιωτικοὶ τινες στόχοι ἀνευ ζημιῶν. Βόμβαι ριφθεῖσαι ἐπὶ τῆς πόλεως Πατρῶν εἶχον θύματα ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ».

Ἔτσι ἐπέρασεν ἡ πρώτη ἀπὸ τὰς 216 ἡμέρας τῆς μάχης τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ γενικὴ κατάστασις πρὸ τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως. Πολεμικὰ σχέδια καὶ ἐκατέρωθεν δυνάμεις. Ἡ ἄμυνα τοῦ πατρίου ἐδάφους.

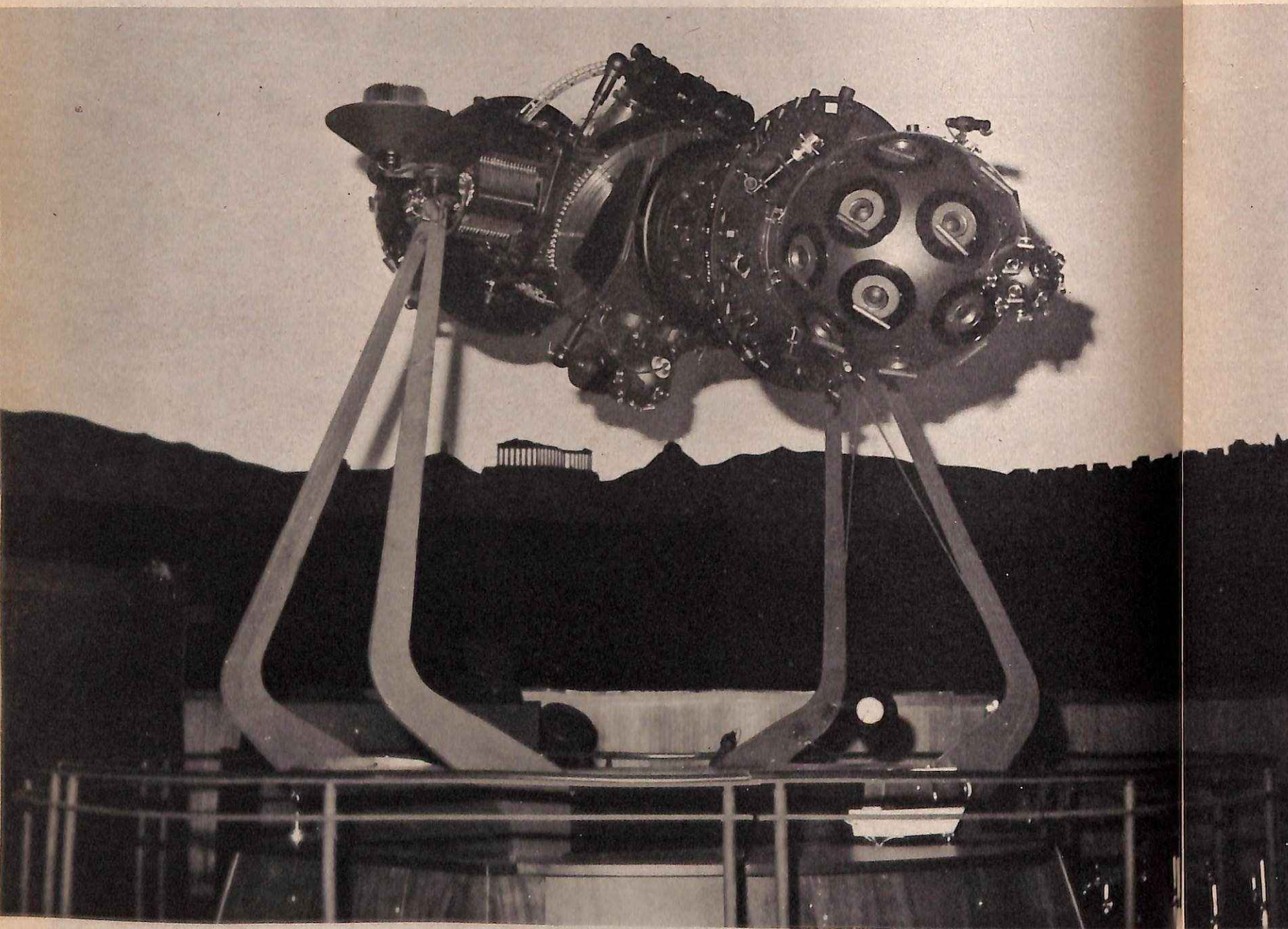
ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ

Ἐνα κοστούμι ἀπὸ τὰ κασμήρια ΜΗΝΑΪΔΗ - ΦΩΤΙΑΔΗ ἀπὸ ἀγνὸ παρθένο μαλλὶ ἔχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα: Ἀπαλότητα στὴν ἀφή, ταιριάζει τέλεια στὸ σῶμα καὶ εἶναι ζεστὸ τὸ χειμῶνα καὶ δροσερὸ τὸ καλοκαίρι γιὰ τὸ μαλλὶ ἀναπνέει. Τὰ κασμήρια ΜΗΝΑΪΔΗ - ΦΩΤΙΑΔΗ σὲ ἀσύγκριτα σχέδια καὶ ὑψηλὴ ποιότητα, προβάλλουν τὸ καλὸ γούστο καὶ τὴν μόδα τῆς ἐποχῆς.

ΜΗΝΑΪΔΗ - ΦΩΤΙΑΔΗ Α.Ε.

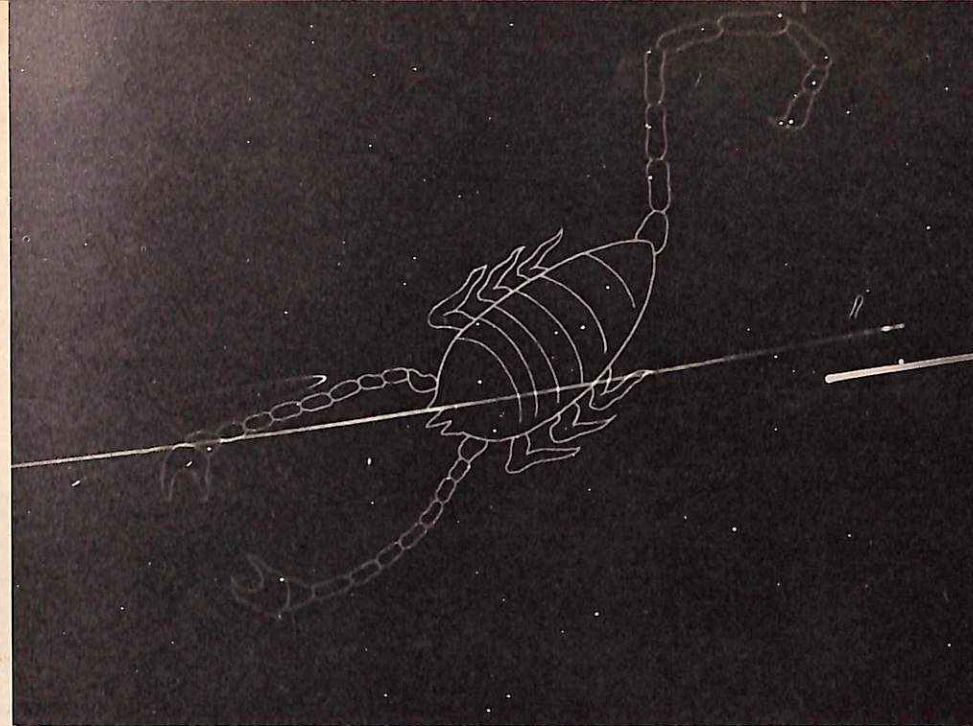

ΠΕΡΙΠΛΑΤΟΣ

ΣΑΝ να πετάει πάνω από τον ορίζοντα της Αθήνας ο ασάλλινος «Παγκόσμιος Προβολέας» — το Πλανητάριο —, που από τα πολυάριθμα φωτεινά του μάτια προβάλλονται στον θόλο χιλιάδες αστέρια, έτσι όπως τα βλέπομε στον νυκτερινό ουράνο.

Μοῖρα του ανθρώπου πάντα ο Ουρανός. "Αλλοτε μόνον σάν τελικός προορισμός και ανταμοιβή. Σήμερα σάν στόχος τών ευφάνταστων και ηρωικών προφυλακών του. Αύριο σάν κατάκτηση. "Ο,τι ήταν χθές μυστήριο απροσπέλαστο για τους πολλούς — σχεδόν για όλους — έγινε αυτές τις ημέρες οικείο, για τους λίγους. Οι πολλοί σηκώνουν πιά το κεφάλι και επιθυμούν την γνωσιμία. "Ο,τι ήταν μέχρι χθές για αυτούς μόνον ποίημα και όνειροπόληση, γίνεται σήμερα πιθανότης ζωής. Τα πρώτα θέματα σ' αυτό το νέο, διαστημικό πλαίσιο, γίνονται από τους άπλους όνειροπόλους στα «Πλανητάρια», τους μικρούς αστροστόλιστους θόλους, που επιτρέπουν πτήσεις χωρίς τα φτερά τών λίγων, που σε μετεωρίζουν — καθώς πατάς γερά και με ασφάλεια στη Γη — στο χώρο τών αστρικών συνδυασμών και της διαστημικής, άσημνιας σκόνης. "Ενα τέτοιο Πλανητάριο, δώρο του Ευγένιου Ευγενίδου στην Ελλάδα, θα λειτουργήσει σε λίκνο κοντά στο Φάληρο, για να μας ταξιδεύει στον χώρο του άπιδανου χθές, του σήμερα πιθανού, του κατορθωτού για το πνεύμα του ανθρώπου αύριο. Στον κόσμο τών άστρων...

Ο ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΣ του Σκορπιού, όπως προβάλλεται στον θόλο του Πλανηταρίου. Το φωτεινό σχήμα του σκορπιού βοηθάει τον θεατή να αντιληφθή τον σχηματισμό του αστερισμού. Η φωτεινή δέσμη είναι ότι και ο χάρακας ενός δασκάλου. Βοηθάει τον άφηγητή να δείχνει κάθε φορά συγκεκριμένο ούράνιο σημείο

ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΜΑΣ

Οι Έλληνες θα πρέπει να κοιτούσαν πάντα με περιέργεια και θαυμασμό τον νυκτερινό ουράνο, που σκεπάζει, σάν ασημοκέντητο βελούδο, αυτή την χώρα. Πεντακάθαρος τις περισσότερες νύχτες του χρόνου, χωρίς σύννεφα κι όμίχλες, μαύρο κρύσταλλο που επάνω του λαμπυρίζουν οι δροσοσταλίδες τών άστρων, αΐχμαλωτίζει την ματιά, κάνει τον άνθρωπο πρώτα ποιητή κ' ύστερα σπρώχνει το έρευνητικό του βλέμμα ως τις μακρινές γωνιές του απείρου. Από την εποχή που οι πρώτοι Έλληνες ύφαιναν τους μύθους της φυλής, ή έκθαμβη ματιά τους ταξίδευε άμέτρητες φορές στον ούράνιο θόλο, για να συνταιριάσει γήινες μορφές στα σχήματα τών αστερισμών και να δώσει ανθρώπινη υπόσταση κ' αίσθήματα στους συνδυασμούς τών πιδό απόμακρων ήλιων. Άργότερα, καθώς οι θρύλοι έδιναν την θέση τους στην παρατήρηση, τα παραμύθια της έκθαμβης ανθρωπότητας ξεχώρισαν από την πραγματικότητα τών πρώτων συλλογισμών και στο κενό που σχηματίσθηκε ξεπήδησε ή έπιστήμη. Αρχίζε μια περίοδος θαυμάτων, μια εποχή που ή πραγματικότητα ξεπέρασε ακόμη και την φαντασία. Η εποχή της έπιστημονικής σκέψης. Η εποχή μας.

Έχουν περάσει 2.600 χρόνια από τον καιρό που ο Άναξιμανδρος διέτύπωσε μια θεμελιώδη αλήθεια: Η Γη κινείται «περί το του κόσμου κέντρον», δηλαδή τον Ήλιο, είπε και ή σύντομη αυτή φράση κλείνει μέχρι σήμερα μέσα της μιάν αλήθεια που φαίνεται ότι δεν πρόκειται ποτέ ν' ανατραπεί.

Σήμερα, σ' έναν θόλο κατασκευασμένο από τα ανθρώπινα

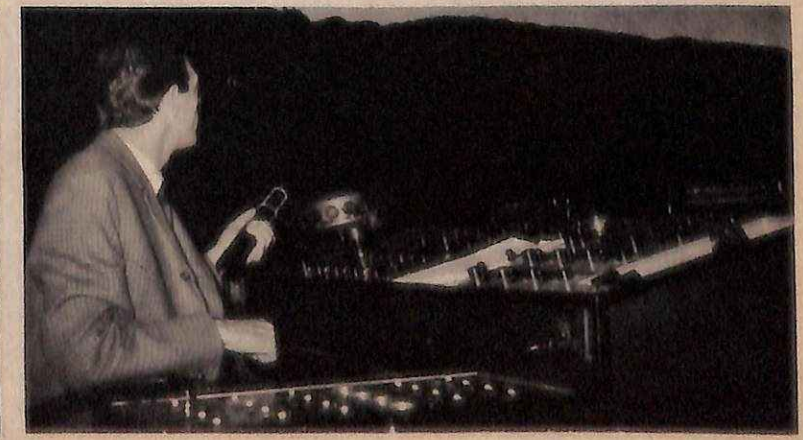
χέρια — διάμετρος 15 μέτρα και ύψος 10,5 μέτρα —, σκοτεινό σάν τον νυκτερινό ουράνο, όταν σβήσουν τα φώτα, μπορούμε να δούμε πραγματοποιούμενο αυτό που διέτύπωσε σάν θεώρημα το φωτισμένο πνεύμα του Άναξιμανδρου πριν από 26 αιώνες:

Την Γη να κινείται γύρω από τον Ήλιο, μαζί με τους άλλους πλανήτες. Στην κορυφή του σκοτεινού θόλου προβάλλει ξαφνικά μια λαμπρή, πάμφωτη σφαίρα, ο Ήλιος. Γύρω του, λιγώτερο φωτεινοί και ανάλογα μικρότεροι, περιστρέφονται, σάν μικρές πυγολαμπίδες, οι πλανήτες. Ο νάνος Έρμης, ή ασπροκίτρινη Αφροδίτη, ή γαλάζια Γη, ο έρυθρωπός Άρης και, απόμακρα, άργοςάλευτοι, διαγράφοντας κύκλους, οι γίγαντες του πλανητικού μας συστήματος, ο Ζεύς και ο Κρόνος. Αντίθετα, οι μικροί πλανήτες, σάν την Γη, κάνουν διαστικούς κύκλους γύρω στον Ήλιο, κύκλους που αντιπροσωπεύουν — σε άκέραια υποπαλλαπλάσια του χρόνου μιάς πλήρους πραγματικής περιφοράς τους γύρω από το γιγαντιαίο άστέρι — την έτήσια τροχιά κάθε πλανήτη γύρω από τον Ήλιο.

Αυτό το θέαμα και άλλα, περισσότερο έντυπωσιακά, όπως του έναστρου ουρανού, του Γαλαξία, της Σελήνης με τις φάσεις της, τών αστρικών σημηνών και τών νεφελωμάτων, όπως της Άνδρομέδας, του Ωρίωνος και του Περσέως, μπορούμε να τα χαρούμε με την βοήθεια του «Πλανηταρίου», μιάς θαυμα-

ΕΝΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ λαβύρινθος από κουμπιά είναι ο πίνακας του Πλανηταρίου, που ανάβοσθίνει έννέα χιλιάδες άστέρια.

ΜΟΙΑΖΕΙ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ στο ύπαιθρο ο χειριστής, κάτω από τον θόλο του Πλανηταρίου. Ο φακός, στο άριστέρο του χέρι, είναι ο φωτεινός δείκτης του.

ΤΟ ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟ ΘΑ ΞΕΝΑΙΣΗ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥΣ ΣΤΑ ΑΣΤΕΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ, ΑΛΛΑ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

στής σε μηχανική πολυμέρεια και ωρολογιακή ακρίβεια συσκευής, που για πρώτη φορά θα λειτουργήσει στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια.

Προσφορά και αυτό του 'Ιδρύματος Ευγενίδου, του νέου πνευματικού Κέντρου, που υψώνει την απείρητη, λευκή σιλουέτα του στο τέλος της λεωφόρου Συγγρού, στο Φαληρικό Δέλτα. Το Πλανητάριο αποτελεί τμήμα του 'Ιδρύματος Ευγενίδου, του οποίου η ανέγερση, ο εξοπλισμός και η δραστηριότητα στον τομέα της τεχνικής παιδείας καθωρίστηκαν δάσει της διαθήκης του έφοπλιστού Εύγ. Ευγενίδου και πραγματοποιήθηκαν υπό την άγρυπνη επίβλεψη της αδελφής του ευεργέτου Κας Μαρίας Σίμου.

Το Πλανητάριο αποτελεί τμήμα του 'Ιδρύματος Ευγενίδου και του κτιριακού του συγκροτήματος και αποτελείται από μια κυκλωτερή αίθουσα με θόλο, την αλλόκοτη σε σχήμα συσκευή προβολής και 250 καθίσματα, τοποθετημένα κυκλικά γύρω από την συσκευή. Ένας θαυμάσιος προθάλαμος με περιστύλιο αποτελεί την αίθουσα άναμνης των θεατών. Στον ίδιο προθάλαμο βρίσκεται η χάλκινη προτομή του Εύγ. Ευγενίδου και, ακριβώς απέναντί της και ανάγλυφη, η όρατη πλευρά της Σελήνης.

Δυο ήμικυκλικές σκάλες οδηγούν στην αίθουσα προβολής, όπου ο «Παγκόσμιος Προβολέας» ή, πιο απλά, το Πλανητάριο, επαναλαμβάνει την σκηνογραφία του ούρανο και αναπαριστά, ο,τι συμβαίνει στο χαώδες θέατρο του Σύμπαντος.

Ο θεατής έχει την εντύπωση ότι βρίσκεται μπροστά στον πραγματικό ούρανο, ότι ταξιδεύει στο άπειρο και ότι παρακολουθεί κοσμικά γεγονότα που ούδέποτε είδε ή φαντάστηκε πώς συμβαίνουν. Βρίσκεται στην μέση ενός μυστηριακού κόσμου, ενός κόσμου που όμως αρχίζει να καταλαβαίνει, να ζει και να εξηγεί.

Ο θαυμασμός και η έκπληξη δεν είναι τα μόνα συναισθήματα που δοκιμάζει ο θεατής, παρακολουθώντας μια προβολή του Πλανηταρίου. Ο,τι διαδραματίζεται στο στερέωμα, του δημιουργεί έρωτηματικά, που χρειάζονται απαντήσεις. Και σ' αυτό τον δοθεί, κατά την προβολή, ο έπιστημων χειριστής του Πλανηταρίου. Καθισμένος μπροστά στο λαβυρινθώδες σύστημα κουμπιών και μοχλών, με τους οποίους γίνεται ο χειρισμός της εκπληκτικής αυτής συσκευής, εξηγεί ο,τι προβάλλεται σε κάθε περίπτωση: Τό ήλιακό σύστημα, τους θαυμάσιους και απόμακρους άστερισμούς, τους αρμονικούς νόμους των ουρανίων φαινομένων και, ακόμη, μιλάει στον θεατή για τους άμετρητους νεφελοειδείς, που βρίσκονται στις ακρόρειες του όρατου Σύμπαντος, τις συγκρούσεις των αστρικών κόσμων και την γέννηση των γαλαξιών.

Το κύριο όργανο του Πλανηταρίου είναι ο «Παγκόσμιος Προβολέας», η συσκευή προβολής, ύψους πέντε περίπου μέτρων και βάρους 2½ τόννων. Αποτελείται από... 29.000 μικροεξαρτήματα και είναι τοποθετημένη στην μέση της κυκλικής αίθουσας προβολής, που την καλύπτει ένας ημισφαιρικός θόλος. Έσωτερικά, ο θόλος είναι σκεπασμένος με διάτρητο έλασμα από αλουμίνιο και στην κυκλική του βάση —δηλαδή εκεί που ένώνεται με τον τοίχο της αίθουσας— υπάρχουν ή γραμμή του ορίζοντος, της περιοχής όπου βρίσκεται το κτίριο του Πλανηταρίου. Έτσι, οι έπισκέπτες έχουν την εντύπωση ότι βρίσκονται στο υπαίθρο και ότι βλέπουν γύρω τους τα βασικά γνωρίσματα του άη-ναϊκού ορίζοντος, όπως τον Λυκαβιττό, την Ακρόπολη, τον Ύμηττό, τα ύψώματα της Καστέλλας, την φαληρική θάλασσα, το Αιγάλεω κλπ.

Βασικά, η συσκευή του Πλανηταρίου έχει δυο σφαίρες προβολής του ούρανο, του βορείου και του νοτίου ή μισφαιρίου, άλλα συστήματα προβολής των μεγάλων πλανητών, της Σελήνης, του ήλιακού συστήματος, άστερισμών, του ζωδιακού κύκλου, του ζωδιακού φωτός κλπ. Ειδικό, έπίσης, προβολείς παρουσιάζουν το φαινόμενο της «μεταπτώσεως».

Η λειτουργία της συσκευής προβολής βασίζεται κυρίως στους 152 προβολείς που διαθέτει και στον έπιτυχή και συγχρονισμένο συνδυασμό πολλών μαζί μηχανικών κινήσεων.

Φυσικά, η αναπαράσταση πολλών ουρανίων φαινομέ-

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΕΥΓΕΝΙΑΔΗΣ, ο ιδρυτής. Η προτομή του βρίσκεται στην αίθουσα άναμνης του Πλανηταρίου

ων γίνεται στον θόλο του Πλανηταρίου σε σύντομο χρονικό διάστημα, χρόνος, ωστόσο, που είναι αρκετός για την παρουσίαση και την επεξηγήσή τους. Έτσι, η ήμερήσια περιστροφή της ούρανίας σφαίρας γίνεται στο Πλανητάριο κατά 120 ή 480 φορές ταχύτερα, από όσο στην πραγματικότητα. Δηλαδή σε διάστημα 12,64 και 3 λεπτών της ώρας, ενώ η διάρκεια ενός έτους... συστέλλεται σε 12,64 και 3 λεπτά, η ά-κόμη και 10 δευτερόλεπτα. Δηλαδή συντομεύεται το έτος άκόμη και κατά τρία έκατομμύρια φορές...

Έξ άλλου, το φαινόμενο της «μεταπτώσεως των ίσημερινών σημείων», που στην πραγματικότητα έχει περιοδικότητα 25.800 έτών, στο Πλανητάριο μπορεί να παρασταθεί μέσα σε 4 λεπτά της ώρας, δηλαδή συντομευμένο κατά 3½ δισεκατομμύρια φορές!..

Άκόμη και μια συνεχής αναπαράσταση του έναστρου ούρανο, από τον Βόρειο ως τον Νότιο Πόλο, δεν άπαιτεί στο Πλανητάριο περισσότερα από 6½ λεπτά της ώρας. Μια τέτοια παρακολούθηση του έναστρου ούρανο, για να την κάνωμε στην πραγματικότητα, πετώντας με το αεροπλάνο, θα χρειαζόταν πολλές ώρες.

Έκτός των όσων αναφέραμε, με την βοήθεια του Πλανηταρίου μπορεί να γίνει πλήρης αναπαράσταση 9.000 περίπου άπλανών άστέρων, μεταξύ δέ αυτών και λαμπρών άστρων έρυθρου χρώματος, όπως ο Λαμπαδίας, ο Άνταρης και ο Μπετελγέζε (στον Ωρίωνα), ο Άρκτούρος με το κοκκινωκίτρινο φώς του και οι τρεις γνωστοί «μεταβλητοί» άστερες —«σβήνουν» σε τακτές χρονικές περιόδους και «ανάβουν» πάλι—, ο Άλγολ, το «δ» του άστερισμού του Κηφέως και ο Θαυμάσιος του άστερισμού του Κήτους. Ο Γαλαξίας, το Μικρό και το Μεγάλο Νέφος του Μαγγελάνου, αστρικά σμήνη, ο Ήλιος με τον φωτιστέφανο κλπ.

Προβάλλονται άκόμη φαινόμενα από την πραγματική ή και την φανταστική ιστορία του ούρανο. Με μια σειρά από φωτογραφικές διαφάνειες —ολάντες— παριστάνονται οι άστερισμοί ολόκληρης της ούρανίας σφαίρας, όπως τους φαντάστηκαν οι λαοί όλων των χωρών και των μυθικών άκομή εποχών. Τέλος, κάτι που προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση και είναι έξαιρετικά διδακτικό για τους νεώτερους ίδιως θεατές είναι ο συσχετισμός της μυθολογίας κάθε λαού για τους άστερισμούς, με το έπίπεδο του πολιτισμού των λαών αυτών.

Πρέπει άκόμη να σημειωθεί ότι με τον προβολέα των άστερισμών μπορεί να προβάλλονται έπίσης και τα φαινόμενα που μελετά ο ίδιος έτερος της άστρονομίας, που λέγεται Κοσμογραφία. Τέλος, άλλος προβολέας παρουσιάζει τις ήλιοκεντρικές τροχιές των πλανητών —μεταξύ αυτών και η Γή—, ενώ άλλος παρουσιάζει μια τροχιά τεχνητού δορυφόρου και άλλος βροχή διαττόντων άστέρων.

Άπαλή μουσική υπόκρουση συνοδεύει τις εξηγήσεις και την αφήγηση του ειδικού όμιλητού. Στην περίπτωση του Πλανηταρίου του 'Ιδρύματος Ευγενίδου, όμιλητής και έπιστημονικός χειριστής της συσκευής είναι ο κ. Ιωάννης Γαλατάς, καθώς και ο κ. Π. Παρλάς. Και οι δυο είναι ειδικομένοι στην άστρονομία και στα άστρονομικά μηχανήματα και σπούδασαν στην Δυτική Γερμανία, ως υπότροφοι του 'Ιδρύματος Ευγενίδου.

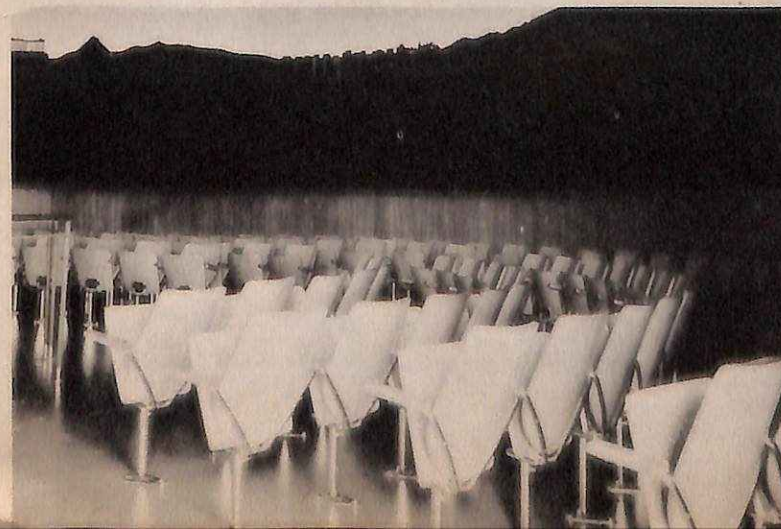
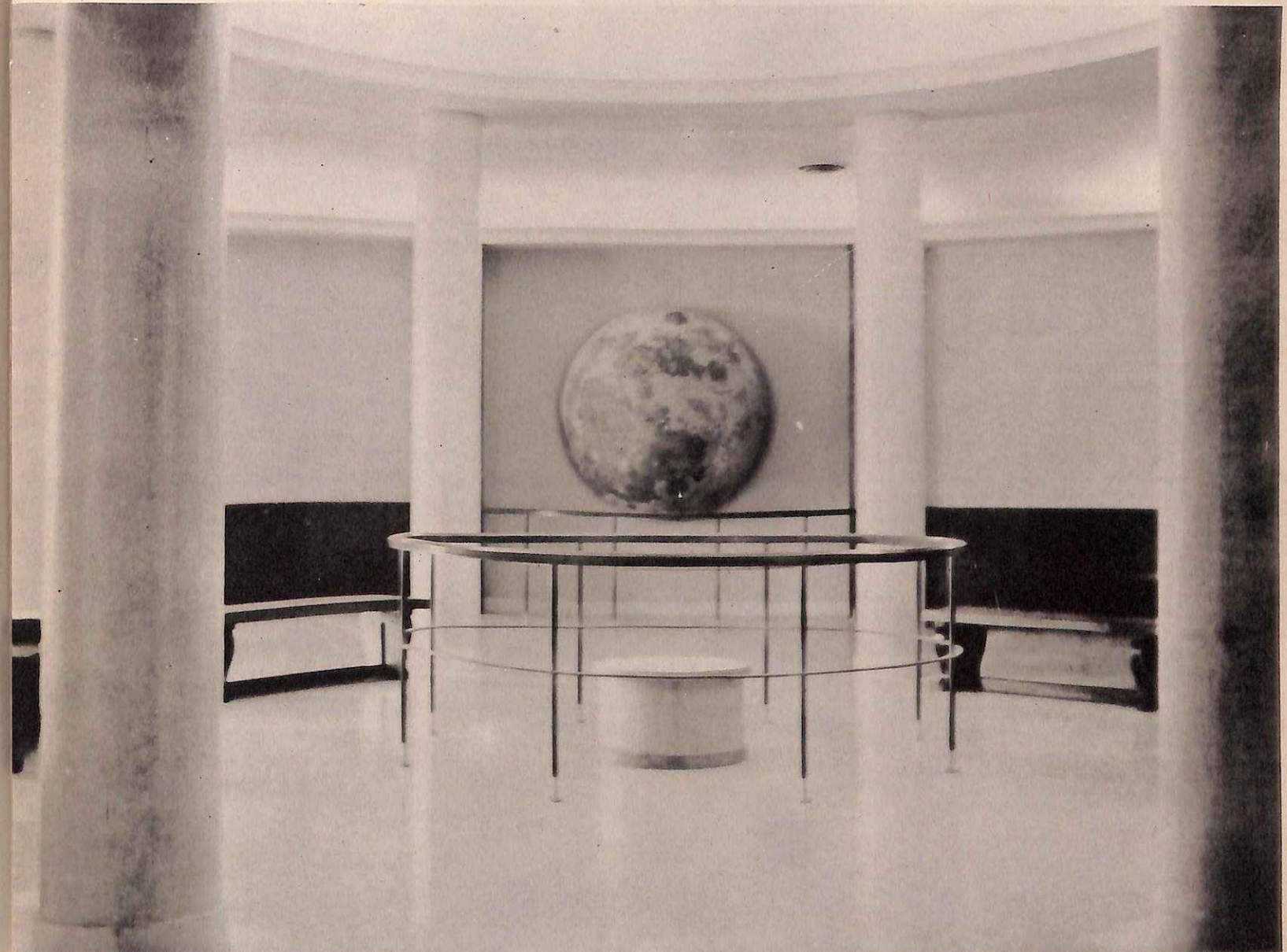
Καθισμένος μπροστά στον λαβύρινθο του πίνακος τηλεχειρισμών, ο κ. Γαλατάς μάς έδωσε μια σύντομη έμπειρία των όσων θα προβάλλονται στον θόλο του Πλανηταρίου όταν θα άρχιση να λειτουργή, στο τέλος του χρόνου ή στην άρχή του άλλου, όπως μάς είπε η Κα Σίμου.

Το έλληνικό Πλανητάριο, που είναι ένα από τα πιο σύγχρονα του κόσμου —υπάρχουν όμοιά του μόνον στην Ν. Ύρκη, στο Μόναχο και στην Βιέννη—, είναι σε θέση να προβάλλει θέματα όπως:

1. Η θέα του έναστρου ούρανο.
2. Τι γνωρίζομε για τους άλλους πλανήτες.
3. Η κίνηση των πλανητών γύρω στον Ήλιο.
4. Ένα ταξίδι στην Σελήνη.
5. Το άστέρι της Βηλεέμ.
6. Κομήτες, διάττοντες και ζωδιακό φώς.
7. Με τους άστροναύτες στο Διάστημα.
8. Άστέρες, νεφελώματα, γαλαξίες στο Σύμπαν.
9. Υπάρχει ζωή στους άλλους πλανήτες;
10. Μυθολογία και άστερισμοί κ.ά.

ΚΛΑΣΙΚΟ στη γραμμή του, αλλά έντυπωσιακό, έπιδελτικό, το «Ευγενίδειον Πλανητάριον» (άριστερά), το μοναδικό στα Βαλκάνια. Στο έσωτερικό του θόλου, που φαίνεται να προβάλλει στην κορυφή του οικοδομήματος, θα παρουσιάζεται το μαγευτικό θέαμα του έναστρου ούρανο, κι ό,τι ένδιαφέρον περικλείει το μυστηριακό Σύμπαν. Όμοια άπλή και η αίθουσα άναμνης του Πλανηταρίου (κάτω), ενώ η αίθουσα προβολής (κάτω άριστερά), έχει καθίσματα για 250 άτομα...

Την γνωριμία του έπισκέπτη με τα θέματα και την έπιστήμη του ούρανο υποβοηθεί και η έκθεση, σε άλλη αίθουσα του κτιρίου, εικόνων και αναγλύφων παραστάσεων από τις ανακαλύψεις και την ιστορία της άστρονομίας.

Τα προγράμματα του Πλανηταρίου θα ποικίλλουν και θα έχουν διαφορετική στάθμη, ανάλογα με τους θεατές και τις άνάγκες τους. Άλλα προγράμματα θα προβάλλονται για τους μαθητές των δημοτικών ή των γυμνασίων, όπως και άλλα για ναυτικούς, έπιστήμονες κλπ. Μελέτες, π.χ., που θα έπρεπε να γίνουν με την βοήθεια των άστρονομικών χαρτών, μπορούν να γίνουν, και μάλιστα καλύτερα, με τα μέσα του Πλανηταρίου. Όσοι άσχολούνται με την ναυτιλία θα μπορέσουν να διδαχθούν με εύκολία πολλές έννοιες της άστρονομίας, που τους χρειάζονται στα ταξίδια τους. Πολλά έχουν να κερδίσουν και οι άξιωματικοί, και των τριών όπλων, ενώ θετικό κέρδος έχει να προκύψει για την νεολαία, που θα διδαχθεί με άπλο τρόπο και θα άποκτήσει γνώσεις κοσμογραφίας, γεωγραφίας και άστροναυτικής. Τέλος, οι μαθηταί των τεχνικών σχολών θα διδαχθούν πάρα πολλά, γιατί σε λίγα μαθήματα θα άφομοιώσουν γνώσεις που θα χρειαζόνταν μελέτη πολλών μηνών.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Στο Χόλλυγουντ υπάρχουν ωραία γκέρλς και ωραία σούπεργκερλς! Η Κάρολ Ουέλς ανήκει αδιαμφισβήτητα στη δεύτερη κατηγορία. Έχει θαυμάσια πράσινα μάτια, πλούσια ξανθά μαλλιά και αναλογίες που έντυπωσιάζουν ακόμη και στην Μέκκα του κινηματογράφου. Άλλά, για να ολοκληρωθούν τα δώρα της μοίρας, η Κάρολ έχει, από το 1963, και έναν εκατομμυριούχο σύζυγο, τον Έντουαρντ - Λώρενς Ντόχε-νυ Δ', γόνου μιάς από τις πιο πλούσιες και πιο πλούσιες οικογένειες της Καλιφόρνιας. Επιπλέον, η Κάρολ μιλάει λαμπρά γαλλικά, παίζει πιάνο εξαιρετικά καλά, τραγουδάει όριες σαν πριμαντόνα και χορεύει με επαγγελματικές αξιώσεις.

Δεν τελειώνει όμως εδώ ο κατάλογος των προσόντων της, αφού κάνει σκι (στην ξηρά και στην θάλασσα) σαν πρωταθλήτρια, ιππεύει σαν κάου - μπόυ, κολυμπάει σαν ψάρι, παίζει τένις σαν «τσάμπιον» και, όταν τα βαρεθή όλα αυτά, τα εγκαταλείπει, οδηγώντας το κόττερό της σαν θαλασσόλυκος. Και όταν ξεκουράζεται; Τότε διαβάζει Σαίξπηρ, Χέμινγουαιη, Στάινμπεκ, Μίλτον.

Καθόλου παράξενο, λοιπόν, αν μια τέτοια σούπεργκερλ έκανε αίσθητή την παρουσία της στον κόσμο του θεάματος. Αρχισε από την τηλεόραση και προχώρησε στον κινηματογράφο, όπου σημείωσε ιδιαίτερη επιτυχία στις ταινίες «Παίξε την σάλπιγγά σου», «Τυμπανοκρουσία» και «Ωραιόκοσμος».

**Παίζουν οι σάλπιγγες
και κινπούν τα τύμπανα
για την Κάρολ Ουέλς!**

▲ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ εκδηλώνονται μερικά από τα πολλά ταλέντα της σούπεργκερλ. Τρέχει ανέμελη, κολυμπάει, κάνει ήλιοθεραπεία. Όλη αυτή η ευδαιμονία δεν μπορεί να την χωρίσει από το αγαπημένο της «Πουρκουά», το γαλλικής ράτσας σκυλάκι, που την συνοδεύει.

ΕΓΧΡΩΜΕΣ ΟΨΕΙΣ

Ὁ ἥλιος ἀνατέλλει πάντα
πάνω ἀπὸ τὶς
χιονισμένες κορυφές
τοῦ Παρνασσοῦ, χαρίζοντας
στὸ περίφημο βουνὸ
τῆς κεντρικῆς Ἑλλάδος
τὴν ἴδια ἐπιβλητικὴ
μεγαλοπρέπεια,
ποὺ ὠδήγησε τοὺς πρώτους
κατοίκους αὐτῆς τῆς γῆς
νὰ τὸ φανταστοῦν
σὰν ἐνδιαίτημα
τῶν Μουσῶν. Ὡστόσο,
παράλληλα μὲ τοὺς
θεοίλους, καὶ βασικοὶ
τρόποι ζωῆς δὲν ἔχουν
μεταβληθῇ στὴν
ἐλληνικὴ ὑπαιθρο.
Δὲν εἶναι σπάνιες
οἱ δουκολικὲς σκηνές,
θαλαμῆνες, θὰ ἔλεγε κανεὶς,
ἀπὸ τὸν Θεόκριτο.
Ἐνῶ κοντὰ στὸν βασικό
καὶ τὰ πρόβατά του.
ὑπάρχει πάντα μιὰ ρόκα καὶ
ἓνα ἀδράχτι, γιὰ νὰ βγῇ
ἓνα χαλί, ἢ μιὰ
φλοκάτη, ὅπως
στὸν καιρὸ τοῦ Ὀμήρου.

Ἡ ἡρωίδα πού παίρνει θέση εἰς τὴν παγκόσμια φιλολογία πλάι εἰς τὴν Σκάρλει Ο' Χάρα καὶ εἰς τὴν Μαρκεσία τῶν Ἀγγέλων • ΥΠΟ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

2

Βρισκόμαστε στὸ Παρίσι τοῦ 1450. Ὁ βασιλιάς τῆς Γαλλίας Κάρολος ὁ ὅς, τρελλός, δὲν μπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ τὴν χώρα. Παντοῦ μαίνεται ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ Ἀρμανιάκ καὶ Βουργουνδίων, τῶν δύο φατριῶν πού μοιρά-

ζονται τὴν Γαλλία. Ὁ παρισινὸς ὄχλος, μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ὀπαδὸ τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας, χασάπη Καμπός, πολιορκεῖ τὸ ἀνάκτορο τοῦ Σαιν Πόλ, γιὰ νὰ ἀποσπᾷ τὸν Δελφίνο τῆς Γαλλίας ἀπὸ τοὺς συμβούλους του, πού ἀνήκουν στὴν παράταξη τῶν Ἀρμανιάκ. Ἀνάμεσα στὸ πλῆθος βρίσκεται καὶ ἡ Κατερίνα Λεγκουά, μιὰ ὁμορφὴ κοπελλίτσα 14 χρονῶν, κόρη τοῦ χρυσοχόου Γκωσέ Λεγκουά. Συνοδεύει τὸν συνομίληκο φίλο τῆς Λαντρώ, μὲ τὴν ἐλπίδα πὺς θὰ μπορέσῃ νὰ μῆνι στὰ ἀνάκτορα καὶ νὰ δῇ τίς μεγαλοπρεπεῖς αἰθουσές τους. Τὴν ὥρα πού μαίνεται ἡ μάχη ἡ Κατερίνα ἀποκαλύπτει στὸν Λαντρώ πὺς ὁ Καμπός, ἐρωτευμένος μὲ τὴν ἀδελφή τῆς, τὴν Λουίζα, ἐφοβήθηκε τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ τὸν πατέρα τῆς, ἐπειδὴ δὲν θέλησε νὰ προσχωρήσῃ στὴν παράταξη τῶν Βουργουνδίων. Ὁ Καμπός συνωδευόταν στὴν ἐπίσκεψη αὐτῇ ἀπὸ ἓνα ἐξάδελφο τοῦ Λεγκουά, χασάπη, καὶ ἀπὸ τὸν κοσμήτορα τοῦ πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, Πιέρ Κωσόν. Ὅταν ὁ ὄχλος σπάζοντας τίς πόρτες εἰσβάλλει στὸ παλάτι, ἡ Κατερίνα καὶ ὁ Λαντρώ ἀκολουθοῦν τὸ πλῆθος καὶ φτάνουν σὲ μιὰ μεγάλη αἶθουσα, ὅπου βρίσκεται ὁ Δελφίνος τῆς Γαλλίας καὶ ἡ σύζυγός του, ὁ πεθερὸς τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας Ἰωάννης ὁ Ἀφοβός καὶ ὁ γιός του Φίλιππος ντὲ Σαρολαί. Σὲ μιὰ γωνιά, ἀλχημάλωτοι τῶν ἐπαναστατῶν, κρατοῦνται οἱ σύμβουλοι καὶ ὀπαδοὶ τοῦ Δελφίνου. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ξεχωρίζει σὲ παράστημα καὶ ὁμορφιά ὁ νεαρὸς ἱππότης Μιχαὴλ ντὲ Μονσαλβύ. Γιὰ μιὰ στιγμή ὁ Μιχαὴλ ἐπιχειρεῖ νὰ διαφύγῃ ἀπὸ τὸ παρὰθυρο. Ὅταν δὲν τὸ καταφέρνῃ, ξεφεύγει ἀπὸ τοὺς φρουροὺς του καὶ σπεύδει πρὸς τὸν δούκα τῆς Βουργουνδίας. Τὸν κατηγορεῖ ὡς ἄτιμο καὶ ἐπίορκο καὶ τὸν φτύνει.

Κατερίνα κατάλαβε θανάτῳ πὺς ὁ νέος εἶχε ὑπογράψῃ τὴν θανατικὴν του καταδίκη!

—Πάρτε τὸν ἀπὸ δῶ: διέταξε ὁ δούκας μὲ βραχνὴ φωνή. Κάντε τὸν ὅ,τι θέλετε. Οἱ ἄλλοι νὰ ὀδηγηθοῦν στὸ παλάτι μου, ὅπου γι' αὐτὴ τὴν νύχτα θὰ εἶναι καλεσμένοι μου. Στὸ ἐγγυῶμαι, γαμπρέ μου.

Χωρὶς νὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ Δελφίνος Λουδοβίκος, τοῦ γύρισε τὴν πλάτη καὶ πῆγε νὰ κρύψῃ τὸ πρόσωπό του στὸ στήθος τοῦ τζακιῶ. Ἡ μικρὴ δούκισσα ἐξακολουθοῦσε νὰ κλαίῃ μὲ λυγμούς, ἀποκρούοντας τὴν παραγοριὰ πού ἐπιχειροῦσε νὰ τῆς δώσῃ ὁ ἀδελφός τῆς.

—Δὲν θὰ σὰς συγχωρήσω ποτέ!... Ποτέ! μουρμούριζε ἀνάμεσα σὲ δύο λυγμούς. Ὡστόσο, ὁ Καμπός καὶ ὁ Ντεζινὸ εἶχαν συνέλθει καὶ εἶχαν κατορθώσει νὰ γίνουν πάλι κύριοι τοῦ αἰμαλώτου, μὲ τὴν βοήθεια μερικῶν συντρόφων τους. Τὸν τραβοῦσαν τώρα πρὸς τὴν σκάλα.

Ἡ Κατερίνα γλίστρησε ἓνα χέρι πού ἔτρεμε στὸ χέρι τοῦ Λαντρώ καὶ ψιθύρισε:

—Τί θὰ τοῦ κάνουν; —Θὰ τὸν κρεμάσουν καὶ γογγύρα ἐλπίσῃ! Αὐτὸ τοῦ ἀξίζει τοῦ θανάτου! Ἀρμανιάκ. Εἶδες ἐκεῖ; Τόλμησε νὰ φτῇ τὸν δούκα μας στὸ πρόσωπο...

Κι ἀμέσως ὁ Λαντρώ προσετέθη στὸν λυσσασμένο χορὸ πού φώναζε στὸν ὑπερβολικὸ θαυμὸ πὺς τὸ ἄνθρωπο πού, μὲ τὰ καθάρια καὶ λεπτὰ χαρακτηριστικά. Χαρακτηριστικά, πού θὰ μπορούσαν ἴσως νὰ εἶναι κίππος γυναικεία, χωρὶς τὴν ἐνεργητικότητά του σαγονιοῦ, τὸ σφιγμένο στόμα καὶ τὰ υπερήφανα γαλῶνα μάτια του, πού δὲν κατέβαιναν ἐπὶ-

—Ὡ!... Μὲ ἀνδράξεις, Λαντρώ Πιγκάσι!... Πρὶν καλὰ καλὰ ὁ Λαντρώ, ἔ-

πληκτός, καταλάβει τί συνέβαινε, τοῦ εἶχε γυρίσει τὴν πλάτη καὶ εἶχε χαθῇ στὸ πλῆθος, πού εἶχε ἀνοίξει γιὰ ἓνα λεπτό γιὰ ν' ἀφήσῃ νὰ περάσῃ ἡ συνοδεία τοῦ αἰμαλώτου. Ἐτρεξε πρὸς του.

Ἀκόμη καὶ μὲ τὴν τὴν ζωὴ τῆς ἡ Κατερίνα θὰ ἦταν ἀνίκητη νὰ ἐξηγήσῃ τί συνέβαινε μέσα στὴν παιδική της ψυχὴ. Ποτέ μὲν ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα δὲν εἶχε δῇ τὸν Μιχαὴλ ντὲ Μονσαλβύ, ἀγνοοῦσε ἀκόμη καὶ τὸ ὄνομά του μὴν ὦρα πρὶν, καὶ ὅσο ὅσο εἶχε τὴν ἐντύπωση πὺς τὸν γινώριζε ἀπὸ πάντα. Τῆς φαινόταν τόσο οἰκτίσιμος, τόσο ἀγαπημένος, ὅσο ὁ πατέρας τῆς ὁ Γκωσέ, ὅσο ἡ ἀδελφὴ τῆς ἡ Λουίζα. Ἦταν σὰν νὰ εἶχαν ἡφανθῇ ξαφνικὰ μυστηριώδεις καὶ ἀόρατοι δεσμοὶ ἀνάμεσα στὸν νέον καὶ στὴν κόρη τοῦ χρυσοχόου. Δεσμοὶ γαντζωμένοι βαθειὰ στὴν σάρκα καὶ πού μπορούσαν νὰ πονέσουν... Ἡ Κατερίνα δὲν ἤξερε παρὰ ἓνα πράγμα: ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν αἰμαλὸν, νὰ μᾶθη ὁποσδήποτε τί θὰ γινόταν. Πρὶν λίγο, ὅταν οἱ ἐκδορεῖς τὸν εἶχαν δεσμεύσει καὶ εἶπετα ὅταν εἶχε βρεῖται τὸν δούκα τὸν εἶχε δῇ ἀπὸ κοντὰ, ἐνῶ ὅλο τὸ φῶς πού ἔμπαινε ἀπὸ τὰ πολύχρωμα τζάμια, ἔπεφτε ἐπάνω του. Εἶχε νοιώσει σὰν χαμένη, ἐνῶ μεγάλοι κόκκινοι κύκλοι περνοῦσαν μπρὸς τὰ μάτια τῆς, ὅπως τὴν ἡμέρα πού εἶχε δοκιμάσει γιὰ παιχνίδι νὰ κοιτάξῃ τὸν ἥλιο κατὰματα. Μποροῦσε πραγματικά ἓνας νέος νάναι τόσο ὁμορφος;

Ἦταν πραγματικά καὶ μάλιστα σὲ ὑπερβολικὸ βαθμὸ μὲ τὸ ἄνθρωπο πού, μὲ τὰ καθάρια καὶ λεπτὰ χαρακτηριστικά. Χαρακτηριστικά, πού θὰ μπορούσαν ἴσως νὰ εἶναι κίππος γυναικεία, χωρὶς τὴν ἐνεργητικότητά του σαγονιοῦ, τὸ σφιγμένο στόμα καὶ τὰ υπερήφανα γαλῶνα μάτια του, πού δὲν κατέβαιναν ἐπὶ-

λα. Τὰ ξανθὰ μαλλιά κομμένα πολὺ κοντὰ, ἐπάνω ἀπὸ τὸ στήθος καὶ τὰ αὐτιά του, σχηματίζαν τὴν στρογγυλὴ καὶ λαμπρὴ χροστὴ ἐκεῖνη σκούφια, πού ἦταν τότε τῆς μόδας καὶ ἐπέτρεπε τὸ εὐκόλο φόρεμα τοῦ κράνους. Κάτω ἀπὸ τὸν στολισμένο μὲ ἀσημένια φύλλα, κοντὸ μεταξωτὸ διολετὶ μανδύα, ξεχώριζαν οἱ ὀμοῖ ἀθλητικοί, ἐνῶ τὰ κολλητὰ παντελόνια, μισὸ γκριζὰ μισὸ ἀσημένια, τὴν λιγαν γάμπες καθάλαβαν. Τὰ χέρια δεμένα πίσω, τὸ κεφάλι ὑψωμένο ἐπερίφρανα, τὰ μάτια ψυχρὰ καὶ γεμάτα περιφρόνηση, ἔμοιαζε ἀνάμεσα στοὺς δύο χασάπηδες του μὲ ἀρχάγγελον στὰ χέρια κακοποιῶν πνευμάτων. Ἡ Κατερίνα θυμήθηκε ξαφνικὰ μιὰ ζωγραφιά πού εἶχε θαυμάσει μιὰν ἡμέρα σ' ἓνα ὁμορφὸ Ἐνταγγέλιο, πού ὁ πατέρας τῆς τοῦ ἔφτιαχνε ἓνα σκαλιστὸ χρυσὸ περιβλήμα. Παρίστανε ἓνα νέο ξανθὸ ἱππότη, ντυμένο μὲ μιὰ ἀσημένια πανοπλία, πού ποδοπατοῦσε ἓνα δράκοντο, τρυπώντας τον μὲ τὸ δόρυ του. Ὁ Γκωσέ εἶχε πῇ στὴν κόρη του πὺς ἦταν ὁ Ἀφέντης Ἀρχάγγελος Μιχαὴλ, πού νικούσε τὸν Πονηρὸ Σ' αὐτὸν ἔμοιαζε ὁ νέος... ὁ νέος, πού καὶ αὐτὸς ὀνομαζόταν Μιχαὴλ...

Αὐτὴ ἡ ἰδέα ἤλκυσε τὴν Κατερίνα, καὶ τῆς γέννησε τὴν ἐπιθυμία νὰ κίνη κατὰ τὴν τοιλάχιστον νὰ μείνῃ κοντὰ του, ὅσο μπορούσε περισσότερο.

Ἐνα πικρὸ πλῆθος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πού οὐχίλαζαν ζητώντας τὸν θάνατο ἀκολουθοῦσε τὸν αἰμαλὸν καὶ ἡ Κατερίνα σπρωγμένη, παραμερισμένη ἀπὸ τὸν ὄχλον αὐτόν, προσπαθοῦσε μὲ μεγάλο κόπο νὰ μείνῃ πίσω. Μ' ἓνα πῆδημα κατὰ-

θωσε μάλιστα νὰ γλιστρήσῃ μὲχρι πίσω ἀπὸ τίς φαρδιές πλάτες τοῦ Καμπός, ἀρπάχθηκε ἀπὸ τὴν ζώνη του, παρὰ τὸν φόβο πού τῆς προξενούσε. Ἀπορορημένος ἀπὸ τὸν θόρυβό του, ὁ ἐκδορεὺς οὔτε τὴν κατάλαβε. Οὔτε καὶ ἡ Κατερίνα κατάλαβαινε τὰ χτυπήματα πού ἔπεφταν ἐπάνω της μέσα στὸ πλῆθος καὶ τὰ πόδια πού πατοῦσαν τὰ δικά της. Εἶχε χάσει ἀπὸ πολλὴ ὥρα τὴν σκούφια τῆς καὶ τότε - τότε τῆς τραβοῦσαν τὰ μαλλιά της. Ὅλη ἡ ζωτικότητά της φαινόταν νὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ ξανθὸ αὐτὸ ἀγόρι, πού βάδιζε μπροστὰ της καὶ νὰ ξαναγυρίζῃ σ' αὐτόν.

Ἄλλοι αἰμαλῶτοι προηγοῦνταν ἢ ἀκολουθοῦσαν τὸν Μιχαὴλ ντὲ Μονσαλβύ: Ὁ δούκας ντὲ Μάρο, ἐξὰ δελφός τοῦ Δελφίνου, ὁ Ἰωάννης ντὲ Βαγύ, καγκελλάριος τῆς Γουιέννης, ὁ Ἰωάννης ντὲ λὰ Ριβιέρ, ἀρχιδιπλωμάτης τοῦ Δελφίνου, οἱ δύο ἀδελφοὶ ντὲ Ζιρόσμ, ὅλοι - ὅλοι καμμιὰ εἰσοσάρια ἄνθρωποι, πού τοὺς φόρτωναν ἀλυσίδες, τοὺς τραβοῦσαν σὰν κακοποιούς, μέσα σὲ βρισιές καὶ φτυσίματα. Περωνώντας μιὰ σκαλισμένη δριμύνει πόρτα πού ἔκλεινε τὴν σκάλα στὴ μέση, ἡ Κατερίνα ἀνεγνώρισε τὸν μαῦρο μανδύα καὶ τὸ μακρὸ δόστροπο πρόσωπο τοῦ Πιέρ Κωσόν. Κόλλουσε στὸ θυρόφυλλο, παλευτώντας γιὰ νὰ μὴν τὸν παρασύρῃ τὸ πλῆθος, ἡ κοπέλλα, ὁμοῦς, παρετήρησε τὴν παράξενη ματιὰ μὲ τὴν ὁποία ὁ πρῶτος εἶχε ἀγκαλιάσει τὸν νέο στὸ πέρασμα. Τὰ μικρὰ γλάνια τὸν μάτια εἶχαν ξαφνικὰ ἀρπάξῃ νὰ λάμπουν, αὐτὰ πού ἦταν συνήθως τόσο θαμπὰ, σὰν ἡ θεὰ τοῦ νέου, ὁμορφου, εὐγενικοῦ αὐτοῦ παλληκαριοῦ, πού τὸ ἔφεραν πρὸς τὸ μαρτύριο, νὰ ἦταν γιὰ τὸν Κωσόν μιὰ γλυκιά χαρὰ, ἓνα εἶδος ἐνδομυχῆς ἐκδικήσεως... Μιὰ πα-

ράξενη ναυτία ἀνακάτεψε τὴν καρδιά τῆς Κατερίνας. Δὲν ἀγαποῦσε τὸν Κωσόν, πρώτη φορὰ, ὁμοῦς, τὴν ἀνδίαζε.

Στὸ πέρασμα τῶν πυλῶν τοῦ παλατιοῦ, τὸ σπρωξίδι ἔγινε ἄγριο. Ἡ Κατερίνα χωρίστηκε ἀπὸ τὸν Καμπός καὶ βρέθηκε σπρωγμένη πρὸς τὰ πίσω. Ἐβγαλε μιὰ φωνὴ πού χάθηκε στὴν ὄχλο. Τὴν ἐπομένη ὁμοῦς στιγμὴ ὁ φίλος καὶ ἡ ξέστη, πού τὴν χτύπησαν στὸ πρόσωπο, τὴν πληροφόρησαν πὺς εἶχαν ξαναβῇ στὸ ὑπαίθυρο. Ὁ συνωστισμὸς ἀραίωσε, σκόρπισε γιὰ λίγο στὴν ἄμμο τοῦ κήπου, πρὶν σφίχτῃ πάλι γιὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν ξεριζωμένη πόρτα.

Σὰν καλὸς στρατιωτικός στὴν ἐπίθεση ἡ Κατερίνα πῆρε ἀνάσα μιὰ στιγμή, ἀλλὰ μπόρεσε νὰ δῇ μὲ λύπη πὺς ὁ αἰμαλῶτος καὶ οἱ φρουροὶ του περνοῦσαν νὰ διασπᾷ τὴν πύλη. Διακρινόταν ἀκόμη τὸ ξανθὸ κεφάλι τοῦ Μιχαὴλ ἀνάμεσα στὰ λαμπερὰ ἀτσάλια τῶν λογγῶν καὶ τὰ γαλαζοπά ἀτσάλινα κράνη, ἀλλὰ ἀπομακρυνόταν. Σὲ λίγο ἔπαψε νὰ τὸν βλέπῃ, ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ ἀγωνίας καὶ θέλησε νὰ δομήσῃ πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐνα ρομαλέο χέρι, ὁμοῦς, πού ἔπεσε στὸν ὄμο τῆς, τὴν σταμάτησε μὲ τὴν βία.

—Ἐπὶ τέλους σὲ ξαναβρίσκω! φώναξε ὁ Λαντρώ. Τί στενοχώρια μοῦ ἔβγαλε! Εἶναι ἡ τελευταία φορὰ πού σὲ παίρνω μαζί μου, γιὰ νὰ ξέρης. Ἐχέεις πραγματικὰ τὸν διάβολο μέσα σου.

Ὁ Λαντρώ θὰ πρέπει νὰ δυσκολεῖται πολὺ νὰ ξεγλυτώσῃ ἀπὸ τὸ τρομερὸ σπρωξίδι τοῦ ἀνακτόρου τῆς Γουιέννης, γιὰ τὴν παρουσία τῆς ξαναπρησμένου μάτι, ἓνα οἰσμένο μανδύα, ἓνα γόνιμο γυνὸ καὶ ματωμένο. Ὅσο γιὰ τὴν ὁμορφὴ πρόσωπο καὶ τὸν ἀστρο σταυρὸ στὰ χροῖματα τῆς Βουργουνδίας πού τὴν

καμάρισε τόσο το ίδιο εκείνο πρωινό, είχε την θλιβερή εμφάνιση ενός πρᾶγματος που είχε χρησιμοποιήσει πολύ και σωστά εδώ και κεί. Ἀκόμη ήταν κατακόκκινος, είχε κι αυτός χάσει το σκουφί του, και τα μαύρα του μαλλιά πετούσαν ατίθασα στο κεφάλι του. Ἡ Κατερίνα, όμως, δένε πιά σημασία σ' αυτές τις ένδυματολογικές λεπτομέρειες. Σκουπίζοντας τα δάκρυα που σκέπαζαν το πρόσωπό της με μιαν ἄκρη του ξεσκισμένου φορέματός της, σήκωσε προς τὸν φίλο της ἕνα ἀπελπιμένο πρόσωπο.

—Βοήθησέ με σὲ παρακαλῶ, Λαντρώ, βοήθησέ με νὰ τὸν σώσω.

Ὁ Λαντρώ κοίταξε τὴν μικρή με ελλεικωνή ἀπορία.

—Ποιόν; Αὐτὸν τὸν Ἀρμανιάκ, ποὺ θέλει νὰ τὸν κρεμάσει ὁ Καμπός; Μὰ γιὰ νὰ σοὺ πῶ, τρελλάθηκες ὁλότελα, κακομοίρα μου; Τί σε νοιάζει ἂν τὸν κρεμάσουν ἢ όχι; Οὐτὲ τὸν ξέρεις!

—Ὅχι, εἶναι ἀλήθεια πὼς δὲν τὸν ξέρω. Δὲν θέλω ὅμως νὰ πεθάνῃ. Νὰ τὸν κρεμάσουν... Ξέρεις τί θὰ πῇ; Ὅτι τὸν κρεμάσουν ἐκεῖ ψηλὰ στὸ Μονφωκὸν (συνήθως τόπος ἐκτελέσεων ἔξω ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅπου κρεμοῦσαν τοὺς κακοποιούς), ἀπὸ ἐκεῖνες τίς φοιτὲς σκοτεινισμένες ἀλυσίδες ἀνάμεσα στὰ χοντρά μαδέρια...

—Μὰ ἐπὶ τέλους γιατί; Δὲν τὸν ἔχουμε τίποτε...

Η Κατερίνα κούνησε τὸ κεφάλι, ριχνοντας πρὸς τὰ πόδια τὰ μακριὰ λυτὰ μαλλιά της με μιὰ κίνηση συνειδήτης χάρις, ποὺ ὅσῳ ἔκανε ἐντύπωση στὸν νεό. Τὰ μαλλιά της κοπέλλας ἦταν, μαζί με τὰ μάτια της, ἡ μόνη πραγματικὴ της ὁμορφιά, τὴ ὁμορφιά, ὅμως! Ποτέ σ' ἕνα τόσο νέο παιδί δὲν εἶχε διηγεῖται ἕνα τέτοιο ἀπλωμα ζωντανὸ χρυσάφι, ποὺ ἀνάμεσα τὸν περνοῦσαν φοτεινὰ τόξα ὅταν ἐμπλέκε σ' αὐτὰ ὁ ἥλιος. Ὅταν ἦταν ξετύλιχτα τὰ μαλλιά της Κατερίνας σχηματίζαν σὰν ἕνα θανάσιμο μανδύα, φτιαγμένο ἀπὸ μαλακὸ καὶ θερμὸ μετάξι, ποὺ τὴν τυλίγε μέχρι τὰ γόνατα καὶ τὴν ἐντυνε με τὴν λάμψη τοῦ καλοκαιριοῦ. Μιὰ λάμψη ποὺ μερικὲς φορές ἦταν δύσκολο νὰ τὴν σὺρη κοντὰ της.

Ὅς γιὰ τὰ μάτια της Κατερίνας, ἡ οὐκονομία της δὲν εἶχε ἀκόμη κατορθώσει νὰ συμφωνήσῃ οὐτε μιὰ φορά τί χρώμα εἶχαν. Ὅταν ἡ κοπέλλισσα ἦταν ἥρεμη, εἶχαν δαθυγάλοιο χρώμα με πορφυρὸς καὶ βελουδένες ἀνταυγίες, σὰν πέταλα ἀπὸ μενεξέδες. Ὅταν ἦταν χαρούμενη ἔλαμπαν μέσα τους χιλιάδες ἀστέρια, θμιζοντας τότε μέλι στὸν ἥλιο. Ὅταν, ὅμως, ἡ Κατερίνα εἶχε ἕναν ἀπὸ τοὺς ξαφνικοὺς ἐκείνους θυμούς, ποὺ ἦταν τὸ μυστικὸ της καὶ εἶχαν τὸ χάρισμα νὰ κατατλήσουν τοὺς δικούς της, οἱ κόρες ἔπαυαν ἕνα μαῖορ τῆς Κολάσεως, διόλου καθησυχαστικῶ.

Χώρα, ὅστόσο, ἀπ' αὐτὰ, ἦταν κατὰ τὰ ἄλλα μιὰ κοπελλίσσα σὰν ὅλες τίς ἄλλες, μιὰ παιδοῦλα ποὺ εἶχε μεγαλώσει πολὺ γρήγορα, με κοκκαλάκια ἄρα, ἀδέξιες κινήσεις μικροῦ ζαρκαδιού, ποὺ δὲν στέκει σταθερὰ στὰ πόδια του καὶ γόνατα ἀγοριοῦ, κάπως χοντρά καὶ διακριτὰ γδαρμένα. Εἶχε μιὰ ἀστεία τριγωνικὴ μουσοῦδα, ἕνα στόμα πολὺ μεγάλο καὶ ἕνα μικρὸ κοντὸ μὺτάκι, τὸ ὁποῖο της εἶδνε γάτσια φουσιγνυμῶ. Ἡ εὐδερμίδα ἦταν ἀνοι-

χτόχρωμη, λίγο μαυρισμένη καὶ με ἀφθονες πανάδες. Τὸ σύνολο, ὅμως, παρ' ὅλα αὐτὰ, εἶχε κάποια χάρη, ποὺ, καθὼς ὁ Λαντρώ ὁμολογοῦσε κυρτὰ στὸν ἑαυτὸ του, δύσκολα μπορούσες νὰ τοῦ ἀντισταθῇ. Κάθε ἡμέρα δεχόταν νὰ τῆς κἀνῃ καὶ περισσότερα καπρίτσια καὶ παρόδοξες ἰδιοτροπίες. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παραδεχθῇ κανεὶς πὼς αὐτὸ ποὺ ζητοῦσε τώρα ξεπερνοῦσε κάθε ὀριο φαντασίας...

—Γιατί ἐνδιαφέρεσαι τόσο γιὰ τὴν ζωὴ σου; ἐπανελάβε πὺ σιγὰ με κάποια ζήλεια.

—Δὲν ξέρω, ὁμολόγησε ἡ Κατερίνα με μεγάλη ἀπόδραση. Ἄν τὸν σκοτώσουν, ὅμως, θὰ λυπηθῶ πολὺ. Νομίζω πὼς θὰ κλαίω πολὺ!... καὶ γιὰ πολὺν καιρὸ.

Τὰ ἔλεγε με μιὰ μικρὴ ἥσυχη φωνή, με τέτοια πεποίθηση, ὅμως, ποὺ ὁ Λαντρώ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά δὲν προστάθηκε νὰ καταλάβῃ. Ἦξερε πὼς θὰ ἔκανε ὅ,τι τοῦ ζήτοῦσε, μ' ὅλο ποὺ ἦταν μᾶλλον δυσκολοκατάπιτο χάπ. Ἐπρεπε νὰ διηγεῖται τί ἀντιπροσέπειαν στὴν πραγματικότητα, αὐτὰ τὰ τέσσερα μικρὰ λόγια ποὺ ἔβγαζαν τόσο εὐκολὰ ἀπὸ τὸ στόμα της μικρῆς τοῦ φίλης: νὰ σώσουν τὸν αἰχμάλωτο! Ἦθελε νὰ πῇ νὰ τὸν ἀποσπᾷ κανεὶς ἀπὸ τὴν ὁμάδα τὸν τοξοῦν ποὺ εἶχαν παραταχθῇ ὀλόγυρά του ἀπὸ τὴν στιγμή ποὺ εἶχε περῆσε τίς πύλες τοῦ παλατιοῦ, ἀπὸ τὸ πλῆθος ποὺ τὸν ἀκολούθησε, ἀπὸ τὸν Καμπὸς καὶ τὸν σύντροφό του τὸν Ντενζὸ, ποὺ ἦταν ἱκανοὶ νὰ τὸν λειώσουν αὐτὸν καὶ τὴν Κατερίνα μαζί με μιὰ μόνο ἀνάποδη. Καὶ ἐπὶ πλέον, κι ἂν παραδεχόμαστε πὼς θὰ τὸ κατόρθωναν, θὰ ἔπρεπε ἀκόμη νὰ κρύψουν τὸν νεό μέσα σὲ μιὰ ἐπαναστατημένη πόλη ποὺ κινηγοῦσε τοὺς ὁμοίους του, νὰ τὸν βοηθήσουν ἔστω νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Παρίσι, νὰ περάσῃ τίς τεκτονισμένες ἀλυσίδες, τίς κλειστὲς πύλες, τὰ γεμάτα ἐνόπλους φρουροὺς μεντένια, νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν περίπολο, τὴν καταγγελία... Ὁ Λαντρώ ἔλεγε μέσα του πὼς ἦταν πολὺ ἀκόμη καὶ γιὰ ἕνα καταφερόμενο ἀγῶνι δεκαπέντε ἐτῶν.

—Τὸν πηγαίνουν στὸ Μονφωκὸν, εἶπε, σκεπτόμενος δυνατὰ. Ὁ δρόμος εἶναι μακρὸς, ὅχι, ὅμως, αἰώνιος. Δὲν μᾶς μένει πολὺς καιρὸς. Πὼς θέλεις νὰ τὸν γλυτώσουμε πρὶν φθάσῃ στὴν μεγάλη κρεμάλα; Δὲν εἴμαστε παρὰ δύο καὶ γύρω του ὁ πάραυρ ὁλόκληρος στρατός.

—Ἄς τοὺς ἀκολουθήσουμε! ἐπείμεινε ἡ Κατερίνα. Θὰ δοῦμε! —Καλὰ, ἀναστράναε ὁ Λαντρώ, παίρνοντας τὸ χεῖρ της φίλης του. Πάμε, δὲν θὰ πρέπει, ὅμως, νὰ τὰ βάλλω μαζί μου ἂν ἀποτύχωμε.

—Θέλεις νὰ δοκιμάσῃς; Θέλεις πραγματικὰ νὰ δοκιμάσῃς;

—Ναί, εἶπε γρυινάρικα τὸ ἀγόρι. Εἶναι, ὅμως, ἡ τελευταία φορά ποὺ θγαίνω μαζί σου. Τὴν ἐπόμενη φορά εἶσαι ἱκανὴ νὰ μοῦ πῇς νὰ πάω τὴν Βαστίλλη μοναχός μου...

Τρέχοντας τὰ δύο παιδιά ὤρησαν γιὰ νὰ προφύγουν τὴν ἀπαίσια συνοδεία, ποὺ ἐπὶ τῆς ἐπιπορευμένη ἀπὸ τὸν ὄγκο της, δὲν προχωροῦσε πολὺ γρήγορα. Ὅταν ὁ Λαντρώ καὶ ἡ φίλη του ἐξέφραζαν στὴν ὁδὸ Σαιν - Ντεν, ἦσαν λαχανιασμένοι ἀπὸ τὸ πολὺ τρέξιμο, εἶχαν τὴν ἱκανοποίησιν, ὅμως, νὰ διαπιστώσουν ὅτι εἶχαν προλάβει τὴν συνοδεία τοῦ Μονφωκ. Ἡ συνοδεία, εἰντυχῶς, εἶχε σταμα-

τηθὲ πολλὲς φορές ἀπὸ ὁμάδες ἀνδρών ποὺ τραγουδοῦσαν καὶ φοβέριζαν. Μερικὲς ἀπὸ τίς ὁμάδες αὐτὲς ἀνηφόριζαν κατὰ τὴν Βαστίλλη γιὰ νὰ ἐνωθοῦν με ἐκείνους ποὺ κύκλωναν τὸ φρούριο καὶ οἱ ἄλλες τραβοῦσαν κατὰ τὸ παλάτι τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας: τὸ ἀνάκτορο τοῦ Ἀρτουά, ὁδὸς Μωκονσέιν.

Μιὰ ἀκόμη φορά, τὴν ὥρα ποὺ ἐνώθησαν ἡ Κατερίνα καὶ ὁ Λαντρώ μ' αὐτὴ, ἡ πένθιμη συνοδεία ἦταν σταματημένη. Ὁ δήμιος Κατελὺς, ἐπιστρατευμένος στὸ δρόμο, εἶχε ἐπιδάξει τὴν στάση αὐτὴ γιὰ νὰ προστεθῇ στὴν συνοδεία ἕνας Ἀλγουστίνος καλόγερος ποὺ περνοῦσε κατὰ τύχη, με σκοπὸ νὰ ἐξομολογηθῇ ὁ κατὰδικος πρὶν πεθάνῃ. Ὁ καλόγερος εἶχε μερικὲς ἀντιρρήσεις, ὥσπου νὰ πεισθῇ. Μόνον ὁ φόβος τὸν εἶχε ὑποκρῶσει καὶ ὅταν ἡ συνοδεία ξεκίνησε πάλι, βάδιζε κοντὰ στὸν κατὰδικο, λέγοντας με χαμηλὴ φωνὴ τίς προσευχὲς του.

—Ἐχουμε κάποια πιθανότητα, ψιθύρισε ὁ Λαντρώ, ποὺ τὸν πηγαίνουν με τὰ πόδια. Ἄν τοὺς εἶχε ἔρθει στὸ μυαλὸ νὰ τὸν σύρουν με καρροτσάκι ἢ νὰ τὸν ἀνεβάσουν σὲ κανένα κάρο, δὲν θὰ μπορούσαμε σίγουρα νὰ κάνουμε τίποτε.

—Ἐχεις καμιά ιδέα;

—Ἰσως. Ἀρχίζει νὰ σουρουπώνῃ καὶ ἂν ὁρῶ αὐτὸ ποὺ χρειάζομαι, ἔχουμε κάποια πιθανότητα νὰ πετύχωμε. Ἐπειτα ὅμως θὰ πρέπει νὰ σκεφθοῦμε ποὺ θὰ τὸν κρύψουμε...

Μιὰ παρέα κοπέλλες καὶ φοιτητές, ποὺ ἔφθασαν τρέχοντας γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν κι αὐτοὶ τὴν πορεία πρὸς τὸ μαρτύριο, τοὺς πρόφρασε καὶ ὁ Λαντρώ σάπασε γιὰ λόγους προνοίας. Περὶ τῆς προφύλαξης: τὰ θηλικά καὶ οἱ σπουδαστὲς ἦταν τυφλά στὸ μεθύσι, ἀφοῦ εἶχαν ληλητήσει μιὰ ταβέρνα καὶ δὲν εἶχαν τὸν νοῦ τους, παρὰ νὰ τραγουδοῦν με ὀλίγη τους τὴν δύναμη πηγαίνοντας ἀπὸ τὸν ἕνα τοῖχο στὸν ἄλλο τοῦ δρόμου.

—Τὸ καλύτερο ποὺ θὰ εἴχαμε νὰ κάνουμε, ψιθύρισε ἡ Κατερίνα, εἶναι νὰ τὸν ἐγκαταστήσουμε στὴν ἀποθήκη ποὺ εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ποὺ ἔχει ἕνα μικρὸ παράθυρο πρὸς τὸ ποτάμι. Βέβαια, δὲν θὰ μπορούσε νὰ μείνῃ γιὰ πολὺ, ἀλλά...

Ο Λαντρώ ἀνέλαβε τὴν συνέχεια. Ἡ ιδέα τῆς Κατερίνας τὸν εἶχε φωτίσει καὶ ἡ συνέχεια τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ παρουσιαζόταν χωρὶς κόπο στὴ σκέψιν.

—...Ἀλλὰ ἀπὸψε τὴν νύκτα θὰ κλέψω μιὰ δάρκα καὶ θὰ ἔλθω νὰ ἐγκατασταθῶ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι σου. Με τὴν βοήθεια ἐνὸς σχοινοῦ, ὁ αἰχμάλωτος θὰ κατέβῃ στὸ πλεούμενο καὶ δὲν θὰ ἔχῃ παρὰ νὰ ἀνέβῃ τὸ ποτάμι μέχρι τὸ Κορμπέιν, ὅπου εἶναι στρατοπεδευμένος ὁ κόμης Μτενράρ ντ' Ἀρμανιάκ, ἀφοῦ προηγουμένως μ' ἀφήσῃ στὴν ὄχθη. Βέβαια, θὰ πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ τίς τεκτονισμένες ἀλυσίδες, ἀνάμεσα στὴν Τουρνέλ καὶ τὸ νησί Δουβιῶ, δὲν ἔχει, ὅμως, γυγγάρι ἀπὸψε. Κ' ἔπειτα... εἶναι τὸ μόνο ποὺ μπορούμε νὰ κάνουμε καὶ με τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ! Ἄν μπορούμε νὰ τὸν φέρουμε μέχρι ἐκεῖ θὰ εἶναι κι αὐτὸ μεγάλον κατόρθωμα...

Ἀντὶ γιὰ ἄλλη ἀπάντηση, ἡ κοπέλλα ἔσκιζε σὰ μανγγὰ τὸ χεῖρ τοῦ φίλου της, πλημμυρισμένα ἀπὸ μιὰ νέα ἐλπίδα, ποὺ τὴν ἔκανε νὰ

τρέμῃ ἀπὸ ὑπερδιέγερση. Ἡ νύκτα ἔπεφτε πὺ γρήγορα, δαδιά ὅμως ἀναβάν παντοῦ καὶ οἱ φλόγες τοὺς χόρευαν στὶς προεξοχὲς τῶν σπιτιῶν, τίς χρυσομένες καὶ θαμμένες ταμπέλες, τὰ μικρὰ δεμένα με μολύβι τζάμια καὶ τὰ κόκκινα πρόσωπα τῶν περαστικῶν. Ἡ φασαρία ἔκκοιφαινε καὶ δὲν ἦταν διόλου κατάλληλη γιὰ τίς τελευταῖες στιγμὲς ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ βάδιζε πρὸς τὸν θάνατο. Σαφηνὰ ὁ Λαντρώ διακρίνοντας ἐκεῖνο ποὺ γύρευε χαμογέλασε με ἱκανοποίησιν.

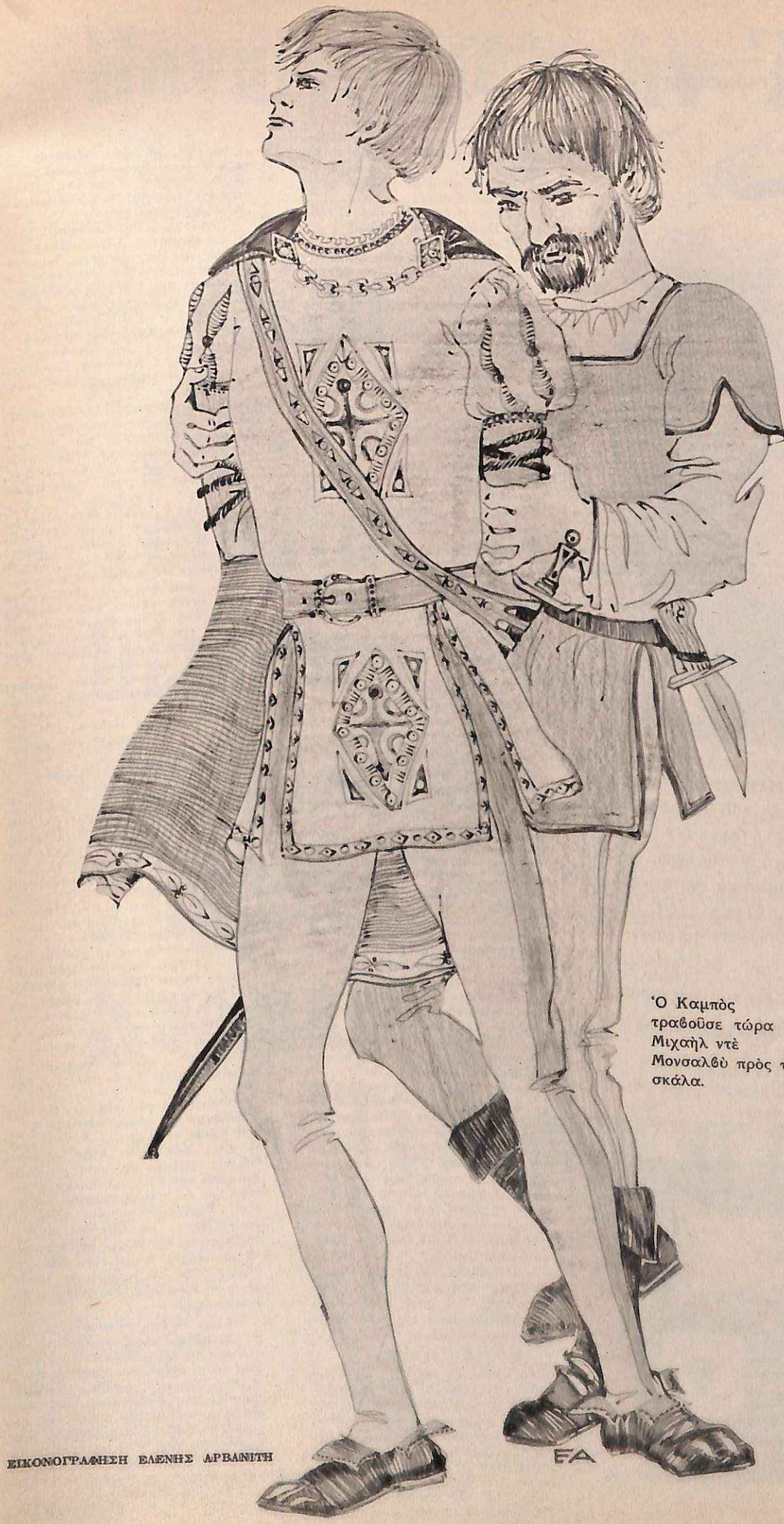
—Νὰ ἔνα, εἶπε. Περίμενε πὼς μ' ὀλῃ αὐτὴ τὴ φασαρία θὰ ἦταν ἀκόμη ἔξω...

Εκεῖνο ποὺ προσενοῦσε τόση ἱκανοποίησιν δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ἀγαθὸ ζωντὸ γουρουνί, πλὺ μόλις εἶχε παρουσιασθῇ στὴν γωνία τῆς ὁδοῦ τῶν Πρεσέρ, κινηγώντας δραστήρια ἕνα γουλι ἀπὸ λάχανο. Ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ γουρουνία τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου. Ὅλη τὴν ἡμέρα τὰ σεβάσματα αὐτὰ ἔσα διέτρεχαν δύο - δύο τοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ, κάτω ἀπὸ τὴν φύλαξιν ἐνὸς καλόγερου, γιὰ νὰ καταβροχθίσουν τίς ἀκαθαρσίες καὶ τὰ ἀπορρίμματα κάθε λογῆς. Στὴν οὐσία ἦταν οἱ μόναι οκουπιδιάρηδες τοῦ Παρισιοῦ.

Ὅπως ὅλοι οἱ συνάδελφοί του τοῦ μοναστηριοῦ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, ὁ καινούργιοφρεμένος φοροῦσε στὸ ἱαμὶ τὸ Τάφ ἀπὸ γαλάσιο σφάλτο, ἔμβλημα τοῦ Ἀγίου. Γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὸ γουλι τοῦ εἶχε σταματήσει κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο ξύλινο γλυπτό ποὺ ἀκουμποῦσε σ' ἕνα γωνιακὸ σῆμα καὶ παρίστανε τὸ δένδρο τοῦ Ἰεσσαί. Ὁ Λαντρώ ἄφησε τὸ χεῖρ τῆς Κατερίνας.

—Τὸ ἄλλο γουρουνί δὲν πρέπει νὰ εἶναι μακριά. Συνέχισε χωρὶς ἐμένα, θὰ σὲ ξαναβρῶ στὸ ἕφος τοῦ μοναστηριοῦ τῶν Θυγατέρων τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ σταματοῦν πάντα τοὺς καταδικούς ποὺ πηγαίνουν γιὰ τὸ Μονφωκὸν γιὰ νὰ τοὺς δώσουν λίγο θάρος. Οἱ καλογριεὲς τοὺς προσφέρουν ἕνα ποτήρι κρασί, τρία κομμάτια ψωμι καὶ ἕνα σταυρὸ νὰ φιλήσουν, ἐκεῖνον ποὺ εἶναι δίπλα στὴν πύλιν τῆς ἐκκλησίας. Παρουσιάζεται κάποια χαλάρωση στὴν φρουρά σ' ἐκεῖνες τίς στιγμὲς. Θὰ προσπαθῶ νὰ ἐπιφεληθῶ. Νᾶσαι ἔτοιμη νὰ τὸ βάλῃς στὰ πόδια ἀκριβῶς ἐκεῖνὴ τὴ στιγμή!...

Μιλώντας ἐξακολουθοῦσε νὰ παρακολουθεῖ τὸ γουρουνί. Αὐτὸ μετὰ τὸ τέλος τοῦ γευματός του εἶχε ξαναγυρίσει στὴν ὁδὸ τῶν Πρεσέρ, ὁ γουρουνὶς νὰ βρισκονται ὁ σύντομο θάνατος νὰ ἐξομολογῶν καλόγερος τοῦ καὶ ὁ φύλακας καλόγερος. Ἡ Κατερίνα εἶδε τὸν Λαντρώ καὶ ὁ ἀκόλουθὸς τὰ ἔχῃ τοῦ ἔδωκε ὁ δὺ ἐξαφανίσθηκαν στὸ σκοτάδι τοῦ δρόμου. Ξανάχισε τὸ περπάτημα. Τώρα ὅμως ἐνοῦσε τὴν γρήγορα πὺ ὥς γιὰ εἶχε στερεθῇ γιὰ λίγο τὸν Λαντρώ καὶ τὴν δύναμιν του, ποὺ τῆς εἶδνε θάρρος. Τὰ πόδια της τὴν πονοῦσαν, οἱ μὺς στὶς γάμπες της ἦσαν τεκτονισμένοι, σκληρωμένοι ἀπὸ τὴν δάδα ἔκανε ἔαφνὰ νὰ λάμψουν μακριὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά τοῦ Μιχαήλ καὶ ἡ Κατερίνα ἐνοῦσε με μᾶς νὰ τῆς ἐξανάχεται τὸ θάρρος. Ἀναγκάσε μάλιστα τὸν ἑαυτὸ της νὰ διαδοῖ πὺ γρήγορα, γλίστρησε στὶς τελευταῖες σειρὲς τοῦ πλῆθους καὶ δυναμωμένη ἀπὸ μιὰ ξαφνικὴ ἀποφασιστι-

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Ὁ Καμπὸς τραβοῦσε τώρα τὸν Μιχαήλ ντὲ Μονσαλθὺ πρὸς τὴν σκάλα.

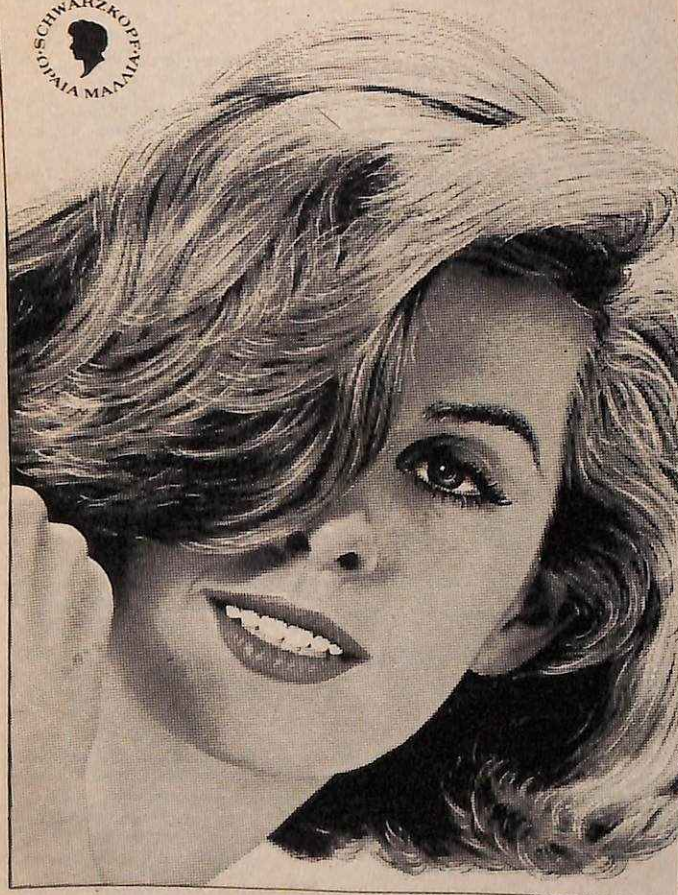
κότητα κατόρθωσε σιγὰ - σιγὰ νὰ ζωῇ στὸ κέντρο του.

Δὲν ἦταν οὔτε εἰκόλο, οὔτε εὐχάριο, γιὰτί ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι σὲ ὑπερέβαινε ἀλλήλοσπρώχονταν ὁ ἕνας περισσότερο ἀπὸ τὸν ἄλλο καὶ ὑπεράσπιζαν ρωμαλέα τὴ θέση τους. Ἡ κοπελλίσσα ὅμως, σπρωχγόνταν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀπὸ κάτι δυνατώτερο ἀπὸ τὸν φόβο τῶν χτυπημάτων. Κατόρθωσε νὰ βρεθῇ ἀκριβῶς πίσω ἀπὸ τοὺς τοξότες τῆς συνοδείας. Σὲ ἀπόσταση λίγων μέτρων, τώρα, μπορούσε νὰ διηγάμεσα στοὺς σιδερένιους θώρακες δύο στρατιωτῶν, τὴν λυγερὴ σιλουέττα τοῦ αἰχμάλωτου. Βάδιζε ἀργά, ἥρεμα, με τεκτονισμένο τὸν σβέκο, τὸ κεφάλι ψηλά, με τόσο ὑπερήφανο παράστημα, ποὺ ἡ Κατερίνα τὸν θαύμασε παράφορα. Βαδίζοντας ἡ μικρὴ ψιθύριζε ὅσο ποὺ γρήγορα μπορούσε ὅλες τίς προσευχὲς ποὺ κατόρθωνε νὰ θυμῇ καὶ λυπόταν ποὺ δὲν εἶχε τὴ θεοσκευτικὴ μόρφωση τῆς Λουίζας, ποὺ γνώριζε ὅλες τίς ἐπικλήσεις καὶ γιὰ τὴν παρρησιακὴ περίστασιν καὶ γιὰ ὅλους τοὺς Ἀγίους τοῦ Παραδείσου.

Ἐφθασαν σύντομα ἐμπρὸς στὸ μοναστήρι τῶν Θυγατέρων τοῦ Θεοῦ. Προειδοποιημένες περῖεσαν τὸν κατὰδικο. Καμιά δεκαριά μαῖορ καὶ ἄσπρα ἀγάλματα με τὰ μάτια κατεβαμένα, στήμένες στὰ σκαλοπάτια τοῦ παρεκκλησίου, γύρω ἀπὸ τὴν ἡτοιμημένη, ποὺ κρατοῦσε τὴν πατερίτσα της. Ἡ μία παρουσίαζε κομμάτια ψωμὶ σ' ἕνα τσίγανο πιάτο, μία ἄλλη κρατοῦσε ἕνα κουρούτι καὶ ἕνα μικρὸ κύπελλο. Οἱ τοξότες σταμάτησαν ἀπέναντί τους. Ἡ καρδιά τῆς Κατερίνας σταμάτησε κι αὐτὴ. Ἦταν ἡ στιγμή... ὁ Λαντρώ ὅμως δὲν φανόταν πονθενά.

Ο Κατελὺς ἄρπαξε τὴν ἄκρη τοῦ σχοινοῦ ποὺ τυλίγε τὸν Μιχαήλ καὶ τὸ πύλιε γύρω ἀπὸ τὸν καρπὸ του γιὰ νὰ δηγήσῃ τὸν νεό στὴν ἐκκλησία. Τότε, καθὼς ἀνοίγε ἡ συνοδεία γιὰ νὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ περάσουν, μιὰ βροντὴ ἀπὸ οὐρανόχρᾶ ἔσκισε τὸν ἄερα. Σὰν ἀνεμωθέλλα ξεπετάχθηκαν δύο γουρουνία ἀπὸ ἕνα στενωπόκακο καὶ βγάζοντας φρικτοὺς γρυλλισμούς ὤρησαν κατ' εὐθείαν πρὸς τοὺς στρατιώτες καὶ με τέτοια ἀκατανίκητη δύναμη, ποὺ ἔστειλαν τέσσερις ἀπ' αὐτοὺς νὰ φιλήσουν τὸ χῶμα. Τὰ δύστυχα τὰ ἔσα εἶχαν τὸ καθένα στὴν οὐρὰ ἕνα δέμα ἀναμμένο σποῦτι, ποὺ ἦταν ἡ ἀφορμὴ τῆς ἐξαλλοσύνης καὶ τῶν οὐραλαχτῶν τους. Δάδες ἀναποδογυρίστηκαν, κἀγοντας μερικούς ἀπὸ τὸ πλῆθος, ἐνῶ τὰ ἔσα ἔβαλλαν ἀπὸ τὸν πόνο, ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἀναποδογυρίζουν ὁσους ἔβρισκαν μπροστά τους. Ἡ σύγχυση ἦταν τόση ποὺ κανεὶς δὲν εἶδε τὸν Λαντρώ νὰ γλιστρήσῃ πίσω ἀπὸ τὰ γουρουνία τοῦ καλοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, μ' ἕνα μαχαίρι στὸ χεῖρ νὰ κόβῃ τὸ σχοινί ποὺ κρατοῦσε ὁ δήμιος καὶ νὰ σπρώχνῃ τὸν αἰχμάλωτο σ' ἕνα σκοτεινὸ στενὸ, ποὺ ἀνοίγε δίπλα στὸν τοῖχο τοῦ μοναστηριοῦ. Ὁ καθένας προσπαθοῦσε νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ μετρήσῃ τὰ χτυπήματά του, ἐνῶ μερικὸι παλληκάρηδες προσπαθοῦσαν νὰ πιάσουν τὰ δύο ἔσα. Μόνον ἡ Κατερίνα ποὺ ἀγωνιζοῦσε εἶχε παρακολουθήσει τὴν κεραινοδόλο ἐνέργεια, ποὺ ἔκανε τόση τιμὴ στὸ ἀποφασιστικὸ πνεῦμα καὶ στὸ θάρρος τοῦ Λαντρώ. Με τὴν σιγὰ της ἀκούσθηκε στὸ στενὸ, σκοντάφτοντας στὸ σκοτάδι, σὲ μιὰ παχειὰ λάσπη,

Προσέξτε πώς με την ειδική περιποίηση...

...αυτά τα μαλλιά απέκτησαν το μεγάλο πλεονέκτημα της υγείας και ωμορφιάς. Έαν τα μαλλιά σας υποφέρουν από πιτυρίδα, είναι λιπαρά ή πολύ ξηρά, το ΓΚΛΕΜΟ με τα φυσιολογικά συστατικά, που περιέχει (αυγό, βιταμίνες) τα δυναμώνει και ταυτόχρονα τα χάνει ωραιότερα, γυαλιστερά, μεταξένια.

GLEMO σε δύο μεγέθη φιαλών και σωληναρίων

Το GLEMO λούζει και τρέφει τα μαλλιά

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

Ίδρωδης και ασφαλέστατη βαφή μαλλιών εις κρέμαν, με τελείαν κάλυψιν των λευκών. Ένδεικνύται απολύτως διὰ τὰ ἑλληνικὰ μαλλιά καὶ χρησιμοποιοῦται ἀπὸ τὰ καλλιτέρα κομμωτήρια τῆς Ἑλλάδος.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΣΤΟΥΔΙΟΥ 11 ΤΗΛ. 630.815 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

γεμάτη πέτρες και ακαθόριστα άλλα πράγματα.

Έφτασε στ' αυτιά της η πνιγμένη φωνή του Λαντρώ.

— Έσύ είσαι, Κατερίνα; Γρήγορα... Πρέπει να διαστούμε!

— Ναί, ξεχωριαί!

Το σκοτάδι ήταν τόσο πυκνό που μάντευε μάλλον παρό' έβλεπε δυο σκιές την μία ψηλή και την άλλη μικρότερη. Τό σοκάκι προχωρούσε φιδίσια και φαινόταν σά να βυθίζεται στο βάθος της γης. Φανταστικές μορφές μισογκρεμισμένων σπιτιών υψωνόταν από κάθε μεριά άταίσιες σκιές. Δεν έβλεπε πιά κανένα φως στους παραξένους και άγνωστους αυτούς δρομίσκους. Οι σαραβαλιασμένες πόρτες ήταν κλειστές, τὰ παράθυρα, με τὰ ξεκαρφωμένα παντζούρια τυφλά. Η Κατερίνα ήταν τόσο κουρασμένη που την πονούσε η καρδιά της. Μακριά, όμως, αλλά και κοντά, ακούγονταν τὰ ξεφρονητά του όχλου, που είχε επιτέλους ανακαλύψει την φυγή του κατάντικου και έδιναν φτερά στους τρελές φυνάδες.

Στο σκοτάδι η Κατερίνα σκόνταψε σε μία πλάκα και ξαπλώθηκε φαρδιά πλατιά μ' ένα βογγητό πόνου. Με τὰ δάκρυα στα μάτια ξανασηκώθηκε με την βοήθεια του ρωμαλέου χεριού του Λαντρώ και παρασύρθηκε πάλι στην τρελλή φυγή.

Τὰ σοκάκια άκολουθούσαν το ένα το άλλο, μπερδεύονταν μεταξύ τους, κομμένα από σκάλες που άνοίγονταν άπότομες και γλιστερές σε ύποπτα βάθη, σχηματίζοντας έναν λαβύρινθο, απ' όπου φαινόταν αδύνατο να βγεί κανείς. Σερπαινόμενη πάντα από τον Λαντρώ, λαχανιασμένη και τρομοκρατημένη, η Κατερίνα σκαρφάλωσε ακόμη τρία σκαλοπάτια, ακολουθώσε έναν δρομίσκο που έστριβε σε όρθη γωνία και που ξαφνικά πλάτυνε και ξεπερδύλε σε μία λασπερή και θρωμερή πλατεία, με άμορφη παλίστα ολόγυρα, που φαινόταν να σωριάζονται το ένα επάνω στο άλλο. Οι μυτερές στέγες κατέρρεαν, έδειχναν άνοιγματα σαν τεράστια σπασμένα δόντια, οι τοίχοι φτιαγμένοι από χοντροκομμένα λιθάρια, ένομένα με λάσπη φούσκωναν σαν άποστήματα κάτω από το βάρος των μουσκεμένων από το νερό ξύλινων δοκαριών. Μερικές σταγόνες δροχής άρχισαν να πέφτουν.

— Άν βρέξη, θά μάς βοηθήσει, είπε ο Λαντρώ σταματώντας και κάνοντας νόημα στους άλλους να κάνουν το ίδιο. Σεθωμένοι, λαχανιασμένοι, άκούμπησαν σε ένα σπίτι για να πάρουν ανάσα. Είχαν τρέξει τόσο πολύ που το στήθος τους τούς φαινόταν έτοιμο να σκάσει. Βασίλευε στην παράξενη αυτή συνουσία μία βαθειά σιωπή που τώρα την ένοιωσαν ξαφνικά. Έπηρεασμένη η Κατερίνα ψιθύρισε:

— Δεν ακούει κανείς πιά τίποτε. Πιστεύεις πως δεν μάς κυνηγούν;

— Ναί. Άλλά έπεσε η νύκτα και δεν θάρουν έδω. Προς το παρόν δεν φοβόμαστε τίποτε.

— Γιατί; Ποι' είμαστε;

Τὰ μάτια της κοπέλλας είχαν σηκωθεί στο σκοτάδι. Σεχώριζε περίπου τὰ άταίσια παλίστα, χειρότερα από λεπτοασμένα, που σχημάτιζαν τον διάδρομο. Ένα καντηλάκι έλαμπε άχνά σ' ένα σιδερένιο κλουβί με γυριστές άκρες και η φλόγα του έγειρε από τὸν τσουχτερό άνεμο. Στον μαύρο οθρανό κυνηγιόνταν σκο-

ρα σύννεφα, φευγαλέο σκέπασμα αὐτοῦ τοῦ νησιοῦ τῆς σιωπῆς, πού γύρω του θροντούσε ἡ πόλη. Ὁ Λαντρώ μὲ μιὰ πλατεία χειρονομία ἀγκάλιασε τὴν πλατεία.

— Έδω, εἰπε, εἶναι ἡ Μεγάλη Ἀλή τῶν Θαυμάτων. Ἐχει πολλὲς στὴ Παρίσι, πού μιὰ τους εἶναι ἀνάμεσα στὴν πύλη τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου καὶ στὸ παλάτι τῶν Τουρνέλ. Αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ πιὸ σημαντικὴ, προσωπικὸ φέουδο τοῦ βασιλιᾶ τῆς Θούνης. (Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀλητῶν καὶ κακοποιῶν τοῦ Παρισιοῦ ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ).

— Μά, εἰπε ἡ Κατερίνα, μισο-ἀπορημένη, μισο-τρομαγμένη, δὲν ἀνταρχει κανεῖς.

— Εἶναι πολὺ νωρὶς. Οἱ Τρουάνδοι (ἀλῆτες, ἀπάτεωνες, κακοποιοὶ πού συχνάζουν στὶς αὐλὲς τῶν βασιλιάδων), δὲν γυρίζουν στὸ λημέρι τους παρὰ μόνον ὅταν ὁ ὢλος ὁ κόσμος ἔχει γυρῶσει σπῆτι του... καὶ ἀκόμη ἀργότερα.

Μιλώντας ὁ Λαντρώ παιδεύονταν νὰ κόψει τὰ δεσμά τοῦ Μιχαήλ. Ὁ νέος, χωρὶς νὰ ἀντιδρᾷ, ἄφηνε τὸν ἑαυτό του, ἀκουμπισμένο στὸν τοῖχο, μόλις δ-ναπνέοντας. Ἐκανε μιὰ σκληρὴ προσπάθεια, γιατί δὲν εἶναι εὐκολο νὰ τρέχει κανεῖς μὲ τὰ χέρια δεμένα στὴν πλάτη. Ὅταν τὸ μαχαίρι τοῦ Λαντρώ τὸν ἀπελευθέρωσε, ἔβγαλε ἕναν βαθὺ στεναγμὸ καὶ ἔτριψε τοὺς πονεμένους του καρπούς.

— Γιατί τὸ κάνατε αὐτό; ῥώτησε μὲ κουρασμένη φωνή. Γιατί μὲ σώσατε; Καὶ ποιοὶ εἴσατε πού ἀποφασίζετε ἕναν τέτοιο κίνδυνο; Δὲν ξέρετε πὼς διακινδυνεύετε τὴν χρημάλια;

— Ὡ, εἰπε ὁ Λαντρώ ἀμέσως, τὸ κάναμε αὐτὸ χωρὶς κανέναν σκοπό... γιατί θύρακα πὼς εἴσατε πολὺ νέος γιὰ κρεμασμένος, ἀρχοντά μου. Ἐγὼ ὀνομάζομαι Λαντρώ Πιγκας. Αὐτὴ εἶναι ἡ Κατερίνα Λεγκουά. Καθόμαστε καὶ οἱ δυὸ στὸ Πόντ - ὁ Σάντ, ὅπου οἱ πατεράδες μας ἐταγγίλονται τοὺς χρυσόχρους.

Τὸ χέρι τοῦ Μιχαήλ ἀναζήτησε τὸ κεφάλι τῆς παιδοῦλας καὶ ἀκούμπησε ἐπάνω του μαλακά.

Τὸ κοριτσάκι μὲ τὰ χερσὰ μαλλιά!... Τὸ εἶχα προσέξει πρὶν λίγο, ὅταν μὲ ἔδεναν. Ποτέ μου δὲν εἶδα μαλλιά σὰν τὰ δικά σου, μικρὴ, φάνηκε μ' ἕναν τόνο πού ἀναστάτωσε τὴν Κατερίνα ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ τοῦ χεριοῦ του.

Ἐνῶ αὐτὸ χάιδευε τρυφερὰ τὸ μπερδεμένο μεταξύ τῶν μαλλιών, φώναξε:

— Θέλωμε νὰ σᾶς σώσωμε. Θά σᾶς βοηθήσωμε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴ Παρίσι ἀπόψε κι ὅλας. Ὁ Λαντρώ σᾶς τὸ εἶπε. Καθόμαστε στὴν γέφυρα. Θά σᾶς κρύψωμε στὸ μικρὸ δωμάτιο πού εἶναι κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ πατέρα μου καὶ πού χρησιμοποιοῦν γιὰ κελάρια. Ἐχει ἕναν φεγγίτη. Ἀπὸ κεῖ θά μπορεῖτε νὰ κατεβθεῖτε μ' ἕνα σκοινί, μέχρι τὴν διάρκεια πού θά φέρη τὰ μεσάνυχτα ὁ Λαντρώ. Καὶ δὲν θάχετε παρὰ ν' ἀνεβθεῖτε τὸ ποτάμι μέχρι τὸ Κορμπέιγ, ὅπου εἶναι ὁ ἀγ-γοντας Ἀρμανιάκ...

Τὰ εἶχε πῆ ὅλα μονοκοπανιάς, χωρὶς νὰ πάρη ἀνάσα, γεμάτη μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ τοὺς ἐμπιστευθεῖ ὁ γέρος. Εἶχε στὴν φωνή του κατὰ τὸ ἀπελπισμένο πού τὴν τρώαζε. Ἐνοιώθε θαμπά, πὼς ἀγγιγμένος ἀπὸ τόσο κοντὰ ἀπὸ τὸ μαῦρο φτερό τοῦ θανάτου δὲν εἶχε ἀκόμη ὀλοτελὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὸν καταραμένο ἔ-γκιο. Κ' ἔπειτα αὐτὴ ἡ σωτηρία, μὲ τὴν πρώτη ματιά, ἦταν τόσο τρελλή!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Πηγαίνουμε στην 'Αμερική κάθε:

Δευτέρα Τρίτη Τετάρτη Πέμπτη Παρασκευή Σάββατο Κυριακή

Τί περιμένετε;

Παίρνετε τὴν Ὀλυμπιακὴ Ἀεροπορίαν στὶς 1.10 μ.μ. ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ στὸ Λονδῖνο θά σᾶς περιμένῃ τὸ Jet Clipper τῆς Pan American κατ' εὐθεῖαν γιὰ τὴ Ν. Ὑόρκη.

Αὐτὸ γίνεται καθημερινῶς καὶ δὲν ἔχετε νὰ ἀσχοληθεῖτε μὲ τίποτε.

Εἶναι τόσο ἀπλό.

Θά βρεθεῖτε στὴ Ν. Ὑόρκη τὸ ἴδιο βράδυ.

Πράγματι ἡ Pan Am ἔχει τίς περισσότερες πτήσεις ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀεροπορικὴ Ἑταιρία, ἀπὸ τὴν Εὐρώπῃ γιὰ τίς πιὸ πολλές πόλεις τῆς Ἀμερικῆς ἄνευ σταθμοῦ ἢ χωρὶς ἀλλαγὴ ἀεροπλάνου.

Λοιπόν, ὅπου καὶ ἂν πηγαίνετε στὴν Ἀμερικὴ, αὐτὸς εἶναι ὁ πιὸ εὐκολὸς τρόπος νὰ ταξιδέψετε.

Ἐνα μόνον εἰσιτήριο γιὰ ὅποιονδήποτε προορισμό. Θά ἐνθουσιασθεῖτε μὲ τὴν πτήσιν τῆς Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας καὶ τῆς Pan American, τίς δύο πιὸ ἀγαπητὲς Ἑταιρίες.

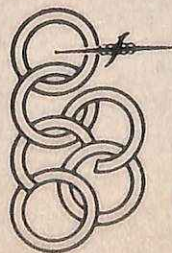
Ἡ ἐξυπηρέτησις εἶναι πλήρης καὶ τὰ γεύματα πλουσιοπάροχα.

Καί, ἐπὶ πλέον, μπορεῖτε νὰ διαλέξετε ὅποιαδήποτε ἡμέρα, πού ἐσεῖς θέλετε νὰ ταξιδέψετε.

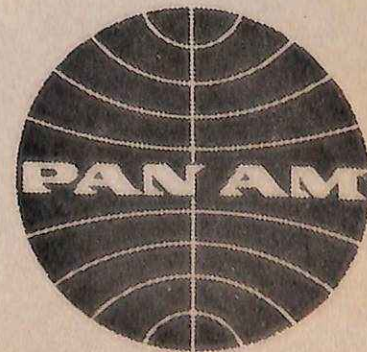
Συμβουλευθεῖτε τὸν ταξιδιωτικὸν σας πράκτορα, ἢ τηλεφωνήστε μας.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ, Ὁθωνος 6 - Ἀθῆναι
Τηλ. 230.991 - 539.611

PAN AMERICAN, Ἑλ. Βενιζέλου 6 - Ἀθῆναι
Τηλ. 611.047 - 612.695

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΦΟΡΤΗΓΑ

ΚΑΤΑ Ι.Χ.

Σ' ΑΥΤΗΝ ακριβώς την θέση —έμπρος στον «φορτηγό θάνατο»— έχουν βρεθῇ εκατοντάδες οδηγοί ιδιωτικών αυτοκινήτων. Τὰ τεράστια αυτοκίνητα διώκονται, ἐδῶ καὶ λίγες μέρες, γιὰ νὰ σταματήσῃ ἡ αἱματηρὴ δράση τους στοὺς δρόμους

Ἡ μάχη εἶναι ἄνιση. Δεκάδες ιδιωτικὰ αὐτοκίνητα ἔχουν βρῇ τραγικὸ τέλος, πάνω σὲ μιὰ τεράστια, ἀτσάλινη «ζάντα» φορτηγοῦ, εκατοντάδες ἀνύποπτοι οδηγοὶ ἔχουν πληρώσει μὲ τὴν ζωὴ τους ἢ μὲ βαρύτατα τραύματα τὴν πανίσχυρη θωράκιση τῶν «μαμμοῦθ τῆς ἀσφάλτου». Τὰ φορτηγὰ διασχίζουν τοὺς ἐλληνικοὺς δρόμους, γράφοντας πίσω τους μιὰν αἱματηρὴ λωρίδα συνεχόμενων δυστυχημάτων. Τόσο, ποὺ ὁ κάθε ὁδηγὸς Ι.Χ. τρέμει στὴν ιδέα ὅτι θὰ βρεθῇ σὲ μεγάλο δρόμο, ἀντιμέτωπος μὲ τὸ καραβάνι τῶν ἀσύδοτων αὐτοκινήτων. Ὁ «φορτηγὸς θάνατος» ἀπειλεῖ πάντα...

Ι.Χ. ΚΑΙ Η ΤΡΟΧΑΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ

Πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, ἡ Πολιτεία ἀποφάσισε νὰ πάρῃ ἀποτελεσματικὰ μέτρα γιὰ τὴν δράση τῶν «αὐτοκινήτων - λαιμητόμων», νέα μέτρα κατὰ τῶν φορτηγῶν. Ἀφαίρεση ἀδείας ὁδηγοῦ καὶ αὐτοκινήτου γιὰ τὶς «θανάσιμες παραβάσεις», βαρύτατα πρόστιμα, αὐστηρὸς ἔλεγχος, εἶναι τὰ ὅπλα τῆς Τροχαίας — καὶ ἐμμέσως τῶν «γιωταρχίδων» — στὴν μάχη γιὰ τὴν ἐπιβίωση. Καιρὸς νὰ πάψῃ νὰ ἰσχύῃ στὴν ἄσφαλτο ὁ νόμος τῆς ζούγκλας. Ἡ Τροχαία εἶναι διατεθειμένη νὰ χτυπήσῃ τὸ κακὸ στὴ βάση του, χωρὶς οἶκτο γιὰ τοὺς παραβάτες. Θὰ μπορέσῃ ὁμως νὰ ἐφαρμόσῃ τὰ σωτήρια μέτρα; Ἐχει τὰ μέσα; Μὲ συνεντεύξεις ἀπὸ ἐκπροσώπους τῶν δύο στρατοπέδων, μὲ διαφωτιστικὰ στοιχεῖα καὶ χρήσιμα συμπεράσματα, ἐξετάζει τὸ θέμα ἡ ἔρευνα τῶν «ΕΙΚΟΝΩΝ» στὶς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν...

ΠΡΩΤΕΣ ΜΕΡΕΣ, ΠΡΩΤΑ ΜΕΤΡΑ. Ο ΤΡΟΧΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΜΑΤΑ ΕΝΑ ΦΟΡΤΗΓΟ. ΜΙΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ, ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΛΙΣΤΑ ΝΑ ΣΤΟΙΧΙΣΗ ΤΗΝ ΑΔΕΙΑ...

ΕΝΑ κράμα ιστορικού παρελθόντος και σημερινών πρακτικών ανέσεων είναι η Κοπεγχάγη. Πίσω από τις παμπάλαιες προσόψεις των ανακτόρων και των μεγάρων της κρύβονται οι τελευταίες κατακτήσεις του πολιτισμού μας.

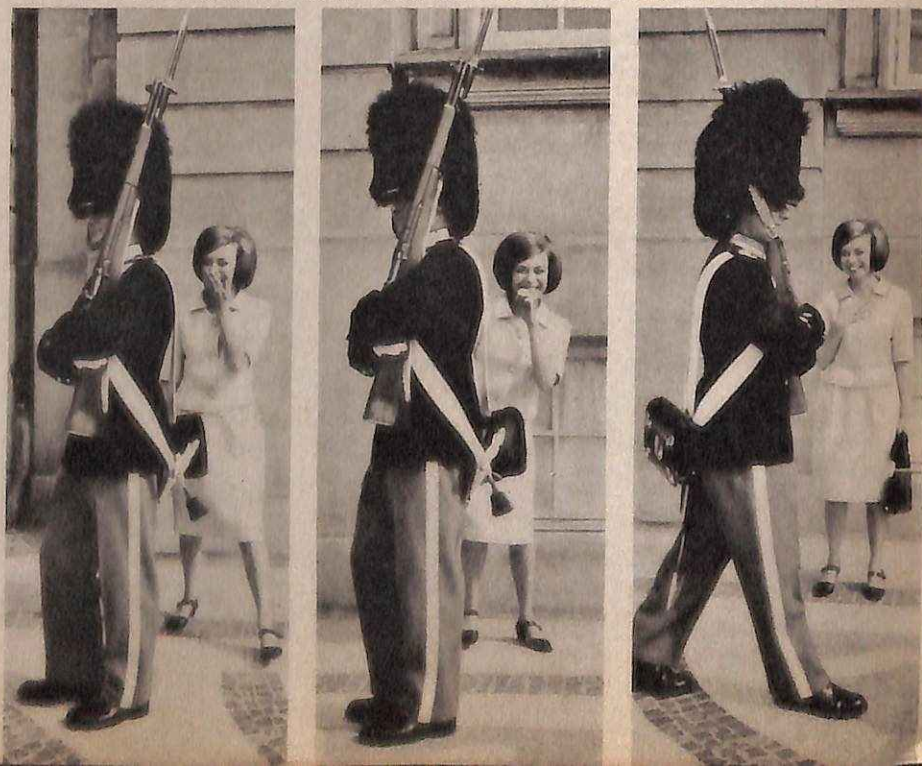
ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗ

ΜΕ ΤΗΝ

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ...

Η Κ. ΚΡΑΓΚ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΚΑΝΗ ΤΟΥΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΥΣ ΦΡΟΥΡΟΥΣ ΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΟΥΝ

«Η κυρία Χέλλε Κράγκ, σύζυγος του πρωθυπουργού της Δανίας Γένς Όττο Κράγκ, και μία από τις γνωστότερες ήθοποιους της χώρας, προσφέρεται να δείξει στον αναγνώστη τα αξιοθέατα της Κοπεγχάγης και να δώσει απάντηση στο έρωτημα που ξεπετιέται αυτόματα από την ευγενική αυτή προσφορά της: Τί κάνει η πρώτη κυρία μιάς χώρας, όταν θέλει να μεταδώσει σε άλλους ανθρώπους την αγάπη της για την πόλη της;

ΜΕ ΞΕΝΑΓΟ ΤΗΝ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Η ΔΑΝΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΗ

Η κυρία είναι απέριττα ντυμένη και έξαιρετικά όμορφη. Όλος ο κόσμος την ξέρει. Μερικοί της χαμογελούν. Άλλοι την χαιρετούν με κάποια έπιστημότητα. Η κυρία με το ανοικτό γκρίζο πουλόβερ είναι η Χάλλια Κράγκ, γυναίκα του πρωθυπουργού της Δανίας. Τρελλαινείται για το ποδήλατο. Όλοι τρελλαινούνται για το ποδήλατο στην Κοπεγχάγη. Ακόμη και ο ξένος μπορεί να δοκιμάσει την απόλαυση αυτή, νοικιάζοντας ένα ποδήλατο με πέντε κορώνες την ημέρα. Αν, μάλιστα, έχει θάρρος και σύντροφο, μπορεί να νοικιάσει και διπλό ποδήλατο. Η Κ. Κράγκ, όμως, προτιμά το μονό. Ο άνδρας της δεν είναι σπουδαίος ποδηλάτης. Έξαντλει το αίσθημα της ισορροπίας στην πολιτική.

Το παρουσιαστικό της Κας Κράγκ είναι ένα μίγμα κοριτσιάτικης άφέλειας και κομψότητας μεγάλης κυρίας. Δεν έχει σημασία αν χασομερά στους δρόμους, αν τρέχει με ποδήλατο, αν τραβά κουπί στα παλιά κανάλια του Κρίστιανχάβν, αν διασχίζει τον ζωολογικό κήπο μ' ένα μόνιππο, αν κάθεται στο βάθος μιάς πολυτελέστατης λιμουζίνας.

Της φέρνει μεγάλη χαρά που έχει την ευκαιρία να δείξει στον γράφοντα και στον απαραίτητο συνοδό του, τον φωτορεπόρτερ, την Κοπεγχάγη και να τους μιλήσει για τις όμορφιές και της ιδιαιτεριότητές της. Μας οδηγεί πρώτα στην παλιά ψαρογορά του Γκάμμελ Στράντ, όπου οι εμπορίσεις στοιβάζουν σε άσημένιους σωρούς τα ψάρια τους. Δεν πρέπει να χάσουμε την ευκαιρία. Οι «ψαροδεδες» είναι την ίδια ώρα χαρούμενες και μελαγχολικές. Χαρούμενες από παράδοση. Μελαγχολικές, γιατί βλέπουν το επάγγελμά τους να σβήνει. Από τις τριακόσιες, του παλιού καλού καιρού, δεν έχουν μείνει παρά τρεις. Για λόγους υγιεινής δεν δίδονται καινούργιες άδειες και, όταν πεθάνουν οι αυτές, δεν θα υπάρχει πια η ψαρογορά του Γκάμμελ Στράντ. Οι κάτοικοι της Κοπεγχάγης βλέπουν με φόβο να πλησιάζει η μοίρα αυτή μέρα. Σέβονται τους «νόμους περιτροφίμων», αλλά αγαπούν και τις «ψαροδεδες» τους. Διχασμένα αίσθηματά...

Πράκειται όμως για συνηθισμένο φαινόμενο. Ο διαδισμός είναι το κυριότερο χαρακτηριστικό της Κοπεγχάγης, που είναι την

ίδια ώρα πολιτεία μικρή και μεγάλη, παλιά και μοντέρνα. Στους δρόμους της κυριαρχούν, πλάι - πλάι, ο παραμυθώγος Χάνς Κρίστιαν Άντερσεν και ο πολυδρόμος, ή μπαλλαρίνα και ο έμπορος, ο πρματευτής και ο έφοπλιστής.

Πάνω απ' όλους, στην κορυφή της πυραμίδας του κράτους και στην πρώτη σελίδα του τηλεφωνικού καταλόγου, βρίσκεται ο βασιλεύς. Αυτό όμως δεν τον εμποδίζει να είναι «πολίτης μεταξύ των πολιτών του». Ας τον δούμε να πηγαίνει στον κινηματογράφο.

Μια μαύρη «Ρόλλς - Ρόυς» σταματά ήσυχα. Ένας αυλικός ανοίγει την πόρτα. Ο βασιλεύς κατεβαίνει και βοηθά την βασίλισσα να κατεβεί. Μερικοί χαιρετούν, όχι πολλοί, τόσοι, όσοι τυχαίνει να βρίσκονται κάθε βράδυ έξω από την είσοδο ενός κινηματογράφου. Δεν δείχνουν ούτε ενθουσιασμό, ούτε υποταγή, αλλά απλώς τον σεβασμό παιδιών προς τους γονείς τους. Και, πουθενά στον δρόμο, κανένα πρόσωπο που θα μπορούσε να το πάρει κανείς για μυστικό αστυνομικό. Ο αυλικός κλείνει την πόρτα και η «Ρόλλς - Ρόυς» απομακρύνεται άθρυβα. Το βασιλικό ζευγος μπαίνει στον κινηματογράφο.

Η αγαπημένη νεράιδα

Η δεύτερη σπουδαία προσωπικότητα, μετά τον βασιλέα, που μένει στην Κοπεγχάγη, είναι η νεράιδα που κατοικεί πάνω σ' έναν βράχο, μπροστά στο κάστρο της Λανγκελίνιε, εδώ και πενήντα χρόνια, προκαλώντας με την γύμνια της όλους τους τεχνοκρίτες. Είναι από μπρούντζο, αλλά θα μπορούσε να είναι καμωμένη από μαρέγκα ή από ψιλή ζάχαρη — αν το επέτρεπαν οι κλιματολογικές συνθήκες. Τί σημασία όμως έχουν οι κρίσεις και οι επικρίσεις, όταν με την πρώτη ματιά δεν μπορεί κανείς παρά να αγαπήσει αυτό το κοριτσόπουλο; Η μικρή συμβιδάζει όλα τα ασυμβίβαστα: Την στεριά με το νερό, την νοσταλγία με την σιγουριά, το παραμύθι με την πραγματικότητα. Στα κρίσιμα σημεία η γύμνια της μεταμορφώνεται σε ούρα ψαριού, και έτσι είναι α. υπέλαστη σε ταπεινά αίσθηματά και ιδεωδής προστάτις για άθωα ραντεβού. Δημιουργός της είναι ο γλύπτης Έρικσεν. Δωρητής ο ζωοποιός Γιάκομπσεν. Έτσι, η νεράιδα μας θυμίζει και την αγάπη των Δανών για την μπύρα.

Σαν τα παραμύθια

Πολλά στην Κοπεγχάγη θυμίζουν παραμύθια του Άντερσεν. Οι φρουροί στο παλάτι του Άμαλιενμποργκ έκτελούν την πεζοτατη αποστολή να φυλάγουν την βασιλική διαμονή. Παρακολουθήστε τους, όμως, την ώρα της αλλαγής φρουράς. Δεν θυμίζουν παράσταση κουκλοθέατρου παλιού ρολογιού πλατείας; Και όταν είναι ήσυχια και ακούσετε ψηλά μακρόσυρτες, βραχνές κραυγές και γυρίσετε και κοιτάξετε κατά τον ούρανο, θα δείτε να πετούν άγριοι κύκνοι.

Κάτω, όμως, στην γη, ο επίσκεπτης θα δει τα πιο μοντέρνα επίπλα και σερίβις. Οι διομήχανοι και οι διοτέχνες της Κοπεγχάγης έχουν μόνιμη έκθεση, την «Περμανέντε».

όπου, ύστερα από προσεκτική επιλογή, παρουσιάζεται, τι αξίζει να παρουσιασθεί σε καλαισθησία και πρακτικότητα. Άπέναντι στην «Περμανέντε» είναι τα ανεξάντλητα υπόγεια των αρχαιοπωλείων, γεμάτα από, τι είναι ιδιαίτερα δημοφιλές ή ιδιαίτερα άσχημο, γεμάτα ξένες αναμνήσεις, που ο αγοραστής θέλει να κάνει δικές του.

Το παλάτι του Κρίστιανμποργκ βρίσκει το παλαιότερο τμήμα της Κοπεγχάγης. Έχει χίλια παράθυρα και κρύβει στους τοίχους χίλιων χρόνων δανική ιστορία και χίλια ανέκδοτα. Στεγάζει τις αίθουσες βασιλικών υποδοχών, το Φόλκετιγκ (Βουλή), το υπουργείο Έξωτερικών, την Ιππευτική σχολή, το ανώτατο δικαστήριο και το θεατρικό μουσείο. Μια άπιαστη συλλογή βιβλίων, επιστολών, κοστούμιων, εικόνων, μοντέλων βρίσκεται στην σκηνή και στις γκαρνταρόμπες του παλιού αυτού βασιλικού θεάτρου, με την αίθουσα ντυμένη στο χρυσάφι και στο κόκκινο βελούδο. Ο φύλακας του θησαυρού είναι ένας ηλικιωμένος κύριος, ο Ρόμπερτ Νάιενταμ. Κάθεται στην πολυθρόνα του, με τυλιγμένα τα πόδια του σε μια κουβέρτα. Φιλά το χέρι της Κας Κράγκ, με την άνεση αριστοκράτη του καλού καιρού. Ξέρει όλα έγιναν τα τελευταία διακόσια χρόνια στα θέατρα της Δανίας: Θρίαμβοι, σκάνδαλα...

Το Κρίστιανμποργκ είναι η έκρηξη οικοδομής που κτίστηκε στην ιστορική αυτή τοποθεσία. Τα νέπτε προηγούμενα παλάτια καταστράφηκαν στους πολέμους ή από πυρκαϊές. Εκεί θρυσκόταν και ο περίφημος γαλάζιος πύργος, όπου η βασίλισσα Σοφία - Ανέλια κράτησε φυλακισμένη επί 22 χρόνια αντίπαλό της, βασίλοπούλα Έλεωνόρα Χριστίνα Ούλφελντ.

Δανικές αντιθέσεις

Για να μπη κανείς στο νόημα των αντιθέσεων που παρουσιάζει η Κοπεγχάγη, θα πρέπει να σκεφθεί ότι η σημερινή δανική πρωτεύουσα ήταν η μητρόπολη μίας τεράστιας αυτοκρατορίας, που κυβερνούσε την Σουηδία, την Νορβηγία, τα δουκάτα του Σλέσβιγκ - Χολστάιν και του Λάουσμπουργκ, την Γροιλανδία, την Ίσλανδία, τις Φερόες και τις Δανικές Δυτικές Ίνδιες. Σήμερα δεν έχουν μείνει στην Δανία παρά μόνον η Γροιλανδία και οι Φερόες νήσοι. Η πρωτεύουσα όμως εξακολούθησε να μεγαλώνει.

Η Δανία αποτελείται από μια χερσόνησο και 500 νησιά, που συνδέονται με γέφυρες και πορθμεία. Διαθέτει εμπορικό στόλο από 3.000 καράβια, συνολικού έκτοπισματος 2.500.000 τόννων, και 14.000 αλιευτικά. Στην στεριά συναντά κανείς πόλεις και σχολαστικά περιποιημένους αγρούς, δάση και λειβάδια, ρομαντικούς πύργους και εργοστάσια που σφύζουν από ζωή. Από αριθμούς: Δύομισυ εκατομμύρια ποδήλατα, 3.500.000 αγελάδες, 4.000.000 άνθρωποι και 7.500.000 χοίροι.

Οι δανικοί χοίροι έχουν την κομψότητα καθαρόαιμου αλόγου και παρουσιάζουν το μεγάλο εμπορικό πλεονέκτημα να έχουν δυο πλευρά παραπάνω.

Η Κα Κράγκ οδηγεί τους ξένους της στο χωριό Σαίλσαιντ και στο καπηλειό του «Κρό». Το κτίριο μένει αμετάβλητο σχεδόν από το 1617. Ίδιοκτήτριά του ήταν, τότε στην αρχή, η παπαδιά του χωριού. Οι χωριάτες, πριν πέσουν στην πνευματική κατάνυξη, το έρριχναν στα οινόπνευματάδη. Έτσι πολλές φορές καθυστέρουσε η λειτουργία. Η παπαδιά έτρεχε κάθε τόσο στην εκκλησία και παρακαλούσε τον άνδρα της: «Δεν μπορείς να περιμένεις ακόμη λίγο; Οι χωριάτες το έχουν στρώσει περίφημο». Στο τέλος, δ-

ΕΞΑΝΤΛΗΤΙΚΕΣ πρόβες για μιὰ καινούργια εμφάνιση πάνω στην θεατρική σκηνή.

Η Κα ΧΕΛΛΕ ΚΡΑΓΚ εμφανίζεται τακτικά με ποδήλατο στις δόδους της Κοπεγχάγης.

ΣΤΟ φως ενός κεριού στο «Κόκ ντ' όρ», ένα τέντ-ά-τέτ του πρωθυπουργικού ζεύγους.

μως, τα έμαθε ο επίσκοπος. Η άδεια για το καπηλειό δόθηκε σε άλλο πρόσωπο που δεν μπορούσε να επηρεάσει τα της θρησκείας. Απόγευμα, επίσκεψη με την Κα Κράγκ στο παλάτι του Μαριένμποργκ, στο Ζέελαντ. Σήμερα είναι η επίσημη διαμονή του πρωθυπουργού. Η οικογένεια Κράγκ δεν μένει εκεί παρά λίγες εβδομάδες το καλοκαίρι και όταν το απαιτούν επίσημα καθήκοντα. Άκόμη και τον κ. Κρούσσεφ τον δέχτηκαν στο κομψό σπίτι τους στην Κοπεγχάγη.

Τα παιδιά, ο Γένς Κρίστιαν (5 χρόνων) και η Άστριντ - Ελένη (2 1/2 χρόνων), περιμένουν, ντυμένα, με την συνοδό τους, για να πάνε στο Τίβολι. Η Άστριντ είναι παγκοσμίως γνωστή προσωπικότητα. Πριν από έξη μήνες την είχαν πάρει οι γονείς της σε μιὰ επίσημη επίσκεψη στην Στοκχόλμη, και έπείμεινε να κάνει τον μάεστρο στην στρατιωτική μπάντα της υποδοχής.

Το Τίβολι είναι επίσημα το λούνα-πάρκ της Κοπεγχάγης. Στην πραγματικότητα, είναι η καρδιά, ο καθρέφτης της πρωτεύουσας, ο παράδεισος, το παραμύθι της. Έδώ είναι το ραντεβού «δλου του κόσμου» — γέρον, νέων, παιδιών. Έδώ μπορεί κανείς να κάνει έναν περίπατο με παμπάλαιο αυτοκίνητο, να καβαλλικεύσει ξύλινα αλογάκια, να πιή, να χορέψει, να δειπνήσει σε 23 εστιατόρια, να φωτογραφηθεί κάου - μπούς, να κάνει σκοποβολή, να δει ακροβάτες, να γελάσει, να τραγουδήσει, να ακούσει συναυλίες, να πάρη δροσιά κάτω από τα δένδρα. Έδώ μπορεί κανείς να ξεχάσει και να ζήσει λίγες ώρες ευτυχισμένος.

Στην παλιά σκηνή παντομίμας, που βρίσκεται ανάμεσα σε δυο κινέζικες παγίδες, και έχει για αὐλαία ένα παγώνι, που γυρίζει μια μεγάλη ρόδα, παίζεται εδώ και 120 χρόνια η κλασική «Κομέντια ντελ Άρτε», με τον Πιερρότο, την Κολομπίνα και τον Άρλεκίνο. Το έργο τελειώνει πάντα με τον ίδιο τρόπο: Τα παιδιά, βαριεστημένα από την άφωνη μιμική, φωνάζουν: «Πιερρότο, πές μας λοιπόν κάτι». Και ο Πιερρότος προχωρεί στη ράμπα και αρχίζει το κουβεντολόι με τα παιδιά.

Άλλαγή φρουράς

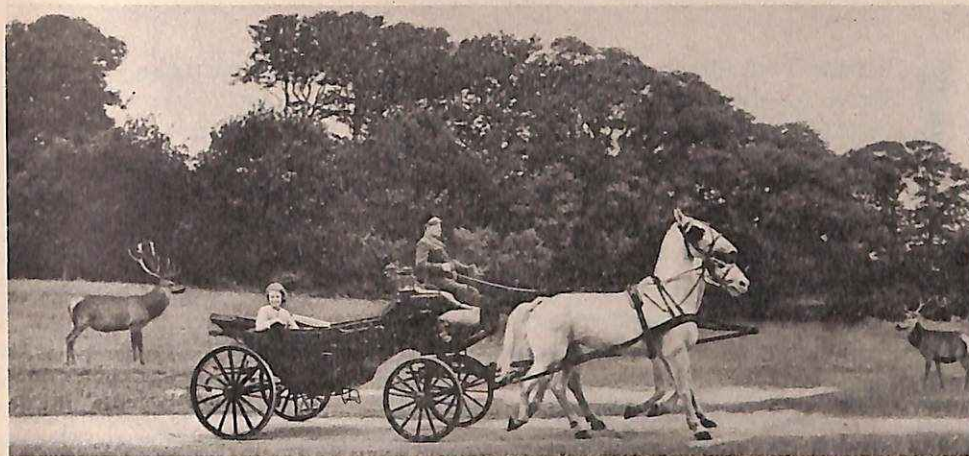
Όταν βραδιάσει, γίνεται η έξοδος της φρουράς: Στην παράταξη, νέοι με άσπρα παντελόνια, κόκκινα χιτώνια και γούνινους σκούφους. Ο λοχαγός, καθάλλα στο ψαρί αλογό του, χαιρετά με το σπαθί του, όταν τον χαιρετούν. Και τον χαιρετούν πολλοί. Ακολουθεί η μπάντα και μετά, σε μια ανοικτή άμαξα, ντυμένη στα λευκά, μ' ένα μικρό στέμμα στο κεφάλι, η πριγκίπισσα. Ο λαός ζητωκραυγάζει κι αυτή χαιρετά με αγαθή συγκατάβαση. Έρχεται από ένα παραμύθι, μένει μισή ώρα με τους ανθρώπους, και κανείς δεν ξαφνιάζεται που το παραμύθι βρίσκεται τόσο κοντά με την πραγματική ζωή.

Μόλις φύγει η πριγκίπισσα, πρέπει και τα παιδιά να πάνε στα κρεβάτια τους. Άκόμη και τα παιδιά του πρωθυπουργού. Η Κα Κράγκ αποχαιρετά τους ξένους της. Από τα καθήκοντά της, τα προσφιλέστερα είναι τα παιδιά και το νοικοκυριό της. Καθήκοντα ξεναγού δεν έκτελεί παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Το βράδυ μπορεί κανείς να πάη σ' ένα από τα πολλά θέατρα ή σε συναυλία ή σε χορευτικό κέντρο ή σ' ένα από τα καπηλειά, όπου συχνάζουν ναύτες, στο Νυχάδν, ή απλούστατα να κάνει έναν περίπατο. Να περάσει κατάφωτες διτρίνες, γέφυρες, κανάλια, έρημες πλατείες, σκοτεινές σιλουέτες παλιών αρχοντικών. Στα βαθιά κανάλια κοιμούνται τα μικρότερα πλεούμενα. Στο Νυχάδν, όμως, η ζωή δεν σταματά στην θάλασσα, όπου τα μεγάλα καράβια πηγαioέρχονται αδιάκοπα, στην παραλία με τα κέντρα και την αδιάκοπη μουσική τους.

Για μιὰ φορά ακόμη, αλλαγή φρουράς στην πλατεία του Άμαλιένμποργκ. Οι στρατιώτες, με τους βαρείς γούνινους σκούφους, κινούνται σαν νευρόσπαστα — σαν κουκλοθέατρο παλιού ρολογιού πλατείας. Και από ψηλά στον ούρανο ακούγονται οι άγριοι κύκνοι.

ΛΕΟ ΖΙΒΕΡΣ

Δεν ανακαλύπτει κανείς όλες τις καλλονές της Κοπεγχάγης με το αυτοκίνητο ή το ποδήλατο. Θα χρειασθῇ καμμιὰ φορά γι' αυτό, το πατροπαράδοτο άμάξι και ἴσως ἡ θάρκα. Όπως και σε τόσα άλλα, ἡ κ. Κράγκ εἶναι θαυμάσια κοπηλάτις.

Τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1961, ἓνα κρύο, ἀσύννεφο κυριακάτικο πρωῒνό, ὁ Τσάρλυ Γκρήν πῆγε νὰ βάλῃ μπροστὰ τ' αὐτοκίνητο τοῦ γαμπροῦ του. Ἡ ἰδέα ἄρесе στὸν Τσάρλυ, ποὺ εἶχε ἓνα μοτοσακὶ, χωρὶς νὰ τῷ ξεπληρώσει ἀκόμα ἐντελῶς. Τ' αὐτοκίνητο τοῦ γαμπροῦ του ἦταν ἓνα Μπρίστολ, ὀκτακύλινδρο, καὶ μὲ τὰ φρένα στὸ τιμόνι. Μὲ τὸ νὰ κρατᾶς τὸ τιμόνι του, νὰ βάζῃς τὸ πόδι σου στὸ γκάζι του, ἐνοιωθες δύναμη. Ἐνοιωθες πὼς θὰ

μποροῦσες ν' ἀντιμετωπίσῃς τὸ θάνατο, ἂν ἡ μοῖρα τὸ ἤθελε. Ὁ Τσάρλυ, πᾶμπλουτος μέσα στὸ κουστούμι του τῶν πενήντα λιρῶν καὶ τὰ χειροποίητα παπούτσια ποὺ ὁ ἀδελφός του εἶχε βαρεθῇ, ἀνοιξε τὴν πίσω πόρτα τοῦ σπιτιοῦ καὶ βγῆκε στὸν κήπο. Τὸ σπῆτι θρισκόταν στὴν βορειοανατολική Ἀγγλία, κ' ἔκανε κρύο. Ὁ ἄνεμος φυσοῦσε τσουχτερά καὶ ἐπίμονα, καὶ πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του ἓνας γλάρος πετοῦσε καὶ φώναζε τὰ παρόντὰ του στὸν οὐρανό. Ὁ Τσάρλυ

ρίγῃσε κ' ἔτρεξε θιαστικά στὸ γκαράζ.

Οἱ πόρτες τοῦ γκαράζ ἀνοιξαν εὐκόλα καὶ γιὰ χιλιοστή φορὰ ὁ Τσάρλυ θαύμασε αὐτὸ ποὺ εἶδε μέσα: Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἄστραφτε ἀπὸ γυαλάδα, τὰ διάφορα ἐργαλεῖα, τὸν πάγκο τῆς δουλειᾶς. Ὅλ' αὐτὰ σήμαιναν λεπτὰ. Ἡ ἀδελφή του τὰ εἶχε καταφέρει πολὺ καλὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ της, σκέφτηκε, κι ὁ Τσάρλυ ἐπίσης, μὲ τὸν ταπεινὸ τρόπο του. Μ' ἓνα γαμπρὸ

σὰν κι αὐτόν, δὲν χρειάζεσαι πιά τὴν Τύχη... Πλούσιος — καὶ γενναϊόδωρος στὰ χρήματά του. Σπάνιος συνδυασμός, πολὺ σπάνιος. Τὸ γκαράζ ἦταν ζεστὸ — μιὰ μικρὴ σομπίτσα οἶνοπνεύματος ἀναβέσῃ τῆς γωνίας — κι ὁ Τσάρλυ ἀποφάσισε νὰ τὴν ἀφήσῃ ἀναμμένη. Ἦταν ὥρα νὰ νοιώθῃς ζέστη, ἄνεση καὶ ἀσφάλεια. Ἀνοιξε τὴν πόρτα τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μπῆκε μέσα, κ' ἔπειτα ἔψαξε τίς τσέπες του, ὥσπου βρῆκε τὸ κλειδί, στὴ λεπτὴ ἀσημένια ἀλυσίδα

του. Ἐβάλε τὸ κλειδί στὴ μηχανὴ καὶ κάθησε εὐτυχισμένα, φανταζόμενος μὲ τί χάρη καὶ δεξιότητες θὰ ὠδηγοῦσε τὸ μεγάλο, ζεστὸ, ὁμορφὸ ἀμάξι. Ἐπειτα γύρισε τὸ κλειδί.

Ἡ ἔκρηξη κατέστρεψε τ' αὐτοκίνητο ἐντελῶς κι ἀνατίναξε τὸ πλαϊνὸ του ἔξω ἀπ' τὸ γκαράζ. Μεταμόρφωσε τὸν Τσάρλυ Γκρήν, ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο ποὺ ὠνειρευόταν τὴν εὐτυχία, σὲ μιὰ ἄμορφη κι ἀηδιαστικὴ μᾶζα κρέατος. Ἐ-

πείτα ἄρχισε ἡ φωτιά, κι ὁ Τσάρλυ Γκρήν δὲν θ' ἀναγνωρίζοταν ποτὲ πιά. Ἐκσφενδόνιζε τοῦθλα καὶ ξύλα σὲ μεγάλη ἀπόσταση, λεικιάζοντας τὴ λαδομπογιὰ τοῦ σπιτιοῦ τοῦ γαμπροῦ του, σπάζοντας τὰ παράθυρα ποὺ δὲν εἶχαν συντριβῇ μὲ τὴν ἔκρηξη. Ἐνα τοῦθλο ἐκσφενδονίστηκε μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο γιὰ νὰ χτυπήσῃ τὴν ἀδελφή τοῦ Τσάρλυ Γκρήν στὸ κεφάλι, ρίχνοντάς τὴν ἀναίσθητη στὸ πάτωμα, ὅπου ἓνα κομμάτι γυαλὶ ἦταν σφηνωμένο σὰν σπαθί.

Ἔτσι ἄρχιζε στὸ προηγούμενο τεύχος τὸ

πολύκροτο μυθιστόρημα τοῦ Τζέιμς Μόνρο

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

2

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΨΥΧΡΟ ΠΡΩΪΝΟ τοῦ Ἀπρίλη τοῦ 1961, ὁ Τσάρλυ Γκρήν ἀνατινάζεται κυριολεκτικά στὸν ἄερα, μόλις ἐπιχειρεῖ νὰ μπῇ στὸ αὐτοκίνητο τοῦ γαμπροῦ του Τζῶν Κραίγκ. Ἡ ἀδελφή του, γυναίκα τοῦ Τζῶν Κραίγκ, τραυματίζεται σοβαρώτατα, καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχει κανεὶς μάρτυρας τοῦ δυστυχήματος. Ἡ ἀστυνομία, θρίσκοντας οἱ κτρά κομματιασμένο τὸ πτώμα τοῦ Γκρήν, ὑποθέτει πὼς πρόκειται γιὰ τὸν ἴδιο τὸν Κραίγκ, ποὺ ἔχει ὅμως στὸ ἀναμεταξύ ἐξαφανισθῇ. Ὁ Κραίγκ ἦταν διευθυντὴς τῆς «Ρόζ Λάιν», μιᾶς ναυτικῆς ἐταιρίας (ποὺ εἶχε γιὰ πρόεδρό της τὸν σὲρ ΤζόφρεϿ Γκάντερ), καὶ ἔζησε πολὺ περιπετειῶδες παρελθόν. Πολύγλωσσος καὶ παρασημοφορημένος στὸν πόλεμο, εἶχε συχνὰ ἐπαφὲς μὲ Ἀραβες. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὁμῶς ποὺ ἀντινέμε τὸ αὐτοκίνητό του ἦταν πλαστικὴ, σὰν αὐτὲς ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ Ἀλγερινοὶ ἐπαναστάτες, ἡ ἀστυνομία ὑποψιάζεται ὅτι εἶχε δολοφονήσει — λαθρεμπόριο ὀπλῶν ἢ κάτι τέτοιο — μὲ Ἀλγερινούς τρομοκράτες. Στὸ ἀναμεταξύ ὁ Κραίγκ, μὲ τὸ ὄνομα Ρέυνολντς (ἐνὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ποὺ εἶχε πεθάνει στὸν πόλεμο, στὴν Κρήτη), πηγαίνει σ' ἓναν Ἰάπωνά φίλο του, στὸ Λονδίνο — τὸν Χακαγκάβα — καὶ τοῦ ζητάει νὰ τοῦ μάθῃ τζοῦντο. Οἱ Ἀλγερινοὶ, ποὺ νομίζουν ὅτι σκότωσαν τὸν Κραίγκ, κυνηγοῦν τώρα ἄλλους δυὸ — τὸν πλούσιο Ἐθράτο Μπάουμερ καὶ τὸν Ρούττερ, πλοίαρχο τοῦ πλοίου «Ρόζ ὀφ Τράλιν». Καὶ οἱ δυὸ εἶναι καταδικασμένοι νὰ πεθάνουν...

— Δὲν ἔχω νὰ πῶ πολλὰ πράγματα, εἶπε τελικά. Εἶναι φανερό πὼς σκοτώθηκε ἀκαριαῖα ἀπὸ πάρα πολλὰ πράγματα, ποὺ ὅλα τους ἦσαν θανατηφόρα. Βρῆκα ἓνα σπασμένο κρανίον, ἓναν σπασμένο λαιμό, μερικὲς κομμένες ἀσπιδίαι, τουλάχιστον μιὰ ντουζίνα κόκκαλα σπασμένα, κ' ἓνα πλεονό τοῦ τιμονιοῦ εἶχε διατεράσει τὴν καρδιά του. Κανένας ἄνθρωπος δὲν πέθανε ποτὲ τόσο γρήγορα.

Ὁ Τόμας γύρισε στὸν Μάρσαλ:

— Πῶς θ' ἀποδείξετε τὴν ταυτότητά του; ρώτησε.

— Ἀπ' τὰ ρούχα καὶ τὰ παπούτσια, εἶπε ὁ Μάρσαλ. Τὰ κομμάτια ποὺ ἔχουμε ἀνήκουν πράγματι στὸν Κραίγκ. Χειροποίητα πράγματα. Φρόντισα νὰ τὰ ἐξακριβώσω.

— Καταλαβαίνω, εἶπε ὁ Τόμας. Μὲ χρειάζεστε ἄλλο;

Ὁ Μάρσαλ εἶπε ὅχι, κ' ἔκλεισε ἔφυγε.

Ὁ Μαῖνιαντ ἐξήγησε πὼς τὸ κομμάτι εἶχε γίγει πὸ πλατὺ στὸ πάνω μέρος παρὰ στὸν κάτω καὶ τὸ μαγνητικὸ σκέλεμα πολὺ πὸ λεπτό ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπο κομμάτι. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἡ κυριὸ δύναμη τῆς ἐκρήξεως χτύπησε ἀπ' εὐθείας τὸν ὀδηγό.

— Ἐκανε πολὺ ὥρα ἄδουλεύα, εἶπε ὁ Μαῖνιαντ, κ' ἔπειτα πρόσθεσε: Ὁ μπάσταρδος...

Ὁ Χόσινς σήκωσε τὸ βλέμμα του ἀπ' τὸ σημειωματάριό του, ξαφνιασμένος. Δὲν εἶχε ἀκού-

σει ποτὲ ἄλλοτε τὸν Μαῖνιαντ νὰ κριτικάρῃ μιὰ ἀποτελεσματικὴ ἔκρηξη.

— Δὲν ἐνδιαφέρθηκε γιὰ τὸ ποιὸς θὰ τὴν πάθαινε, δὲν εἶναι ἔτσι; ρώτησε ὁ Μαῖνιαντ. Ὁ Κραίγκ θὰ μπορούσε νὰ μὴ ντουζίνα παιδία μέσα στ' αὐτοκίνητο. Ὅποιοιδήποτε! Ἀς σκοτώονταν ὅλοι, ἀρκεῖ νὰ σκοτωνόταν κι ὁ Κραίγκ μαζί τους, αὐτὸ μόνο τὸν ἐνδιέφερε. Τὸ ἔχω πῶς εἶναι ἡλίθιο νὰ μισῇς στὴ δουλειά μας, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν μπορῶ νὰ ἐμποδίσω τὸν ἑαυτό μου νὰ αἰσθάνεται ἔτσι...

— Τί συμπέρασμα βγάζεις ἀπ' αὐτὴ τὴν ἱστορία; ρώτησε ὁ Μάρσαλ.

Ὁ Μαῖνιαντ ἀνασήκωσε τοὺς ὄμους του.

— Αὐτὸ εἶναι δικό σου πρόβλημα, δόξα τῷ Θεῷ... Ἐγὼ σοῦ ἔδωσα τὸν τρόπο ποὺ ἔγινε, τὰ ὑπόλοιπα ἐξαφανίζονται ἀπὸ σένα. Ἐχεις ὁρεξὴ γιὰ καμμιὰ μύρα;

— Naί, εἶπε ὁ Μάρσαλ, ἀλλὰ τ' ἀφεντικὸ θέλει νὰ μὲ δῇ.

— Ἀ, καλὰ, εἶπε ὁ Μαῖνιαντ. Ἐγὼ θὰ εἶμαι στ' Ἀμπέλια, ἂν ἔχῃς καιρὸ, ἔλα νὰ μὲ βρῇς.

Ὁ Μάρσαλ τὸν ἀκολούθησε ἔξω, χτύπησε τὴν δούλην πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ καὶ μπῆκε μέσα ἀμέσως μόλις ἀκούσε τὸ ἀκαθόριστο μουγκρητὸ ἀπὸ μέσα.

— Κάθισε, ἐπιθεωρητά, εἶπε ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς Σέντον, κι ὁ Μάρσαλ κάθησε μ' ἐκεῖνο τὸν παράξενο συνδυασμὸ δυνάμεως καὶ σεμνοτητάς ποὺ δὲν τὸν ἐγκατέλειπε ποτέ. Ὁ ἴδιος κι

ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ταίριαζαν τέλεια μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ γιμνὸ γραφεῖο, κι ὁ Μάρσαλ ἄρχισε νὰ ἡρεμῇ χωρὶς νὰ ξέσῃ γιὰ τί.

— Αὐτὴ ἡ ὑπόθεση Κραίγκ, εἶπε ὁ Σέντον, τί μορφή παίρνει;

Ὁ Μάρσαλ τοῦ εἶπε. Δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ περίπτωση ὑπεκφυγῶν. Ὁ Μάρσαλ μίλησε καθαρά καὶ μὲ λίγα λόγια, λέγοντας πὼς εἶχε βρῇ τὸ πτώμα, τὰ συντρίμια τοῦ γκαράζ, τὴν κατάσταση τῆς κυρίας Κραίγκ ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ ἔζη χαμένες τίς ἀσπιδίαι της, καὶ ποῖ, σύμφωνα μὲ τὰ λόγια τοῦ δρος Μπρέντνι, ἦταν ἀποτρόπαιη γυναίκα. Περιέγραψε τὴν ὁμῶς καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον ἐνήργησε, καὶ τὴν συνομιλία του μὲ τὸν σὲρ ΤζόφρεϿ. Ἐπειτα, μὲ τὴν ἴδια σαφήνεια, εἶπε στὸν προϊστάμενό του πὼς δὲν εἶχε καμμιὰ πρόσοδο ν' ἀναφέρῃ. Ὁ Κραίγκ ὑπῆρξε ἓνας ἄνθρωπος μὲ δωδεκάδες γνωριμίες καὶ κανέναν φίλο, ἓνας ἄνθρωπος ποὺ ζοῦσε γιὰ τὴ δουλειά του, ἓνας ἄνθρωπος ποὺ τὰ μόνα ἰδιωτικὰ ἀντικείμενα ποὺ εἶχε ἦταν μερικὲς φωτογραφίες καὶ μιὰ ζῶνη Τζοῦντο.

— Ἐξέτασες αὐτὸ τὸ ζήτημα;

Ὁ Μάρσαλ κοίτησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.

— Δὲν εἶναι γραμμένος σὲ κανένα ἀπ' τὰ τοπικὰ κλάμπε τοῦ Τζοῦντο, κύριε. Ὁ Χόσινς ἀσχολεῖται τώρα μ' αὐτὸ ἀκριβὲς τὸ ζήτημα. Λέει πὼς ἡ μύρα ζῶνη εἶναι ἡ καλύτερη ποὺ ὑπάρχει.

Κι αὐτὸς εἶναι σὲ θέση νὰ ξέσῃ, κύριε. Εἶναι πολὺ καλὸς σ' αὐτὸ κι ὁ ἴδιος. (Σταμάτησε). Σκέφτηκε κατὶ, κύριε. Θέλω νάρθω σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ Ναυαρχεῖο, γιὰ νὰ μάθω γιὰ τὸ παρελθόν του.

— Τόκα νὰ μάθω αὐτό, εἶπε τ' ἀφεντικὸ του.

Ὁ Μάρσαλ συνοφρυώθηκε τότε, ἀνίκανος νὰ κρύψῃ τὸ θυμὸ του.

— Τὸ ἔχω πῶς δὲν θάπρεπε νὰ τῷ κάνει, εἶπε ὁ προϊστάμενός του. Καὶ λυπάμαι ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ τὸ κάνω, ἐπιθεωρητά, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ ἐνεργήσω διαφορετικὰ. Θὰ δῇς τὸ γιατί σ' ἓνα λεπτό, ἀλλὰ θάκανες καλὰ νὰ διαβάσῃς αὐτὸ πρῶτα.

Ἐδωσε στὸν Μάρσαλ ἓνα δακτυλογραφημένο χαρτί.

Διάβασε: «Πρὸς: Ἀστυνομικὸν Διευθυντήν. Ἀπὸ: Ἱππασίαν Ἀρχειὸν τοῦ Ναυαρχείου.

Μεταγραφὴ Τηλεφωνικῆς Ἀναφορᾶς.

» Ὁ Τζῶν Κραίγκ κατετάχθη στὸ Βασιλικὸν Ναυτικὸν τὸ 1941, ὡς ἐθελοντής, εἰς ἡλιάν δεκαεπτά ἐτῶν. Ἐξεπαιδεύθη στὸ Ντάβενπορτ. Ἐδειξε ἐξαιρετικὴν ικανότητα εἰς τὸν χειρισμὸν μικρῶν πλοίων. Ἐξαιρετικὴ ἐπίσης ικανότητα εἰς τὸν χειρισμὸν μικρῶν πλοίων καὶ στὸν ὁπλον ἀγώνα. Ἐπειτα ἀπὸ ἓνα ταξίδι μὲ ἀντιτορπιλικόν, ἐπῆγε στὴν Εὐδικὴν Ἱππασίαν Ἀρχειὸν, εἰς τὴν Μεσόγειον, ὅπου ἔμεινε κατ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τοῦ πολέμου. Προήχθη εἰς Ἱππασίαν Ἀρχειὸν, Ἀνθυποπλοίαρχον καὶ Ἱππασίαν Ἀρχειὸν. Ἡ προαγωγὴ ἀπὸ ὑπαξιωματικὸν εἰς ἀξιωματι-

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

κόν είναι κάτι ασυνήθιστον, αλλά δικαιολογημένο, α) απ' την έλλειψιν αξιοματιών, β) από τας εξαιρετικὰς ικανότητας του 'Τπολοίαρχου Κραίγκ.

«Ο 'Τπολοίαρχος Κραίγκ παρεσημοφορήθη δύο φορές, και τρεις φορές ανεφέρθη εις αναφοράς. Έλαβε μέρος εις δεκαεπτά μεγάλας επιδρομὰς εναντίον του εχθρού στην 'Ελλάδα και Βόρειον 'Αφρικήν, ηχηματώσθη δύο φορές και δύο φορές απέδρασε. Όλα τα σκαφη που εκυβερνοῦσε ἐπροξένθησαν σοβαρὰν ζημίαν σὸν εχθρόν. (Λεπτομέρειαι δὲν δίδονται. Ἡ πληροφορία εἶναι ἀκόμη ἐν μέρει ἀπόρητος).

«Ο 'Τπολοίαρχος Κραίγκ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ἐξαιρετικῶς θάρρους και μεγάλης εὐφυΐας. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἤξενεν εὐχερῶς τὰ γαλλικά, ἰταλικά, ἑλληνικά και ἀραβικά καλὰ τὰ ἀραβικά και γερμανικά. Όλοι οἱ ἀξιοματικοὶ και ἄνδρες με τοὺς ὁποίους ὑπηρετήσαν εἶχαν ἐντυπωσιασθῇ ἀπὸ τὰ προσόντα του ὡς ἀνθρώπου δρᾶσεως».

«Ο Μάρσαλ ἀκούμπησε πάλι τὸ χαρτί πάνω σὸ γράφημα τοῦ προστάμενου του και περιέμενε. —Τάχα εἶναι κάτι πὺθῆδες νὰ με ρωτήσης; ρώτησε ὁ Σέντονς.

«Ο Μάρσαλ δίστασε. Τελικὰ εἶπε: —Ἡ δόμδα, κύριε. Ὁ ἐπιθεωρητὴς Μαϊνάρντ μοῦ ἔδωσε ἕνα κατάλογο τῶν πραγμάτων πὺθ θὰ μπορούσε νὰ ἦταν...

—Δοιπὸν; εἶπε ὁ Σέντονς. —Νομίζω πὺθ ἦταν πλαστικὴ, κύριε. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Σέντονς δὲν χαμογέλασε, μόρφασε.

—Γιατί; ρώτησε. —Ο Κραίγκ διεύθυνε μιὰ ναυτιλιακὴ γραμμὴ, εἶπε ὁ Μάρσαλ. Τὰ πλοία του ἦταν φορτηγὰ χωρὶς κανονικὸ δρομολόγιο. Πήγαιναν στὴ Βαλτικὴ, ἐπαιρναν φορτὶ ἀπὸ παντοῦ ἐκεῖ, κατόπιν προχωροῦσαν διὰ μέσου τῆς Βορείου Θαλάσσης σὸν Ἀτλαντικὸν — Γαλλία, Ἰσπανία — και κατόπιν στὴ Μεσόγειο. Ἐδῶ εἶναι ἕνας τυπικὸς πλοῦς, κύριε. (Ἐβγαλε ἕνα σημειωματάριο ἀπὸ τὴν τσέπη του). Μιὰ διαδρομὴ πὺθ ἔκανε τὸ «Ρὺς δὲφ Τράλν» πέρουσι: Νταντσιζ, Ἀμβούργο, Ἀμβέρσα, Ραμπάτ. Τὸ Ραμπάτ εἶναι σὸ Μάρσαλ, κύριε. Στὸ Ντάντσιζ, τὸ «Ρὺς δὲφ Τράλν» φόρτωσε ἀγορευτικὰ μηχανήματα και παπούτσια ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία. Στὸ Ἀμβούργο πῆραν αὐτοκίνητα, ραδιομηχανὲς καὶ ἐξοπλισμὰ ἀθλητισμοῦ. Τὰ παπούτσια ἐφορτώθηκαν στὴν Ἀμβέρσα. Τὰ μηχανήματα και τὰ ἐξοπλισμὰ ἀθλητισμοῦ πῆγαν σὸ Ραμπάτ. (Ὁ Μάρσαλ σταμάτησε και πῆρε μιὰ βαθεῖα ἀναπνοή. Αὐτὸ πὺθ θὰ ἔλεγε τώρα, αὐτὸ πὺθ ἔπρεπε νὰ πῇ, θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ἀγρία κοροϊδία, ἀν τυχὸν εἶχε λάθος. Τελικὰ εἶπε): Δὲν νομίζω πὺθ τὰ χαρτιά του ἔλεγαν τὴν ἀλήθεια. Νομίζω πὺθ τὰ ἀγορευτικὰ μηχανήματα και τὰ ἐξοπλισμὰ ἀθλητισμοῦ ἦταν ὅλα γιὰ τοὺς Ἀλγερινοὺς ἐπαναστάτας! (Ὁ Σέντονς δὲν μίλησε καὶ ἐκείνος ἐξακολούθησε): Δὲν νομίζω πὺθ ὁ σὲ Τζόφρεϋ Γκῶντνερ τὸ γνω-

ρίζει. Ὁ Κραίγκ ἴσως νὰ τοῦ ἔδινε τὴν κανονικὴ τιμὴ γιὰ τὴ δουλειὰ και νὰ κρατοῦσε τὰ κέρδη τῆς μεταφορᾶς τῶν ὁπλῶν γιὰ τὸν ἑαυτὸ του.

«Τάχα εἶναι κάτι πὺθ ἄλλο. Ὁ Κραίγκ μιὰ γερμανικὰ, γαλλικὰ και ἀραβικά. Και κάθε χρό- νο πῆγαινε σὸ ἐξωτερικὸ γιὰ ἔξη ἐβδομάδες, γιὰ νὰ ψάξῃ γιὰ πελάτες. Νομίζω ὅτι αὐτὸ ὅταν ἕνα καλὸ πρόσχημα γιὰ τὶς ἐπαφὲς τοῦ λαθρεμπορίου ὁπλῶν...

—Ἐξακολούθησε, εἶπε ὁ Σέντονς.

—Ὁ Κραίγκ ἦταν ἄνθρωπος πὺθ κατέστρωσε σχέδια. ἔχει διάφορες ιδέες και ψυχραιμία. Οἱ ἄνδρες ἀκολουθοῦσαν τὴν ἀρχὴν του ἐπίσης. Θὰ ὑπῆρχε ἕνας ἄνθρωπος σὸ πλοῖο του πὺθ θὰ μπορούσε νὰ τοῦ ἐμπιστευτεῖται. Ἀλλὰ ὅποιος καὶ ἂν ἦταν θὰ ἐμπιστευόταν τὴν κρίση τοῦ Κραίγκ (ἰσχυρῶς καὶ πρὸς τὸν χῆρι του τὴν ἀναφορὰ...) ἀν αὐτὸ σημαίνει κάτι...

—Γιατὶ πλαστικὴ; ρώτησε ὁ Σέντονς.

—Οἱ Γάλλοι ἄποικοι δὲν συμπαθοῦν τοὺς ἄνθρώπους πὺθ βοηθοῦν τοὺς Ἀραβες, εἶπε ὁ Μάρσαλ. ἔχουν τὴν δικὴν οὐράνωση. Κ' ἔχουν, ἐπίσης, τὶς δικὲς τους ἰσχυρὲς τρομοκρατικὲς οὐμάδες. Και εἶναι φοβεροὶ μαχηταί. Φανατικοί. ἔχουν χρησιμοποιοῦσι πάρα πολλὰς ἐκρηκτικὰς ὁλες. Οἱ περισσότερες ἦταν πλαστικὲς. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πὺθ σκέφθηκα... (Ἡ φωνὴ του σὺνθηξε λιγάκι). Αὐτῶναι πολλὰ, κύριε. Ἐξῶ πὺθ ὅλα

—Καλὴ ιδέα, εἶπε ὁ Σέντονς, καὶ ὁ Μάρσαλ βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο πὺθ εὐχαριστήμενος. Τὸ Σέντονς δὲν βαστούσε ἡ καρδιά του νὰ

αὐτὰ πρέπει νὰ φαίνονται γελοία. Ἀλλὰ εἶναι τὸ μόνο πρᾶγμα πὺθ ταιριάζει μετὰ τὰ γεγονότα! Ὁ Σέντονς εἶπε:

—Ἦλθε ἕνας ἄνθρωπος νὰ με δῇ, σήμερα τὸ πρωί. Ἦταν ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Ἀσφάλεια — κάποια μυστικὴ ὑπηρεσία, πὺθ δὲν ἔχω ἀκούσει ποτὲ γι' αὐτὴ μέχρι σήμερα. Ἐφαγνε νὰ βοῇ ἕναν ἄνθρωπο. Μπορεῖ νὰ ἦταν ὁ Κραίγκ. Δὲν ἤξερε. Δὲν ἦταν πρόθυμος νὰ μοῦ πῇ πὺθ θὰ τὸ ἀνακάλυπτε. Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος πὺθ ἔφαγνε νὰ βοῇ κατέστη- τεῖτο ἐπείγοντως — πολλὴ ἐπείγοντως. Ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι ὁ Κραίγκ εἶχε δολοφονηθῇ, ρώτησε ἀν ἦταν «πλαστικὸς». Ἐξῆς τί σημαίνει αὐτό; Εἶναι μιὰ γαλλικὴ ἐκφραση γιὰ κείνον πὺθ σκοτώνεται μετὰ πλαστικὴ δόμδα. Κρίμα πὺθ δὲν μπορούσε νὰ ἔλθῃ ἐδῶ λίγο πὺθ γρήγορα. (Χαμογέλασε σὸν Μάρσαλ και ἔπειτα τοῦ εἶπε): Τὰ κατάρεςες πολὺ καλὰ. Ἐξῆς νὰ μοῦ πῇς τίποτε ἄλλο;

—Μάλιστα, κύριε, εἶπε ὁ Μάρσαλ. Κάτι ἀκό- μη. Θὰ ἦθελα νὰ βοῇ τὸν ἀδελφὸ τῆς κυρίας Κραίγκ, τὸν Τσάρλυ Γκρήν. Ἦταν ὁ μόνος πὺθ ἐσοκεπτόταν τὸν Κραίγκ τακτικά, καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ δανεῖται χρήματα.

—Νομίζεις πὺθ εἶναι ἀνακατεμένος σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση; ρώτησε ὁ Σέντονς.

—ἴσως, εἶπε ὁ Μάρσαλ. Πάντως, εἶναι ὁ μόνος ἀπὸ τὸν ὁποῖο μπορούμε νὰ μάθουμε κάτι. Ἡ παραδοσιμότητα τῶν Κραίγκς μὺ ἔδωσε μιὰ πε- ριορισμένη και ἀγύριση μιὰ μοτοσυκλέττα πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ ἀκόμη. Θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε μέσῳ αὐτῆς. Εἶναι τὸ εἶδος τοῦ ἄν- θρώπου πὺθ ἀλλάζει κατοικία πολὺ συχνά. Νομίζω πὺθ ἴσως νὰ ἔχη πεινικὸ μητοῦο, κύριε.

—Πολὺ καλὰ, ἐξακολούθησε τὶς ἐνέργειές σου. Εἶναι δικὴ σου ἡ ὑπόθεση, εἶπε ὁ Σέντονς.

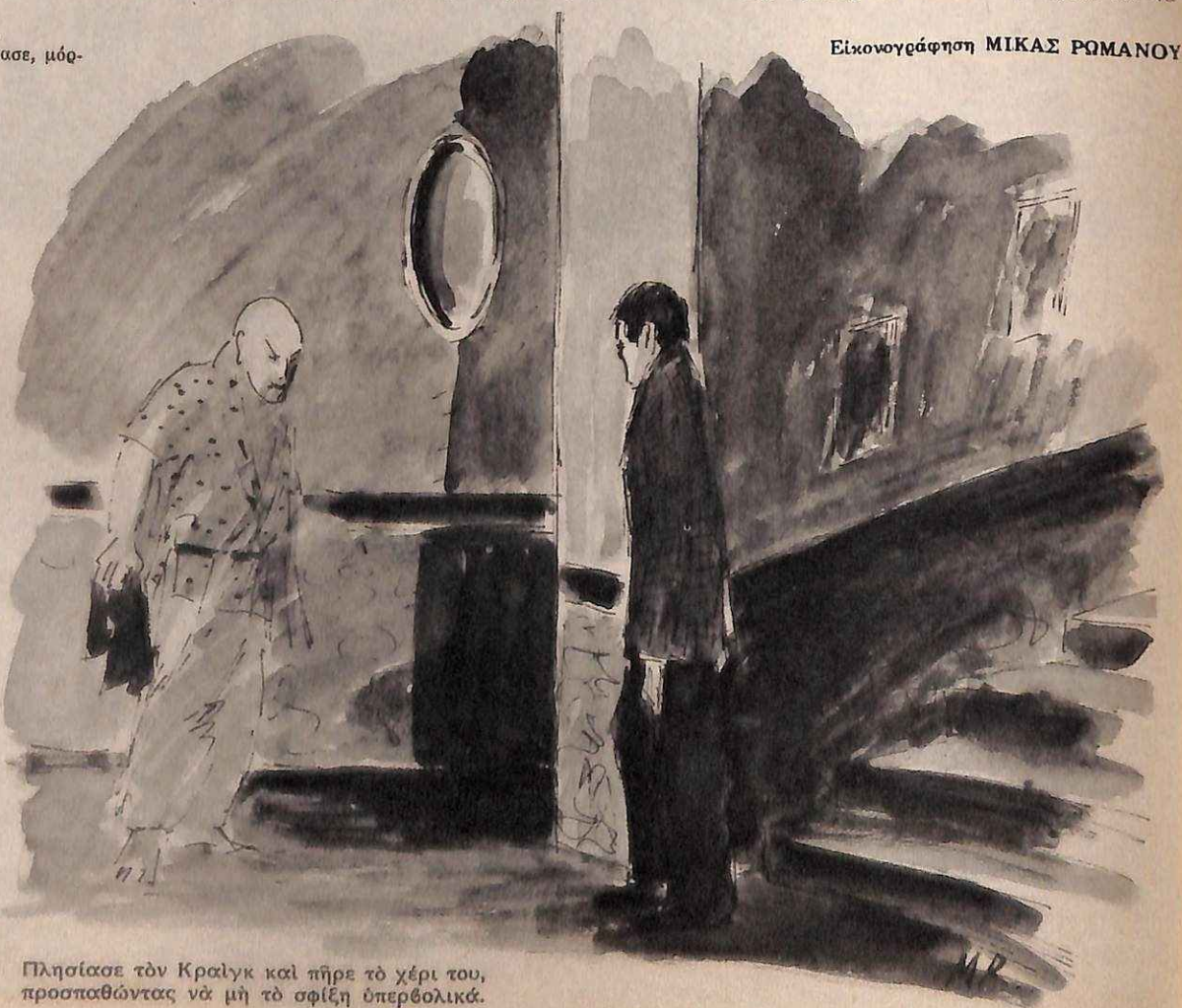
Ὁ Μάρσαλ σηκώθηκε, ἔπειτα δίστασε.

—Τάχα εἶναι ἀκόμη κάτι, κύριε. Τὸ «Ρὺς δὲφ Τράλν» ἀναμεινέται στὴν Γένοβα αἰριο. Νομίζω πὺθ κάποιος θὰ ἔπρεπε νὰ πληροφορηθῇ τὸν κα- πετάνιο του γι' αὐτὸ πὺθ συνέβη. Μπορεῖ νὰ ἔρ- χεται δεύτερος σὸν κατάλογο.

—Καλὴ ιδέα, εἶπε ὁ Σέντονς, καὶ ὁ Μάρσαλ βγήκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο πὺθ εὐχαριστήμενος.

Τὸ Σέντονς δὲν βαστούσε ἡ καρδιά του νὰ

Εἰκονογράφηση ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Πλησίασε τὸν Κραίγκ και πῆρε τὸ χέρι του, προσπαθώντας νὰ μὴ τὸ σφίξῃ ὑπερβολικά.

τοῦ πῇ πὺθ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν Ἰντέλλιξενς Σέρβις εἶχε προτινέει τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Ὁ Κραίγκ εἶχε περάσει μιὰ νύχτα σ' ἕνα φθι- νὸ ξενοδοχεῖο σὸ Σαιντ Πάνκρας, ἔπειτα πῆγε σ' ἕνα ἄλλο, περισσότερο ἀκριβὲς, σὸ Μπαϊσγου- τερ. Αὐτὸ τὸ διάλεξε μετὰ μεγάλη φροντίδα. Δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ τίποτε τὸ ἔμποτο σ' αὐτό, τί- ποτε τὸ ἀθλιο. ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ εἶδος τοῦ μέ- ρους πὺθ ἡ ἀστυνομία θὰ μεταχειρόταν μετὰ σε- βασιμῶ. Διᾶλεξε τὸ «Ροβέντα», πὺθ ἦταν μικρὸ και σταθερὸ γέμιτο, ὅταν ὑπῆρχε μιὰ ἐκδήση σὸ «Βολξ» Κόρτ.

Ἐπείγουσα σὸ διβλίο τοῦ ξενοδοχείου ὡς Τζὼν Ρέυνολντς και ἔδωσε μιὰ διεύθυνση τοῦ Μάντσε- στερ. Ὁ Ρέυνολντς ἦταν ὁ ἀξιοματικὸς του σὲ μιὰν ἐπιδρομὴ στὴν Κρήνη. ἔχει πεθάνει σὸ χέ- ρια τοῦ Κραίγκ, μετὰ τὸ σῶμα καταξοχισμένο ἀπὸ μιὰ ἐκρηξὴ ἑνὸς πολυβόλου Σμάτσερ.

Ἦταν κάτι σὸ πύργο και εἶπε στὴν κοπέλλα πὺθ τὸν σέρβιρε πὺθ ἦταν λογιστής. Ἐκείνη δέ- χτηκε τὴν πληροφορία χωρὶς ἐξαιρετικὸ ἐνθουσια- σμό, ἀλλὰ, παρ' ὅλα αὐτὰ, ὁ Κραίγκ ἐξακολού- θησε νὰ τῆς μιλά γιὰ κάθε ζήτημα πὺθ θὰ μπο- ροῦσε νὰ τὴν ἔκανε νὰ πλῆξῃ, ὡς τὴν στιγμή πὺθ ἡ καμμένη ἡ κοπέλλα ἔτριζε τὰ δόντια τῆς γιὰ νὰ κρυφτῇ τὰ χασμουρητὰ τῆς. Αὐτὸ ἦταν καλὸ. Ἀν τὴν εἶχε κάνει νὰ πλῆξῃ ἀρετὰ, θὰ προσι- δοποιόισε τοὺς ἄλλους, ἐκείνους πὺθ ἴσως ἔφα- χαν νὰ βροῦν ἕναν τύπο γιὰ νὰ τὸν πᾶνε σὲ κα- νένα καμπαρὲ μετὰ στρίλ - τῆς. Ὁ Τζὼν Ρέυνολντς δὲν ἔπρεπε νὰ εἶναι ὁ τύπος πὺθ θὰ προσκαλοῦ- σαν. Τὰ ροῖχα του ἦταν αὐτὰ πὺθ ἔπρεπε —τὰ εἶχε ἀγοράσει ἐκεῖνο τὸ πρωί, σὸ Σίμφων—, ἀλλὰ ἡ προσοπικότητά του δὲν ἦταν αὐτὴ πὺθ ἔπρεπε. Ἦταν βαρετὸς και μιλούσε πολὺ. Ἐπιπλέον, δὲν εἶχε κερὰς τὴν κοπέλλα κανένα ποτό. Θὰ δὲν τὸν ἀγνοοῦσαν, θὰ μπορούσε νὰ πεθάνῃ.

Πῆγε κατόπιν σ' ἕναν τηλεφωνικὸ θάλαμο και πῆρε ἕναν ἀριθμὸ. Μιὰ κοριτσιότικη φωνή, ζωρη καὶ καθαρή, εἶπε: «Γραφεῖον Ἐξαγωγῶν Μπάου- μερ. Καλὴμέρα σας».

—Τὸν κύριο Μπάουμερ, σᾶς παρακαλῶ.

Τὸν συνέδεσαν μετὰ τὴν γραμματέα τοῦ Μπάου- μερ— πὺθ ἄρχισε μιὰ συγκεχυμένη καὶ ἀπολογη- τικὴ ἱστορία γιὰ κάποια ἐπείγουσα δουλειὰ πὺθ εἶ- χε τῶς σὸν κύριο Μπάουμερ και πὺθ θὰ τὸν ἀ- γάγανε νὰ λείψῃ γιὰ λίγον καιρὸ. Ὁ Κραίγκ ἔλειψε τὸ ἀκουστικό. Ὁ κύριος Μπάουμερ θὰ ἔλειπε γιὰ πάντα. Στὸν τηλεφωνικὸ θάλαμο κά- ποιος εἶχε ἀφήσει μιὰ «Ἡβωνγκ Στάνταρντ». Ἡ ἱστορία του ὑπῆρχε ἐκεῖ, στὴν πρώτη σελίδα, ἀλ- λά δὲν εἶχαν κατορθώσει νὰ βροῦν μιὰ φωτογρα- φία του. ἔχει φανῇ πολὺ προσεκτικὸς σὸ ζήτημα τῶν φωτογραφιῶν. Ἐκείνης οἱ φωτογραφίες τῆς στιγμῆς ἀπὸ τὸ ναυτικὸ θὰ ἦταν τώρα στὰ χέρια τῆς ἀστυνομίας, ἀλλὰ δὲν θὰ βοηθοῦσαν πολὺ. Ἦταν παλιὲς κατὰ εἴκοσι χρόνια. Σαφινάστηκε πὺθ ἀνακάλυψε τί προσπάθεια θελήσεως χρειαζό- ταν γιὰ νὰ διαβάσῃ κανεὶς γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Εἶ- χε ἀποφύγει τὶς ἐφημερίδες και τὸ ραδιόφωνο, με- τὰ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸν φοβερό, τὸν ἀπαίσιο θόρυβο. Δὲν ἤθελε νὰ μᾶθῃ λεπτομέρειες γι' αὐτὸ πὺθ συνέβη σὸν Τσάρλυ, και εἶχε τελειώσει μετὰ τὴν ἄλῃς τώρα. Γιὰ τὸ δικὸ τῆς καλὸ, ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἔτσι. Ἀκόμη καὶ ἡ ἄλῃς δὲν θὰ ἀποδοκιμα- ζε τὴν ἡλιποταξία, ἀν ἦταν νὰ τὴν κρατήσῃ στὴ ἔσθ. Ἀνάγκασε τὸν ἑαυτὸ του νὰ ἐξακολούθησῃ νὰ διαβάσῃ. Ἡ ἄλῃς εἶχε ἀκόμη χαμένες τὶς αἰ- σθήσεις τῆς καὶ ὁ ἄνθρωπος πὺθ νόμιζε πὺθ ἦταν ὁ Κραίγκ εἶχε γίνῃ κομμάτι. Ὁ καμμένος ὁ Τσάρλυ φοροῦσε τὰ παπούτσια του πάρα πολὺ συ- γνά. Ἀκούμπησε τὴν ἐφημερίδα και πῆρε ἕναν ἄλλο ἀριθμὸ. Μιὰ ψιλή, πολὺ εὐγενική φωνὴ εἶπε:

—Ἐδῶ κύριος Χακαγκάδα.

—Ἐδῶ Κραίγκ.

Μιὰ γρήγορη ἀνάσα ἀκούστηκε ἀπὸ τὴν ἄλῃ ἀρχὴ τοῦ σώματος.

—Δὲν σκοτώθηκε, εἶπε ὁ Κραίγκ. Πῆραν κά- ποιον ἄλλο γιὰ μένα, κατὰ λάθος. Πρέπει νὰ σὲ δῶ, Χάκ. Εἶναι ἀνάγκη.

—Ναί, εἶπε ὁ Χακαγκάδα. Ἐλα τώρα, σὲ πα- ρακαλῶ.

Ὁ Γκαπινέζος ἔλειψε τὸ ἀκουστικό, καὶ ὁ Κραίγκ πῆγε νὰ βοῇ ταξί. Στὸν δρόμο πρὸς τὸ Κένσινγκτον, σκέφτηκε τὸν Μπάουμερ καὶ ἀναφο-

τήθηκε πὺθ νὰ εἶχε πάει. Στὶς Ἡνωμένες Πολι- τεῖες ἴσως ἡ στὴν Βραζιλία. Ὁ Μπάουμερ ἤθελε πάντα νὰ ζῆσθ σὸ Ρίο, καὶ εἶχε ἀρετὰ χρήματα, μετὰ τὸ τελευταῖο ταξίδι. Ἀλλὰ θὰ ἀναζητοῦσαν τὸν Μπάουμερ, ὅπως εἶχαν ἀναζητήσει καὶ ἐκείνον, και μάλιστα μυσώντας τὸν Μπάουμερ ἀκόμη πε- ρισσότερο, γιατί οἱ ἄνθρωποι πὺθ τοὺς καταδίω- καν ἦταν ἀντισμιτες — μιὰ ιδέα πὺθ εἶχαν δανε- σθῇ ἀπὸ τοὺς ναῖς, ὅπως εἶχαν δανεσθῇ και τὸν μιλιταρισμὸ και τὴν αἰώνια ἀνωτερότητα τοῦ λευ- κοῦ. Ὁ Κραίγκ ἀνατρίχασε. Ἦξερε πὺθ θάβρι- σκαν τὸν Μπάουμερ. Ἀν τὸν σκότωναν γρήγο- ρα, θὰ ἦταν τυχερός...

Ὁ Χακαγκάδα ζοῖσε σὸ ἰσόγειο και ὑπό- γειο ἑνὸς σπιτοῦ κοντὰ στὴν Τσῆρτς Στρίτ, ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἐδουαδινὰ τέρατα, μετὰ τὰ πορτο- καλιὰ κεραμίδια και μετὰ ἀσπρες πέτρες πὺθ γυάλι- ζαν σὰν κονδριτοῦρα γλυκοῦ ἀπὸ ἀσπρη ἔλαση. Χτύπησε τὸ κουδούνι και τοῦ ἀνοίξε ἡ Σανούκα Χακαγκάδα, Γαπωνέζα ἀναθορίστου ἡλικίας, μετὰ πολὺ ὁμοῦ καὶ μπλὺν - τζῆς.

—Ὁ Σεντζὺ δίνει μᾶθημα, εἶπε. Δὲν θ' ἀρ- γήσῃ πολὺ.

Ἦταν καφεὶ μαζί και συζήτησαν γιὰ τὸν και- ρὸ και γιὰ τὶς τρομακτικὲς τῆμες τοῦ Κένσινγκτον. Ἀν ἡ κυρία Χακαγκάδα ἤθερε πὺθ ὁ Κραίγκ περνοῦσε γιὰ νεκρός, δὲν ἔδειξε τίποτε. Τελικὰ ἕ- να κουνιδν χτύπησε, καὶ ὁ Κραίγκ ἀνατρίχθηκε. Ἡ Σανούκα σηκώθηκε ἐπίσης καὶ ὁ Κραίγκ βί- ασε τὸν ἑαυτὸ του νὰ φανῇ εὐγενής, νὰ βγῇ ψή- χραιμα ἀπὸ τὸ δωμάτιο και νὰ κατεβῇ τὴν σκά- λα πὺθ ὡδηγοῦσε στὴν αἴθουσα ὅπου εἶχε τὴν τά- ξη του ὁ Χακαγκάδα.

Ὁ «Χάκ» στεκόταν κοντὰ σὲ μιὰ ψάθα πὺθ ἦταν σὸ πλάτωμα — ἦταν ἕνας στρογγυλοκέφαλος Γαπωνέζος, μετὰ καταληκτικὰ ὠραῖο πρόσωπο. Φοροῦσε κοστούμι τοῦ τζουνο και σκουπίζε τὰ ἱ- δρωμένα μπράτσια του και τὸν λαμπὸ του μετὰ μιὰ πετσέτα. Ἦταν γύρω στὰ σαράντα πέντε, ἀλλὰ περπατοῦσε μετὰ τὴν εὐνηρία ἑνὸς ἀνθρώπου εἰ- κοσι πέντε χρόνων, καθώς πλῆσιζε τὸν Κραίγκ και πῆρε τὸ χέρι του, προσπαθώντας νὰ μὴν τὸ σφίξῃ ὑπερβολικά.

Τζῶν, εἶπε, χαίρομαι πὺθ σὲ βλέπω. Ὅταν διάβασα στὴν ἐφημερίδα πὺθ...

Ὁ Κραίγκ χαμογέλασε.

—Ἦταν κονινάδος μου αὐτὸς πὺθ σκότωσαν, εἶπε. Φοροῦσε ἕνα παλιὸ δικὸ μου κοστούμι.

—Κ' ἡ γυναῖκά σου;

—Σύμφωνα μ' αὐτὰ πὺθ γράφουν οἱ ἐφημερί- δες, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀναίσθητη. Ἀν τὴν σκότωναν, αὐτὸ δὲν θὰ τοὺς στενοχωροῦσε.

—Δὲν θὰ στενοχωροῦσε ποῖους;

—Δὲν θὰ σὺ πῶ, εἶπε ὁ Κραίγκ. Εἶναι πολ- λὴ καλὴτέρα νὰ μὴν ἔξῃς, Χάκ, πιστεύω με. (Ὁ Γαπωνέζος— φάνηκε πῆχωνμένος). Εἶναι φοβεροί, ἐξακολούθησε ὁ Κραίγκ. Ἀν καταλάβουν πὺθ δὲν ἔχω σκοτωθῇ, θὰ κάνουν τὸν γύρο ὅλων τῶν φίλων μου πὺθ μποροῦν νὰ βροῦν. Σοῦ τὸ λέω αὐ- τὸ τώρα, ἐπειδὴ θέλω νὰ ζητήσω μιὰ χάρη...

—Ἀν μπορῶ νὰ τὴν κάνω, θὰ τὴν κάνω. Τὸ ἔξῃς αὐτό, εἶπε ὁ Χακαγκάδα.

—Σκέφου αὐτὸ πὺθ σοῦ εἶπα πρῶτα. Και ὑπόρ- χει και κάτι ἄλλο — ἡ ἀστυνομία μπορεῖ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ...

—Οἱ ἀστυνομικοὶ ἔχουν ἔλθει κίλως, εἶπε ὁ Χα- καγκάδα. Ἦθελαν νὰ μάθουν γιὰ κάποιον κύ- ριο Κραίγκ, πὺθ εἶχε στὴν κατοχὴ του μιὰ μαύρη ζώνη.

—Τὶ τοὺς εἶπες;

—Τὴν ἀλήθεια, εἶπε ὁ Χακαγκάδα: Πὺθ σοῦ εἶχα δώσει μαθήματα και σὲ συμπαθοῦσα. Πὺθ ἦσουν πολὺ καλὸς στὰ μαθήματα τοῦ τζουνο. Τὶ ἔκανες στὴν δουλειὰ σου και γιατί σὲ σκότωσαν δὲν τὸ ἤξερα. Ἀλλὰ εἶχα λυπηθῇ πάρα πολὺ. Και τώρα, πῶς εἶναι αὐτὴ ἡ χάρη;

—Θέλω νὰ μάθω κοράτε, εἶπε ὁ Κραίγκ. Ὁ- λα ὅσα μπορεῖς νὰ με διδάξῃς!

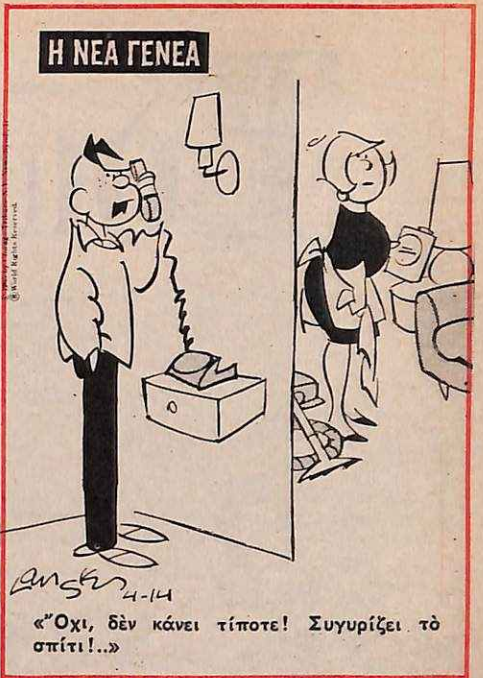
—Εἶσαι ἕνας νεκρὸς ἄνθρωπος. Δὲν ἔχεις νὰ φοβηθῇς τίποτε, εἶπε ὁ Χακαγκάδα.

Ὁ Κραίγκ εἶπε:

—Δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι βέβαιος. Ἀν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀνακαλύψουν κάποιον πὺθ ἐξακολούθη- νὰ εἶμαι, μετὰ ἀπὸ τὸ ὅτι οἱ ἐχθροὶ σου κόν- τεψαν νὰ σὲ σκοτώσουν, τὸ μόνο πὺθ ἐνδιαφέρει τὸ σῶμα σου καὶ τὸ μυαλὸ σου εἶναι νὰ με νικήσῃ. Εἶσαι πολὺ ἐπιπιδύνας, Τζῶν!

—Ἦμουν ἄλλοτε, εἶπε ὁ Κραίγκ.

—Εἶσαι τώρα. Δὲν μπορεῖς ποτὲ νὰ εἶσαι τί- ποτε ἄλλο.

«Όχι, δὲν κάνει τίποτε! Συγυρίζει τὸ σπῖτι!...»

—Κι ἂν σὲ δίδασκα, θὰ μοῦ ὀφειζόσουν πὺθ θὰ χρησιμοποίησες τὶς γνώσεις σου μόνον ἐναν- τίον τοῦ;

—Ναί, εἶπε ὁ Κραίγκ, σοῦ δίνω τὸν λόγο μου.

—Πολὺ καλὰ, εἶπε ὁ Χακαγκάδα. Μὰ νὰ θυ- μᾶσαι πὺθ τὰ χέρια σου εἶναι φοβερά ὀπλα, ἀν ἔξῃς πὺθ νὰ τὰ χρησιμοποίησῃς. Στὴν Ἰαπωνία, ἕ- νας ἄνθρωπος πὺθ ἔχει κοράτε και παλεύει πρα- γματικά, κατηγορεῖται γιὰ ἐπίθεση μεθ' ἀνατιφύ- ρο ὀπλο. Αὐτό! (Σήκωσε ψηλά τὴν σφιγμένη γρο- διά του): Κι αὐτό!

Ἡ γροδιά ἀνοίξε καὶ ὁ Χακαγκάδα γύρισε τὸ χέρι του, γιὰ νὰ δείξῃ τὴν σκληρὴ ἄκρη του, πὺθ ἔκρινε ἀπὸ τὸν καρπὸ του ὡς τὴν ἄκρη τοῦ δακτύλου του.

—Θὰ σοῦ δείξω, εἶπε ὁ Χακαγκάδα.

Τοποθέτησε ἕναν πίνακα σ' ἕνα ξενάγιο συ- σφιγτικὸς, πὺθ τὸν κράτησαν κατακόρυφα. Ὁ πίνακας ἦταν ἀπὸ μαλακὸ ξύλο, ἀλλὰ εἶχε πάχος ἕναν πόνο τοῦλάχιστον. Γιὰ ἕνα λεπτὸ στάθηκε ἐντελὸς ἀκίνητος, ἀνασαίνοντας ἀργὰ και ρυθμι- κά. ἔπειτα τὸ χτύπησε μετὰ τὴν σφιγμένη γροδιά του τρεῖς φορές. Στὸ τρίτο χτύπημα, ὁ πίνακας ἔσπασε και χωρίστηκε στὰ δύο. ἔπειτα τοποθέ- τησε ἕναν ἄλλο πίνακα ὀριζοντίως και τὸν χτύπη- σε μετὰ τὴν ἄκρη τοῦ χεριοῦ του. ἔσπασε μετὰ τὸ πρῶτο χτύπημα.

—Εἶναι ἕνα πολὺ διασκεδαστικὸ κόλπο, εἶπε ὁ Χακαγκάδα. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πὺθ κρατῶ τοὺς πίνακες ἐδῶ — γιὰ νὰ ἐντυπωσιάσω τοὺς μα- θητὰς μου. Ἀλλὰ ἕνας καλὸς τζουνοτά, ἕνας πὺθ εἶναι ἔτοιμος, δὲν χρειάζεται νὰ φοβάται ὁ- ποιοδήποτε χτύπημα — ἀκόμη καὶ αὐτὸ τὸ χτύπη- μα... Θὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ και θὰ τὸ χρησιμοποιοῦ- σῃ γιὰ νὰ ρίξῃ τὸν ἄνθρωπο πὺθ χτυπᾷ! Νὰ προσέ- χης σὲ ποῖόν τὸν χρησιμοποιοῦς...

Μιὰ ὥρα ἀργότερα, κατὰδρωμένος, ὁ Κραίγκ ἄρχισε νὰ προσθέτῃ καινούργιες γνώσεις σὸν τρό- πο πὺθ σκότωνε κανεὶς ἕναν ἄνθρωπο. Ὁ Χα- καγκάδα τοῦ εἶ

'Εδω

ει' Ευει

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ή «Στό σφυρί...»... τὰ μυστικά ενός παλιού έρωτα. Σε πλειστηριασμό, στην αίθουσα Σόθμπυ τού Λονδίνου, θα έκποιηθή συλλογή επιστολών τού Νέλσωνος και τής λαίδης Χάμιλτον...

Ή Στόν διαστικό... πενήντερο μόνον, γύρο τής 'Αττικής, πολλοί από τούς 108 'Αμερικανούς φιλοτέχνους, τούς ανάδοχους τού Μουσείου Μπρούκλιν, που έπεσκέφθησαν τήν 'Ελλάδα, θέλησαν νά γνωρίσουν τά έκτος προγράμματος πρόσωπα και πράγματα τού τόπου. Μεταξύ άλλων, έπεσκέφθησαν στο άτελιέ του τόν ζωγράφο Γιάννη Σπυρόπουλο. Στάθηκαν τυχεροί, γιατί μόρεσαν νά δούν νεώτατη έργασία του, λίγο πριν τήν στείλην στο Παρίσι γιά τήν προσωπική έκθεση που τού οργανώνει ή γκαλερί Artaud...

Ή 'Επιγραφές... «'Απαγορεύεται αύστηρώς τὸ τρώγειν σπόρια μη άποφλοιωμένα...». 'Η πινακίδα βρίσκεται στο «Λίντο», κεντρικό κινηματογράφο τού Βόλου...

Ή Πικρές αλήθειες... "Ενας αδιάκριτος δημοσιογράφος ρώτησε τὸ ένα από τὰ Έξη «κουνελάκια», που φεύγουν από τήν 'Αγ-

γλία γιά νά μετεκπαιδευθούν σ' ένα άμερικανικό «Πλαίη - Μπού Κλάμπ», άν ήλπιζε νά συναντήσει εκεί κανένα έκατομυριούχο. «Γνωρίζω κιόλας πολλούς -ήταν ή άπάντηση-, είναναι όλοι χονδροί και γέροι...»...

Ή "Ωρα έννέα... τὸ πρωί, στο σκεπασμένο από όμίχλη Στράντφορντ, ό Πήτερ Χώλ, διευθυντής και σκηνοθέτης τού «Θεάτρου Σαίξπηρ», πρώην σύζυγος τής Λέσλυ Καρόν, έτέλεσε τόν γάμο του με τήν ώραioτάτη γραμματέα του Ζακελίν Ταϊλор. 'Η ήμέρα και ή ώρα τής τελετής είχαν κρατηθή μυστικές. Μόνον λίγοι στενοί φίλοι παρευρέθησαν, και ό Κρίστοφερ με τήν Τζέννιφερ, τὰ παιδιά τού γαμπρού από τόν πρώτο του γάμο. 'Η Λέσλυ, που είδοποιήθηκε τηλεφωνικώς τήν Παρασκευή, έστειλε όλες τς εύχές τής στους νεονύμφους...

Ή 'Η άστυνομία... τού Μανχάτταν δέν δυσκολεύθηκε καθόλου νά συλλάβη τόν κακοποιό που είχε ληστεύσει τόν Λούϊ Γκοτλίεμπ. 'Ο Λούϊ είχε δώσει μία θαυμασία περιγραφή του: «'Ο δράλιστα φορούσε "σμόκιν", με καφέ παπούτσια από κροκόδειλο»...

777

Η Βιργινία ντέ Ριέ, περνά τις ήμέρες τού φθινοπώρου στο Σαιν Τροπέζ περιμένοντας νά σκάση ή ώρολογιακή δόμβα που προορίζε για τόν διάσημο τραγουδιστή Τζόννυ Χάλλινταϊή ή, με άλλα λόγια, μία δίκη που τού έχει άρχίσει για τήν άναγνώριση τής πατρότητας τής κόρης τής Σαντρίν, ήλικίας δύο έτών.

«Συνάντησα τόν Τζόννυ τόν 'Ιούλιο τού 1962. Ζούσα τότε με τούς γονείς μου, που διατηρούσαν ένα κλάμπ γιά νέους στο Ζουάν - λε - πέν. "Ενα βράδυ ήρθε ό Τζόννυ με όλη τήν όρχήστρά του. "Ενας από τούς μουσικούς του με πλησίασε και μου είπε ότι ό Τζόννυ ήθελε νά με γνωρίση. Χορέψαμε, και τήν άλλη μέρα, στο πρώτο ραντεβού μας, με κάλεσε στο σπίτι του. "Εμεινα κοντά του 19 μέρες. Μία άτέλειωτη γιορτή, όπου έγώ ήμουν ή βασίλισσα, ζαλισμένη από τήν εύτυχία. "Αλίμονο, όμως, ό Τζόννυ έφυγε, κ' έγώ γύρισα στο σπίτι με τὸ λεωφορείο. "Εφαγα έναν γερό καυγά από τούς γονείς μου και, —πάλι άλίμονο— μετά δύο μήνες δρέθηκα στήν άνάγκη νά τούς αναγγείλω ότι θα γινόμουν μητέρα. Αυτό δέν τὸ άνέχτηκαν οι γονείς μου και άναγκάστηκαν νά εγκαταλείψω τήν πατρική στέγη.

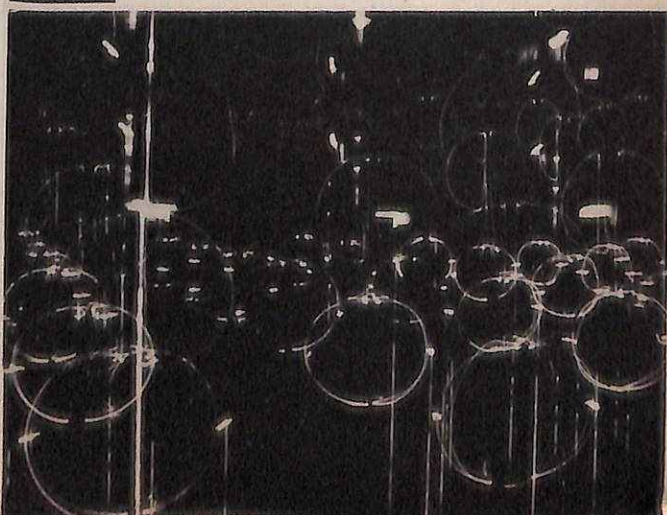
«...'Η κόρη μου γεννήθηκε σε ένα νοσοκομείο στις Κάννες. Βρισκόμουν σε φοβερές οικονομικές στενοχώριες, δέν τολμούσα όμως νά είδοποιήσω τόν Τζόννυ με γράμμα, ούτε και μπορούσα νά τόν συναντήσω γιατί άρiscόταν αδιάκοπα σε τουνέ. Και όσο περνούσε ό καιρός τόσο μου γινόταν δυσκολότερο νά τού αναγγείλω ότι ήταν πατέρας.

Αυτή είναι ή ιστορία τής Βιργινίας, φυσικά, όμως, οι δικαστές θα θελήσουν νά μάθουν τί γνώμη έχει και ό Τζόννυ Χάλλινταϊή.

«Σας βεβαιώ, πὸς δέν ξέρω απόλύτως τίποτε. Φυσικά, μπορεί νά έχω συναντήσει τήν Βιργινία ντέ Ριέ. "Εκατοντάδες κορίτσια με τριγυρίζουν. Δέν τήν θυμάμαι όμως καθόλου. "Αν ήμουν πατέρας τού παιδιού τής, θα είχα τουλάχιστον μερικές άναμνήσεις».

Κουτζ

Η ΑΥΣΗ ΣΤΗΝ ΣΕΛ. 72

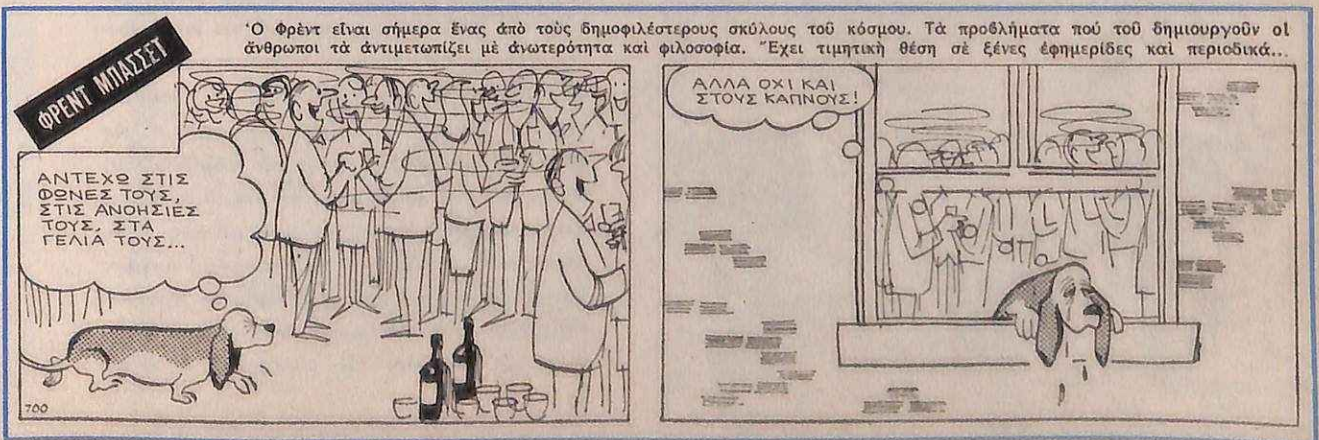

ΔΥΟ εξαιρετικά ενδιαφέροντα φθινοπωρινά μοντέλα τής Ιταλικής μόδας. "Ενα σάλι από λευκό μοχαίρ, με άραχνοϋφαντο πλέξιμο και λεπτότατα σχέδια (άνω), κατάλληλο γιά τις πρωινές έξόδους στους πρώτους θυμούς τού βοριά. "Ενα σπόρ σύνολο, ζακέττα και παντελόνι (άριστερά), από λευκό πικέ μάλλινο ύφασμα, σε ιδιότυπη γραμμή. Στενή στους ώμους ή ζακέττα άνοίγει φαρδειά κάτω από τή μέση, ενώ ή μακρυνά σειρά τών κουμπιών, που φθάνουν ως επάνω στον γιακά, υποβάλλει μία άσφογη συμμετρία, πολύ έντυπωσιακή.

● ΜΙΑ νιόπαντρη παραπονείται στή φίλη τής γιά τόν άνδρα τής:
—Μου κάνει τόν βίο άδίωτο! "Από τήν στενοχώρια μου άδυνατίζω συνεχώς. Μία μέρα θα τόν εγκαταλείψω!
—Μπά! Και πότε;
—"Όταν θα φάσω τὰ πηνήματα κι-λά!...

● ΔΥΟ νεαρές μιλούν γιά τούς άνδρες τους, με λόγια όχι κολακευτικά:
—"Ο δικός μου, λέει ή μία, είναι αδιόρθωτος, γυρίζει σπίτι κάθε βράδυ στίς πιο άπίθανες ώρες!
—Και ό δικός μου έκανε τὸ ίδιο, αλλά γιά μία μόνο φορά, γιατί δρῆκα τὸ μέσον νά τόν κάνω νά γυρίση νωρίς. Μία φορά, λοιπόν, που γύρισε στίς τρεις τὸ πρωί, έγώ φώναξα: «'Εσύ είσαι, Γιόργκο».
—Και λοιπόν;
—Πιστέψέ με, από τότε δέν ξανάργησε! Γιατί δέν τόν λένε Γιόργκο, αλλά Νίκο!

● ΣΥΝΠΝΩΝΤΑΣ, ό σύζυγος λέει στή γυναίκα του:
—Είδα ένα διασκεδαστικό όνειρο: Συζητούσα με τήν μητέρα σου...
"Η γυναίκα του τόν διακόπτει:
—Δέν βλέπω τί τὸ άστείο υπάρχει σ' αυτό!
—Και βέβαια υπάρχει. Φαντάσου ό-τι κατόρθωνα νά πὸ κ' έγώ μερικές λέξεις.

ΤΟ ΚΟΥΤΖ

Θα μπορούσε να είναι η φωτογραφία του «κουτζί» ένας πίνακας μοντέρνας ζωγραφικής. Δεν είναι όμως παρά ένα ασπρόμαυρο στιγμιότυπο από μια άσκηση με δάδες που ξεκινάνε αστυνομικοί του Δ. Βερολίνου στην πρόσφατη εορτή της 'Αστυνομίας.

• ΔΥΟ φίλες συζητούν:
—Έρχομαι από την ράφτρα μου. Δεν ξέρεις πόσο παιδευτήκα για να την κάνω να δεχθώ λίγα χρήματα!...
—Μη μου τὸ λές! Γιατί;
—Γιατί ήθελε πολύ περισσότερα!...

Οικογενειακή εὐτυχία

Οικογενειακή εὐτυχία στο ανάκτορο του Κένσινγκτων. 'Η πριγκίπισσα Μαργαρίτα, ὁ λόρδος Σνούουντον και τὰ δυὸ παιδιά τους, ἀπαθανάτιστηκαν τελευταία στήν σὺλὴ τοῦ ἱστορικοῦ ἀνακτόρου τοῦ Κένσινγκτων. 'Η λαίδη Σάρα, πού φορᾷ λευκὴ ὀργάντζα, στολισμένη με λευκὴ δαντέλλα, γεννήθηκε τὴν 1η Μαΐου 1964. 'Ο λόρδος Λίνλεϋ γεννήθηκε στὶς 3 Νοεμβρίου 1961 καὶ σὰν πρωτότοκος, δικαιωματικὰ κατέλαβε τὴν πρωτοκαθεδρία στὸς ὤμους τοῦ Τόνυ.

• ΓΙΑΤΡΕ, δὲν τὰ καταφέρνω νὰ σηκωθῶ τὸ πρωΐ, καὶ δὲν ἔχω ποτὲ ὄρεξη γιὰ δουλειά. Πῶς τὸ χαρακτηρίζετε ἐσεῖς αὐτό;

—'Απλούστατα, τεμπελιά.

—Συμφωνῶ μαζί σας, δὲν ὑπάρχει ὅμως καμμιά λατινικὴ λέξη πού νὰ σημαίνει τὸ ἴδιο πράγμα;

—Σὲ τί θὰ σὰς ὠφελήσῃ αὐτό;

—Στὸ νὰ ἐξηγήσω στὴν γυναῖκα μου ἀπὸ τί πάσχω!...

Ἀριβεντέρτσι εὐτυχία...

Ἐνδιαφέρουσα καὶ διασκεδαστικὴ δρίσκει τὴν ἱσορροπία πάνω στὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἡ ὁμορφὴ καὶ κομψὴ νέα (δεξιά). Εἶναι ἡ Νάνσυ Κβάν, ἡ Εὐρασιᾶτις «στάρ», πού ἔγινε διεθνῶς γνωστὴ με τὴν ἐμφάνισή της στὴν ταινία «Ὁ μικρὸς κόσμος τῆς Σούζυ Βόγκ». Ὅσο γιὰ τὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ, ὅπου ἀσκεῖ τὶς ἱσορροπιστικὲς τῆς ἱκανότητες, ἀνήκει στὴν ταχεία Παρίσι - Κιανὴ Ἀκτὴ, ὅπου καὶ βρίσκεται τὰρᾶ ἡ Νάνσυ γιὰ τὸ γύρισμα τῆς τελευταίας ταινίας τῆς «Ἀριβεντέρτσι Μπάμπι». Στὴν ταινία αὐτή, πού σκηνοθετεῖ ὁ Χιού Κέννεντ, ἡ Νάνσυ ἐμφανίζεται μαζί με τοὺς: Τόνυ Κέρτις, Ζὰ - Ζὰ Γκαμπὸρ καὶ Ροσσάνα Σκιαφφίνο (κάτω), τὶς ὁποῖες ὁ πρῶτος, ἀδίδωτος Ἀμερικανὸς πλάι - μπού, παντρεύεται διαδοχικὰ, μέχρι νὰ συναντήσῃ ἐπιτέλους τὴν πραγματικὴ εὐτυχία...

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑ... ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

★ ΑΡΧΙΣΑ νὰ σκέπτομαι (πῶς περνάει ὁ καιρὸς!) τὸ πρόβλημα τῆς «Χριστουγεννιάτικης Κάρτας». Κάθε χρόνο λέω: «Θὰ τὶς καταργήσω!». Καὶ τὴν τελευταία στιγμὴ τρέχω στὰ χαρτοπωλεία, γιὰ νὰ στείλω σὲ ὅσους μοῦ ἔστειλαν! Ἐφέτος λέω νὰ πάρω ἀπὸ τὰρᾶ τὴν ἀπόφασί τῆς ἀποστολῆς...

☆ «ΤΑ ΕΚΝΕΥΡΙΣΤΙΚΑ τῶν Ἀγγλῶν» ἔγραφε Ἀμερικανὸς στὸ «Νιού - Γιώρκερ». Εἶχε ταξιδέψῃ στὴν Ἀγγλία καὶ εἶχε δεῖ, κοντὰ στὸ Ντόβερ, τὸν Πύργο τοῦ Λύμπνε (ἄττραξιὸν τουριστικὴ), πού φοροῦσε στὴν εἴσοδὸ τὴν ἐξῆς πινακίδα: «Αὐτὸς ὁ πύργος ἀνεκρινίσθη τὸ 1430...».

★ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ... μεγάλων, οἱ ἠλεκτρικοὶ σιδηρόδρομοι. Γνωστὸς μανιώδης συλλέκτης ὁ κ. Σπύρος Μαρκεζίνης. Λιγώτερο γνωστός, ἐξ ἴσου μανιώδης, ὁ κ. Ι. Σερπιέρης.

☆ ΕΝΑ ΠΑΓΑΚΙ... εἶδα γνωστὴ στὰρ νὰ περνᾷ γρήγορα, ἐλαφρὰ στὸ πρόσωπό της, ἐπ' αὐτὸ τοῦ τελειωμένο «μακιγιάζ». Μυστικὸ πού, φαίνεται, δίνει δροσιά... καὶ «φιξάρεῖ» πούδρες καὶ κόκκινα.

★ ΓΙΑΟΥΡΤΙ... ἀρωματισμένο με χυμοὺς φρούτων, δοκιμάσατε ποτέ; Μὴν κάνετε γκριμάτσα! Οἱ Γάλλοι, πού ξέρουν ἀπὸ φαγητὸ καλύτερα ἀπὸ μὰς, καταναλίσκουν ποσότητες!

☆ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ... καὶ φαντασία. Με παλιὲς ἐφημερίδες οἱ Ἀγγλοὶ φτιάχνουν σφιχτοδεμένους σωλήνες, χάρτινα κούτσουρα, με τὰ ὁποῖα ἀνάβουν λαμπρὰ τὴν φωτιὰ στὸ τζάκι...

★ ΣΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ... ἡ Ἑλληνὶς στὰρ ἀγκαλιάζει περιπαθῶς τὸν ἥρωά της ταινίας. Με ἓνα μπράτσο στολισμένο με πικνὸ... μελαχρινὸ τρίχωμα! Ἄν εἶναι δυνατόν!

☆ ΚΟΥΜΠΑΡΑ... δὲν δοκιμάζετε καὶ σεῖς νὰ γεμίσετε; Εἶναι ἓνα μέσον ἀποταμίευσης μοναδικό! Τὰ χρόνια τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἔλλειψις μεταλλικῶν κερατῶν τὸν ἔχουν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ σπίτι μας...

★ «ΤΕΦΛΟΝ»... δικαιολογημένα υπερήφανο νέο «τηγάνι»... Μαγειρεύει χωρὶς κανένα λίπος, φτιαγμένο ἀπὸ νεώτατο εἰδικὸ μέταλλο... Ἰδεώδες γιὰ στομαχικούς, γιὰ ὑπὸ διαίταν, ἀκόμη καὶ γιὰ... τσιγγούνηδες!

☆ ΩΡΑΙΟ ΣΠΙΤΙ... πλούσιος μπουφές... κομψότατὴ ἡ οἰκοδόμοινα, ἀλλά... λὶ γερὴ (!) ἡ τράπουλα πού προσφέρεται ἀργότερα στοὺς καλεσμένους γιὰ τὰ μπρίτζ, πινάκλ, κούμ - κάν! Ἐνα ἀπὸ τὰ ἀθηναϊκὰ ἀπαράδεκτα.

★ ΜΕ ΡΩΤΗΣΕ ἓνας... ἀσφαλιστής: «Ξέρετε σὲ ποιά ὁμάδα αἵματος ἀνήκετε;» καὶ ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι ἤξερα, ἀλλά ὅτι τὸ ἔχω ξεχάσει, κοῦνησε τὸ κεφάλι του: «Σὲ κακὴ στιγμὴ, αὐτὴ ἡ ἀδιαφορία μπορεῖ νὰ σὰς στοιχίσῃ τὴν ζωὴ»... Κτύπησε ξύλο, ἀλλά ὠμολόγησε ὅτι εἶχε δίκιο!

☆ «ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ! Μπαρμπαρέλλα!» ἔκουσα (κιόλας...) νὰ φωνάζουν ἓνα στρουμπουλὸ, νεογέννητο σκυλάκι! Τὸ ὄνομα τῆς ἡρώιδος τοῦ Διαστήματος προορίζεται νὰ γνωρίσῃ μεγάλες δόξες!

★ ΤΟ ΠΙΟ σύγχρονο σερβίρισμα τσαγιοῦ ἢ καφέ (γαλλικοῦ) συνοδεύεται ἀπὸ γάλα ἢ κρέμα, ἀπὸ ζάχαρη καὶ ἀπὸ... ζαχαρίνη!

☆ ΕἶΔΑ σὲ γαλλικὸ φιγουρίνι κοριτσάκια με μακρὺς μαῦρες κάλτσες... Χαριτωμένους συνδυασμοὺς παλαιῶ καὶ μοντέρνων. (Ἰδίως με χρωματιστὸ, κοντὸ φορεματάκι).

★ ΠΑΡΑΤΗΡΗΜΕΝΟ: Τὰ ζῶα καθρεπτίζονται καὶ τὸν χαρακτήρα καὶ τοὺς τρόπους τῶν ἀφεντικῶν τους... Σὲ σπίτια ὅπου οἱ κύριοι γρυλλίζουν... γαυγίζουν περισσότερὸ τὰ σκυλιά!

☆ ΠΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ κανεὶς νὰ ἀποκτήσῃ αὐτὲς τὶς θαυμάσιες καυτές, μὀλις βρεμένες μικρὲς χνουδωτὲς πετσέτες - πού προσφέρουν ὄλοι στὴν Ἰαπωνία καὶ μερικοὶ στὰ ἀεροπλάνα - στὴν Εὐρώπη; Ποιὸ εἶναι τὸ μυστικὸ τους; Μπορεῖ κανεὶς νὰ με πληροφορήσῃ;

★ ΕΠΗΓΑ προχθὲς εἰς τὸ «Στόρκ», τὸ νέο νυκτερινὸ κέντρο τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων... Πολυτελέστατο, πολιτισμένο, σκοτεινὸ... καὶ θορυβώδες. Ὅλα καινούργια, ἐκτός... ἀπὸ τοὺς θαμνῶνες, πού ἦταν οἱ ἴδιοι οἱ γνωστοὶ Ἀθηναῖοι τῆς «Ἀθηναίας».

☆ ΤΟ ΤΥΡ!... ἰδίως στὰ κουτάκια, εἶναι συχνὰ κάπως ἀναιμικὸ στὴν οὐσία. Μιὰ ἰδέα πού ἐφαρμόζεται στὴν Γαλλία: Τὸ σερβίριον κομμένο φετάκια καὶ πασπαλισμένο με φρεσκοκομμένο χονδρὸ πιπέρι...

★ ΑΠΟ τὸ λεύκωμά μου (ὅπου συγκεντρώνω τὰ ρητὰ πού μ' ἀρέσουν): «Ἡ ὁμορφιά ἔχει ἓνα ὀρισμένο πρόσωπο... ἡ νοστήμιά, ἡ γοητεία ἔχει ἑκατὸ χιλιάδες!». (Μοντεσκιέ).

Αθηναίοι και Αθηναίες

Αυτό ήταν. Η Αθήνα μύρισε απ' άκρη σ' άκρη ναφθαλίνη. Ο πρώτος βοριάς ξεκλείδωσε τα μπαούλα, άνοιξε τις ντουλάπες, σήμανε συναγεμισμό στα χειμερινά βεσιτιάκια και τα μάλλινα παρταχύθια, πειθαρχικά, στίς κρεμάστρες, έτοιμα να βοηθήσουν την χειμερινή άμυντή μας προσπάθεια.

Τώρα πρέπει να το πάρουμε απόφαση. Οι όμορφες ημέρες του καλοκαιριού τελείωσαν. Οι δοκιμασίες αρχίζουν. Οι θερινές, αξέχαστες ώρες, με την εύκολη ζωή και την θριαμβευτική ήλιοφάνεια, αφήνουν στο παρελθόν. "Ο,τι μας περιμένει πια είναι χειμώνας, με παγερές αστροφεγγιές, σηκωμένους γιακάδες, διαστικά δημάτια στους λασπωμένους δρόμους, θαμπά τζάμια στα παράθυρα. Μας περιμένουν ακόμη τα κρύα χέρια της αγαπημένης μας — για τους συζύγους και τα κρύα πόδια — τα ήχηρα φτεροίσματα στα κρεματόρια των πρωινών λεωφορείων.

Τό φτεινικό, χαμογελαστό φθινόπωρο διασκέδασε για κάμποσο καιρό τους φοβούς μας. Ίσως μās έκανε για λίγο καιρό να ελλίσουμε σε μιάν απόρρολητη θερινή μα-

κροδύτητα. Ήταν Όκτώβριος προχωρημένος και οι άμμουδιές διατηρούσαν τον καλοκαιρινό πληθυσμό τους, ξεκλέδοντας ημέρες από τις απολαυστικές ψυχρολουσίες των χειμερινών κολυμβητών...

Αλλά η ευτυχία δεν διαρκεί σ' αυτόν τον κόσμο, όπως λένε οι υπερεισιγράφοι και οι σοφοί αυτού του ίδιου κόσμου. Μία μελαγχολική είδηση, που φάνηκε στα «φιλιά» — κακώς — των εφημερίδων, πιστοποιούσε, με αδιάφρεστα στατιστικά δεδομένα, την άμετακλητή πια αλλαγή. Στην πλάζ της Βουλιαγμένης, έλεγε η μικρή είδηση — εκεί που μέχρι χθές μειρούσαμε καθημερινά χιλιάδες κολυμβητών — ενεφανίσθησαν τ έ σ ο ε ρ ι σ μόνον (κλονόμενοι).

Μελαγχολική, αδύναμη διποδοφυλακή του θένους, οι τέσσερις αυτοί ρομαντικοί, δεν μπόρεσαν να κρατήσουν πέρα απ' την Πάρινηθα τους δορειοευρωπαίους βοριάδες. Αρνηπερόσπιστη ή μικρή άττική γη, δέχθηκε την πρώτη χειμερινή τρικυμία και τα σύννεφα ταξίδευαν άρμάδα δλόκληρη στον ουρανό της...

Χωρίς άλλο οι άπατηλές λιακάδες δεν

θα λείψουν απ' τον αθηναϊκό ουρανό και η θάλασσα του γείτονα Σαρωνικού θα μοιάζει φιλόξενη και φιλική, κάπου - κάπου,, με τα ψιμύδια των άλκωνιδών. Στην οδόα, όμως, οι έξη μήρες του χειμώνα δεν θα χάσουν την αριθμότη τους. Οι έκατόν ογδόντα τόσες ήέρες, που τώρα αρχίζουν, θα αποκαταστήσουν στη συνειδησή μας τους προβλεπτικούς θνητορούς των πολυκατοικιών. Αυτούς που θα βοηθήσουν με λίγους τόντους ακινδάρτου πειρελαίου την επιστροφή των θερινών αποστατών στην οικογενειακή εστία.

Κατά τα άλλα, ή δπαλληλική απονευματική άνία θα αναζητά καταφύγιο στις πνιγρές αιδουσες των κοινοβίων του καφέ, του άλκοδλ και της «Εβδομης Τέχνης», θα παχώνει στα νυκτερινά σιέραςια των ΚΤΕΛ περιμένοντας το λεωφορείο της παλινστίσεως και θα άκούη το μεταμεσονύκτιο «δελτίο ειδήσεων» του ΕΙΡ φορόντας φανελλένιες νιτζάμες... Μοναδική χαρά, αυτές τις πρώτες ημέρες της δοκιμασίας, τα πρώτα κυλλάμια. Πολύχρωμα νεογνά του θένειαν των τελευταίων ήλιαχτίδων με τις πρώτες σταγόνες βροχής...

Θ.Α.

Φιλολογικό γεγονός

Κυριολεκτικά φιλολογικό γεγονός μονιμώτερης σημασίας για τα ελληνικά γράμματα είναι ή έκδοση του «Άσματος Άσμάτων», σε μετάφραση Γιώργου Σεφέρη και σε περιορισμένο αριθμό αντίτυπων, 460 αριθμημένα, από τα όποια τα 60 πρώ-

τα είναι εκτός έμπορίου, ενώ τα υπόλοιπα τιμώνται 500 δρχ. Ένα θαυμάσιο σε καλαισθησία βιβλίο, μεγάλου σχήματος, 34Χ25, με έπτα ξυλογραφίες του χαράκτη Τάσσου, που έπωμίσθηκε και την οικονομική ευθύνη της έκδοσεως, προσφέρει στη γλώσσα μας ένα από τα ωραιότερα ποιήματα όλων των λαών και όλων των εποχών.

Σημειώνει ο Σεφέρης στον πρόλόγό του: «...Τό Ά σ μ α, μολονότι ξεκίνησε από την ποιμενική Άφροδίτη και ύμνει με πάθος εξαιρετικά έντονο τον έρωτικό πόθο και την λαχτάρα του αποχωρισμένου από τον αγαπημένο του, μολονότι δεν μνημονεύει διόλου τη σχέση του ανθρώπου με το Θεό, δρήμε ωστόσο — όχι χωρίς συζητήσεις, είναι αλήθεια — μία θέση στον Κανόνα της Παλαιάς Διαθήκης».

Αξίζει να μεταφερθούν μερικοί από τους ωραιότερους στίχους: «Ο αγαπημένος απόλογάται και μου λέει: «Έλα, σήκω αγαπημένη — περισσότερα μου, όμορφη μου — κοίτα, μίσηψε ο χειμώνας — πάσαν οι βροχές, πέρασαν και πών — τα λουλούδια φάνηκαν στη γής — ήρθε ο καιρός για τραγούδια — φωνή τρυγόνας ακούστηκε στη χώρα μας — έδωσε ή σκυιά καρπό — τ' άμπέλια ροδαμίζουν, δώσαν εσώδιά. — Έλα, σήκω, αγαπημένη — όμορφη μου — περισσότερα μου, στού δράχου τη σκισμή — στην κρυφώνα του γκεμου — δείξε μου την όψη σου — κι άς ακούσω τη φωνή σου — γιατί ή φωνή σου — είναι γλυκειά — κι' ή όψη σου είναι ωραία».

Από τις εκδόσεις

Γερμανική χαρακτηριστική των έξ-πρεσσιονιστών είναι ο τίτλος μιάς πολύ ενδιαφερόσης έκθεσεως στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. Μόνο που ο τίτλος αυτός δεν χαρακτηρίζει απόλυτα ούτε το περιεχόμενο της έκθεσεως, ούτε την έννοικότητα των έκθετών της. Διότι από τον έξπρεσσιονισμό κ' έντεθεν, αντιπροσωπεύονται όλες σχεδόν οι τάσεις και οι τεχνοτροπίες της νεώτερης τέχνης και όχι μόνον από Γερμανούς. Φυσικά, υπερισχύουν αριθμητικώς οι Γερμανοί, και φυσικά όλοι, άκόμη και οι ξένοι, έχουν κάποια σχέση — έστω και τυπική — με την Γερμανία, όπως π.χ. ο πρόδρομος της άνεικονικής τέχνης Καντίνσκι, ο όποιος συγχρόνως υπήρξε και ιδρυτικόν μέλος της ομά-

τς που χαρακτηρίζουν ανέκαθεν τις καλές τέχνες στη Γερμανία, από την εποχή του Ντύρερ ως σήμερα.

Σε μιá εποχή εικαστικής άστυφιλίας, ή Καιοσαριανή πρώτη είχε την τόλμη να όξει το σύνθημα της «αποκεντρώσεως», και άς μην διαθέτη ακόμη καμμία αιδουσα έκθεσεων. Διαθέτει όμως πλούσιο έμφυχο υλικό. Από γενεές καλλιτεχνών — από τον Γιόργο Σικελιώτη, ως την νεώτερη Μαίρη Κοπανά — συνπάρχουν άρμονικά στην έκθεση που όργάνωσε ή Φ.Ε.Ν. (Φιλοπροοδευτική Ένωση Νέων) στις αιδουσες του Δημαρχικού Μεγάρου, θέτοντας δημοσκοπικά τις βάσεις μιάς σχολής, με κοινές τις ρίζες της καταγωγής και —σε πολλούς — της έμπνεύσεως.

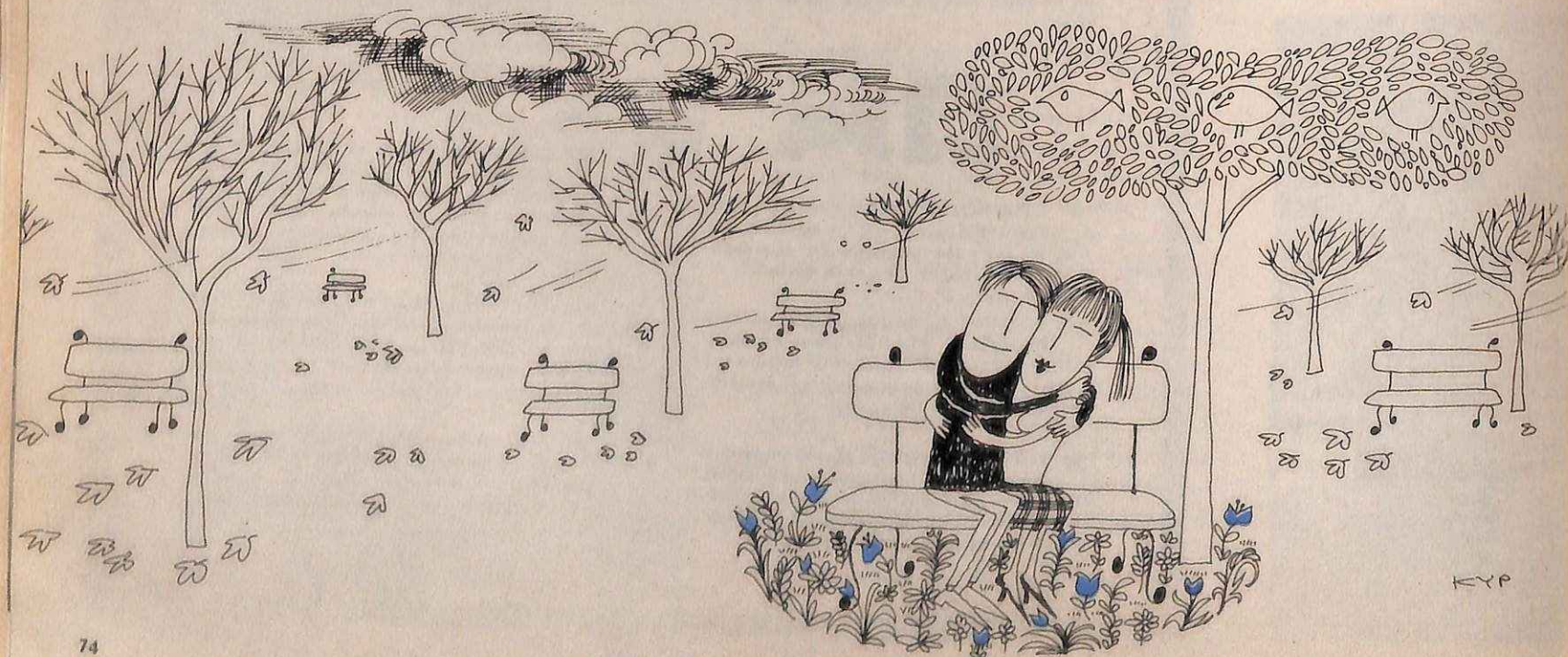
«Καμαρώνουμε που φέρνομε το λαό της Καιοσαριανής κοντά στους καλλιτέχνες τους — αναφέρουν ένδεικτικά οι όργανωτάι στον κατάλογο της έκθεσεως. Και υπήρξε άνταπόκριση. Άνθρωποι που δεν είχαν ποτέ καμμία σχέση με την τέχνη, που δεν ύποστηρίζουν ότι είναι φολότεχνοι, πέρασαν και είδαν την έκθεση αυτή. Ήρθαν σ' επαφή με τους καλλιτέχνες και αναγνώρισαν στα έργα τους τα γνωστά τους λημέρια, τα τοπία της Καιοσαριανής, τις γειτονίες της, τους κήπους της, τις άγορές και τις ταβέρες της. Όσο-τόσο, αυτή ή εύκολη αναγνώριση της όπτικής πραγματικότητας με το γνήσιο couleur local, δεν δίνει πάντοτε και γνήσια καλλιτεχνικά άποτελέσματα. Είναι αυτόνοτο.

Λάθος λοιπόν, αν στην προσπάθεια προσεγγίσεως του κοινού — και ή έκθεση απευθύνεται στο κοινό της Καιοσαριανής — ή γραφικότητα της εικόνας και ή νατουραλιστική όμορφιά του τοπίου χρησιμοποιήθηκαν σαν δόλωμα της προσοχής και της εύνοιας του.

Μ. Κοτς.

Σ ΚΛΗΡΟΤΗΣ — αυτό τον τίτλο φέρει ή ωραία φωτογραφική σύνθεση του Άθανασίου Τσαγκρή, που τιμήθηκε τελευταία με άργυρό μετάλλιο στον διεθνή διαγωνισμό φωτογραφίας, που διεξήχθη στην Ρουμανία. Στον διαγωνισμό αυτό συμμετέσχον 1.300 φωτογράφοι, από 52 κράτη, πράγμα που προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στην διάκριση του κ. Τσαγκρή. Η ελληνική αυτή έπιτυχία, που έρχεται έπειτα από σημαντικό αριθμό άναλόγων διακρίσεων, σε άναμετρήσεις επί διεθνούς έπιπέδου, ύπογραμμίζει ένα γεγονός: ότι τα τελευταία χρόνια στην χώρα μας έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος στον τομέα της καλλιτεχνικής φωτογραφίας. Μιά σειρά από παλαιότερους και νεώτερους φωτογράφους έχουν πια τις ικανότητες και τις δυνατότητες να έμφανίζονται έπ' άξια στον διεθνή κοινό, αλλά και να έμφανίζουν τιμητικά τον όνομα της Ελλάδος στον τομέα της φωτογραφίας...

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Φαίνεται ότι εντός του Νοεμβρίου θα συνυβή ξανα συνταρακτικό γεγονός στην ιστορία της ελληνικής ραδιοφωνίας: Παντορεύονται ο Αλέξης και η Βάνα.

Πρόκειται για τους δυο κεντρικούς ήρωες της «Πικρής μικρής αγάπης» η οποία επί δυόμιση χρόνια επικραίνει και έμμελως διότι τους καταστημάτορες της Δαϊκής Αγοράς: Κάθε πρωί, από τις ένδεκάμιση μέχρι τις δώδεκα παρά τέταρτο, ερμήμοναν όλα τα μαγαζιά, τα κρεοπωλεία, τα δροσεροπωλεία, τα στεγνοκαθαριστήρια, τα κορμιζοποιεία, τα πιλοποιεία, τα κλειθροποιεία, τα σαγματοποιεία — εν πάση περιπτώσει, όλα τα μαγαζιά της λαϊκής καταναλώσεως της Άλφρα και όλητα εκλογικής περιφέρειας Αθηνών και Πειραιώς.

Τι συνέβαινε; Συνέβαινε απλοδοσία, ή «Μικρή πικρή αγάπη», μια ραδιοφωνική ιστορία που είχε στο γυναικείο κοινό, μιας ώριμης ηλικίας και μιας ώριμης γάμου, μεγαλύτερη απήχηση από ότι θα είχε και ο Τσελεμεντές, ή το «Δεκάμερο του Βουκαλίου».

Την ερμηνεύουν η Κα Έλλη Φωτίου (Βάνα) και ο κ. Στέφανος Δημάτος (Αλέξης), παντορέμνοι και στην ζωή, ενάμιση χρόνο πριν το διαπράξουν ενόπιον του μικροφώνου. Και κέρδιαν και οι δυο, χάρις στο ραδιοφωνικό τους ειδήλιο μεγαλύτερη δημοτικότητα από όση θα τους έδιδαν δες θεατρικές δάφνες και αν κέρδιζαν, θα θαβεία στο Θεατρικό Θεσσαλονίκης κι αν έπαιρναν. Η Κα Φωτίου πήρε ήδη ένα, αλλά για τον θηλυκό ορμητισμό, που την περιεκύκλωσε στην Θεσσαλονίκη μετά την δρόμους της, ήταν πάντα η Βάνα.

Πού να οφείλεται άραγε η επιτυχία της εκ-

πομπής; Στο κείμενο, στους καλλιτέχνες, στην ώρα... Στις δώδεκα παρά τέταρτο, το ραδιοφωνικό κοινό αυτής της ώρας είναι απολύτως επιπορπελές η απολαύση μια αισθηματική ιστορία. Έχει μόλις τελειώσει τις δουλειές του σπιτιού, έχει στρώσει τα κρεβάτια, έχει βάλει το σιγάρο στη φωτιά, και είναι εξοικωμένο να γευθεί τα 15 λεπτά της «...πικρής αγάπης».

Γύρω, στην Αθήνα του 1965, μπορεί να χαλάει ο κόσμος, μπορεί να πέφτουν κυβερνήσεις, μπορεί να καίγονται τα πεζοδρόμια, μπορεί, ίσως, να καίγεται και το σιγάρο... Αδιάφορο. Η «πικρή αγάπη», συνεχίζει να είναι η «πικρή αγάπη», το καλό νικά το κακό, και ο Αλέξης με την Βάνα προχωρούν σταθερά προς την ώρα του Μυστηρίου, που παραμένει, πάντως, μια μυστηριώδης ώρα, μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές. Πάντως ο γάμος μπορεί να θεωρηθεί γεγονός. Αποφασίστηκε. Θα γίνει...

Και τώρα τι θα γίνουμε χωρίς «πικρή αγάπη»;

Όλες οι διάσημες ντίβες που ανέμιζαν τα κάλχη τους στην όδον, μεταξόν 1930 και 1950, έχουν σιγαρή προς το γκράν-γκινιόλ. Η Τζόαν Κράουφορντ, η Μάριον Μπάρτον, η Μπέττυ Νταϊνς, η Ολίβια ντε Χάβιλαντ...

Φαίνεται ότι αυτή είναι η μοίρα των ωραίων της όδον! Παύουν να είναι ωραίες, αλλά τους είναι ωραίες... Άραγε θ' ακολουθήσουν και οι δικές μας την ίδια συνταγή; Αν σκεφθώ και οι δυο σκεδόν ό ελληνικός κινηματογράφος είναι ένα είδος

γκράν - γκινιόλ, μπορεί να έλπιζε δέβαια ότι ο δρόμος για τις ωραίες μας θα είναι στρωμένος, όταν θα έλθει η ευλογημένη ώρα να πάρουν συνταξη...

Ο Σέρτζιο Εντρίγκο επέστρεψε κυριολεκτικά άναυδα από την Αμερι-

κή και ήδη εμφανίζεται στην Αθήνα, όπου θα μείνει ένα μήνα. Τι συνέβη στην Αμερική; Για ποιο λόγο δεν έμεινε; Τι δεν τον κράτησε;

Φαίνεται ότι υπάρχει στην απέναντι όχθη του Ατλαντικού κάποιος σφοδρός νόμος εν λειτουργία, που απαγορεύει στους ξένους τουρίστες να εργά-

ζονται εκεί εις βάρος των εντοπίων χειρών, ή, όπως συνέβη στην περίπτωση του Εντρίγκο, εις βάρος των εντοπίων χορών.

Μήπως άραγε θα μπορούσαμε να δανεισθούμε λίγη σοφία από τον αμερικανικό νόμο; Όχι βέβαια και για την περίπτωση του Εντρίγκο, που είναι ένας λαμπρός καλλιτέχνης, αλλά για την περίπτωση των 23.472 ξένων κιθαρωδών (ο αριθμός είναι καρπός μιας τελευταίας ανεπισήμου στατιστικής), οι οποίοι επιπορπελίσαν φέτος το καλοκαίρι την Πλάκα, δεν ξόδεψαν δραχμή, και έφυγαν, έχοντας μαζί τους μια καλή συγκομιδή, που θα την ξοδέψουν ασφαλώς σε μια άλλη χώρα — μια χώρα με σφοδρούς νόμους, για σφοδρούς τουρίστες...

Τα μεσάνυχτα ήταν άνεκδοτο. Μια εύλαβη στιγμή για την νυκτερινή Αθήνα. Ποτέ όμως δεν ήταν τόσο πολύ, όσο είναι αυτό τον τελευταίο καιρό, που η Σούζυ Βόγκ (ή επί το απλούστερο Σούζυ Βουγιουκλάκη) κάνει το κοινό της να νομίζει ότι βρίσκεται σε καθεδρικό ναό. Είναι η στιγμή του φινάλε. Η πρωταγωνίστρια καίει λιβάνι στον τάφο του παιδιού της, το οποίο πλημμυρίζει όλη την απέραντη αίθουσα του θεάτρου...

Την ίδια ώρα, σε νυκτερινό κέντρο της πλατείας Συντάγματος, μια έξωτική καλλονή που άκουσε στο εσθεδές όνομα Κόριε Έλεσον, κάνει σιρίλ - τής υπό τους ήχοις εκκλησιαστικής μουσικής, ενώ το θεοσηνόμενον πλήθος παρακολουθεί κατανοητικά την «Κόριε Έλεσον», που έλεσε τους κυρίους.

Κόριε έλεσον...

Συμφών της έλαφρᾶς μουσικῆς σὴν Ἀθήνα

Ο κ. ΡΟΝΑΛΤ ΜΙΤΣΕΛ, ο νεαρός αυτός κύριος με την πυκνή χείτη, είναι ένα πρόσφατο σύμπτωμα της επιδημίας που έχει απλωθεί στην Ερώπη και οδηγεί ένα τίμιο και συμπαθές έπαγγελμα (το έπαγγελμα του κουρέως) στον αφανισμό. Οι νεαροί τραγουδιστές δεν κουρεύονται. Για λόγους που ίσως να έχουν σχέση με τον ψυχολόγο της ανδρικής γενεάς, το κοινό του 1965 δεν δέχεται ότι μπορεί ένας κιθαρωδός της εποχής μας να κάνει καλά την δουλειά του, αν δεν έχει αποθηκεύσει στο κεφάλι του τρία τουλάχιστον καλά κυματοειδούς κόμης.

Ο κ. ΡΟΝΑΛΤ ΜΙΤΣΕΛ θα εμφανίζεται από την 1η Νοεμβρίου στο «Χίλτον», μαζί με άλλους τρεις νεαρούς Συμφών της έλαφρᾶς μουσικής. Αποτελούν το διάσημο συγκρότημα των «Χούλαμπαλοϊζ», που κατέρχονται το ρεκόρ χείτης, το οποίο είχαν δημιουργήσει οι Μπήτλες, και πέντε δόλοληρα ένατοστά. Κατά τα άλλα οι νεαροί Συμφών του «Χίλτον» φαίνονται να είναι πολύ συμπαθητικά παιδιά και παρουσιάζουν ένα πλεονέκτημα απέναντι του συναδέλφου των της Βίβλου: Δεν θα τους συγκινούσε ποτέ η Δαλιδά...

Ο κ. ΡΟΝΑΛΤ ΜΙΤΣΕΛ και η συντροφιά του είχαν δώσει σκληρές μάχες με άλλα αντίπαλα συγκροτήματα στην Αγγλία, την Γερμανία, την Έλβετία. Συχνά αντιμετώπιζαν καλύτερους τραγουδιστές, καλύτερα τραγούδια. Αλλά κερδίζουν πάντα την μάχη, παρουσιάζοντας μια καλύτερη περιανέντα!

ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ	ΕΙΔΟΣ	ΠΛΟΚΗ	ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ	ΣΧΟΛΙΑ	Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ
«ΑΝΤΡΑ ΘΕΛΩ, ΤΩΡΑ ΤΟΝΕ ΘΕΛΩ» («Ακάδημος»)	Έλληνική κωμωδία	Άρκετά τολμηρή πλοκή, όπου μια ωραία χήρα αναζητεί επείγουσα λύση για να εισπράξει την κληρονομία του μακαρίτη...	Μάρω Κοντού Γ. Κωνσταντίνου Ν. Ρίζος	Ευχάριστο ελληνικό έργο με απόλυτα γνώριμες καταστάσεις και συμπαθείς ήθοιους...	★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Κομεντί - Σάτιρα	Ένας νέος ιδεολόγος πείθεται να ακολουθήσει το πνεύμα της συνδιαλλαγής και της φαυλότητας της εποχής. Και καταλήγει κακούργος, άτιμωρτος και επιτυχημένος...	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Εκπληκτική, σπινθηροβόλος ερμηνεία του Τάκη Χόρν. Ίσως ο καλύτερός του ρόλος. Έλαφρά και έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Ακρόπολις»)	Αθηναϊκή μουσική επιθεώρηση	Φαντασμαγορία, επίκαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και επικαιρότητα...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς του είδους, ή πιο ευχάριστη της σαιζόν.	
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Αθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυνισμός σκεπάζεται με πολλή αβρότητα και ευφύια...	Δημ. Μυράτ Βέρα Ζουμπουλάκη	Η λαμπρή ερμηνεία του εξαιρετικού ξενιστή και η φροντίδα του άνεστου, υπερνικούν την σχετική μονοτονία του έργου.	★★
«ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» («Κεντρικόν»)	Κομεντί	Ένας παράνομος δεσμός μιας νέας «κοπέλλας» με έναν ώριμο έραστή, βρίσκει αναπόφευκτη λύση... με τον νεαρό τρίτο...	Τζένη Καρέζη Στέφανος Αθανάσιος	Θ' άρεση στους πολλούς θαυμαστές της Τζένης...	
«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΣΟΥΖΥ ΒΟΓΚ» («Κοτοπούλη»)	Δράμα	Γό γνωστό εξωτικό μελό με την παρυστρατημένη κοπέλα με την χρυσή καρδιά...	Αλ. Βουγιουκλάκη Δημ. Παπαμιχαήλ Γιάννης Βογιατζής	Θ' άρεση (ίσως...) στους πολλούς θαυμαστές της Αλίκης...	
«ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ» («Αμειράλ»)	Κωμωδία	Η εργαζόμενη νέα γυναίκα, ο ασυμπτωτικός σύζυγος και ο προϊστάμενος πλάι μπού αποτελούν το βασικό τρίο της έξυπνης αυτής κωμωδίας.	Σμάρω Στεφανίδου Αν. Μπαρκογιάννη Γ. Μιχαλόπουλος Μ. Κουνελάκη	Άρεσουν τα ερμήματα... και η οικειότητα του χιούμορ. Συνεχίζεται η επιτυχία από τις αρχές του καλοκαιριού.	★
«ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΖΕΥΓΑΡΙ» («Μουσούρη»)	Κωμωδία	Ένας χωρίς μένος και ακατάστατος δημοσιογράφος, αναγκάζεται να φιλοξενήσει για λίγους καιρούς ένα φίλο του, που λατρεύει την τάξη και το νοικοκυριό. Η σύγκρουση αναπόφευκτη...	Κώστας Μουσούρης Σταύρος Ξενίδης	Έξυπνο έργο με άστειες καταστάσεις, εύχρηστη παράσταση, όπου, εκτός από τον Κώστα Μουσούρη, ξεχωρίζει ο θαυμάσιος Σταύρος Ξενίδης στον άμμιμο ρόλο του υπερνοικοκύρη Φέλιξ.	★
«ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ» («Αλφρα»)	Κωμωδία	Ένας Έλληνας ύπουργός άθελά του μαθαίνει τι σκέπτεται ο κοσμάκης για τους πολιτικούς...	Λάμπρος Κωνσταντάρης	Συνεχίζεται από πέρυσι... Εύστοχη πολιτική σάτιρα, παιγμένη πειστικά και με ταχύ ρυθμό.	★

● Για τις ταινίες, σημειώνουμε μόνον τους τίτλους... Ο αναγνώστης ως αναζητήσει στο πρόγραμμα που δημοσιεύεται στην εφημερίδα, που προβάλλονται και αν προβάλλονται. Πάντως, είναι τα φίλμς που έχουν ήδη ξεχωρίσει σαν τα πιο ενδιαφέροντα της σαιζόν 1965 - 66...

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ» Κατρίν Αλλεγκρέ Σιμόν Σινιόρε Υό Μοντιν	Θρίλλερ. Ένα έξυπνο, ασματικά γρήγορο και τυπικά γαλλικό αστυνομικό παζλ, με έκτακτους ήθοποιους.	«ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗ» Ρέζο Σέιγτς Σέργιο Ζαχαράτος	Συγκινητικό πολεμικό δράμα. Το πορτραίτο ενός γέροφ χωριάτη. Ένα τρυφερό ανθρώπινο χρονικό, κινηματογραφικό υπόδειγμα λιτότητας και απλότητας.
«ΕΝΑ ΕΞΥΠΝΟ ΚΟΡΟΪΔΟ» Λουί ντε Φονέλ Μπουρέλ	Αστυνομική κωμωδία. Με μια δαιτική «Κάντιλα», που μεταφέρει τα πολιτικά κλοπιμαία μιας γκαγκατερικής συμμορίας, ένας άποικος Παριζιάνος μαγαζάτορας ξεκινά για τις μεγάλες διακοπές της ζωής του.	«ΤΟ "ΝΑΚ" ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΚΙΝΣΕΤΕ» Ρίτα Τάσσυκαμ	Ένα σουρεαλιστικό, χιουμοριστικό παιχνίδι, αφιερωμένο στην σύγχρονη νεολαία. Μία σειρά από τρελά κωμικά ερμήματα, σε φρενιτώδη, στυλιζαρισμένο ρυθμό, από τον σκηνοθέτη των Μπήτλες Ρίτσαρντ Λέστερ.
«ΜΟΡΙΤΟΥΡΙ» Μάρλον Μπράντο Γιούλ Μπρίννερ	Ναυτικό πολεμικό δράμα. Ένας Γερμανός, έλθρας των ναζι, σμπτέρ σ' ένα πλοίο του Αξόνος. Η έλλειψη σφιχτοδεμένης δράσεως αντισταθμίζεται από την πρώτης ποιότητας ήθοποιία.	«ΩΡΑΙΑ ΜΟΥ ΚΥΡΙΑ» Τζόρτζ Κιούκορ Ρίξ Χάρρισον Αντρέ Χέμπορν	Έγχρωμο τρισδιάστατο μιούζικαλ. Πολυτελέστατο θέαμα, τραγούδι, ρομαντισμός και λίγο κυνικό χιούμορ, αλλά Μπέρναρ Σ.Θ. Ένας θρίαμβος του Ρίξ Χάρρισον, η μεγαλύτερη επιτυχία της περυσινής χρονιάς (8 Όσκαρ).

● Σ' αυτή την σελίδα, οι αναγνώστες των «ΕΙΛΩΝ» θα δώσουν μια διαλογή από τα θέματα που προσφέρει η ποικιλία. Όχι όλα: Τα καλύτερα, τα πιο ευχάριστα, τα πιο ενδιαφέροντα από την έκταση της κριτικής και την αγάπη του κοινού...

ΓΛΥΤΩΣΕΣ ΦΘΗΝΑ, ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΗΣ ΓΗΣ. ΤΑ ΤΡΑΥΜΑΤΑ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΕΛΑΦΡΑ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΥ Μ' ΕΣΩΣΕΣ. ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΟΥ;

ΔΙΑΝΘΟΣ. ΚΑΙ ΝΑ ΗΙ ΑΔΕΛΦΗ ΜΟΥ ΚΝΑΟΥΝΤΙΑ. ΒΡΙΣΚΕΖΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΔΩΝΙΔΕΣ. ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΕΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΔΩΝΙΔΕΣ. ΤΟΥΣ ΔΙΑΣΗΜΟΥΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΕΣ. ΤΑ ΑΝΘΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΑ ΩΣ ΚΑΙ ΣΤΗ

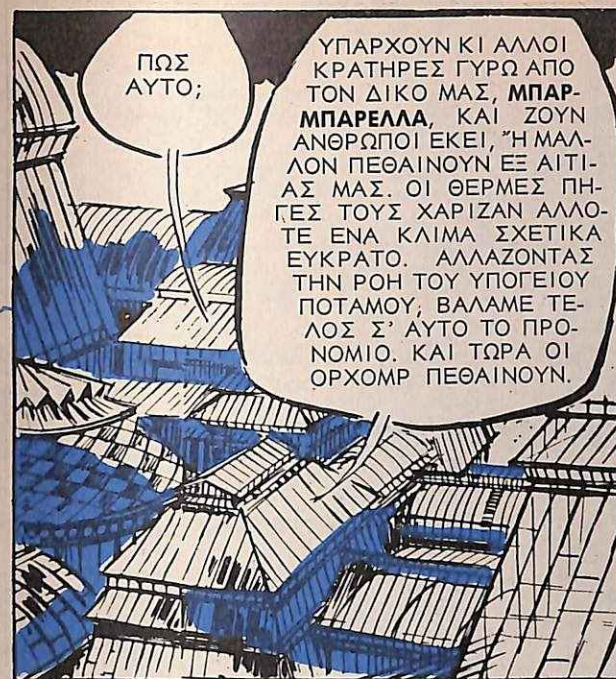
ΕΛΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΜΑΣ.

ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΠΙΚΟ. ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΟΣΗ ΖΕΣΤΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΗ ΥΡΑΣΙΑ;

ΑΠΟ ΤΟ ΖΕΣΤΟ ΝΕΡΟ ΕΝΟΣ ΥΠΟΓΕΙΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ.

ΥΠΟ ΖΑΝ - ΚΛΩΝΤ ΦΟΡΕΣΤ

ΠΩΣ ΑΥΤΟ;

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΙ ΑΛΛΟΙ ΚΡΑΤΗΡΕΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΚΟ ΜΑΣ, ΜΠΑΡ-ΜΠΑΡΕΛΛΑ, ΚΑΙ ΖΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΚΕΙ, Ή ΜΑΛΛΟΝ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΜΑΣ. ΟΙ ΘΕΡΜΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΟΥΣ ΧΑΡΙΖΑΝ ΑΛΛΟΤΕ ΕΝΑ ΚΛΙΜΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΕΥΚΡΑΤΟ. ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΡΟΗ ΤΟΥ ΥΠΟΓΕΙΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ, ΒΑΛΑΜΕ ΤΕΛΟΣ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟ. ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΟΙ ΟΡΧΟΜΠ ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ.

ΜΕ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ, ΟΜΩΣ, ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕ ΝΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΩΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΩΜΕ ΤΟΥΣ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΜΑΣ Ν' ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙΣ ΔΙΑΝΘΕ. ΠΡΟΤΙΜΑΣ ΝΑ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΣ ΤΗΝ ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΟΡΧΙΔΕΕΣ. ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΩΣ Η ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΦΥΤΡΩΝΕΙ ΣΠΑΝΙΑ.

ΑΧ! ΠΩΣ, ΠΩΣ ΝΑ ΣΟΥ ΕΚΦΡΑΣΘΩ! ΠΟΣΟ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΜΟΥ ΕΙΣΑΙ!

ΘΕΕ ΜΟΥ! ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ; ΤΟΣΟ ΑΠΡΕΠΟ, ΛΟΙΠΟΝ, ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΤΟ ΦΙΛΙ ΜΑΣ;

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΧΟΜΠ!

ΚΟΙΤΑΞΕ ΤΟΥΣ! ΜΕ ΦΟΒΙΖΟΥΝ! ΡΙΧΝΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΒΡΑΧΙΑ, ΠΟΥ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΝ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥΣ!...

ΜΕ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΘΥΜΟΥ. ΝΑΙ, ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΟΥΣ!...

ΤΟ ΛΕΣ ΑΥΤΟ ΜΕ ΘΛΙΨΗ! ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ;

ΕΙΝΑΙ. ΠΟΛΛΟΙ ΑΔΩΝΙΔΕΣ, ΟΜΩΣ, ΤΟΝ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕ ΤΥΨΕΙΣ...

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΝΑ ΣΥΓΚΡΙΝΩ ΤΗΝ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΤΙΜΗΣΩ ΤΙ ΩΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΟΑΣΗ ΕΙΝΑΙ.

ΝΑΙ, ΕΔΩ Η ΑΝΟΙΞΗ ΕΙΝΑΙ ΑΙΩΝΙΑ.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΝΕΡΟ ΕΥΝΟΕΙ ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ. ΜΑΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΑΣΥΛΑΝΗΠΤΑ ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΟΙ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ Τ' ΑΓΟΡΑΖΟΥΝ ΠΑΝΑΚΡΙΒΑ.

Το θέατρο είναι μόνο διασκέδαση — για μερικούς. Κατ' άλλους, πρέπει να είναι κατήχηση, διδακτήριο. Τα πρακτικά πνεύματα της εποχής μας έχουν χωρίσει τους ρόλους. Έτσι είναι; Ή δεν κατορθώνουν οι θεατρικοί συγγραφείς —γιατί δεν είναι και τόσο εύκολο— να προσφέρουν διασκέδαση, συγκίνηση και παιδεία, όπως συνέβη σε όλες τις καλές εποχές του θεάτρου;.. Σκέπτομαι τρία έργα, που άρχισαν στην Αθήνα την σταδιοδρομία τους πριν από λίγες μέρες —μία σταδιοδρομία που η υποδοχή του κοινού την προδικάζει ευόιωνα, ίσως και κυρίως γιατί το κοινό αγαπά, θαυμάζει και χαίρεται τους ήθοποιους που τα παίζουν—, τρία έργα που μάς έρχονται από χώρες που παρακολουθούμε με ζωντανό ενδιαφέρον: Την παλιά θεατρική πρωτεύουσά μας, το Παρίσι, την μεγάλη νέα θεατρική πρωτεύουσα, την Νέα Υόρκη και την θεατρική Ρώμη, την λίγο έπαρξιακή σε σύγκριση με την Ρώμη του κινηματογράφου ή με το Μιλάνο του θεάτρου...

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΡΑΤ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΑ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ ΣΕ ΜΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΕΚΚΡΕΜΕΣ» ΤΟΥ ΑΛΝΤΟ ΝΙΚΟΛΑΪ.

Τα τρία έργα είναι:

1 ΤΟ «ΑΥΓΟ», του Φελισιέν Μαρσώ, που παίζει ο θίασος του Δημήτρη Χόρν, στο θέατρο «Διονύσια».

2 ΤΟ «ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ», της Άμερικανίδος συγγραφέως Μιούριελ Ρένικ, που παίζει ο θίασος της Τζένης Καρέζη, στο «Κεντρικό».

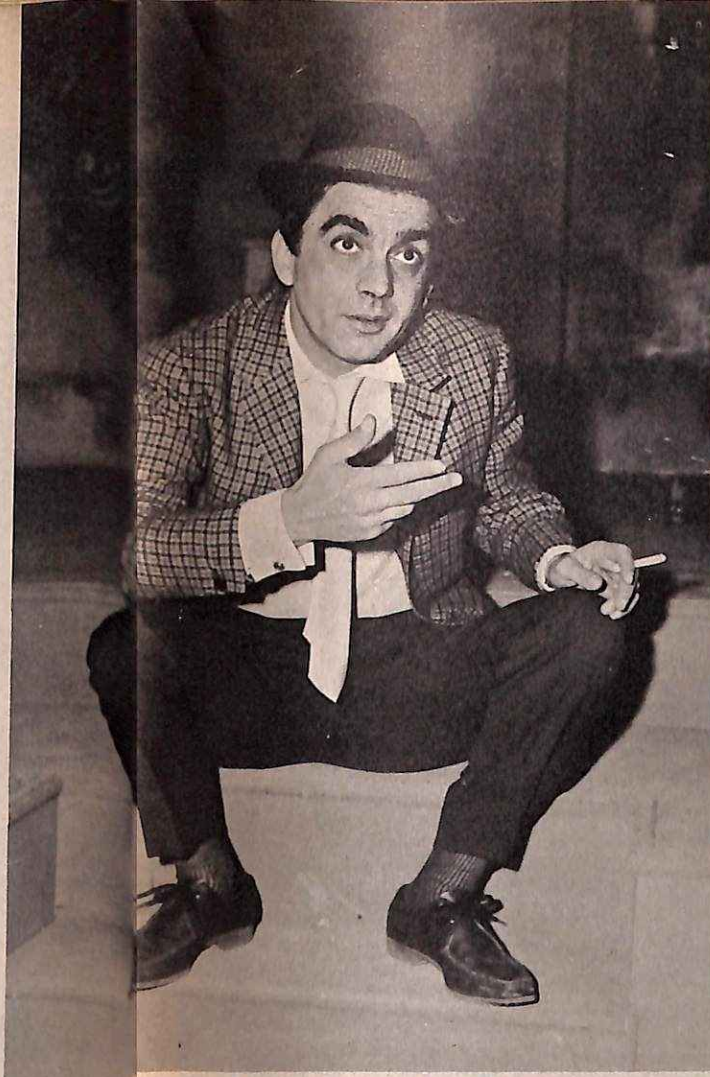
3 ΤΟ «ΕΚΚΡΕΜΕΣ», του Ιταλού συγγραφέως Άλντο Νικολάι, που παίζεται στο «Θέατρο Αθηνών», από την Βούλα Ζουμπουλάκη και τον Δημήτρη Μυράτ. Οι συγγραφείς που επιζούν κάθε αιώνα είναι ελάχιστοι: οι συγγραφείς που λυμάνονται την αγορά κάθε αιώνα είναι πάμπολλοι. Ποιοί επιζούν τελικά; Αυτοί που απαντούν, όπως και η 'Αντιγόνη, το «ούτοι συνέχθην, αλλά συμφιλύν...»: ότι δεν είναι γεννημένοι για το μίσος, αλλά για την αγάπη, αυτοί που έχουν το πάθος για την ανθρώπινη περιπέτεια, ακόμη και όταν αυτό το πάθος εκφράζεται κυρίως αρνητικά, όπως σε περιπτώσεις σαν του Στρίντμπεργκ. Μπορεί να γελάμε με τους φαρασδόρους και τους καλαμποριτζήδες όσο τους έχουμε μπροστά μας, αλ-

λά, τελικά, θυμόμαστε και ξαναφέρνουμε στην ζωή της ράμπας, στην αιώνια ζωή του ζωντανού θεάτρου, μόνο τους δραματουργούς που είχαν πάρει την περιπέτειά μας στα σοβαρά. Και αυτό ισχύει και για τους κωμωδιογράφους. Είναι μεγάλη ευθύνη να γελάς δημοσία και να ορίζεις τον στόχο του γέλιου των άλλων. Οι άνθρωποι που γελούν με αγάπη, οι άνθρωποι που αγαπούν το πολύ, παρά που φθονούν ή πικραίνονται ή εκδικούνται ή διεκδικούν ή κολακεύουν ή παίρνουν το αίμα τους πίσω και γίνονται επιθετικοί και χυδαίοι, έπειδη νομίζουν ότι έτσι θα το πάρουν πίσω από το σίγουρα και πιο γρήγορα, οι συγγραφείς που είχαν αγάπη και πάθος, αυτοί μένουν ζωντανοί.

Αυτό που ξεχνούμε οι πιο πολλοί, αυτό που δεν καταλαβαίνουν οι περισσότεροι, αυτό που δεν μάς απασχολεί σοβαρά, είναι ότι η θεατρογραφία αντιμετωπίζεται από τους συγγραφείς της αγοράς από πολύ σαν επάγγελμα και λιγότερο σαν αποστολή. Και κάθε εργασία που επιστρατεύει όλες μας τις δυνάμεις και που συγκεντρώνει όλες τις προσδοκίες της ατομικής, της κοινωνικής και της οικονομικής μας επιτυχίας, φέρνει από κεί

και πέρα όλα τα καλά και όλα τα πονηρά του επαγγελματικού ανταγωνισμού.

Και τα μέν αγαθά εύκολα τα διαπιστώνει κανείς, συγκρίνοντας την δεξιότητα και των πολύ μέτριων επαγγελματιών της πιάτσας —στο να «περνούν τη ράμπαν», να βγάζουν γέλιο και δάκρυ, να χωνεύονται εύκολα από το κοινό— με την αδεξιότητα ευγενών και μεγάλων πνευματιών, σαν τον Κλωντέλ, σαν τον Σικελιανό, που δεν απέκτησαν όταν έπρεπε την απαραίτητη επαγγελματική πείρα, την πείρα που είχαν από την επαφή τους με το κοινό οι δραματουργοί του διονυσιακού θεάτρου, οι γονιμώτατοι δραματουργοί της Ισπανίας, ο Σαίξπηρ, ο Μολιέρος... Τα πονηρά, όμως, είναι δύσκολο να τα μαντέψει και να τα συλλάβει κανείς σ' όλη τους την έκταση, και δεν είναι και τόσο απλό πράγμα και να τα καταπολεμήσει: 'Ο ανταγωνισμός στο θέατρο είναι σκληρότερος παρά σε οποιοδήποτε πνευματικό στίβο, γιατί οι αλληπάληδες γενικές πνευματικές επιστρατεύσεις των εθνικών κεφαλαίων και των ιδεολογικών κεφαλαίων, αυτά τα τελευταία χρόνια, έχουν ξαναφέρει από την εφεδρεία και κρατούν στην ενεργό υπηρεσία όλους τους μεγάλους νικητές του θεατρικού στίβου. Κά-

ΧΟΡΝ, ΟΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ «ΑΥΓΟ» ΤΟΥ ΜΑΡΣΩ

Η ΤΖΕΝΗ ΚΑΡΕΖΗ ΚΑΙ Ο ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΛΗΝΑΙΟΣ ΣΤΟ «ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ» ΤΗΣ ΜΙΟΥΡΙΕΛ ΡΕΝΙΚ

ΤΡΕΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Υπό ΑΛΕΞΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

θε νέος συγγραφέας έχει έν ενεργεία ανταγωνιστάς του συγγραφείς της δυνάμεως του Σοφοκλή και του Τσέχωφ, που δεν παύουν ποτέ να είναι έπικαιροι και δεν αποσύρονται ποτέ από τον στίβο.

Είναι φυσικό, όσοι στερούνται μεγάλης δυνάμεως φαντασίας και θετικών ικανοτήτων έρευνας της ανθρώπινης ψυχής και των ανθρώπινων προβλημάτων, να προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα με τον δόλο και με το τέχνησμα. Από τον δύσκολο δρόμο φθάνουν ελάχιστοι στην νίκη κάθε αιώνα, αλλά η αγορά ή θεατρική, το θεατρικό χρηματιστήριο έχει ανάγκη από εκατοντάδες προμηθευτών «σύγχρονων» έργων.

Η διαφορά ανάμεσα στον δρόμο του αγώνος, της έρευνας, της αλήθειας, ή διαφορά ανάμεσα στον δρόμο του μόχθου και στον λιγότερο δύσκολο δρόμο του δόλου είναι ότι στον ένα αγωνίζεται και ασκείται κανείς σκληρά, για να γίνει ικανός να βλέπει μόνος του καλύτερα από τους άλλους και πιο μακριά, και να βλέπει γεγονότα πιο καθαρά και συναισθηματικά πιο κρυφά, που ξεφεύγουν στον κοινό παρατηρητή, ενώ στον ευκολότερο δρόμο προσπαθεί κανείς να δει τον κόσμο, όπως υποθέτει ότι θέλει να τον βλέπει ένα δε-

δομένο κοινό, και προσπαθεί να προσποιηθεί με φυσικότητα ότι ανακαλύπτει αυτό που υπολογίζει ότι θα κολακευθή το κοινό ανακαλύπτοντάς το μαζί του.

Και η στάση αυτή του δραματογράφου, που σκέπτεται πρωτίστως την ικανοποίηση της πελατείας του και όχι τις δυσκολίες του θέματος που έχει αναλάβει να παρουσιάσει στο κοινό, ή στάση αυτή, που υπαγορεύεται από θέση αδυναμίας, είναι στάση όχι ελεύθερη και όχι γενναία — συχνά έχθρική.

Το «έτσι είναι, αφού έτσι το θέλετε» ή «αυτό θα σας δείξω, αφού έτσι το βλέπετε» ή «αυτά θέλετε να βλέπετε και αυτά πληρώνετε» είναι ένας δόλος που ενέχει και μια περιφρόνηση και κακία.

Βέβαια, πανίσχυρος ή απόλυτα δυνατός δεν υπήρξε ποτέ κανένας δραματουργός, κανένας θεατρικός συγγραφέας απέναντι στο κοινό του: όλοι φοβούνται το θηρίο, και αρκεί ν' ακούσει κανείς την γλώσσα των «τρελλών» του Σαίξπηρ, για να λάβει μια ένδειξη του πόσο δύσκολο είναι να προσφέρει κανείς την αλήθεια. Να κολακέψει, να ναρκώσει κανείς το κοινό είναι, βεβαίως, πολύ πιο εύκολο. Και να πετάξει κανείς λάσπη στο κοινό, και αυτό

είναι αρκετά εύκολο, γιατί το κοινό το παίρνει για χωρατό και γελά.

Πάντως, αυτό που φαίνεται δέβαιο είναι ότι μέσα σ' όλες αυτές τις παγίδες, που στήνει ο δόλος του θεατρικού συγγραφέως στο κοινό, τελικά μαγώνεται, φυλακίζεται ο ίδιος ο συγγραφέας. Λες ψέματα, για να πιάσης τους άλλους, και γίνεσαι ο ίδιος δεσμώτης του ψεύδους σου.

Εκείνο που χαρακτηρίζει την στάση του συγγραφέα στις περιπτώσεις αυτές, του συγγραφέα που «προσγειώνεται», που συγκατανεύει να προσαρμόσει δήθεν την δράσή του στην δράση του κοινού, είναι μια ωμολογημένη ή άωμολογητη επιθετικότητα. Είναι σαν να λήξ στο κοινό: «Και σύ τέτοιος είσαι και σύ τέτοια είσαι! Τέτοιοι είσαστε όλοι!». Και που ο Τσέχωφ, με τα απεριόριστα όρια πλούτου μυστικού, που υπήρχε στα πρόσωπά του!

Η επιθετικότητα των «μικρών», των «αδύνατων» συγγραφέων έγκειται στο ότι κουτσουρεύουν τον άνθρωπο και την περιπέτειά του στα δικά τους, τα προσωπικά μέτρα, αυτά που καταφέρνουν να κόψουν και να ράψουν σχετικά κομμά, στα μέτρα που κάνουν την αυθαίρετη υπόθεση ότι είναι τα μέτρα του κοινού.

ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ - ΕΙΚΟΝΩΝ

Η αεροπορική εταιρία ΑΙΡ ΦΡΑΝΣ, σε συνεργασία με τις ΕΙΚΟΝΕΣ, προκηρύσσει πανελλήνιο διαγωνισμό με θέμα την αναγνώριση 12 φωτογραφιών.

Σε κάθε τεύχος των ΕΙΚΟΝΩΝ, από 5 - 26 Νοεμβρίου 1965, θα δημοσιεύονται τρεις φωτογραφίες. Κάτω από κάθε φωτογραφία θα υπάρχουν πέντε απαντήσεις από τις οποίες ο διαγωνιζόμενος θα πρέπει να διαλέξει την σωστή...

ΤΑ ΕΠΑΘΛΑ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ:

1ος νικητής: ΔΥΟ αεροπορικά εισιτήρια μετ' επιστροφής ΑΘΗΝΑΙ - Ν. ΥΟΡΚΗ.

2ος νικητής: ΔΥΟ αεροπορικά εισιτήρια μετ' επιστροφής ΑΘΗΝΑΙ - ΠΑΡΙΣΙ.

Τα εισιτήρια θα είναι διάρκειας ενός έτους.

Δημοσιεύουμε σήμερα, για παράδειγμα, μια φωτογραφία, όπως αυτές που θα αποτελέσουν το θέμα του διαγωνισμού μας.

Ερώτηση: Σε ποιά από τις κάτωθι χώρες, που έξυπηρετεί η AIR FRANCE, βρίσκεται το κτίριο της φωτογραφίας;

Απαντήσεις:

- 1 ΙΑΠΩΝΙΑ
- 2 ΜΕΞΙΚΟΝ
- 3 ΚΙΝΑ
- 4 ΠΕΡΟΥ
- 5 ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Η σωστή απάντηση είναι η υπ' αριθ. 2. (Πρόκειται για το Πανεπιστήμιο του Μεξικού).

Λεπτομέρειες για τον διαγωνισμό στο έρχόμενο τεύχος.

ΤΡΕΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ανάμεσα σε διαφορετικές έννοιες
(Συνέχεια) κινείται κάθε μία από τις κωμωδίες

Από τις τρεις γελοιογραφίες, από τις τρεις ξένες κωμωδίες της σύγχρονης ζωής, την αμερικάνικη, την γαλλική και την ιταλική, που είδαμε αυτές τις μέρες, είναι ενδιαφέρον ότι η κάθε μία ξεπλύνει τον άνθρωπο σε μια χαρακτηριστικά διαφορετική προκρούστεια κλίση:

Η αμερικάνικη κινείται και άκνηται ανάμεσα στις έννοιες: «εκατοχή επιτυχίας» και «εφόδος για την επιτυχία», παράλληλα στο επάγγελμα και στον δεσμό με το άλλο φύλο. Η γαλλική κινείται ανάμεσα στις έννοιες: «Όλα είναι μπλόφα: το δικαίο χαρτί και το δόκιμο χαρτί αξίζουν όσο η πονηριά και η ξετσιπωσιά του παίκτη». Η ιταλική διαπιστώνει: «Όλα είναι τα ίδια» δεν συμβαίνει τίποτα: «δεν είμαι κ' εγώ, όπως θα είσαι και σύ».

Ρηχές και ψευτισμένες είναι και οι τρεις εικόνες. Σε ρηχή και θαλάνα φαρεύουν και οι τρεις κωμωδιογράφοι. Η λιγότερο ψεύτικη, αν και ρηχή, είναι η αμερικάνικη, της Μιούριελ Ρέσνικ, εικόνα πολυπραγμοσύνης, με μια κατεύθυνση: την επιτυχία. Στο μπίζνες, στον έρωτα, στον γάμο, δλοι, και συγκεκριμένα εδώ τα τέσσερα πρόσωπα: ο φτασμένος μανάτζερ, η σύζυγός του, που μοιράζεται το θάρος και τις απολαβές της πολυπραγμοσύνης του, το κορίτσι που αποτελεί την έρωτική του παρένθεση της Τετάρτης και που απολαμβάνει τα αγαθά μιας πολύ άνετης και καλαίσθητης ζωής, ο νέος, που είναι ακόμη φρέσκος στο μπίζνες και που δυσκολεύεται να σηκώσει κεφάλι, δλοι λέγουν σαν καλοί δάσκαλοι και μαζί σαν καλοί μαθηταί τις επιδόσεις και τα σφάλματά τους, για να προφυλάξουν τα πολύτιμα αγαθά της επιτυχίας και της ευτυχίας τους. Όλοι πιστεύουν στην «υπαρξή» τους και στην σημασία της επιτυχίας τους μέσα σ' έναν κόσμο που παίρνουν απόλυτα αυτά σοβαρά και όπου δεν έχουν σκοπό να φανούν κάλπιδες.

Το αυγό κι αυτός...

Το «Αυγό», που παίζει ο Δημήτρης Χόρν, έχει μια παράδοση γεύση αληθινής και μαζί καμουφλαρισμένης εξομολόγησης. Το «Αυγό», που παίζεται στο Παρίσι με συναρπαστική σκηνοθεσία του Μπαρσάκ, με σκηνικά του Ζακ Νοέλ, που είχαν την λάμψη του πυροτεχνήματος και με πρωταγωνιστή έναν νεώτατο τότε ήθοποιό, τον Ντυμπί, που είχε την ευκινησία του υδραργύρου. Ήταν η πρώτη επιτυχία του Μαρσώ και ήταν επιτυχία τόσο λαμπρή, ώστε ν' ανοίξει η δρεξή του συγγραφέα για την πολυποφία δάφνη της έμπορικής επιτυχίας και να προσφέρει άμεσως ύστερα στο παρισινό κοινό την «Bonne soupe». Και τα δυο έργα λούζουν την ανθρώπινη ψυχή και την ανθρώπινη κοινωνία μέσα στον παχύτερο δορυκό του όχτους της προστυχίας της, πετούν στο πρόσωπο του ανθρώπου την δειλία του, την ξετσιπωσιά του, τον μικρόψυχο και χυδαίο ύπολογισμό του, του μαγαρίζουν το πρόσωπο μ' ένα σαδισμό και μ' έναν μαζοχισμό, που σίγουρα δεν είναι προσποιητοί, αλλά που αναρριπίζονται αίσθητά από το ύπολογισμένο παιχνίδι της ανταποκρίσεως του κοινού. Βεβαίως, και το κοινό χαιρέται αυτό το «λουτρό» του δορυ-

κού, που προσφέρεται με τόση πολυτέλεια και ταλέντο.

Πάντα ο άνθρωπος

Το «Εκκρεμές», του Άλντο Νικολάι, μάς εισάγει σ' έναν ρεαλισμό που διεκδικεί μηχανική ούδετερότητα, που ζηλεύει την ταινία του μαγνητοφώνου, που τάσσει χρέος του να απογυμνώσει τα πράγματα από κάθε ποιητική αλήθεια, να τα απομονώσει από τις προεκτάσεις τους, να προσφέρει την φενάκη που προσφέρει ένα «Trompe l'oeil».

Δυο άνθρωποι που δεν έχουν άλλη ιστορία έξω από την ιστορία της προσωπικής γνωριμίας τους και από την ιστορία του γάμου τους: Μια τεχνητή απομόνωση του θέματος από δ,τι άλλο υπάρχει μέσα στον κόσμο και μέσα στον άνθρωπο.

Η δυσκολία με το θέατρο, δυσκολία που ανακύπτει εξ' ίσου, αλλά όχι με τον ίδιο ακριβώς άμεσο τρόπο, και στις άλλες τέχνες, είναι ότι το θέμα είναι πάντοτε ο άνθρωπος, αυτό το πρόσωπο με τα διάφορα πρόσωπα ή με τα διάφορα προσώπια. Το θέμα είναι πάντα ο άνθρωπος στο άκραιο και δεν μπορεί ποτέ να γίνει ατιμωρητή σε μια φωχή προκρούστεια κλίση, τόσο κοντό και στενό, όσο τούτος εδώ ο επαντρεμένος άνθρωπος.

Ο Άλντο Νικολάι χρησιμοποιεί όλο το πάθος που διαθέτει για να φρενάρη το πάθος των προσώπων του, πριν ακόμη προφθάσει να σκάσει μύτη: χρησιμοποιεί δηλαδή την ετοιμότητα για να στουπώσει με το στυπόχαρτο κάθε κίνηση έκδηλωσης του ενστίκτου τους, της ελευθερίας τους, της ποιήσεως που υπάρχει μέσα τους, που δεν μπορεί να μην υπάρχει μέσα τους, αφού είναι άνθρωποι.

Το πνεύμα του Νικολάι λειτουργεί -τουλάχιστον σ' αυτό το έργο το έβαλε να λειτουργήσει- σαν το στυπόχαρτο, που χειρίζονταν με μηχανική ετοιμότητα οι γραφείς τον καιρό της μωβ μελάνης, που δεν στέγνωνε.

Περιπέτεια πάθους

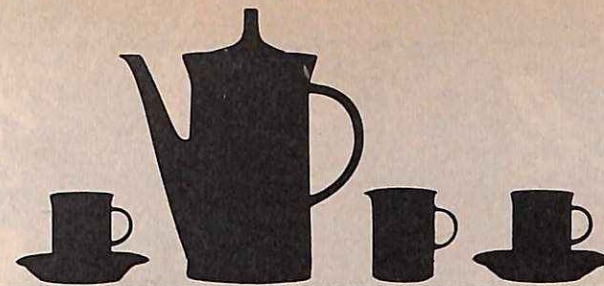
Όσο και να το θέλη, όσο και αν επιμένει κανείς, τίποτα δεν απομονώνεται τεχνητά, μέσα σ' αυτήν την περιπέτεια της ανθρώπινης ιστορίας. Οι τεχνίτες, που έχουν μεγάλη διαίσθηση και μεγάλη πείρα, το ξέρουν: είναι τέτοια η φύση του υλικού τους: ξέρουν να πηγαίνουν με τα νερά του.

Μπορεί ο κωμωδιογράφος να μιλάει μόνον για ένα θέμα, για έρωτα, όπως συμβαίνει στον Μαριβώ, αλλά αυτός ο έρωτας ξεπερνιέται συνεχώς και γίνεται ένας άγώνας υπέρβιων. Ο έρωας εκεί γίνεται ένα προσωπείο. Πίσω από αυτό το προσωπείο κινείται το πάθος του ανθρώπου, στο άκραιο.

Όλο το θέατρο ήταν -και είναι, ακόμη και στις πιο αρνητικές του μορφές, και ίσως ιδίως σ' αυτές- θέατρο πάθους. Αυτό το θέατρο ξερομε από το παρελθόν, γιατί αυτό επιζή. Το θέατρο που επέζησε χάρις στο πάθος του δραματουργού μπροστά στο θέμα του, τον άνθρωπο και την περιπέτεια του. Την περιπέτεια αυτή την είδαν δλοι οι άνθρωποι της τέχνης, σ' όλους τους αιώνες, σαν περιπέτεια πάθους.

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΚ

Rosen X thal

ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ ROSENTHAL ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΚΡΟΝ ΙΛΙΟΝ ΚΡΥΣΤΑΛ

Galerie

Σφι

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΙΕΖΟΤΟΥ 1

ΠΛΟΥΣΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ

Antilope

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΕΣ ΤΟ
ΠΡΩΤΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΜΟΔΑΣ

ΠΑΤΡ. ΙΩΑΚΕΙΜ 8
ΕΠΕΣ ΤΗΣ ΣΤΟΛΗΣ

Ότι φορέται στο Παρίσι
τώρα και στην Αθήνα!

ΚΑΤΣΕΣ ΔΑΝΤΕΛΕ
ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ELVIKA

ΕΞ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΧΕΔΙΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΓΕΡΟΥΜΑΤΟΥ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΩΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩΝ 2

ΣΠΥΡΟΥ ΜΗΛΙΟΥ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ

Ζωηφόδου

ΕΡΜΟΥ 25

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΡΥΘΜΟΣ

εως περιμένει φέτος
στη νέα του διεύθυνση
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 12

με νέες, παραλαβές

και πλούσια συλλογή υφασμάτων επιπλώσεως

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. ΓΙΟΥΡΓΑΛΗΣ

μετεφέρθη στην νέα του
διεύθυνση
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ 2
ΤΗΛ. 232.459

Δ. ΓΙΟΥΡΓΑΛΗΣ

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ
ΒΑΜΒΑΚΕΡΕΣ ΤΕΡΥΛΕΝΕ
ΤΕΡΓΑΛ ΚΑΠΤ.

ΣΕ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
& ΣΧΕΔΙΩΝ

ΗΛ. ΝΑΧΜΑΝ
ΜΙΧ. ΝΑΧΜΑΝ & ΣΙΑ

ΤΗΛ. ΚΑΠΗΛΙΚΑΡΕΑΣ 3
1^η ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 229.730

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. ΜΟΙΧΩΝΑ-Μ. ΜΑΝΙΚΑ

ΑΝΑΔΗΜΙΔΗΣ 87 (ΠΑΝΘΩΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΝΓΓΙΟΣ)

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΑΥΓΕΣ-ΣΙΝΘΕΛΛΗ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ
ΚΟΜΜΕΤΕΛΛΕΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΑΡΓΕΝΤΙΝΑ

ΚΟΛΟΝΙΕΣ
ΜΕΤΑΛΛΗ ΤΕΧΝΙΚΑ...
ΟΠΤΙΚΑ
ΦΑΚΟΙ
ΕΠΑΦΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Κ. ΜΟΙΧΩΝΑ-Μ. ΜΑΝΙΚΑ

ΑΝΑΔΗΜΙΔΗΣ 87 (ΠΑΝΘΩΝ ΠΛ. ΚΑΝΙΝΓΓΙΟΣ) ΤΗΛ. 636.574

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΜΟΔΑΣ!

Θα ενθουσιάζουν
κάθε γυναίκα τα
ΕΙΣΙΜΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ,
ΠΑΛΤΑ,
ΤΑΓΙΕΡ,
ΦΟΥΣΤΕΣ
ΠΛΕΚΤΑ
που έτοιμάσα-
με για εσάς.

Roma

ΣΤΑΔΙΟΥ 57
& ΑΙΟΛΟΥ

ΟΤΑΝ ΠΡΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΤΑΙΝΙΕΣ ΦΡΙΚΗΣ

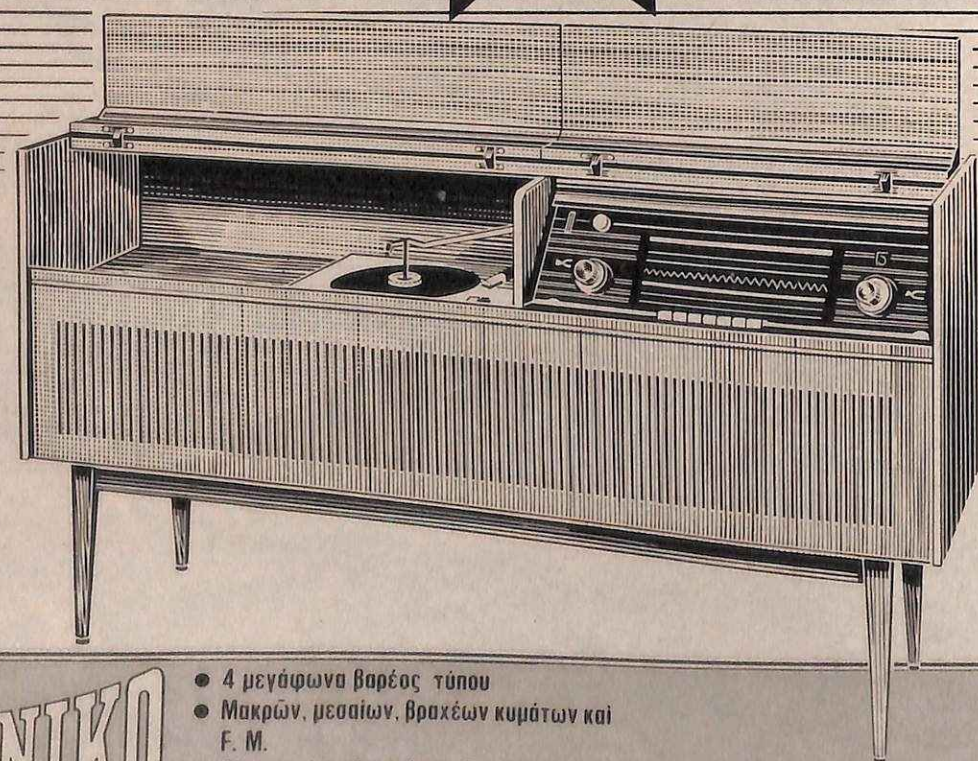
ΧΙΟΥΜΟΡ

Norman Macbride

—Σοκολάτες, μπισκότα, καραμέλλες, καταπραϊντικά...

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΦΙΛΙΠΣ ΓΙΑ ΤΑ 35 ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑ

ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΟ

- 4 μεγάφωνα βαρέος τύπου
- Μακρών, μεσαίων, βραχέων κυμάτων και F. M.
- Πλήρως εφωδιασμένοι διά λήψιν στερεοφωνικών εκπομπών F. M.
- Με αυτόματον ρυθμισμόν συχνότητας.
- Χωριστοί ρυθμισταί τόνου.
- Απόδοση ήχου υψηλής πιστότητας
- Πολυτελές ξύλινον έπιπλον εκ καρυδιάς

μόνον με δραχ.

9.900

... και είναι PHILIPS

Η Ζωή μας

- ♦ Σκόρπιες, άισαλες, ανάκατες, βλέπω τούτο τον καιρό τις ειδήσεις σχετικά με την μοίρα τούτης της δύστηνης της Αττικής.
- ♦ Ο ένας ύπουργός πάει στην Πλάκα για να «δής» (λέει) και «ω» ακούσει, εάν να μην έχει ζήσει ποτέ στην Αθήνα, εάν να μην έχει πάει ποτέ στο Πανεπιστήμιο, εάν να μην έχει γεννητή την αθλιότητα που περιγράφει εάν βρόχος την ιερή μας κληρονομιά.
- ♦ Ο άλλος πάει να λύση το κυκλοφοριακό πρόβλημα ξεκινώντας από την εσφαλμένη βάση πως, όσο περισσότεροι παλιάνθρωποι αποφασίζουν, χωρίς λόγο, να περνάνε από το κέντρο των Αθηνών, τόσο εξύνεται το πρόβλημα, ενώ θα έπρεπε να φροντίσουμε πρώτα να λιγοστεύουν οι παλιάνθρωποι και ύστερα να ξαναρχίσουμε το μέτρομα.
- ♦ Άλλος ύπουργός (δίκαια, δικαιοτάτα) πάει να ανασιείλη την αντιιουριστική εξέλιξη του Πειραιώς, με λησμονεί πως η Πειραική Πύλη είναι τμήμα μόνο ενός συνόλου, που αρχίζει στην προδομένη Αίγινα και στην ιερδόνη Σαλαμίνα.
- ♦ Όλα παρισταδιασμένα και ασυντόνιστα, και (φυσικά) βραδυφλεγή.
- ♦ Αν η τήρηση του Συντάγματος έχει αφεντή στον πατριωτισμό των Ελλήνων, ή διατήρηση των Ίερων Χώρων και Μνημείων του έθνους, για την όποια ζητά προδίδει το Σύνταγμα, μιλώντας για «Ελληνοχριστιανικό

Ομαδική δολοφονία Ή έδελοντική αυτοκτονία

πε να λέγεται), με πολιτική, διακομματική και στρατιωτική συμπαράσταση, θα μπορούσε να ήγηθη άμεσα ενός έγχρησματος κλιμακωμένου σε τρείς συγκεκριμένες χειμερινές επιχειρήσεις.

♦ **Πρώτη φάση:** Έκκαθάριση κάθε άμαρτίας, εξαφάνιση (ή απόκρυψη, έτοιω) κάθε άσχημίας, και γενική συντονισμένη απορρύπανση όλου του Αττικού χώρου (και φυσικά των νησιών και της Λαυρεωτικής).

♦ **Δεύτερη φάση:** Συμπαράσταση στην ιδιωτική πρωτοβουλία και τους Δήμους (μια και επιμένουμε στη διατήρηση του άχρηστου αδιού, αναχρονιστικού θεσμού) για την ενοποίηση των υπηρεσιών καθαριότητας, φωτισμού, ενδομειαφορών, ανθοκομίας (όχι άπλως του δήθεν Πρασίνου), διαμορφώσεως κοινοχρήστων χώρων και απόδοση στον λαό των έργων που το στέργει ή φιλοπεριπαγιά των αναδόχων των άναφνηκτιρίων, που έκτισε ο Ε.Ο.Τ.

♦ **Τρίτη φάση:** Άμεση προσπάθεια να διεισδύσει η Αττική (με τις έλιές της, με τ' άμπέλια της), όπου με τέτοια άσυνδοσία και τέτοια κωδερνητική άδιαφορία επιτρέπεται ακόμα ή ομαδική της σφαγή (οικοπεδοποίηση, συνεταιρισμοί, και «Πανεπιστημιούπολεις»). Ο Βόρειος Δρυμός (Πάρνης - Αιγάλεω) κι ο Νότιος Δρυμός (Πεντέλη - Υμητός), θα έπρεπε (και μπορούν) να συγκλίνουν στο Μοσχάτο, στον Αη - Γιάννη Ρέντη και την Νέα Σμύρνη.

ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΑΝΑΠΤΥΞΗ, ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΣΥΜΠΤΥΞΗ...

πολιτισμόν, έχει αφαιρεθή από το ύπουργείο Παιδείας, Θρησκείας και Άγωγής (όπως θα έπρεπε να λέγεται) και θωρεείται... έργο, εάν τους ύπουρους.

♦ Παράλληλα, ή άγωνία της στέγης που κατέχει κάθε νοικοκύρης και ή στενομυαλιά της ιδιοκτησίας (μαζί με τις ύφιστάμενες αίσχρες και αναχρονιστικές διατάξεις που περιγράφουν μ ο ν ο και ο τ ο α θα την ιδιοκτησία των 10.000 Κεντροαθηναίων) οδηγεί σε μια πλήρη παραμέληση των έθνικών εύθυνών.

♦ Στην Ίαπωνία, διαν πρόκειται να δάψη κάποιος την πρόσοψη του σπιτιού του, ρωτάει τον άντικυρό του γείτονα τί χρώμα θα του άρεσε, γιατί αυτός πρόκειται να το δέψη, μέρα - νύχτα.

♦ Στην Αθήνα, όχι μόνο δεν σεβόμαστε τον γείτονα, αλλά ούτε την δική μας έθνική ύπόσταση και ύφή. Δεν ρωτάμε εάν την Ίστορία, διαν πρόκειται να κτίσουμε. Και δεν ύπήρξε κωδερνηση που να μην άσέλγησε (ή να μην εκλείσει τα μάτια στην άσέλγεια), όλα τούτα τα τελευταία χρόνια, σε άρι άφορά την Αττική, για χάρη μιας εύτελους ψηφοδηρίας.

♦ Η Αττική είναι Ίδέα.

♦ Δεν μπορεί να εκφρασθή, και να ξαναπάρη ένιαία μορφή, παρά μόνον άν ύπάρξη ένας έμπνευσμένος Ύπεύθυνος (όπως ήταν, παλιότερα, ο Κώστας Κοτζίδης).

♦ Μόνον ένας Πρότανης Αττικής (όπως θα έπρε-

♦ Η Πόλη των Αθηνών πρέπει να έντοπισθή στο Τρίγωνο που όρίζεται από τον Άγχεομο, τον Άρδητιό και τον Κεραμεικό. Δεν χρειαζόμαστε άνάπτυξη. Χρειαζόμαστε σ ύ μ π τ υ ξ η, σεβάς τους Ίερούς χώρους και άμεσες, συντονισμένες, έκτεταμένες κατεδαφίσεις. Αηλαδή, ένα έξάμνηνο συνδεδεσμένων επιχειρήσεων, με σχέδιο στρατιωτικό, με έκτέλεση άσθητά επιτελική, και με συμμετοχή του ήνωμένου κάποτε (ας έλπίσουμε) δυναμισμοί των σωμάτων τάξεως και άσφαλείας: Άστυφυλακής, Χωροφυλακής, Δασοφυλακής, Πυροφυλακής, Άγροφυλακής, Άκτοφυλακής, και φυσικά της Έκκλησίας, του Έρυνθού Στανού και των Προσκόπων.

♦ Μή γελιόμαστε. Τίποτα δεν πρόκειται να γίνη...

♦ Κονβεντιολόι άπλως κάνουμε, για να μην πούμε πως άδιαφορούμε όλότελα για την τραγωδία που παίζεται γύρω μας όλα τούτα τα τελευταία χρόνια, και που δεν ξέρει κανείς σε ποιούς επιτέλους όφελεται.

♦ Στους κωδερνητές ή στους κωδερνωμένους;

♦ Δολοφονούμεθα — ή αυτοκτονούμε;

♦ Κάτι παρόμοιο ρώταγαν και οι ρήτορες του Τέταρτου Αιώνα πρδ Χριστού, στην παραπαίονσα Αθήνα του Δημωσθένη. Και διαν είδαν τον Δημήτριο Φαληρέα να λύνη μια χαρά τα προβλήματα που δεν τολμούσαν ν' άγγίξουνε, άπασχολημένοι με την πολλή κωδερναρία, δεν ξέφανε σε ποιά ξερολιτιά να χτυπήσουν την τέως σοφή τους κεφαλή...

Index

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΤΥΠΑΕΙ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ

Σάϊμον Τζαϊή

17

Γύρω σ' αυτόν τόν λόφο πήγαν τόν Σαϊντ Τζαϊλς με τόν αστυνομικό αυτοκίνητο. Δέν ανέβηκαν στην κορυφή. Διέσχισαν μόνο την μιά πλαγιά του λόφου και στάθηκαν πλάι στην μικρή δ-μάδα αυτοκινήτων που βόηκαν εκεί. Τά φωτά, άπό ένα κοντινό κούσι, φώτιζαν αδύναμα την χλόη, αλλά δέν εισχωρούσαν μέσα στο πυκνό σκοτάδι τών πεύκων. 'Ο Σαϊντ Τζαϊλς βγήκε από τόν αυτοκίνητο και έστριψε την γωνιά, ακολουθώντας την ακτίνα τών φαναριών ενός αστυνομικού αυτοκινήτου. Καθώς τά δέντρα αραίωσαν, είδε τόν αντικείμενο της έρευνάς του: "Ένα φορτηγό που είχε συντριβή πάνω σ' ένα δέντρο, και γύρω του μιά μικρή ομάδα αστυνομικών, καθώς και μερικοί θεαταί από τόν κούσι.

'Ο έπιθεωρητής Φόδερχμορ άνασηκώθηκε από κάτω πού έξήταζε στο έδαφος και τόν είδε να προχωρή προς τόν μέρος του.

—Σας είπαν για ποιόν πρόκειται;

—Γιά τόν Γουίντζον.

—Ναι. Την στιγμή ακριβώς που νομίζαμε πως τόν είχαμε στά χέρια μας.

Παραμέρισε λιγάκι, έτσι ώστε να μή μπορούν να ακούσουν οι θεαταί.

δικαστήριο τη συσκευή. 'Ενώ ό γιατρός διερευνά διάφορα ένδεχόμενα με την βοήθεια του έπιθεωρητού Σαϊντ Τζαϊλς, συμβαίνει ένα ακόμα άτύχημα σέ κολυμ-ματό ύψη της συσκευής. 'Ο πατέρας του θύματος επισκέπτεται τόν γιατρό και του εκθέτει τις συζητήσεις του γιού του για τόν ύποβρυχιο κολύμπι και τόν πληροφορεί για μερικά πρόσφατα της παρέας του. 'Ο γέρος πατέρας όμως βρίσκειται

σέ λίγο σκοτωμένους, ενώ ό γιατρός παρά λίγο να πέση θύμα αυτοκινητικού δυστυχήματος. Κάποιος είχε καταστρέψει τά φρένα του αυτοκινήτου του. 'Από την σύγκρουση έπαθε άμνησία, αλλά μόλις επανέκτησε για λίγο την μνήμη του θυμήθηκε μερικά λόγια του σκοτωμένου πατέρα. Αυτά οδηγούν τόν αστυνομικό να άρχισή μιά γόνιμη σέ αποκαλύψεις νέα έρευνα.

—'Ο διευθυντής μας κόντευε να πάθι νευρική κρίση, είπε.

—Δέν τόν άδικώ. Πώς συνέβη;

—Ξέρεis τόν δρόμο που οδηγεί στην κορυφή. Κατέβαινε άπ' αυτόν και πέρασε μέσα από τόν φράχτη. Καμιά προσπάθεια να στρίψει ή να φρενάρι. Δέν υπάρχουν σημάδια φρεναρίσματος. "Έπεσε από έξηνα μέτρα.

'Ο Σαϊντ Τζαϊλς κοίταξε τά απομεινάρια του φορτηγού, σκορπισμένα σέ άρκετά μέτρα τριγύρω. Έμοιαζε σχεδόν σαν ή είχε εκραγή.

—Αυτοκτονία; ρώτησε.

'Ο έπιθεωρητής άνασήκωσε τούς ώμους του.

—Δέν υπάρχει τρόπος να τόν ξέρουμε, άλλ' αμφιβάλλω. 'Ο Γουίντζον δέν είχε τίποτε τόν άριστο-ροπο. 'Αλήθεια, δέν είναι νεκρός, όσο άπίστευ-τό ή άν φαίνεται...

—Δέν είναι νεκρός;

—Όχι. Νομίζω πως ή πόρτα του άνοιξε την στιγμή που τόν αυτοκίνητο έπεφτε, και εκσφενδονίστηκε έξω. "Έπρεσε εκεί πέρα, άνάμεσα στα δέν-τρα.

—Τραυματίστηκε βαριά;

—Ναι, αλλά όχι τόσο βαριά, όσο θα τραυμα-τίζονταν ήν είχε μένει μέσα στο αυτοκίνητο. Στην

άρχή, ξαφνιαστήκαμε πολύ. Βοήκαμε τόν φορτη-γό, αλλά χωρίς άνθρωπο, και νομίσαμε πως κά-ποιος θα έπρεπε να τόν είχε σπρώξει. Κατόπιν, ό άστυφίλακας Πήτερς άνακάλυψε τόν οδηγό εκεί πέρα, μέσα στο χορτάρι.

—Τί είδους τραύματα έχει;

—Δέν είναι άκόμη βέβαιο, αλλά νομίζουν πως έ-χει θλάση του αυχένα και του κρανίου. Τόν έχουν μεταφέρει στο Νευροχειρουργικό Νοσοκομείο, αλ-λά ό,τι κι άν έχη, οι γιατροί δέν φαίνονται αισιό-δοξοι.

—Ένας άπ' τούς άντρες που εργαζόταν γύρω άπ' τά συντρίμια άνασηκώθηκε και τούς πλησίασε, φωτίζοντας προσεχτικά με τόν φανάρι του τόν άνώ-μαλο έδαφος. 'Απευθύνθηκε στον έπιθεωρητή:

—Κάτι που νομίζω πως θάπρεπε να δητε, κύριε. Τούς δήγησε κοντά τόν φορτηγό, και φώτισε με τόν φανάρι του τόν έσωτερικό ενός δγκου σιδερι-κών.

—Είναι ό,τι άπόμεινε άπ' τόν προφυλακτήρα, κύριε. Αυτό είναι ή όροση του αυτοκινήτου κι αυτό είναι τόν κάθισμα, άναποδογυρισμένο άπάνω της.

'Ο άστυνομικός φώτισε με τόν φανάρι του απο-μεινάρια του προφυλακτήρα.

—Βλέπετε, υπάρχει ένα καπέλλο εκεί.

—Ναι.

—Λοιπόν, μπορείτε να δητε τόν άπάνω μέρος του, που είναι δουλαγμένο μέσα, σά να χτυπήθηκε με κάτι σαν ένα λιστό.

—Δέν φαντάζομαι να περίμενες πως θα τδβρι-σκες άνεπαφο;

—Όχι, κύριε, αλλά δέν μπόρεσα να δω τίποτε εδώ που να δικαιολογή τόν σημάδι. Κι άν κοιτά-ξετε τόν έσωτερικό του, κύριε, θα δητε πως είναι άρκετά λεκιασμένο με αίμα.

Γύρισε τόν καπέλλο άπ' την άλλη μεριά. 'Τπήρ-χε άρκετό αίμα, πηγμένο αλλά φρέσκο άκόμη, άπ' τόν μέσα μέρος, που κατέβαινε στα πλάγια πρδς τόν μπότο.

'Ο Φόδερχμορ σκέφτηκε ένα λεπτό.

—Δέν θα μπορούσε να είχε χτυπήσει στο κε-φάλι από ένα κλαδί ή κάτι τέτοιο, πριν πεταχτή έξω άπ' τόν αυτοκίνητο;

—Αυτό τόν αίμα είχε τόν καιρό να τρέξει, κύ-ριε, είπε ό άστυνομικός θριαμβευτικά. Πράγμα που δέν θα συνέβαινε μέσα στο ένα δέκατο ενός δευτερολέπτου...

'Ο Φόδερχμορ κούνησε τόν κεφάλι του καταφα-τικά.

—Έκανες πολύ καλή δουλειά, Ρόμπερτσον. Νομίζω πως έχεις δίκιο. Τόν χτύπησαν στο κε-φάλι πρώτα, πριν τονπιάση τόν φορτηγό.

'Ανασηκώθηκε και κοίταξε τόν Σαϊντ Τζαϊλς.

—Τί σου θυμίζει αυτό; ρώτησε.

—Αυτό που θυμίζει και σ' εμένα — τόν δυστυ-χημα τού Πήτερ Μάτς.

—Ναι, τόν ίδιο χέρι, θα έλεγα. 'Αλλά άν έχωμε δίκιο, αυτός ό τύπος θα βρισκαίτο μιλία μακριά, τώρα πιά. Δέν χρησιμεύει σέ τίποτε να προσταθή-σμε να περικυκλώσουμε τόν Μάουιν "Έντεν, άκό-μη κι άν είχαμε τούς πενήντα άντρες που χρειά-ζονται γι' αυτή τη δουλειά.

—Νομίζεις πως άξίζει τόν κόπο ν' άποκλεισώ-με τόν δρόμο, ώστε να μπορούσαμε να ριζώμε μιά καλή ματιά με τόν φως της ημέρας; Διαφορετικά, δρόμοληρος ό τόπος θα γεμίση αυτοκίνητα.

—Καλή ιδέα. Θάθελες να τ' όργανώσης αυτό τώρα; Και μείνε εδώ, για την περιτήρηση που θα βρούν κάτι άλλο... 'Εγώ θα πάω τόν Τζεορδς και τόν Γκέηλ για να ριζώμε μιά ματιά άπάνω.

'Ο Σαϊντ Τζαϊλς κοίταξε τούς τρεις άντρες ν' άπομακρύνονται μέσα στο σκοτάδι. Είχαν μπρο-στά τους μιά άπότομη άνάβαση, κι 'Ιωας δέν θα βρισκαν τίποτε. 'Αλλά έπρεπε να γίνη κι αυτό. Δέν μπορούσαν να παραλείψουν τίποτε άπ' τη δου-λειά της ρουτίνας, τώρα. 'Τπήρχε ένας επικίνδυ-νος άνθρωπος τριγύρω τους, κ' έπρεπε να βρεθή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

Ο Μάτς δέν είδε καθόλου τόν Σαϊντ Τζαϊλς τόν άλλο τόν προί, αλλά είχε έμμεση άπόδειξη τών έ-νεργειών του.

Αυό μεγαλώσωμι άντρες με φόρμες κατέφρα-σαν άπ' την Τηλεφωνική 'Εταιρία και πέρασαν άρ-κετές όρες ελέγχοντας τά τηλεφώνω των έργο-στηρίων. Έμφαζαν άκόμη και μέσα στα ντουλάπια και σακαρώλιασαν άκόμη και στη σοφίτα, ό μεγα-λύτερος και πιο μελαγχολικός άπ' τούς δυό, ενώ ό νεώτερος περνούσε τόν περισσότερο καιρό του σφουρίζοντας και προσπαθώντας να πιάση κουδίν-τα με τά κορίτσια. Τελικά, εκείνος με την μελαγ-χολική ύψη φάνηκε ικανοποιημένος. Μπήκε μέσα στο γραφείο του Μάτς, άκούμπησε πάνω στο γρα-φείο του με δημοκρατικότατο τρόπο, κι άνέφερε τόν άποτέλεσμα τών εργασιών του. «Μπορείτε να ή-σγάσετε. Καλείς δέν παρακολουθεί τόν τηλεφώνω σας». Άρνού έκανε τόν καθήκον του, άνασηκώθηκε για να φύγη, αλλά, καθώς φαίνεται, μιά άλλη σκέψη τού πέρασε άπ' τόν νου, γιατί ξαναγύρισε πίσω για να κοιτάξη τόν Μάτς, με τά μάτια του τού θλιμμένου σκύλου. «Διάβολε, είπε, οι ύπάλλη-λοι σας φοβούνται εύκολα!» Έπειτα, χτύπησε τόν μηρό του, άρχισε να γελά δυνατά κ' έγκατέλειψε τόν δωμάτιο, μέσα σ' έναν παροξύμο καγχασμών.

'Ο Μάτς έπιασε τόν έαυτό του να γελά καθώς ό θόρυβος έσβησε μακριά, μιά ώστόσο ένοιωσε κά-ποια θλίψη για την κατάρρευση της θεωρίας του Γκάννερ. 'Εργάστηκε άνόρεχτα ως την ώρα του μεσημεριανού φαγητού, και τότε δέχτηκε την επί-σκεψη τού κουρασμένου Σαϊντ Τζαϊλς. 'Ο Μάτς τού είπε την είδηση ότι δέν φαινόταν να παρακο-λουθούσε κανείς τόν τηλεφώνω του, κι ό Σαϊντ Τζαϊ-λς τόν πληροφορήσε για τά γεγονότα της προη-γούμενης νύχτας.

—Δέν παρακολουθούσε κανείς τόν Γουίντζον; ρώτησε στο τέλος. Δέν μπορεί αυτός που τόν πα-ρακολουθούσε να πή άν ήταν μόνος ή όχι;

—Ήταν μόνος όταν έφυγε άπ' τόν σπίτι του με τόν δικό του φορτηγό, αλλά ό άνθρωπος μας ή-ταν πεζός κ' έμεινε πίσω. Τηλεφώνησε για ένα αυτοκίνητο, αλλά δέν βόηκαν τόν Γουίντζον πάλι παρά δέκα λεπτά άργότερα. Μέσα σ' αυτό τόν διά-στημα, θα μπορούσε να είχε πάρει μιά ντυνίνα άνθρωπος, και τ' αυτοκίνητο που ακολουθούσε δέν είδε καθόλου τί γινόταν μέσα στο φορτηγό...

—Σέ ποιό μέρος τόν ξαναβόηκαν;

—Στην Σάμουιντς Στριτ, όχι μακριά από δω.

—Κοντά στο εργοστάσιο τού Φάρτζον Κούκ, δηλαδή.

—Πράγματι.

—Τί συνέβη όταν πήγε στο Μάουιν "Έντεν;

—Οί άστυφίλακες δέν μπορούσαν να τόν παρα-κολουθήσουν μ' ένα αστυνομικό αυτοκίνητο, γι' αυτό τόν άφησαν κάτω, και δυό άπ' αυτούς άρχι-σαν ν' άνεβαίνουν με τά πόδια, ένας από κάθε πλευρά. 'Ο πόν κοντινός άπ' τούς δυό τους ήταν στη μέση του δρόμου όταν τ' αυτοκίνητο συνετρίβη-ετρεξε λοιπόν κάτω για να βοηθήσει. Μαζεύτηκαν όλοι γύρω άπ' τά συντρίμια, και δέν έχωμε ιδέα άν ύπήρχε κι άλλος πάνω στην κορυφή. "Αν ή-πληξε, είχε πάνω από μιά ώρα καιρό για να φύγη...

—Πάρεχι κανένα άλλο τεκμήριο;

—Όχι. Ήγνος, στο άπάνω μέρος του λόφου... Τό έδαφος είναι πάρα πολύ σκληρό για να υπάρ-χουν σημάδια. 'Αλλά βόηκαμε αυτό έδω στο χε-ρούλι της πόρτας του φορτηγού.

Εβγαλε άπ' την τσέπη του μιά ξύλινη σφήνα, στερεωμένη σ' ένα κομμάτι σχοινί.

'Ο Μάτς την κοίταξε μ' ενδιαφέρον.

—Είναι από κανένα εντάφλ - κότς, ή άλλο σακκάκι τέτοιου είδους.

—Ναι, κι άντριοκό μάλιστα, πρόσθεσε ό Σαϊντ Τζαϊλς. "Αλλωστε, δέν άναζητούμε γυναίκα... Ποι-όν ξέρεis που να φορά ένα εντάφλ - κότς; (Χα-σιμονορήθηκε δυνατά). "Ισως να μην εκφράζομαι καλά, αλλά είμαι τρομερά κουρασμένος, ξέρεis.

—Εκατοντάδες άνθρωποι τόν φορούν, συμπε-ριλαμβανομένου του έαυτού μου και τού μισού προ-σωπικού μου — είναι εύτιχημα που μπορείς να έγγυηθής έού για τόν άλλοθι μου! 'Αλήθεια, ό Μάκ Ρόμπερτς που ήταν χτες τόν δρόμο;

—Ψάρεμα, άπάντησε ό Σαϊντ Τζαϊλς άμέσως.

—Ψάρεμα; Μ' αυτό τόν καιρό; Έκανε δια-βολέειμνο κούτ χτες τόν δρόμο και πρέπει να είναι τρελλός, άν λήη την άλήθεια. Τό έξέτασα. Πήγε για ψάρεμα με τόν σελινόφως, με τέσσερις φίλους, έ-πειτα από ένα πάρτυ στη λέσχη. Είπαμε τόν κρε-βάτι σήμερα με πνευμονία, και με τρομερή δυσθυ-μία! (Σταματίστηκε πριν έξακολουθήση, πιο σοβα-ρά): Μπορείτε να φανταστής τόν διευθυντή τού Κούκ με νταφλ - κότ — εκείνον τόν Κόντερ;

—Όχι δά — γιατί; Δέν ήξερα πως τόν ύπο-ψιάζουν!

—Γυρεύωμε κάποιον που νάχη στενή επαφή με τόν εργοστάσιο. Πρέπει να υπάρχει κάποιος πώω άπ' τόν Γουίντζον, και πρέπει να είναι άνθρωπος που προξέβνησε βλάβη στ' αυτοκίνητό του. Τόν μόνον καινό παρανομαστή που έχωμε είναι ή τοπο-θέσια, γι' αυτό έξετάζουμε όποιονδδήποτε σκεφθή-θεσια, γι' αυτό έξετάζουμε όποιονδδήποτε σκεφθή-με. 'Ο Κόντερ δέν έχει καλό άλλοθι για χτες τη νύχτα — τόν έλικος του τόν άνησυχεί, και πήγε έ-

ναν μοναχικό περίπατο άνάμεσα στις όχτς και δέ-κα τόν δρόμο...

—Δέν μπορεί να τόν φανταστώ να χτυπά κά-ποιον στο κεφάλι.

—Όύτε κ' έγώ, παραδέχτηκε ό Σαϊντ Τζαϊλς, μάλλον άπελπισμένα. (Σηκώθηκε για να φύγη). "Ω, αλήθεια, είχαμε μιά πληρέστερη άναφορά άπ' τόν άνθρωπό μας στο «Κουβάρα Ρίβερ». Λίγο μετεδμεμένη, αλλά δημιουργεί τόν ένδεχόμενο ένα μέρος τού έξαγόμενου τζίν να δουλιάζεται στη θά-λασσα. Σέ ξαφνιάζει αυτό;

—Και βέβαια όχι... Μήπως είπε ποί;

—Όχι, αλλά νομίζω πως ήταν την πρώτη γύ-χτα που έφυγαν από δω, λοιπόν θα πρέπει να είναι κάπου κοντά στην άκτι. 'Ασφαλώς για να μπο-ρούν να τόν πίνουν... 'Ενδιαφέρον, έ;

—Είναι, βέβαια.

—Και τώρα, ύποθέτω πως θάχω άκόμη περισ-σότερους ανθρώπους ν' άνακρίνω.

Πήρε τόν καπέλλο του, κι ό Μάτς παρατήρησε τις ρυτίδες της κούρασης που ύπήρχαν στο πρό-σωπό του. Τόν συνόδευσε στην πόρτα.

—Μην άνησυχείς, Τζέρεμ. Θα τόν λύσω έγώ τόν πρόβλημα για σένα, μετά τόν φαγητό, έστω και μόνο για να δω την έκφραση τού Γκάρροντ.

—Καλά. Θα πάω και θα τού πω να θεωρή τόν ζήτημα λυμένο...

—Νά τού διαδίδσης την άγάτη μου, τού γε-ρο-χοροκόδειλου!

'Ο Μάτς ξαναγύρισε στο γραφείο του και το-ποθέτησε τόν δίσκο με τόν φαγητό τόν, που τού είχε έτοιμάσει ή μίς Κάμερον. Τόν κοίταξε φιλό-ποπτα. "Εδειχνε, είχε προσέξει, μιά σαφή κίση προς τις ύμνιές τροφές. Παλαιότερα, τόν φαγητό του ήταν δυό σάντουιτς με ζαμπόν και μουστάρδα. 'Από τότε που είχε έρθει ή μίς Κάμερον, μιά παι-νιλία από ύποπτες προσθήκες είχε εμφανιστή κά-νω στον δίσκο — φρέσκα φρούτα, μαρούλι, βού-τυρο από γριτσικά. Μιά φορά, ύπήρχε ένα μικρό τυρό από σταφίδες και καρόδια, και μιά φοριτή μέρα, τόν άσπρο ψωμί είχε αντικατασταθή με σι-ταρένιο. Είχε πατήσει ποδάρι, φυσικά, αλλά τόν λαθραίο σαμποτάς συνεχιζόταν. Σήμερα, ήταν ένα μήλο.

«Οί γυναίκες, σκέφτηκε, είναι κόλαση! Προσ-παθούν πάντα να σέ κάνουν διαφορετικό άπ' αυτό που είσαι...»

Μήπως νόμιζε ή μίς Κάμερον πως ήταν άρ-ρωστος, ή κάτι τέτοιο; Την άλλη φορά, θα τού-βαζε άσφαλώς όδομαλίνη αντί για καφέ, άν έ-κείνος δέν προσέχε!

Μετά άπ' αυτές τις σκέψεις, άκούμπησε πίσω, για να σκεφτή τόν πρόβλημα τού Σαϊντ Τζαϊλς. "Θάπρεπε να έχη λυθή τώρα, σκέφτηκε. Κά-ποιο μονοπάτι πρέπει να ξεχωρίζη, άνάμεσα στον δγκο τών τεκμηρίων που ύπάρχουν!» Με άποθυ-μία έβγαλε τόν μύλο, για να μνη πληγώσει την μίς Κάμερον.

"Όταν τόν τέλειωσε, άναψε την πίπα του, σκε-πόμενος πως θα μπορούσε να δοη μιά λύση. Μέ-χρι τώρα ό άόρατος ύποπτός τους είχε ξαφνιά-σει τά ίχνη του με τρομερή επιτηδειότητα. Δέν ύ-πληχε τίποτε που να οδηγή σ' αυτόν. Τό μόνο που ύπληχε ήταν ό ύπαινηγμός τού Σαϊντ Τζαϊλς για τόν καινό παρανομαστή της τοποθέσιας. Πολλό καλά, λοιπόν, — τί συμπεράσματα θα μπορού-σαν να εξαχθούν έμμέσως; 'Ήταν άπαράτη, σαν μιά άρχή, να παραδεχτούμε ένα μόνον ύποπτο αντί για πολλούς — δια έδειχναν την διοικητική έπι-ροή ενός μόνο νου. "Ενα άμελλετο μυαλό, άσφα-ρίσει, ίκανό να όργανώσει θάωτητα και γρήγορη-ση, αλλά ώστόσο, καλός όργανωτής... Τί δρόμος — αλλά ώστόσο, καλός όργανωτής...

'Ο Μάτς έφερε στο νου του όλα όσα μπορούσε να θυμηθί άπ' την ύπόθεση αυτή, σχηματίζοντας σιγά - σιγά μιά σύνθετη εικόνα τού ύπόπτου, όπως τόν έβλεπε. "Έπειτα, προσάβησε να ταιριάση την εικόνα αυτή μέσα στο πλαίσιο τών γεγονότων, ό-πως είχαν συμβή, προσπαθώντας να μαντέψη τί θάπρεπε να γνωρίζη αυτός ό άνθρωπος για να θ-γανώσει τά πράγματα που μάντευε πως είχε όργα-νώσει.

Είναι δυνατό, άν κι άπίθανο, αυτή ή άπλή άγά-λυση τών γεγονότων να άδηνούσε τελικά τόν Μάτς στη σωστή άπάντηση. "Αλλά στην πραγματικότη-τα δέν ήταν άνάγκη. Είχε άπλως σκεφτή τά συμ-περάσματα της άναφοράς για τά γεγονότα τού «Κουβάρα Ρίβερ». "Έπρεπε να είναι άλήθεια, γιατί ταιρίαζε μ' όλα τ' άλλα πολύ καλά. Αυτό σήμαινε πως μπορούσε νάχη στη διάθεσή του, ή

στην ιδιοκτησία του, ένα καλό θαλάσσιο σκάφος. Σκέφτηκε τόν δόρο ενός κιδωτίου με τζίν. Θά-πρεπε να ήταν ένα μάλλον ισχυρό σκάφος, με βα-ρούλικα ή κάποιο σύστημα άνελκυσεως βαριών φορ-τίων. Μιά πρόσφατη παρατήρηση τού Κουίντλ τουρβε στο νου, αλλά την έδιωξε.

Τώρα, τόν έπόμενο πράγμα που χρειαζόταν ή-ταν ένα μέρος τόσο κοντά στο εργοστάσιο τού τζίν, ώστε να είναι δυνατόν για τόν άγνωστο νάρ-χεται σ' επαφή με τόν οδηγό τού εργοστασίου, να προξενήση βλάβη στο αυτοκίνητό του, και κατά κάποιο τρόπο να μπορή άμέσως να πληροφορηται τις κινήσεις του και τά σχέδιά του.

Ένώ έξέταζε αυτό τόν τελευταίο ζήτημα, τόν βλέμμα του έμεινε ένα λεπτό πάνω στο γραφείο του. Μιά σκέψη δρόνιη έπαφάνεια, σαφηνιμένη με ια-τρικά περιοδικά, άτελείωτες άναφορές και διά-φορα άλλα έφόδια ενός γιατρού. 'Ανάμεσα σ' αυ-τά, ένα άντικείμενο τράβηξε τόν βλέμμα του και τούφερε μιά άλλη παράλογη σειρά σκέψεων. Αυ-τές οι σκέψεις συμφωνούσαν με την τελευταία του παρέκβαση. Τίς έδιωξε, μισοθυμωμένα, αλλά έ-κείνες ξαναγύρισαν. "Όχι σαν κάτι φευγαλέο, που μπορεί να μη τόν λάδη κανείς ύπ' όψη του, αλλά σαν μιά δροστική ύποψια. Την έξέτασε ψυχρά, άνα-λυτικά. "Ήταν γελοίο, άλλ' άνοήτοταν νά φύγη άπ' τόν νου του. Κι όσο περισσότερα την σκεπτό-ταν, τόσο αυτή μεγάλωνε, και μεγάλωνε, και με-γάλωνε...

"Ωσπου δέν ύπήρχε χώρος για τίποτ' άλλο. "Ανοιξε τά μάτια του, κ' έκεί μπροστά του, πάνω στο γραφείο, ήταν ή άπάντηρη. Θεέ μου, σκέ-φτηκε, δέν μπορεί να είναι αυτό, άπλως δέν μπο-ρεί να είναι!

Με άνησυχία προσπάθησε να συσχετίση τόν άνθρωπο που ύποπτευόταν με τόν μυθικό άνθρωπο που είχε κατασκευάσει. Προσπαθώντας ν' άποδεί-ξει στον έαυτό του πως έκανε λάθος.

'Αλλά δέν μπορούσε να βοή κανένα σφάλμα σ' αυτό. Αυτό τόν τελευταίο κομμάτι ταιρίαζε στο οικοδόμημα, με μιά άνεση που ήταν φορτιστική κι άναπάντητη.

Γιά λίγα λεπτά κάθισε τρομαγμένος, προσπα-θώντας ν' άπορήση την άπάντησή του, και κατό-πιν ν' άποσφραγίση τά συμπεράσματα του, άν άπο-δεικνύονταν σωστά. "Εβλεπε πως ήταν μιά πολύ λεπτή κατάσταση. "Αν είχε δίκιο, δέν είχαν καμ-μιά άμση άπόδειξη, τίποτε περισσότερο από μιά τυχαία άπόδειξη. Και δέν έβλεπε πως θα μπορού-σαν ν' άποκτήσουν κάποια άπόδειξη. "Έπρεπε ά-ραγε ν' άναφέρη την ιδέα του στην άστυνομία ά-μέσως; Είλε τόν έαυτό του να προσπαθή να κι-νήση τόν ενδιαφέρον τού Γκάρροντ προς έναν και-νούργιο ύποπτο, έκτός άπ' τόν γεγονός πως ταιρίαζε στην δλη εικόνα της ύποθέσεως. "Όχι, σκέφτηκε, πριν φανερωθώ αυτή τη σκέψη μου, θέλω πρώτα να βεβαιωθώ, και κατόπιν νάχω κάποιαν άπτη άπό-δειξη.

Και τώρα, που έπρεπε να ψάξη για μιά τέτοια άπόδειξη;

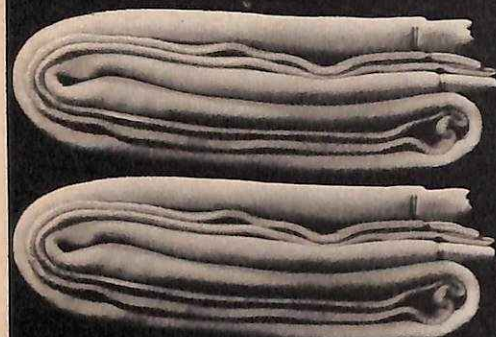
Σιγά - σιγά, ένα σχέδιο ξεπρόβαλε στο νου του, κι όταν ό Ντίκερσον ήρθε μέσα, λίγα λεπτά άργότερα, με μερικές φωτογραφικές πλάκες στο χέρι του, τδβαλε σ' ένέργεια.

—Ντίκερσον, είπε, τόν καινούργιο νοσοκομείο στο Μάουιν Ρόσκιλ θέλει να έφοδιάσουμε και να όργανώσουμε μιά εργαστηριακή ύπηρεσία. Θα εί-ναι μικρή, έχουν κάποιε επισκέπτεντες κρεβάτια, και θέλουν να κάνουν την συνηθισμένη μικροβιολογική έργασία στο νοσοκομείο τους: 'Ανάλυση σήφων, αίματος, κλπ. Τίς πιο περίπλοκες άνάλυσεις, θα τις παίρνουμε καθημερινώς και θα τις φέρνουμε έ-δω. Θάθελες να πιάς εκεί για να δής τόν χώρο που έχουν διαθέσιμο και να έτοιμάσεις έναν πρόχειρο ύπολογισμό τών μηχανημάτων που χρειάζονται και που μπορούν να τοποθετηθούν;

'Ο Ντίκερσον φάνηκε ταραγμένος.

—Ετοιμαζόμουν να κόψω μερικά άκόμη τμή-ματα εκείνου τού δγκου τού νεφρού σήμερα τ' ά-πόγευμα, κύριε. 'Ο κύριος Μάγκουάρι φαίνεται να περιμένη με άνυπομονησία μιάν άπάντηρη...

—Οί χειρουργοί είναι πάντα διστατικοί, αλλά μπορεί να περιμένη ός αήριο. Πάρε τόν Φόρε-σταί μαζί σου — μπορεί να ελέγξη την μηχανική πλευρά τού ζητήματος κλπ. Προτείνω ν' άρχισής μιά συζήτηση με την διευθύντρια τού Ιδρύματος, για να κάνης κάποια έκτίμηση τού πιθανού δγκου

ΕΓΓΥΗΣΙΣ

A
ACRILAN
CHEMSTRAND
100%

№ 93867

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΓΟΡΑΣΤΟΥ

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

№ 93867

οι γνήσιες
κουβέρτες
ACRILAN
φέρουν
την άνωτέρω
έγγυησιν

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΤΥΠΑΕΙ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ

εργασίας. Θα σου πιάσει ίσως το μεγαλύτερο μέρος του απογεύματος.

—Πολύ καλά, κύριε.

—Θα τηλεφωνήσω στην διευθύντρια του ιδρύματος και θα της πω πώς πηγαίνεις.

Ο Μάτς κάθισε έπειτα και περίμενε. Άναρωτήθηκε ένα λεπτό μήπως έπρόκειτο να γελιοποιηθεί, κι αποφάσισε τελικά πώς όχι.

Ήταν, σκέφτηκε, ανησυχητικά βέβαιο — με μιά βεβαιότητα που ξεπερνούσε τα στενά όρια της λογικής. Άλλά, σαν επιστήμων, έπρεπε να πη ότι δεν υπάρχει τίποτε που ν' αξίζει όσο ή απόδειξη. Τα λόγια κάποιου ξεχασμένου ύφηγητή ήλθαν στο μυαλό του: «Νά θυμάστε, κύριοι, ότι πλήρης απόδειξη δεν υπάρχει. Καμιά φορά θα νομίζετε ότι υπάρχει, αλλά δεν υπάρχει. Η απόδειξη δεν είναι τίποτε περισσότερο από μιά εξήγηση που ταιριάζει στα γνωστά γεγονότα. Όχι αναγκαστικά η μόνη εξήγηση, κι όχι αναγκαστικά όλα τα γεγονότα... Λοιπόν, να είστε μετριοφρονες, κύριοι, και να εξακολουθήτε να γυρεύετε περισσότερα στοιχεία».

«Σωστά, σκέφτηκε μελαγχολικά, θα εξακολουθήσω να ψάχνω. Θα δω στοιχεία, αποστεγνωμένες γερο - δασκαλές, που ακόμη κ' έσ'ι θα είσαι αναγκασμένος να τα δεχτής».

Έξω, ένα αυτοκίνητο ξεκίνησε. Γύρισε με την καρέκλα του, κι από το παράθυρο κοίταξε τον Φόρεσταλ και τον Ντίερεσον, που έβγαιναν από την αυλή, με το αυτοκίνητο του τελευταίου. Βιαστικά, τηλεφώνησε στην διευθύντρια του νοσοκομείου και κατόπιν άρχισε να εργάζεται, ψάχνοντας για στοιχεία.

Η μίς Κάμερον έκανε λίγη προσπάθεια, για να κρύψει την αποδοκιμασία της. Η στήλη της εργασίας για διεκπεραίωση, πάνω στο γραφείο του, έμενε άγγιχτη και το μικροσκοπικό του ρολοκάκι άκωχη κάτω από το ττύμα του. Και το μόνο που έκανε ο εργοδότης της ήταν να περιφέρεται στο εργαστήριο σαν ένα όχι πολύ έξυπνο τεργιέ, προσπαθώντας να θυμηθεί κάτι.

Κατόπιν, την στιγμή ακριβώς που η μίς Κάμερον ήλπιζε πως ο προϊστάμενός της θα καθόταν να κάνει λίγη τίμια δουλειά, εκείνος βγήκε έξω. Όχι από την εξώπορτα, σαν τίμιος άνθρωπος, μα από την πίσω πόρτα, περνώντας από την αίθουσα των τεχνικών. Σχεδόν σαν να την απέφυγε. Όσο γι' αυτήν, τον κοίταξε να πηγαίνει στο αυτοκίνητό του, να μπαίνει μέσα και να βάζει μπροστά την μηχανή. Άλλά, την ώρα που εκείνος έφτανε στην αυλόπορτα, η μίς Κάμερον ήταν μπροστά του, άν' όχι σε στάση μεσολαβής, πάντως όμως σε μιά στάση που θύμιζε πολύ αυτή την άσκηση της γυμναστικής.

Ακολούθησε ένα λεπτό σιωπής, καθώς ο Μάτς κοίταξε την εχθρική μορφή της, με άμχανία μάλλον. Δοκιμαστικά, δυνάμωσε την μηχανή του αυτοκινήτου. Η γραμματευσ του δεν κουνήθηκε.

—Μήπως είσαι ή Φλόρα Μάκ Ντόναλντ; ρώτησε ο Μάτς με δυσάρεστο ύφος. Μήπως εξασκείσαι για την Δραματική Σχολή; Θα είσαι θανυμάσια!

—Είμαι ή Σάλλυ Κάμερον. Και το μόνο που θέλω είναι να μάθω που θα είστε όταν θα έλθουν ο κύριος Γουόλς και ο κύριος Χίνσον, για να συζητήσουν μαζί σας για κείνες τις φωτογραφικές πλάκες, στις τρεις ή ώρα! Ο κύριος Χίνσον θα έλθη από το Τζέημς, μην το ξεχνάτε...

—Σκέφτηκα να πάω να κοιτάξω για μιά βάρκα.

Η σιωπή που ακολούθησε ήταν περισσότερο περιφρονητική από τα λόγια. Φαινόταν να κρατάη δόλοκληρες ώρες. Τελικά, την διέκοψε ο Μάτς απελπισμένα:

—Κάνε μου την χάρη και ανάβαλέ τους, σε παρακαλώ! Έχω μιά επείγουσα δουλειά... Άλήθεια!

—Νά τους πω ότι αποσυρθήκατε από την δουλειά σας;

Ο Μάτς ανατρίχασε.

—Όχι, δεν θα το ήθελα αυτό. Νά τους πής κάτι λιγότερο αμετάκλητο. Πές ότι είμαι στην φυλακή, αλλά ότι περιμένεις να δω αύριο...

Ξανάγινε μιά ακόμη περισσότερο καταθλιπτική σιωπή. Σαστισμένος, ο Μάτς αποφάσισε να αλλάξει θέμα.

—Μπορείς να ξεχωρίσεις κλειδαριές; ρώτησε, κοιτάζοντάς την σκεπτικά.

Η μίς Κάμερον φάνηκε ξαφνιασμένη.

—Ναί, αν είναι «Γέηλο». Ο Πατέρας μου με δίδαξε...

—Δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο από την οικογενειακή εκπαίδευση, ή; Μπορείς τώρα;

—Ναί, φυσικά, μπορώ.

—Λοιπόν, σταμάτησε να γκρινιάζει και μπές μέσα, κορίτσι μου! Έχουμε δουλειά να κάνουμε.

—Άλλά τί θα γίνει με τον σέρ Λέσλι;

—Μπορείς να το τηλεφωνήσεις από το Γουεστχάβεν και να τον αναβάλεις... Πηγαίνουμε για ξερεύνηση και δεν έχουμε πολλή καιρό!

Με το καρτερικό ύφος του ανθρώπου που έχει να κάνει μ' έναν παράφρονα, κάθισε κοντά του, στο μπροστινό κάθισμα.

—Πολύ καλά, τί πρέπει να κάνω;

Ο Μάτς έβγαλε το αυτοκίνητο από την αυλή, με άσυνήθιστη όρμη.

—Νά τραβήξεις κουπί στην βάρκα. Νά κρατάς τα μάτια σου ανοιχτά και το ώραίο στόμα σου κλειστό.

Κοροϊδευτικά, εκείνη έσκυψε προς τα εμπρός, για να κοιτάξει το πρόσωπό του.

—Ω, γιατί, δεν το ήξερα πώς ενδιαφερόσαστε για μένα!

Ε ίχαν ένα πολυάσχολο απόγευμα. Άνέβαλαν με επιτυχία την επίσκεψη του σέρ Λέσλι. Έπειτα ο Μάτς πήρε μερικούς ύδρογραφικούς χάρτες, έβαλε μερικά άλλα μικροπράγματα σε μιά μεγάλη πάνινη τσάντα και ξεκίνησαν οι δυο τους με μιά βάρκα. Ο Μάτς τραβήξε πολύ κουπί. Μά φάνηκε πραγματικά ανακουφισμένος, όταν ή βάρκα βρέθηκε πάλι κλειδωμένη στο μέρος όπου την έβαλαν.

Όταν ο Σαίντ - Τζάιλς έφθασε στο σπίτι του, εκείνη τη νύχτα, βρήκε τον Μάτς σκυμμένο πάνω στους ύδρογραφικούς χάρτες, που είχε άπλωμένους πάνω στο πάτωμα του σαλονιού του. Πλάι του υπήρχε μιά παράξενη ποικιλία πραγμάτων. Ένας γυαλιστερός τενεκές παραφίνης, περιτριγυρισμένος από ένα λοχυρό συριάνινο περίβλημα, όπου ένα άγκιστρο ήταν γαντζωμένο. Μερικά σπασμένα κομμάτια ξύλου, που έγραφαν επάνω ένα μέρος της επιγραφής ΦΑΡΤΖΟΝ ΚΟΤΚ, ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΠΟΤΟΠΟΙ-Τ.Α.Σ. Μερικά άλλα κομμάτια διαφορετικού ξύλου, που δεν έγραφαν τίποτε επάνω. Ένα μεγάλο δίχτυ γέμιζε το μεγαλύτερο μέρος της ναυτικής τσάντας.

Ο Μάτς σήκωσε το βλέμμα του από τους χάρτες, καθώς ο Σαίντ Τζάιλς μπήκε μέσα.

—Καλησπέρα, Τζέρεμ. Συγγνώμη που ήλθα έτσι, αλλά δεν ήθελα να χρησιμοποιήσω το τηλέφωνό μου για να σε ειδοποιήσω.

—Χαίρομαι που σε βλέπω. Άλλά τί το έπειγον συμβαίνει; Σχεδιάζεις να πās σε κρουαζιέρα;

—Όχι, σχεδιάζω μιά σύλληψη. Βρήκα τον άνθρωπό σου, Τζέρεμ.

Η Μάριμπαρα μπήκε μέσα στο δωμάτιο και φίλησε τον σαστισμένο άνδρα της.

—Καλησπέρα, αγάπη μου. Χαίρομαι τόσο πολύ που γύρισες νωρίς! Και έχω ετοιμάσει ένα μαρτίνι για όλους μας. Σε παρακαλώ, πές σ' αυτόν τον άνθρωπο να μη μετατρέπη το σπίτι μου σε ένα υπόστεγο για βάρκες...

Ο Μάτς τους χαμογέλασε.

—Συγγνώμη, Μάριμπαρα, αλλά δεν θ' άργήσω πολύ. Κοίταξε τον Σαίντ Τζάιλς. Το μόνο που χρειάζομαι είναι ένα λεπτό για να πείσω τον Τζέρεμ, και κατόπιν λίγα λεπτά ακόμη για να καταστρώσω ένα σχέδιο για την άνευρεση του τελευταίου μικρού τεκμηρίου. Έπειτα, αγαπητή μου, φέρε τα ποτά σου.

Ο ντετέκτιβ έβγαλε το παλτό του και κάθισε. Το πακέτο με τον καπνό και τα σγαρόχαρτα εμφανίστηκαν στα χέρια του, και είπε στον Μάτς:

—Θαυμάσια, Πήτερ, είχα άρχισει να σιγαίνωμαι αυτή την υπόθεση. Και τώρα, ποιος είναι; Ο Ο' Χάλλιγχαν;

Ο Μάτς γέλασε γρήγορα και του εξήγησε...

Ήταν ένα όμορφο πρωινό. Ο οδρανός ήταν καταγάλανος και στην ατμόσφαιρα υπήρχε κάτι που θύμιζε την άνοιξη.

Ο Πήτερ Μάτς, οδηγώντας με το συνηθισμένο άφηνιμένο ύφος του, παρατήρησε αυτά τα πράγματα, αλλά τους έδωσε λιγότερη προσοχή από συνηθώς. Η σκέψη του ήταν πάρα πολύ συγκεχυμένη για ν' άσχοληθώ με την φύση. Διάφορα συναισθήματα πάλευαν μέσα του — άστοιαές αμφιβολίες, έξωση για το σχέδιο που είχαν καταστρώσει για το πρωί, άηδία για την ανάγκη να στήση παγίδα σε έναν συνάνθρωπό του. Ίδιαίτερα το τελευταίο...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΥΠΕΡΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ Keymatic

ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ

Γεμίζει, ζεσταίνει το νερό, πλένει με τον εκάστοτε άπαιτούμενο χρόνο και κατάλληλο τρόπο πλυσίματος, ξεβγάζει τελείως, στεγνώνει σταματά και τά ρούχα είναι καθαρά, έτοιμα για σιδέρωμα.

HOOVER KEYMATIC ΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ
Άπλως τοποθετήσατε την κάρτα έπιλογής των 8 διαφορετικών προγραμμάτων πλυσίματος και ο ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ του HOOVER KEYMATIC δά έπιλέξει όλους τους όρους που άπαιτούνται για ένα τέλειο πλύσιμο κατάλληλο για κάθε είδους ύφασμα.

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860, 226.747

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ ΜΟΝΟ ΤΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΜΕΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Ο μεγάλος νεωτερισμός της χρονιάς είναι το προσεκτικά φροντισμένο Make-up. Το Make-up (ύγρο) της Tokalon δεν σας δίδει μόνον ένα τελειώς φυσικό μακιγιάζ, αλλά, συγχρόνως, τρέφει το δέρμα σας με πολύτιμα υγραντικά στοιχεία. Λόγω της εξαιρετικής λεπτότητας των συστατικών του το Fluid Make-up της Tokalon δεν φράσσει τους πόρους, αλλά, αντιθέτως, επιτρέπει στο δέρμα να αναπνέει και σας χαρίζει ένα ωραίο, φωτεινό Matt.

Το Fluid Make-up της Tokalon (Κρέμα - Πούδρα) σας δίνει έτσι το πιο λεπτό μακιγιάζ (και το καλύτερο για την υγεία του δέρματός σας). Διατίθεται σε 4 μοντέρνους χρωματισμούς διαλεγμένους από Παρισινούς δερματοκοσμητικούς.

Το Fluid Make-up της Tokalon στρώνεται γρήγορα... αλλά διαρκεί... για πολύ καιρό. Δοκιμάστε το.

Tokalon
fluid
MAKE-UP
matt

συνδυάζει μία νέα βάση Make-up με τα υγραντικά στοιχεία μιας θρεπτικής κρέμας...

Χάρης σ' αυτό το δειγματολόγιο, που θα βρήτε στα καταστήματα λιανικής πώλησής, θα μπορείτε να διαλέξετε την απόχρωσή, που ταιριάζει περισσότερο στο δέρμα σας.

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ ('Από 21)3 έως 20)4): Καταστροφές. Ένα πρόγραμμα για να μην χάνετε άδικα τις μέρες σας. 'Επιδιώξτε τη συντροφιά ανθρώπων ισχυρών. 'Η οικογένειά θα ερεθιστεί εφόσον θέσιν και θα σας προσφέρει χαρές. Εβδομική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 12. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΤΑΥΡΟΣ ('Από 21)4 έως 20)5): Μία περίφημη ιδέα θα σας επιτρέψει να λύσετε ένα οικονομικό πρόβλημα. 'Αν σχεδιάσετε ένα ταξίδι οι ημέρες είναι κατάλληλες. Θα έχετε φιλική συνάντηση. Στόν έρωτα: απογοητευτός. Εβδομική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 73. Χρώμα: πράσινο.

ΔΙΔΥΜΟΣ ('Από 21)5 έως 21)6): Πολλές προσωπικές ικανοποιήσεις. Θα έχετε την δυνατότητα να ουσμώσετε τα ζητήματα που σας απασχολούν, σύμφωνα με τις επιθυμίες σας. 'Αποδοκμήτα κέρδη: Δάφο. Γράμμα. Εβδομική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 33. Χρώμα: τριχουά.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ('Από 22)6 έως 22)7): Οι σχέσεις σας με πρόσωπα που σας ενδιαφέρουν, γίνονται πιο στενές. Σύνοτα θα έχετε μία ενδιαφέρουσα συνάντηση. 'Αποδοκμήτα εξέλιξη στα οικονομικά σας. Πρόσκληση. Εβδομική ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 56. Χρώμα: κίτρινο.

ΛΕΩΝ ('Από 23)7 έως 22)8): Θα συναντηθείτε με πρόσωπα που θα σας δώσουν μία καλή ιδέα και θα κατορθώσετε να πραγματοποιήσετε μία επιθυμία σας. 'Επαγγελματική επιτυχία. Εξοσθονται τα ταξίδια και οι εκδρομές. Εβδομική ημέρα: Τετάρτη, αριθμός 2. Χρώμα: γκρί οκροφ.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ ('Από 23)8 έως 22)9): 'Εξαιρετική κατάσταση. Θα τελειώσετε εκκρεμείς υποθέσεις. Σε μία δεξίωση θα συναντηθείτε με πρόσωπα που θα σας αναγνών χόγια. Στόν έρωτα: πόνος. Τέχνη στο παιχνίδι. Εβδομική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 98. Χρώμα: καφέ οκροφ.

ΖΥΓΟΣ ('Από 23)9 έως 22)10): Μην παρατραβάτε το σχοινί. Τα πράγματα θα εξελιχθούν μόνα τους. 'Ασχοληθείτε και με τον εαυτό σας, και μην ανακατεύετε σε άλλες υποθέσεις. Θα έχετε καινούργιες γνώσεις. Εβδομική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 77. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ ('Από 23)10 έως 22)11): 'Η στιγμή είναι κατάλληλη για να δοχίσετε μία νέα εγασία. 'Ενα αλθηματικό σας ζήτημα δεν θα τελειώσει. 'Εκδρομή ή ταξίδι. Μικρές οικονομικές δυσκολίες. Τέχνη στο παιχνίδι. Εβδομική ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 1. Χρώμα: πορτοκαλί.

ΤΟΞΟΤΗΣ ('Από 23)11 έως 21)12): 'Αφήστε τον συντροφό σας να πάρη πρωτοβουλία για το θέμα που σας απασχολεί. Θα σας κάνουν μία ενδιαφέρουσα πρόταση. Για τους έρωτες: μικροπαρατηρήσεις. Εβδομική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 14. Χρώμα: τριχουά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ ('Από 22)12 έως 19)1): Οι οικογενειακές υποθέσεις θα τακτοποιηθούν κατά τον καλύτερο τρόπο και ένα αλθηματικό ζήτημα θα σημειώσει πρόοδο. 'Ασχοληθείτε περισσότερο με τον εαυτό σας. Γράμμα. Δάφο. Εβδομική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 31. Χρώμα: πράσινο.

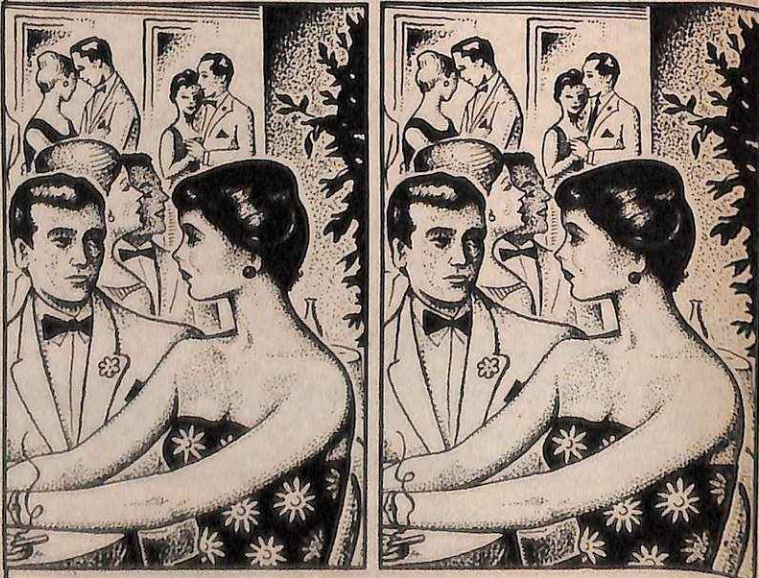

ΥΔΡΟΧΟΟΣ ('Από 20)1 έως 18)2): Διδώστε την απασιοδοξία. 'Ολα εξαρτώνται από την στάση σας απέναντι στους ανθρώπους που αγαπάτε. 'Αποδοκμήτα κέρδη. Νέα γνωριμία. 'Επιτυχία στον έρωτα. Δάφο. Εβδομική ημέρα: Σάββατο, αριθμός 18. Χρώμα: πράσινο.

ΙΧΘΥΣ ('Από 19)2 έως 20)3): 'Η άμύγδα φαίνεται καλύτερα στην οικογένειά σας. Σε μία δεξίωση θα συναντηθείτε με πρόσωπα που θα σας αναγνών χόγια. Στόν έρωτα: πόνος. Τέχνη στο παιχνίδι. Εβδομική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 8. Χρώμα: μαύ.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 6 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

Οι λύσεις στην σελ. 96

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Όταν άνδρες την άσκουν... οι άνδρες τους φρονούν... Με ψυχική δύσηνη σχετική.
- Την επίβλανε το επάγγελμα του οδοντίατρου (αίτ.) των γκαρσονιόν (αίτ.).
- Η παρουσία της στους ζωολογικούς κήπους γίνεται άμεσως αίσθητή... (στη γενική) — Ταιριάζει και του Γκίνες.
- Ρωσική συναινεσία — Σημερινή ονομασία της πρώην Βρετανικής Νέας Γουίνιας.
- Χαρακτηρίζει τον άερα (αίτ.) — Και ως Κίσασδος γνωστή...
- Πολιτικός άνδρ των Συρακουσών, φίλος και μαθητής του Πλάτωνα — Κατέχει την δωδεκάτην σειράν εις τὸν ἀλφάβητον μας — 'Η γραφή του τριακοντα σαράντα.
- Δοτική ενός άρθρου — Σαν έξουσία συνήθως αὐστηροτέρα... ἀπὸ τὴν μητρικήν (ἀντίστρ.).
- «...Μπέρκερ» ο διάσημος 'Ολλανδός δρομέας ταχύτητας που πέθανε πρὸ ἐνός μηνός — Μορφή συσκευασίας στις πωλήσεις ὑφασμάτων (πληθ.).
- Διετελέσεν τὸ 1951 - 1952 ὑπουργός - γεν. διοικήτης Βορείου 'Ελλάδος (ἐνάθρως).
- 'Η ἡμερική κροκότεπλος — 'Ενα ἀπὸ τὰ προσόντα ἐνὸς σπιτιού...
- Προσωπικότητες... στὰ πολυτελέστατα ρεστοράν (ξεν.) — 'Η σημαντικότερα ἑλληνική ἀποικία στὴν Ἀφρική Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βάττου καὶ ἀποικία ἀπὸ τὴν Θήραν.
- Ακροθλασσία — 'Ενα χαντάκι στὴ δοτική... προφερόμενα μαζί.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- 'Η πελατεία των δέν είναι ἀνδρική, είναι ὅμως... ὅταν ἔλθῃ ἡ πληρωμή — 'Ενέχει διαταγμὴν ὅτι...
- 'Αρχισαν νὰ γίνονται πάλι οἱ... ἱπτάμενοι δίσκοι — Κανένα ἄλλο δὲν δὲν τὸ ἀνέχεται, σὰν τὸν ἄνθρωπο, ζεστόν.
- Μία οἰοδύποτε ἔνθερος ὅπα-

ZIGK ZAGK

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και ομαδικού παιχνιδιού, είναι να επιτύχει κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίστε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε τετράγωνο οριζοντίως, καθώς και διαγώνως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρείτε. Σημειώστε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν ἄλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε ἄλλες.

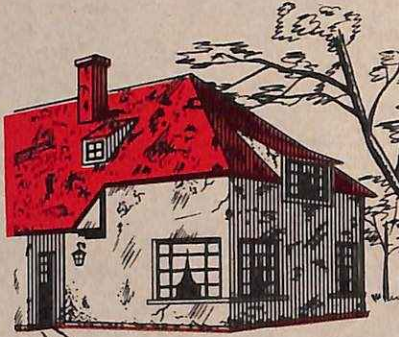
ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Α	Ι	Σ	Κ	Ο	Α
Κ	Π	Ο	Σ	Δ	Γ
Ε	Λ	Δ	Υ	Ο	Ι
Α	Π	Μ	Δ	Α	Τ
Τ	Α	Ρ	Ε	Ρ	
Α	Τ	Σ	Ο	Τ	Υ

Και ούτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ», Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ», Βαθμοί από 46 και ἔνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΧρωΤεχ

υπόσχεται...

αρχίζοντας
το πρωϊ...

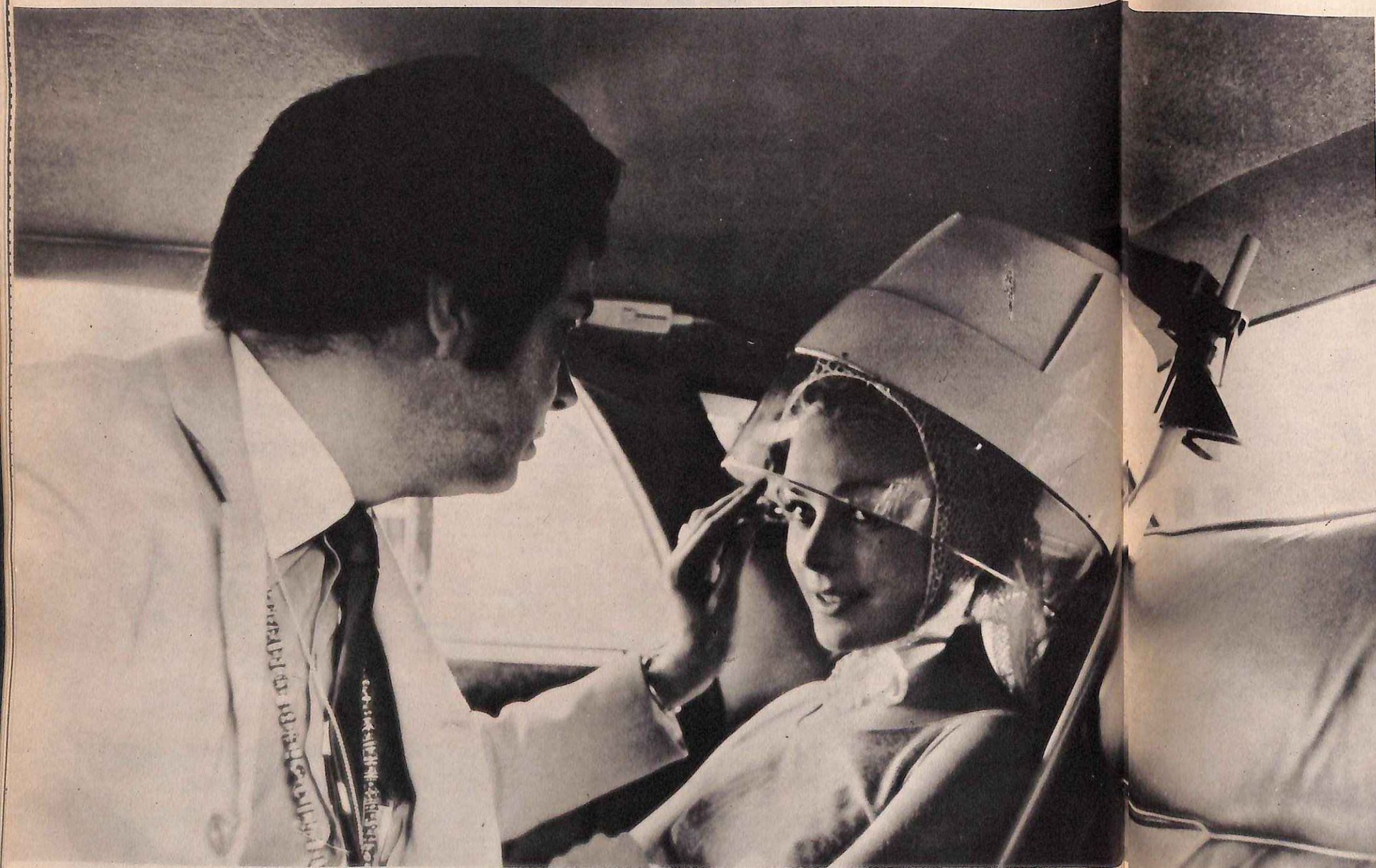
...το βράδυ
έτοιμο!..

με πλαστικά
χρώματα
Artex

Ο «ΜΑΙΤΡ» επί τὸ ἔργον, μέσα στὸ τετράτροχο, ὑπερπολυτελὲς κομμωτήριό του. Ἐνῶ ἡ «Ρόλλς - Ρόυς» ὁδεύει πρὸς τὸ Παρίσι, ὁ Συρίλ φροντίζει τὴν κόμωση τῆς πελάτισσας.

Κινητὸ κομμωτήριο

σὲ μιὰ «Ρόλλς Ρόυς»!

▲ ΤΩΡΑ ἀρχίζει ἡ διαδικασία τῆς «κάσκας». Οἱ μπαταρίες τοῦ αὐτοκινήτου ἔχουν εἰδικὰ ἐνισχυθῇ γιὰ νὰ δίνουν ἐνέργεια στὴν κάσκα - ἀπαραίτητο ἐξάρτημα τοῦ κάθε κομμωτηρίου.

ΜΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ πελάτισσα - ἡ Ζεनेביέ Γκράντ - φθάνει στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ὁρλύ. Νὰ τὸ κομμωτήριό μου! δείχνει ἡ ὡραία «στάρ».

Ἡ ZENEVIEB δὲν ἀνησυχεῖ. Ὡσπου νὰ φθάσῃ στὸ σπίτι της στὸ Παρίσι, τὰ μαλλιά της θὰ εἶναι ἑτοιμα γιὰ τὸ βραδινὸ γκαλά...

ΜΠΡΟΣΤΑ στὴν πόρτα της οἱ τελευταῖες χτενισιές. Ἡ Ζεनेביέ κοιτάζεται μὲ ἱκανοποίηση στὸν καθρέφτη. Βεβαίως ἔγινε ὁμορφη.

Οἱ βεντέτες εἶναι πολυάσχολες γυναῖκες. Ἀνάμεσα σὲ δυὸ φίλμς, ἀνάμεσα σὲ δυὸ γκαλά, ἀνάμεσα σὲ δυὸ ταξίδια, πρέπει νὰ συμπιέζουν ὅλες τὶς ἄλλες ὑποχρεώσεις τους. Καί, βέβαια, δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς μικρότερες ὑποχρεώσεις τους ἡ κόμωση γιὰ ὅλες τὶς κομψὲς γυναῖκες εἶναι ἓνα ἱερὸ καθήκον, πολὺ περισσότερο γιὰ μιὰ ἡθοποιό, ποὺ καθημερινὰ πρέπει νὰ ἐπισκέπτεται τὸν κομμωτὴ τῆς.

Καί τί γίνεται, ἂν δὲν ὑπάρχῃ χρόνος; Αὐτὸ σκέφθηκε καὶ ὁ Συρίλ, ἓνας ἄλλοτε κομμωτῆς τοῦ Καριτά. Καὶ ἀποφάσισε νὰ ἀναζητήσῃ τὴν πελατεία του ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται — στὰ ἀεροδρόμια. Μετεσκέυασε εἰδικὰ μιὰ «Ρόλλς - Ρόυς» σὲ κομμωτήριο. Οἱ μπαταρίες τοῦ ἀριστοκρατικοῦ αὐτοκινήτου ἐνισχύθηκαν, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ δώσουν ἐνέργεια στὰ ἀπαραίτητα μηχανήματα.

Μιὰ ἀπὸ τὶς πρώτες πελάτισσές του ἦταν ἡ Ζεनेביέ Γκράντ, ἡ ὡραία πρωταγωνίστρια τῆς ταινίας «Χωροφύλακας τοῦ Σαὶν Τροπέζ». Ἐρχόταν ἀπὸ τὸν Καναδὰ, ὅπου εἶχε παρευρεθῇ στὴν πρεμιέρα τῆς ταινίας της. Δυὸ ὥρες μετὰ τὴν ἀφίξή της ἔπρεπε νὰ παρευρεθῇ σὲ ἓνα γκαλά. Ποῦ θὰ εὑρίσκε καιρὸ νὰ περιποιηθῇ τὰ μαλλιά της; Εὐτυχῶς ἐκεῖ ἦταν ὁ Συρίλ. Τὴν περίμενε στὴν ἐξοδο τοῦ ἀεροδρομίου μὲ τὴν μαγική του «Ρόλλς - Ρόυς».

Ἡ κάσκα ἦταν στὴν θέση της. Τὰ μπαγκουτί, οἱ φουρκέτες, σὲ μιὰ εἰδικὴ θήκη. Ἡ Ζεनेביέ καὶ ὁ Συρίλ μπαίνουν στὸ αὐτοκίνητο. Ὁ σωφὲρ βάζει μπροστά. Σαμπουὰν καὶ μπαγκουτί. Τὰ μαλλιά θὰ στεγνώσουν, ἐνῶ τὸ αὐτοκίνητο μπαίνει στὸ Παρίσι καὶ μπουτιλιάρεται στὸ κυκλοφορικὸ ἀδιέξοδο.

Τὴν στιγμή ποὺ ἡ Ζεनेביέ φθάνει στὸ σπίτι της, τὰ μαλλιά της εἶναι ἑτοιμα. Καθὼς κατεβαίνει ἀπὸ τὴν «Ρόλλς - Ρόυς», ὁ Συρίλ τῆς προσφέρει τὶς τελευταῖες του φροντίδες. Μέσα σὲ μιὰ ὥρα, ὅσο ἔκανε νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὸ Ὁρλύ, τὸ κεφάλι της ἐτοιμάσθηκε γιὰ τὸ γκαλά.

Μαννεκέν, ἐπιχειρηματίες, ἡθοποιοὶ εἶναι οἱ πελάτισσες τοῦ κινητοῦ κομμωτηρίου τοῦ Συρίλ. Ὅλες ὅσες διάζονται καὶ εἶναι σὲ θέση νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν δαπάνη. Γιατί οἱ τιμὲς τοῦ Συρίλ εἶναι κυριολεκτικὰ τσουχτερές. Ἡ μετασκευὴ τῆς «Ρόλλς - Ρόυς» (καθὼς καὶ ἡ ἴδια ἡ «Ρόλλς - Ρόυς») τοῦ στοίχισε ἀκριδὰ. Καὶ τώρα, γιὰ καθὲν περιποίηση χρεώνει τοὺς πελάτες του μὲ ποσὸ ἀνω τῶν 600 δρχ. Ἀλλὰ οἱ δουλειὲς πηγαίνουν καλά. Τώρα ὁ Συρίλ σκέπτεται νὰ ἐπεκτείνῃ τὶς ἐπιχειρήσεις μὲ μιὰ «Κάντιλλακ».

" ΑΛΕΚΤΩΡ "

ΕΝΑΣ ΑΦΡΟΣ ΜΕ ΣΗΜΑΣΙΑ...

Ξεχάστε την κούραση, τις έννοιες και την υπερένταση της ημέρας μέσα στον κατάλευκο, ευεργετικό αφρό του σαπουνιού-λουτρού ΕΡΜΗΣ!

Το σαπούνι-λουτρού ΕΡΜΗΣ είναι το μόνο σαπούνι με ΒΙΤΑΜΙΝΗ F, που ανανεώνει τα κατεστραμμένα κύτταρα της επιδερμίδος.

- ✓ Το πρώτο ελληνικό σαπούνι με λανολίνη
- ✓ Ίδεώδες για μπάνιο
- ✓ Υπέροχο άρωμα
- ✓ Είναι ούδέτερο

ΣΑΠΟΥΝΙ ΛΟΥΤΡΟΥ ΕΡΜΗΣ
ΤΟ ΣΑΠΟΥΝΙ ΜΕ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟ ΑΦΡΟ!

Μα τόσο βέβηλα;
τόσο χρηγγορά;
Ναι!
ότο τακα-τακα
μέ **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΓΟΗΤΕΙΑ — ΛΥΠΗ. 2. ΟΡΘΟΣΤΑΣΙΑΝ. 3. ΥΑΙΝΑΣ — ΑΛΕΚ. 4. ΝΤΑ — ΠΑΠΟΥΑ. 5. ΑΟΣΜΙΑΝ — ΟΣΣΑ. 6. ΔΙΩΝ — ΜΥ — ΤΜ' (340). 7. ΤΗ — ΠΑΤΡΙΚΗ. 8. ΚΡΙΣ — ΤΟΠΙΑ. 9. ΣΘ' = 209 (1965 - 209 = 1756!) — Ο «ΣΠΑΗΣ». 10. ΗΩΣ — ΘΕΑ. 11. ΜΑΙΤΡ — ΚΥΡΗΝΗ. 12. ΑΙΓΙΑΛΟΣ — ΤΡ (ΤΑΦΡΩ).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ — ΜΑ. 2. ΟΡΑΤΟΙ — ΦΑ'Ι. 3. Η «ΘΙΑΣΩΤΙΣ» — ΙΓ' (13!). 4. ΤΟΝ ΜΝΗΣΘΗΤΙ. 5. ΕΣΑΕΙ — ΩΡΑ. 6. ΙΤΣ — ΑΜΗΤΟΣ. 7. ΑΑ — ΠΝΥΚΟΣ Κ.Ο. 8. ΙΠΠΟΥΣ. 9. ΛΙΑΠΟΥΡΙΑ. 10. ΥΑΛΟΣ — ΤΑ «ΗΘΗ». 11. ΠΝΕΥΣΤΑ — ΣΕΝΤ. 12. ΚΑΑΜΠΑ — ΑΗΡ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτυχε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΔΡΑΜΑΤΑ — ΔΥΣΚΟΛΟΓΙΑΤΡΕΥΤΟΣ — ΑΠΕΛΠΙΣ, σύνολον 53 βαθμών.

Καλύτερους, ίσως, συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμάς λέξεων, σαν π.χ.: ΣΟΛΟΔΕΡΜΑΤΑ — ΠΟΣΟΛΟΓΙΑ — ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ — ΤΟΥΜΠΕΚΙ — ΣΟΚΟΛΑΤΑ... κλπ.

- 1) Το σκουλαρίκι της μπροστινής γυναίκας είναι πιο χαμηλά.
- 2) Στο φόρεμα της ίδιας ή κάτω μεσαία μαργαρίτα είναι πιο χαμηλά.
- 3) Το παπιγιόν του άνδρος διαφέρει.
- 4) Ο καπνός του τσιγάρου ανεβαίνει διαφορετικά.
- 5) Στο άριστερο ζευγάρι που χορεύει το νεκρολτέ της ντάμας είναι μικρότερο.
- 6) Στο δεξιό ζευγάρι ο καθαλιέρος φοράει γραβάτα.

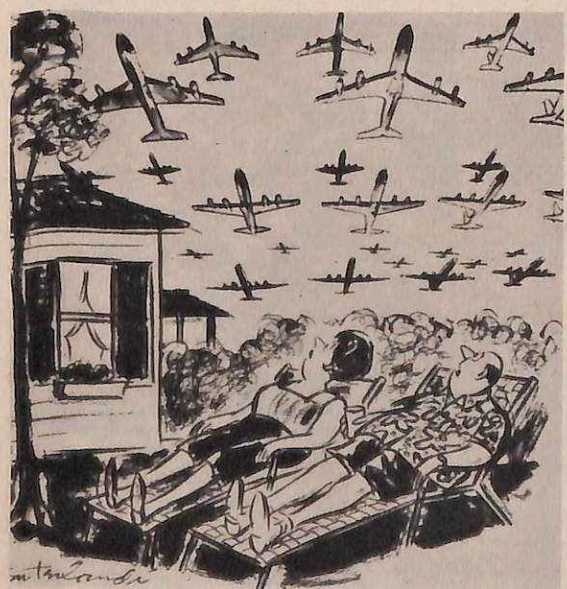
Μα τόσο βέβηλα;
τόσο χρηγγορά;
Ναι!
ότο τακα-τακα
μέ **ΤΑΚΑ-ΤΑΚΑ**

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

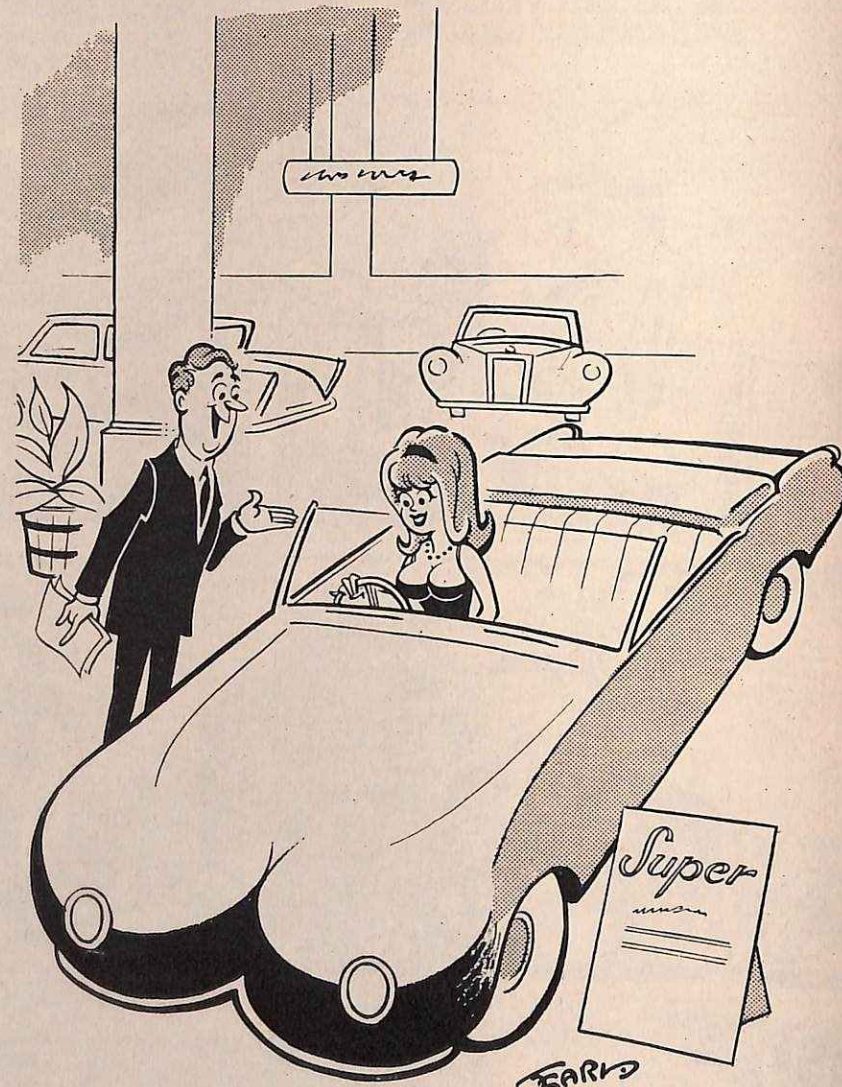
Μιά ώραία νέα συνηθίζει να ταξιδεύει με το υπερωκεάνιο «Βασίλισσα των Όκεανών», χρησιμοποιώντας κάθε φορά άλλο όνομα. Έπειδή η παρουσία της δημιουργεί επεισόδια μεταξύ των επιβατών, ο πλοίαρχος καλεί τον Ρίπ Κίρμπυ να λύσει το μυστήριο. Καθώς το πλοίο ταξιδεύει, ο Κίρμπυ γνωρίζεται μαζί της και, ενώ εκείνη φαίνεται εύγενής, τον παρασύρει στην καμπίνα της κι αποπειράται να τον σκοτώσει.

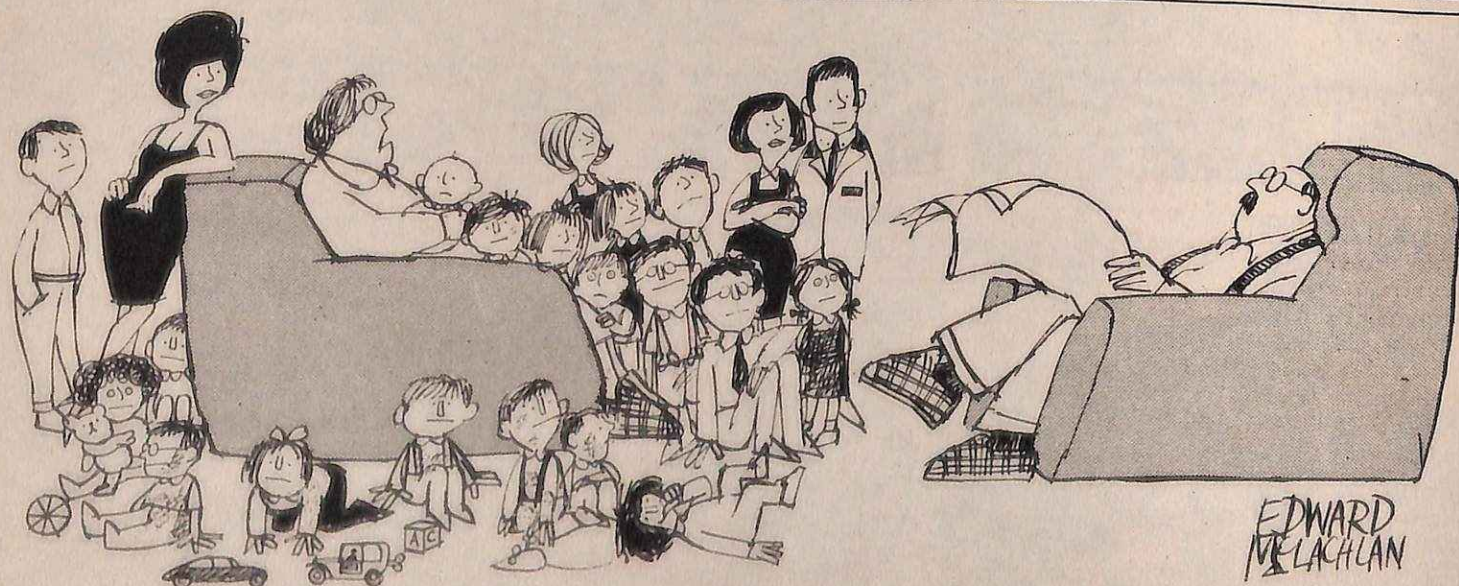
ΧΙΟΥΜΟΡ

—Γρήγορα, δώσε μου κάτι να πιω και βάλε το ραδιόφωνο!

—Σάν νά ήταν φτιαγμένο για σάς!

—Θά μπορούσες κάπου - κάπου να μου δείχνεις λίγη τρυφερότητα!

ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ

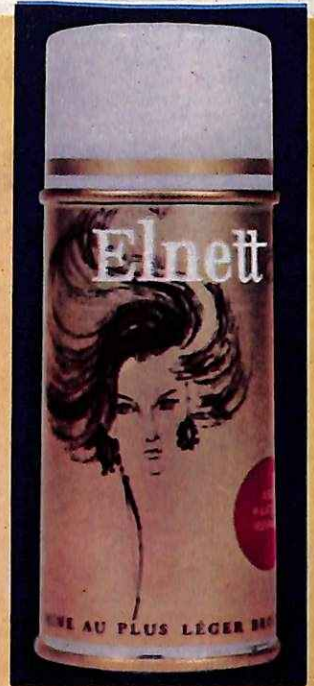
Και φυσικά σάν κάθε γυναίκα που ξέρει να ντύνεται, προτιμάτε κι έσεϊς πάντα ένα μοντέλλο από άγνo παρθένο μαλλί. Για τή φινέτσα του, για τήν εξαιρετική του ποιότητα, για χίλιους δυο λόγους. Μά προπαντός, για τή θαυμάσια θαλπωρή του, που σάς τυλίγει σάν ένα θερμό άπαλo χάδι...

IWS 23

INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT. MERLIN 7, ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ Elnett SATIN

"ΑΛΕΚΤΩΡ",

...ή μόνη λάκ
που φεύγει
μέ το πιο έλαφρο
βούρτσισμα!

Τα μαλλιά της είναι θαύμα.
Το χτένισμα, απαλό και έλαφρό,
έκράτησε ολόκληρη την ημέρα...
χάρη σ' ένα αέρινο σύννεφο
της ELNETT SATIN...
Και τώρα, κάτω από τη βούρτσα,
ή λάκ φεύγει, ωρίς ν' αφήνει χνη.
Τα μαλλιά της διατηρούνται μεταξένια,
λαμπερά, καθαρά... 'Η Elnett Satin
είναι ή μόνη λάκ που φεύγει
μέ το πιο έλαφρο βούρτσισμα.
Νά γιατί και σεις θα την
χρησιμοποιήτε κάθε μέρα,
για την όμορφή των μαλλιών σας!

L'OREAL
PARIS